

**டாக்டர் ஜி. யு. போப்**

ஆராய்ந்து  
குறிப்புக்கள் எழுதிய

**புறநானூறு**

மூலமும் உரையும்



டாக்டர் ஜி. யு. போப்

1820 - 1908

பேராசிரியர்

திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார்

பயன்படுத்திய இந்நூல்

அவர்கள்தம் பேரன் திருவாளர்

தி நம்பிராசன் அவர்களால்

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு

அன்பளிப்பாக

வழங்கப்பெற்றது.



**டாக்டர் ஜி. யு. போப்**

ஆராய்ந்து  
தீறிப்புக்கள் எழுதிய

**புறநானூறு**

மூலமும் உரையும்

கணபதி துணை

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய

# புறநானூறு மூலமும் உரையும்

இவை

சும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய  
உத்தம தானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக் கொண்டு

பரிசோதித்து

சென்னை

வே. நா. ஜெ.பி.லி அச்சுச்சுடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1894

Copyright Registered.

விசை ருமா. ச

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

- (க.) கண்ணிகார்நறுங்கொன்றை; காமர்  
2 வண்ணமார்பிற்றூருங்கொன்றை;  
3 பூர்திவால்வெள்ளேறே; சிறந்த  
4 சீர்கெழு கொடியு மவ்வே. நென்ப.  
(ரு) கறைமிடறணியலு மணிந்தன் றக்கறை  
6 மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே;  
7 பெண்ணுருவொருதிறினு கின் றவ்வுருத்.  
8 தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்;  
9 பிறை நுதல்வண்ண மாகின் றப்பிறை  
கயபுதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே;  
11 யெல்லா வுபிர்க்கு மேம மாகிய,  
12 நீரறிவா நாக் கரகத்துத்.  
13 தாழ்சடைப் பொலிந்திவருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள் வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்மொருள். திருமுடிமேற் சூடப்படுங்கண்ணி தார்காலத்துமலரும் நறிய  
கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின்மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ;  
சுறப்படுவது, தாய வெளிய ஆனேறு; 4 மிக்க பெருமைபொருந்திய கொடியும், அவ்  
வானே நென்று சொல்லுவர்; 5 நஞ்சினதுகறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும்  
செய்தது; அக்கறுப்பு, 6 தான் மறுவாயும், வாணோரை உய்யக்கொண்டமையின்,  
வசத்தைப்பயிலும் அந்தணரார் புகழவும்படும்; 7 பெண்வடிவு, ஒருபக்கமாயிற்று;  
ய அவ்வடிவதான், தன்னுள்ளேயொடுக்கி, மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; 9 பிறை,

\*திருநுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோன் சூதெலால், பதினெண் கணங்களாலும் புகழவும்படும்; <sup>11</sup>வ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, <sup>12</sup>நீர் தொலைவறியாக்குண்டுகையானும் <sup>12</sup>தாழ்ந்த திருச்சுடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு. (என்றவாறு.)

தன்னுளடக்கிக் கரக்கினுங்கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவதான் எல்லாப்பொருளையும், தன்னுள்ளேயடக்கி, அவ்விறைவன்கூற்றிலே, மறையினுமறையுமென்று உரைப்பினுமறையும். || நீரவறியாக்கரகம் - கங்கையென்பாருமுள். || அக்கறை அவ்வுரு, அப்பிறை எனநின்ற எழுவாய்கட்கு, துவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்கவும்படும் எனநின்ற பயனிலைக்கே நீரலேகொடுக்க. || இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவறறையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும், நான்காவதனோடுமுடிக்க. || ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனென்க; ஏமமாகிய நீரெனினும், அமையும். அணியலுமணிந்தன் றென்பது, || † “உண்ணலு முண்ணேன்” என்பதுபோல நின்றது. || பதினெண் கணங்களாவார்; தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோரு மெனவிவர்; || பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை, முனமொழிமெய்களான்வணங்க, அறமுதல்நான்கும் பயக்கு மென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (க)

(உ.) முண்டிணிந்த நிலனும்

2 நிலனேந்திய விகம்பும்

3 விசும்புதைவரு வலியும்

4 வளித்தலைஇய தீயுந்

5 தீமுரணிய நீரும், என்னுந்

6 கைம்பெரும் பூதத்தியற்கை நீபூலப்

7 போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சியுதகல மும்

8 வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்

9 நின்கடற் பிறந்தி ஞாயிறு பெயர்த்துநின்

10 வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிகும்

11 யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருட்

12 வான வரம்பனை நீயோ பெரும!

13 வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ

14 நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்புந் தும்பை

கரு பீராம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்

\* திருநுதலதென்றும் பிரதிபுதமுண்டு.

† கலித்தென்கை, முதலாவது பாலே, உஉ:—“உண்ணலு முண்ணேன் வாழ லும் வாழேன், தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர், வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்.”

16 பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்.

17 பா அல்புளிப்பினும் பகலிருளினும்,

18 நல் அல்வேத நெறிதிரியினும்

19 திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேன் விளங்கி

20 நடுக்கின்றி \*நிலியரோ வத்தையடுக்கத்துச்

21 சிறுதலை நவவிப் பெருங்கண் மாப்பிணை

22 பந்தி மந்தன ரருங்கட் னிறுக்கும்

23 முத்தி விளக்கித் துஞ்சம்

24 பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறுஉ ; வாழ்த்தியலுமாம்.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உத்யன்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

(இ - ள்.) அணுச்செறிந்தநிலனும், அந்நிலத்தின் ஒங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாதா யத்தைத்தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின் கண் தலைப்பட்டதும், அத்தீயோடு மாறு பட்ட நீருமென, ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்ல வாயின் அவரை அழித்தற்கு (உசாவும்) உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற் கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிப் பட்டால் அவர்க்குச் செய்யும் அருளுமுடையோய். நினைது, கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினைது வெளிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மெல்கடற் கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையருத் ஊர்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தே, வாணவரம்ப, பெரும, நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூந் துமபையையுடைய துரியோதனன் முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது, பேர்க்களத் தின்கடி, படுந்துணையும், பெருஞ்சோறுகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாதுவழங்கினோய். பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன்விளக்க மொழிந்து இருளினும், நான்கு வேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும், நேறுபாடி லாத சூழ்ச்சியையுடைய மந்திரிச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம்விளங்கித் துளக்கமின்றிநிற்பாயாக ; இலாமலையின்கட் சிறியதலையையுடைய முறிகளையுடைய வாகிய பெரியகண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற் கரிய கடனாகிய ஆவதியைப்பண்ணும் முத்தியாகிய விளக்கின்கண்ணே தயிலும்) பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும் போன்று.

குளிக்குநாடென இயையும் ; குளிக்குநாடென இடத்துநிகழ்பொருளின்ருழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நீயோ, ஒ - அசைநிலை ; அன்றி, இதனை வினா

\* நிலையரோவென்றும் பாடம்.

இப்பாட்டிணை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் ஒம்படைவழித் திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினுர்க்கினியர். அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியலில், “தாவி னுல்லிசை” என்னும் நகும் சூத்திர வுரையிற் காண்க.



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி, இதனை அவ்வினாவிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். முத்தியாவன : ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தென்னிசையங்கி. ஆங்கும், அத்நையும் அஞ்சநிலை. வானவரம்பனை, ஐகாரம் - மன்னிலை விளக்கிநின்றது. நிலந்தலைக்கொண்டவென்பதற்கு நிலங்கோடல் அரண்மாத் தலைக்கட்குடிய வெளினுமமையும்.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலிய குணங்களை யுடையோய், பொருந, வனாயாது கொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும், நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும் போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பரயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல்முதலாகிய குணங்களை அரணியலடைவாற் கூறுகின்றனாதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினார்.

இதனாற்சொல்லியது, \* தன்கடற்பிறந்தஞாயிறு தன்கடற்குளிக்குநாடத்தை லீர் செல்வமுடையயாகவென்று வாழ்த்தவேண்டிவதின்மையின், நீடுவாழ்க வென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (உ)

- (நு) உவவுமதியுருவினோங்கல் வெண்குடை
- 1 நிலவுக்கடல்வரைப்பின்மண்ணகநிழற்ற
- 2 வேமமுரசமிழ்மெனமுழங்க
- 3 நேமியுய்த்தநேளநெஞ்சிற்
- 4 றவிராவிகைக்கவரியர்மருக
- 5 செயிர் தீர்கற்பிற்சேயிழைகணவ
- 6 பொன்னோடைப்புக்ரணிநுதற்
- 7 றன்னருந்திறற்கமழ்கடாஅத்
- 8 தெயியுபடையாகதெயிற்கதவிடாஅக்
- 9 கயிறுபிணிக் கொண்டகவிழ்மணிமருங்கிற்
- 10 பெருங்கையானையிரும்பிடர்த்தலையிருந்து
- 11 ருந்தில்சுற்றதிருந்தொழில்சூரியாக
- 12 கருங்கையொள்வாட்பெருமபெயர்வழுதி
- 13 நிலம்பெயரினுநின்சொற்பெயரல்
- 14 பொலங்கழற்காற்புலர்சாத்தின்
- 15 விலங்ககன்றவியன்மார்ப
- 16 ளூரில்லவயவரிய
- 17 நீரில்லநீளிடைய
- 18 பார்வலிருக்கைக்கவிகண்னோக்கிற்

\* வானவரம்பனாதலாற்செல்வமுடையயாகவென்றுவாழ்த்தவேண்டிவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்றென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பொன்னினோடையென்றுழ்பாடம்.

‡ சாவாவென்றும் பாடம்.

20) செந்தொடை பிழையா வன்க டைவன்.

21) ம்புவிட விழந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்

திருந்துசிறை வனைவாப்புப் பருந்திருந் துயன்.

22) முன்ன மரத்த துன்னருங்கவலை.

23) நின்னைசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை

உரு முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவன்.

24) நின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

K. 243

K. 703

K. 1063

25) தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன்கருங்கையொள்வார்ப் பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார்  
நாடியது.

(இ - ள்.) - உவாநாளின் மதியின்று, வடிவுமேலும், வடிவினையுடைய உவந்த  
வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெலைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவ  
லாகிய வீரமுரசம், இழுமெனமுழங்கும், ஓசையையுடைத்தாய்முழங்க, சக்கரத்  
தைச்செலுத்திய, ராமுடைய நெஞ்சினையுள் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்  
டியர் மரபினுள்ளாய், குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலை, பொன்னு  
னியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியை  
யும், மணநாறும் மதத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக்கொண்டு பதைவர்  
மதிலின்கட் கத்தலைக்குத்திக், கயிற்றாற்பிணித்தலைச்செய்த, கவிழ்ந்த முனிசையினி  
ந்த பக்கத்தையும், பெருங்கையைமுமுடைய யானையினது, பெரிய கழுத்தித்தே  
யுந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது, பொறுத்தற்கரிய, கொலைத்தொழிலுக்கு  
இனையாவலிய கையின்கண்ணே ஒள்ளிய வள்ளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி  
நிலையிறழிதும் நினது ஆணையாகிய செற் பிறழாதொழியல்வேண்டும் பொன்  
தெய்வியுப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்  
தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய், ஊரில்லாதனவும், பொறுத்தற்  
கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய, வம்பல  
னாநலியச், சேய்மைக்கண்ணே பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற் கலிக்கப்பட்ட  
கண்ணாற்குறித்துப்பார்க்கும், பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறு  
கண்மையையுமுடைய மறவர்தாம் அம்பைவிடுதலாற் பட்டோரது உன்மூடிய  
புதிய கற்குவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பெருந்  
திருந்துவருந்தும், உன்னமீர்த்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரியவர்த்த வழியின்  
கண்ணே நின்றால் நக்கிய விருப்பத்தால் இரப்போர்வருகுவர், அவர்மனக்குறப்  
பை அவர்முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மை  
யான். - (எ - று.)

துதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய  
யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்கதவிட்டுக் கூற்றத்தருந்தொழில்  
சாயாப் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக. \* காலாலதில் கையாலுக்குத  
லுன்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவெடுக்கைவிடாதபெருங்கையானையென இயைத்



துரைப்பினுமமையும்; எய்துந்தவிட்டுக் கயிறுபிணிக் கொண்டவென இயைத்துரைந்து  
பாருமுளர். ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீரிடையவாகிய உன்னம்ரத்த கவலையுன  
அழ்; பருந்திருந்துபுலம் துன்னருங்கவலையெனவுந் இயையும்.

மருகுகளவு, மருகி, மார்பு, இரவுலர்வருவிது, அவர் இன்மைதீர் வன்  
மையான்; துன்னு, நின்சொற் பெயராதொழியலவேண்டுமெனக் கூட்டி வினை  
முடிவுசெய்து.

வாழ்த்தியுலாதலவிளங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. (ங)

- ① (சு.) வாள், வலந்தரி மறுப்பட்டன,  
செவ்வாள்னத்து வனப்புப்போன்றன
- ② வாள், களங்கொளகி கழல்பறைந்தன,  
கொல்லுலேற்றினை மருப்புப்போன்றன
- ③ (ரு) தோல், துவைத்தம்பிற்றுளேதோன்றுவ  
நிலைக்கொரா அவினக்தம்போன்றன
- ④ மாவே, யெறிபத்தா னிடங்காட்டக்  
\*கதுழ்பெருது செவ்வாயான்  
நெருத்துவல்லிய புலிபோன்றன
- ⑤ க0) களிநே, கதவெறிபாச் சிவந்தூரா அயி  
றுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டான்
- ⑥ னுபிருண் ணுங்குற் றுப்போன்றன  
நீயே, யலங்குளைப் பரி இயிவுளிப்  
பொலந்தேர்மிசைப் பொலிவுதோன்றி,  
கரு) மாக்கடி னிவந்தெழுதருஞ்  
செஞ்ஞாபிற்றுக்கவினை மாதே,  
17 வுனையை யாகன் மாறே  
18 தாயி றாவாக் குழவி போல  
19 ஷோலாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

கோழன் தருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

(இ - ள்) வாள் வெற்றியைத்தருதலாற் குருதிககிறப்பட்டன, செக்கர்வானத்  
தினது அழகையொத்தன; தால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக்  
கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல், அருப்புத்தொழில் பறைந்தவை, கொல்லும்  
ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பிரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால்

\* கதுழ்பெருதுவென்றுந் பாடம்.

† பெளவ்வொடுதோன்றியென்றும் பாடம்.

‡ ஆர்ப்புத்தொழிலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



புறநானூறு மூலமும் உணையும்.

துணைதோன்றுவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை  
எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலவாயாகிய இடத்தைக்காட்டி முகக்கருவி  
பொரப்பிட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றிற்குமுத்தைக்கவ்வி  
உதிரம் ஊற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவெழுறித்து வெகுண்டு  
உலாவி துணைசேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்  
றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய குதிரையாற்  
பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொல்வொடுதோன்றுதலாற் கரிய கடலின்  
கண்ணே ஒங்கியெழுகின்ற செய்ய ரூயிற்றினது ஒளியையுடைய அதன்மை  
யையாதலால், தாயில்லாத உண்ணாக்குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும், நீன்னைச்  
சினப்பித்தவருடைய நாடு. - (எ - று.)

நாடென்றது, காட்டுள்வாழ்வாரை. மாறென்பது, ஏதுப்பொருள்படுவதோர்  
இடைச்சொல். கழல்பறிந்தனவென்றோடு, அதற்கு வீரக்கழனிங்கிய அவையென்று  
உரைப்பாருமுளர். வாளாகிய மறுப்பட்டவைமெனவும், கழலாகிய பறைந்தவை  
மெனவும், தோலாகிய துணைதோன்றுவவெனவும் கொள்க. துவைத்துத் தோன்றுவ  
வென இயையும். ஏறிபதத்தானென்பதற்கு ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்  
பாருமுளர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக்கவினையென்ற துணையும், மன்னவன்புகழும், ஓவாது கூஉரின்  
உடற்றியோர் நாடென ஒன்றார்நாடழிபிரங்கலுமாதலான், இது கொற்றவள்ளை  
யாயிற்று.

(ரு.) \* எந்நமையன்ன கருங்கல் விடைதோ

2 ருனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்

3 கானக நாடனை நீயோ பெரும

4 நீயோ ராகவி னின்னென்று மொழிவு

5 ல்ருந் மன்பு நீக்கி நீங்கா

6 நிரயங் கொள்பவரோடொன்றது கருவல்

7 குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி

8 யளிதோ தானேயது வெறலருந் குறைத்தே.

\* துணை - பாடாண்டிணை துறை - செவியறிவுறா உ, பொருளின்மேலுந் துந்  
தியுமாம். ||

\* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறைகளுள் வாயுறைவாழ்த்  
திற்கு உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் நிரயங்கொள்பவரோடொன்றது காலையே  
ஓம்பென, வேம்பும் கலெம்பென வெந்தாகக்கூறி, அதற்கு உறதிபயத்தலின்  
வாயுறைவாழ்த்தாயிற்றென்றும், செவியறிவறு உவன்றென்றும் கூறினர். நச்சினூர்க்  
கினியர்; அதனை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில், கொடுப்  
போரேத்திய” என்னும் கூறு - ம் குத்திரவுரையிற்காண்க. இப்பாட்டிள், என்மை  
யன்ன கருங்கல் விடைதோ ருனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற், கானக நாடனை  
நீயோ பெரும” என்பதை, அவர், தன்கட்டோன்றிந் ஆக்கம்பற்றிய வியப்பென்  
னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; அதனை, மெய்ப்பாட்டியலில்,  
எ - ம் குத்திரவுரையிற்காண்க.

சேரமான் கருவிரேறியஞ்சுவாட்கேர்ப்பெருஞ்சேரலீரும்பொறையைக்கண்ட  
ஞான்று நின் உடம்புபெறுவாயாகென் அவனைச்சென்றுகண்டு தம்முடம்புபெற்று  
நின்றநீவேறுத்தலையார்பாடியது.

(இ - ள்.) - ஒருமைபோலும் வழவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தேர்  
றும்பெற்றம்போலம்பாக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற்  
குள்ளாகிய நாட்டினையுடையாய், பெருமநீ இங்ஙனம் பகைவரான் அணுகப்ப  
டாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வதையுடையதலால், நின்னக்கு ஒருகாரியஞ்  
சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பரவஞ்செய்  
தாராநீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக்கொள்பவரோடு பெருந்தாது நீ காக்கப்  
படுதேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்  
தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது. - (எ - று.)

காவலென்றது, ஆகுபெயர். நாட்டினை, ஐகாரம் - முன்னிலைக்கண்வந்தது.  
ஒவும், ஓரும் - அசைநிலை. அருளாவது, ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித்  
தோன்றுமிரக்கம். அன்பாவது, தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகியகாதல்.  
இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினாக்கிக், கோப்பெருஞ்சேரலீரும்பொறையைக்  
கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்புபெற்றமைதோன்ற, நீயோ  
வென வினாவினாக்கியுரைப்பாருமுளர்.

~~காவல்~~ குழவிகொள்பவரினோடுபெற்றமையாற், செவியறிவுறாஉவும், அரு  
ளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற், பொருண்  
மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (ரு)

(கா.) வடாஅது பணிபடு நெடுவரை வடக்குந்  
தெனாஅது நெடுவரை குமரியின் தெற்குந்  
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குந்  
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்குந்  
(ரு) கீழ்து, முப்புண், ரெக்கிய முறைமுதற் கட்டின்  
ளீர்நிலை நிவப்பின் கீழ் மேல  
தானிலை யுலகத் தானுமாவ  
துருவும் புகழ் மாகி விரிசீர்த்  
\* தெரிகோனி னுமன்ன போல வொருநதிறம்  
க0) பற்றறிவியரோநிற்றிற் றஞ் சிறக்க  
11 செயலினைக் கெதிர்த் தெவ்வர்தேனத்துக்  
12 கடற்புடை குறிப்பி மண்டி யடர்புகர்ச்  
13 சிறுகண் யானை செவ்விதி னேவிப்  
14 பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்

\* தெரிகேடற்சமுனென்றும் பாடம்.

† பற்றிலியரோவென்றும் பாடம்.

‡ ஏவென்றும் பாடம்.



கரு) தவ்வுயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்  
பரிசின் மாக்கட்டு வரிசையினை லகிப்  
மணியிய ரத்தையின் குடைபே முனிவர்  
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே  
யிறைஞ்சுக, பெருமநின் சென்னிசிறந்த  
உரு நான்மறை முனிவ ரேந்து கையெதிரே  
வாடுக ஃபிறைவநின் கண்ணி யொன்றார்  
நாடுசடு கமழ்புகை யெறித்த லானே  
ஃசெவிய ரத்தையின் வெஞ்சுளி வாவிழை  
மங்கையர் துளித்த வாண் முகத் தெதிரே  
உரு) ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய  
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி  
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடர்  
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவும்  
மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே!

கிணை - பாடாண்டிணை; துறை - || செவியறிவுறா உ; வாழ்த்தியலுமாம்.

பாண்டியன் பல்யார்க்காலேழுதுகுடீப்பெருவழிதையைக் காரிகீழார் பாடியது.

(இ - ள்.) - வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இடியமலையின்வடக்கும்,  
தெற்கின்கண்ணது, உட்குந்திறம்பொருந்திய, கன்னியாற்றின் தெற்கும், கீழ்க்கண்  
ணது, கலையைப்பொருகின்ற, சகரரால், தோண்டப்பட்டு, சாகரத்தின்கிழக்கும்,  
மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின்மேற்கும், கீழதாகிய நிலமும் ஆகாய  
மும், சுவர்க்கமுமென மூன்றுங்கூடிய, புணர்ச்சியாக, அடுக்கப்பட்ட அடைவின்  
கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைத்தண் ஓங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோ  
லோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாக; பரந்த அளவையுடைய  
மொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம்கோடா  
தொழிக; நினது படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர்செய்தற்கு  
மாறிப்பட்ட பகைவர்கேயத்தின்கண்ணே நினது கடல்போலும் படை மேல்விழு  
ந்து உள்புக, மிக்குச்சென்று, அடர்ந்த புகரினையுடைய சிவகண்யானையைத் தடை  
யின்றி, நேரேயேவிட, பசிய வினைநிலப்பக்கத்தையுடைய அரிய மதிவரண் பலவற்  
றையுங்கொண்டு அவ்வரணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச்செய்த, நல்ல அணி  
கலங்களைப் பரிசிலர்க்கு வரிசையின்வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவராற்  
பரவப்படும் மூன்றுதிருநயனத்தையுடைய செல்வரது கோயிலை வலம்வருவதற்குத்

\* பணிஇயரத்தையென்றும் பாடம். + முதல்வரென்றும் பாடம்.

ஃ இயவுணினென்றும் பாடம். ஃ சொலிகவத்தையென்றும் பாடம்.

|| ஒருவுதலை ஒருஉதலெனவும் ஒருஉவெனவுந் கூறுமாறுபோல, உறவும்  
உறாஉதலெனவும் உறாஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல்,  
பொருள்; புறத்திணையியல், நக - ம் சூத்திரவுரை].

தாழ்க்; பெரும், நினதுமுடி, மிக்க நான்குவேதத்தினையுடைய அந்தணர் நின்னை  
 18 நீவொழ்கவென்றெடுத்த கையினமுன்னே வணங்குக; இறைவ, நினதுகண்ணி,  
 23 நின்பகைவரது நாட்டைச்சுகடும் பலவணநாடும் புகையுறத்தலான் வாடுக, நினது  
 சினம், வெளிய முத்தாரத்தையுடைய நின்தேவியுருடைய துளித்த ஒளியையுடைய  
 முகத்தின்முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது நினைத்தே  
 உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சிமைப்பட்ட குமரி, குளி  
 ரந்த சுடரையுடைய திங்களையொப்பவும் சுகின்று ஒளிபொருந்திய ஒளியிசைதி  
 னாயுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் நிலைபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல் (எ - று)  
 வடாதென்னும் முற்றுவனைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பணிபடுகெவரை  
 யொடுபண்பொட்டாக்கி அதன்வடக்குமென்க; ஒழிந்தனவுமென்ன. மேலதுறக்  
 கத்தின்மேலுமென்பார், அதற்குமேல்தாகிய ஆளிலையுலகத்தானுமென்றார். உரு  
 வென்பது, இவனாணையாந் பிறராகும், உட்குடைமை. அதனையும், ஆங்கவும் -  
 அச்சநிலை.

குமரி, பெரும், உருவும் புகழும் ஆக; ஒருதிறம் பற்றுகொழிக; நிறற்றஞ்சிற  
 க்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக; செல்லுக; பரிசின்மாக்கட்கு, நல்கி மதியம்  
 போலவும், ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை, மன்னுகவெனக்கூட்டி வினை  
 முடிவுசெய்க.

தேளத்தென்பதனுள், அத்தை அசைநிலையாக்கி, தேயம் கடற்படைக்குள்ளே  
 குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர். ருமன், - யமனென்னுமமையும். அடற்புகாச்  
 சிறுகண்யானையென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகையுடைய யானை  
 யென்னுமமையும். ஆக - ஆகவேனத்திரிந்துநின்றது; ஆகியென்பதனைத் திரி  
 யாது, நிறற்றஞ்சிறக்கவென்பதனோடு, இயைத்துரைப்பாருமுளர். நின்றிறம் - நிற  
 றிறமென வலித்துநின்றது.

நகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீடும், ஏந்துகையெதிர் இறைஞ்சுகவென  
 அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென  
 இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் செவியறிவுறாஉவும், மதிய  
 மும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியதுமாயிற்று. (சு)

(எ.) \* களியு கடை இயதாட

2 கழலுரீ இயதிருந்தடி 2

3 † கணைபொருது கவிவண்கையாற் 3

4 கணைநொளிர் வருஉங் கவின்காபத்து 4

5 மாமறுத்த மலர்மாபிற 5

6 ரோல்பெயரிய வெறுமுழமுன்பின் 6

\* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய வரிபாந்தெடுத்தலென்னுந்துறைக்கு  
 உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல்,  
 அ - ம் குத்திரவுரை].

† கணைக்கால் பொருதவென்றும் பாடம்.



7 னெல்லையுமிரவு\*மெண்ணையுபகைவ

8 ஞர்சடுவிளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்

9 கொள்ளைமேவலைபாகவினல்ல

10 இல்லவாதுபவா வியறேர்வளவ

11 தண்புனல்பரந்தபூசன்மண்மறுத்து

12 மீனிற்செறுக்கும் யாணர்ப்

13 பயன்நிகழ்வைப்பிற்பிற ரகன்றலைநாடு.

கீணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் தரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ள். 7. களிற்றைச் செனத்திய தானையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத் தாற்றிருந்திய அடியினையும், 8. அம்பொடு + பொருள இடக்கவிந்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், 9. திருமகள் பிறர்நார்பை, மறுத்தற்கு எதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், 10. யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வையினையுமுடைய, 11. கலுமிரவுமெண்ணை, பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே, தஞ்சற்றத்தை, அழைத்தலுடனே, அழுகின்ற, கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை, விரும்புதலுடையை; ஆகலான், நல்ல பொருள்கள் 12. இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட, தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் 13. மூலடைக்கும் புது வருவாயினையுடைய, பயன்வினங்கும், ஊர்களையுடைய, மாற்றாது, அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள். - (எ - று).

திருந்தடியென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும். கீணைபொரு தென்றது, அதனொடுமருவுதலை.

தானையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையு முண்டையவளவ, நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யானையும வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக.

நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென, இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில், இடத்துமே லேறிநின்றது. இனித் தாளாலும், அடியாலும், கையாலும், சாபத்தாலும், மார்பாலும் முன்பாலும், கொள்ளைமேவலையாகவினென, ஆலுருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும்.

இது, பிறர்கன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்றவள்ளையும், ஊர்கடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுலவஞ்சியுமாயிற்று. (எ)

(அ.) 1. வைவயங்காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்

2 போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொரு அ

\* என்னுயென்றும் பாடம்.

† பெருகுவென்றும் பிசுதிபேதமுண்டு.

‡ தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உவமவியலில், "வேறுபட்ட வந்த" என்னும்

கஉ - ம் குத்திரவுரையில், இப்பாட்டினுக்கு, விளங்க, விரித்துப் பொருளனைநினைந் தச்சினர்க்கினியர்.

- திடஞ்சிறி தென்னு முக்கந் துரம்ப  
4 வெரெங்காவுள்ளத் தோம்பா விகைக்  
5 கடந்தடுகாணைச் சேர லாதனை  
6 யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்  
7 பொழுதென வணாதி புறக்கொடுத் திறத்தி  
8 மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி  
9 யகிலிநு விசம்பி னானும்  
க0) பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; புவைநிலையுமாம். சேர  
மான்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) - உலகத்தைக்காத்தருமாசர் வழிபாடுகொல்லிநடக்க நுகரும் இன்பத்  
தெவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொழுது  
தன்னாடு இடஞ்சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொ  
ருளைப் பர்துகாவாதுவழங்கும் வண்மையையும் வஞ்சியாது ஏதிரின்றுகொல்லும்  
படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்  
டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை, திங்கள்மண்டிலத்திற்கு  
முதுகிட்டிப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறிவருவை; மலை  
யின்கண்ணே வெளிப்படாதுகரப்பை; அகன்ற பெரிவ ஆகாயத்தின்கண்ணும்  
பகற்பொழுதுவிளங்குவை, பலகிரணங்களையும் பரப்பி. (எ - று.)

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வணாதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசம்பி  
னும் பகல்விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன  
மொத்தியோவெனக்கூட்டி வீணமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், நுகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுகூட்டி  
முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகநுகரவும்வேண்டியெனினுமமையும் வேண்டி,  
பொழுது, துரப்ப எனநின்ற வினையெச்சங்கள், ஒடுங்குவென்னும் பெயரெச்ச  
மறையோடு முடிந்தன. இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் திங்  
கண்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்த்தும் வளர்ந்தும் வருதியென  
வும் பிறவும் அதற்கேற்பவமுரைப்ப. (அ)

(கூ.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டினும் பிணியுடை யிரும வேணித்

தென்புல வாழநர்க் கருங்கட் னிறுக்கும்

பொன்போறு புதல்வர்பு பெறு அதீரு

6 நெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென்

7 நிறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்

8 தொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்

9 மெங்கே வாழிய குடுமி தங்கோச்



செந்நீர்ப் பசும்பொன் ளயிரியர்க்கித் த

க0) முந்நீர் விழவினெடியோ (இ)

ன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

2 பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுறிப்பி பெருவதூதியை நெட்டிமையார் பாடி யது.

(இ - ள்.)—ஆவும், ஆனினதியல்பையுடைய அந்தனரும் மகளிற், நோயுடை யீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண் வாழ் வோராகிய நுங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியைடைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெருதீரும், எம்முடைய அம்பை விரியச்செலுத்தக்கடவேம்; நீர் நுமக்கரணாகிய இடத்தை அடையுமென்று அந்நெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற் கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யாளைமேலே, எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகா யத்தைநிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி, வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கடத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்செய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய \*நெடியோனான தாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பலகா லம். (எ - று.)

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி விசம்பு நிழற்றுமென்பது, சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசம்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினுமையும்; மீமிசைக்கெரிடி விசம்புநிழற்றும் களிற்றினையுமென மாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங் கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மை யாற்செய்த பசும்பொனென்பருமுளர். முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்பநின்றனென்று விடப்பால், நெடியோவெனன்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் முழநீருமுடை மையால், கடற்கு முந்நீரென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி, நிலத் திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப. பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெருதீருமென் னும் முன்னிலைப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும், பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய்வந்து, நும்மரண்சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினை யான்முடிதல், “†தொய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்” என்னும் அதி காரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும். (க)

(க0.) வழிபடுகொடை வல்லறிதீயே

2 பிறர்பழி கூறுவோந் தொழிதேறகையே

3 நீமெய்கண்ட தீமைகாணி

4. ஒன்பநாடி யத்தகவொறுத்தி

\* உயர்ந்தோனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், சுள.

10. 101

கச்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- (4) 1 வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்  
 2 றண்டமுந் தணிதீழ் பண்டையிற் பெரிதே  
 3 அமிழ்தப் பானக் கமழ்குய்யுடிகில்  
 4 வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை  
 5 மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்  
 6 க0) மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு  
 7 8) செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்  
 9 நெய்தலங் கான நெடியோய்  
 10 நெய்தலங் தனமயர் மேத்துகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

... 4 of 1210

1) சோழன் \*நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சேன்னியை ஊன்போதி பசுங்  
 துடையார் புடியது.

(இ - ள்.) - நின்னை வழிபட்டுடொழுதுவாரா விரையவறிவை; 1) பிறருடைய  
 குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; 2) மெய்யாக மனத்காராய்  
 ந்து, அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்காணின், 3) அதனை நீதிநூற்குத்  
 தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத்தகத் தண்டஞ்செய்வை; 4) வந்து நிற்பாதத்தையடை  
 ந்து முன்னேநிற்பாராயின், 5) அவாபிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யுமருளினும்  
 அருள்பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணியை; 6) அமிழ்தத்தைத் தவிசுவை  
 யால் வென்று உண்ணவுண்ண அமையாத மணங்கமமும், தாளிப்பையுடைய அடி  
 சிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிசுறைபடாமல்வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையை  
 யுடைய பெண்டிர்முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர் போரன் மாறுபடுத்த  
 லொழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்பு, ஒருதொழிலைச்செய்து பின்  
 பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் செய்மைக்கண்ணே விளங்கும்  
 புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும், ஊரையுடைய நெடியோய், 13) அணுக  
 வந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக. - (எ - று.)

1) வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை  
 யென்பதாம். 2) பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகவின், ஆகவென ஒருசொல்  
 ணுவித்துரைக்கப்பட்டது. 3) பண்டையிற் பெரிதென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோ  
 பத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும். 4) அடப்பட்டமையாத  
 அமிழ்துபோலும், அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

14) நெடியோய், பலனத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக.

(க0)

- (கக.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை  
 2 சாலிழை மடமங்கையர்  
 3 வரிமணற் புனைபாவைக்குக்  
 4 குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

\* நெய்தலங்காலையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



6) தண்பொருளைப் புனற்பாயும்

7) விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்

8) பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே

9) வெப்புடைய வரண்கடந்து

10) துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே

11) புறம்பெற்ற வயவேந்தன்

12) மறம்பாடிய பாடினியும்மே

13) பேருடைய விழுக்கழஞ்சிற்

14) சீருடைய விழைபெற்றிசினே

15) விழைபெற்ற பாடினிக்குக்

16) குரல்புணர்சீர்க் கொளவல்பாண் மகனும்மே, எனவாங்

17) கொள்ளுழற் புரந்தி தாமரை

18) வெள்ளி நாராற் பூப்பெற்றிசினே.

3

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான்பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப், \*பேய்மகள் இளவெயினி பாடியது.

(இ - ள்.) - ஐய மயினாயுடைய திரண்ட, முன்கையினையும், தாய ஆபாணத் தையுமுடைய பேதைமகளிர் வுண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட்செந்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்துநீரின்கட் பாய்ந்துவிடையாடும் வாணமுட்டிய புகழினையும் வென்றியைமுடைய கருவூரின்கட் பாடிதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், (புகைத்தெறும்) வெழ்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக் கொடையைப்பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைபாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றான்; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு (முதற்றானமாகிய) குரலிலே வந்துபொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், வினங்கிய சழலின்கண்ணே ஆங்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான். - (எ - று.)

பாடினி இழைபெற்றான்; பாணன் பூப்பெற்றான்; யான் அதுபெறுகின்றிலே நெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவள் பேயாயிருக்கக் கட்டிலனாதோர் வடிவுகொண்டுபாடினாளொருத்தியெனவும், 'இக்களத்துவந்தோர்யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு நின்றோடு எதிர்த்து பட்டோரில்லாவினியான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலென்' எனத் தான் பேய்மகளானமைதோன்றப் பரிசில்கடாயினாளெனவுங்கூறுவாருமுளர். 'பாடினிக்கு... பாண்மகன்' என்பது, அதுவெனுபுகெடக் குகரம்வந்தது; உயர்கிணையாகலின். பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொளவல் பாண்மகனென்னுமமையும். எனவும், ஆங்கும் - அசைநிலை பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண்வந்தன. (கக)

\* பேய்மகள் இளவீனியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

12.13.11

கக

புநானூறு மூலமும் உரையும்.

(கஉ.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்

2 புதுதல் யானே யெயுடு புனைதேர் பண்ணவு

3 ழறனே மற்றிது விறன்மாண் குடுமி

4 பின்ன வாகப் பிறர்மண்கொண்

5 ழினிய செய்தினி னார்வலர் முகத்தே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழிநாழ்த்து.

3 பாண்டியன்பல்யாகசாலைமுதுகுடும்ப்பெருவழியை நெட்டிமையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை துறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனே? இவ்வாறுசெய்தல்; வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற் றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னுவாகக்கொண்டு, நின்னுடையபரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை. - (உ - ற.)

குடுமி, பிறர்மண, இன்னுவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனே? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க

மற்று - அச்சநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க

(கஉ)

(கஈ.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே

புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய

3 வெய்கணை கிழித்த பகட்டுழின் மார்பின்

மறவி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே

5 களிநே, முத்தீர் வழங்கு நவாய் போலவும்

6 பன்மீ னுப்பட்ட டிங்கள் போலவுஞ்

7 சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப

8 மரீ இயோ ரறியாது மைந்துபட்டன்றே

9 நோயில னாகிப் பெயர்கதிலம்ம

10 பழன மஞ்ஞ யுகுதத பீலி

11 கழனி யழுவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்

12 கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்

13 விழுநீர் வேவி நாடுகிழுவோனே!

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளிகருவூரடஞ்செல்வானைக்கண்டு சோ மானந்துவஞ்சோலிரும்பொறையோடு, வேண்மரித்துமேலிருந்து உறையூர் ஏண் ச்சேசிழைமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) இவன்யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்குன், புலியினத்துதோ லாற்செய்யப்பட்ட மெய்புகுக்குவிபொலிந்த கொளுத்தற் றெய்த அம்புகள் போழப்



புட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம்போன்ற களிற்றின்மேலேன; இக்  
களிறுகான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தைப்பொப்பவும் பலமீனினது  
நடுவேசெல்லும் மதியத்தையொப்பவும் காவலினினைத்தையொத்த வான்மறவர்கூழத்  
தன்னைமருவியபாகையறியாது மதம்பட்டது; இவன் நோயினறிப் பெயர்வானாக;  
வியலிபத்து மயிலுதிர்ச்சி பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்கூட்டுடனே திரட்டும்  
கொழுவின மீனையும் வினைந்த கன்னியமுடைய மிக்கநீராகிய வேலினையுடைய  
நாட்டையுடையோன். (எ - று.)

களிற்றுமினையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாகுகிழவோன்;  
இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயினறிப்பெயர்குவெனக்கூட்டி  
வினைமுடிவுசெய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்க  
ளோடு உவமை வாளோர்கூழத் தன் தலைமேதோன்றச் செல்லுதலுமாகக்கொள்க.  
[தி - விழைவின் கண் நின்றது.]

பெருநற்கிள்ளிகளிறு கையிகந்து பகையகத்துப் புகுந்தமையான் அவற்குத்  
திங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத்  
திங்குறின் நமக்குத்திங்குறுமென்னுங்கருத்தால், நோயிலனாகிப் பெயர்குவென்றா  
ராயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கங)

- (கச.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்  
1 காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்  
2 பொன்னியற் புனைதோட்டியான்  
3 முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும் (2)  
4 பாருடைத்தகுண்டகழி  
5 நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து (3)  
6 நிமிர்பரிய மாதாங்கவும் (4)  
7 நாவஞ் சேர்ந்த புறத்தைத் தேர்மிசைச்  
8 சரப நேனனாண் வடுக்கொள் வழங்கவும்  
9 பரிசிலர்க்கருங்கலநல்கவுறு குரிசில  
10 வலியவ் குறின் முடோய் தடக்கை  
11 புலவநாற்றத்திபைந்தடி  
12 புநாற்றத்திபைக்கொளி இயுன்றவை  
13 கறிசேர நுண்ணிவருத் தொழிலல்லது  
14 பிறிதுதொழிலறியா வாசுவினன்று  
15 மெல்லிய பெரும்தாமே நல்லவர்க்  
16 காரணங் காகிய மார்பிற் பெருநர்க்  
17 கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்  
18 செருமிகு சேளய்நிற் பாடுநர் கையே.

கஅ. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோமன்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லியவா மால்நங்கை' எனக் கபிலர் டகடியது.

(இ - ள்.) வன்கண்மையையுடைய கொடியானையாலே காவலையுடைய கணைய மாத்தை முறித்து<sup>3</sup> இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி, அதுசெய்யும்வினையைப், பின்வேண்டுமளவிலே, பிடிக்கவும், வலிய நிலத் தைக் குந்தாலியால், இடித்துச்செய்த குழிந்த கிடங்கின்கண் நீர்ப்பரப்பினது, ஆடி மாகிய, உயர்ச்சியைக் கருதி, அதன்கட்செல்லாமல்<sup>7</sup> மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே, பிடிக்கவும், அம்பரூத்துணிபொருந் திய முதுகையுடையயாய்த் தேர்மேலேநின்று வில்லினது, வலியநாணற்பிறந்த வடுப் பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணி கலங்களை அளிக்கவும், தலைவ, வலியவாகும், நின் முழந்தாளைப்பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலான்றத்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் புலாற்றத்தவாகிய, யுகை யைக், கொளுத்தி, அமைத்த ஊனையும், துவையையும்<sup>14</sup> கறியையும், சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ்செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம், பெரிதும், மெல்லியவாயின; பெரும! பெண்டிர்கட்கு ஆற்றதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் துளக்கப்பட்டமையிற் பெரியநிலம்போன்ற, வலியினையுமு டைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய், நின்னைப்பாடுவாருடைய கை கள். - ள் - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும், ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப் பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வுனை, ஒருசுட்டிவருவித்து அத னெடுமுடிப்பினும், அமையும், உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும், கறி யொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறவின், பன்மைபற்றி அமைத்தகொள்ளப்படும்; ஊன் துவை கறியொடுகடிய, சோற்றை உண்டென உணாப்பினும், அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிகில், பெரும, சேய், வலியவாகும், நின்னை நிற்பரடுநர்கைதாம் மெல் லியவாருமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகத்தையக் கூடக்கூப்பாய்தற்குக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர். பாடுநரெனத் தம்மைப் படர்க்கையாக்கக் கூறினார்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்புகூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல் புங்குறினமையான், இஃது இயன்மொழியாழிற்று. (கச)

(கடு.) \* கடுந்தேர் குழித்த னெள்ள லாங்கண் வெள்வாயக் குதிரை தாபுல் லினம் புட்டிப் பாழ்செய்த னையவா நனந்தலை நல்லெயில்

\* இப்பாட்டின் முதற்பாகத்தை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மன்னெயிலழித்த மண்ணுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சினர்க்கினி யர் [தொல், பொரு, புறக்கிணையியல், நக - ம், குத்திரவரை].



புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் வினையல்

நெவள்ளைக் கலிமான் கவி குளம் புகளத்

II.

6 தேவழங் கினைநின் நெவ்வர் தேளத்துத்

7 துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்

III.

8 பாவடியாற் செறனோக்கி

9 நெள்ளுமருப்பிற் களிற்வர

க0) காப்புடைய கயம்படியினை

11 யன்னி சிற்றத்தனையை யாகலின்

12 விளங்குபொன் நெறிந்த நலங்கிளர் பலகையெரு

13 நிழல்படு நெடுவேலேந்தி யொன்றார்

14 கொண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்

கரு) நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய

16 வசைபட வாழந்தோர் பலர்கொல் புரையின்

17 னற்புணுவ னுல்வேதத்

18 தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கணுறை

19 நெய்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்

உ0) வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி

21 பூப நட்ட வியன்களம் பலதொல்

22 யாபல கொல்லோ? பெரும வாருந்து

23 விதிபிணிக் கொண்ட மண்களை முழுவற்

புடினி பாடும் வஞ்சிக்கு

உரு) நாடல சான்ற மைந்திடுனைய நினக்கே.

தினையுந் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடும்புபெருவழிதைய நெட்டிமையார் பாடி

இ - ள் - வினாந்த தேர் குழித்த தெருவின் கண்ணே வெளிய வாயையுடைய

கழுதையாகிய புல்லிய நினையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினே, அவருடைய

அகலிய இடத்தை யுடைய நல்ல அரண்களை புள்ளி நங்கொளரிலிக்கும் புகழ்மைந்த

வினாகழனிக்குணனே வெளிய தலையாட்டி மணிந்த மன்ன செருக்கிய குதிரையி

னுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேனாச் செலுத்தினே நின்னுடைய பகைவர்

தேயத்துக்கண் அசைந்ததன் மையோடு பெரிதழகுத்தினையும் நோந்த அடியோடு

வெகுட்சிபொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கிய கோட்டினையுமுடைய களிற்றை

அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாலிக்கட் பழலித்தனே; அப்பெற்

றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்ற செய்கையையுடைய; ஆகலான் விளங்கிய

இரும்பாற்செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமுடி அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே

நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைத்தலங்களை

யுடைய நினது வினாந்தது சிப்படையின் வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தன் ஆசை

கொடுவா. வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயர்வழந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தரும் தூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்கபுகழையுடைய சமிறையும் பெரியும் முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற்கிரப் புகழ்மொட்சிமைப் பட்ட கொடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண்டப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலனோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும், வார்பொருந்தி வலித்துக்கட்டுதலைப்பொருந்திய மார்ச்சனைசெறிந்த தண்ணுமைமையுடைய விறலிபாடும் மேற்செவ்விற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய்; நினக்கு.-(எ-று.)

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேதமென்பாருமுளர். நற்பனுவல்நால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும், மைந்தினோய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படியினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்நய வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லேவெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

விளங்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணுழைதத்தவெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொணமாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும். புனாயுநற்பனுவலென்பதும் புடம். யாபுலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கரு)

(கக.) வினையெச்சியைப்பாவிப்பொடு

1 மழையுருவின்தோல்பரப்பி

2 முனைமுருங்கத்தலைச்சென்றவா!

3 வினையால் கவர்பூட்டி

4 மனமாம் வறகாகக்

5 கடிதுறைநாக்களிறுபடி

6 யெல்லுப்பட்டவிட்டகதிவிளக்கஞ்

7 செல்கடர்ஞாயிற்றுச்செக்கரிந்நேண்டி

8 புலங்கெடவிறுக்கும்வறம்பினைத்

9 துணைலேடாச்செருவென்றிப

10 புலவிவாட்புலர்சாந்தின்

11 முருகற்சீற்றத்திருகெழு குரிசின்

12 மயங்குவள்ளை மலரம்பற்

13 பனிப்பகன்றைக்கனிப்பாகற்

14 கரும்பல்லது காடறியாப்

15 பெருந்தன்பனைபாழாக



17 வேமநன்னு டொள்ளெரி யூட்டினை

18 நாமநல்லமர் செய்ய

19 வோராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிதே.

21 திணை - வஞ்சி; துறை - \*மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசகுயம்வேட்ட பெருநங்கிள்ளியைப் பண்ணுங்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - பேளிற் கு நன்மையையுடையவாகிய வினாந்த குதிரையுடனே முகில்போலுந் தத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, <sup>3</sup>முனையுடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது <sup>4</sup>நெல்விளைகழனியைக் கொள்ளையூட்டி, <sup>5</sup>முனையுடத்துமாமே விறகாதக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, <sup>7</sup>விளக்கமுண்டாகவிடப்பட்ட நாடுசுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம்போலத் தோன்றி இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையில்லாத பட்டையினையும், <sup>10</sup>துணைப்படைவேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலானூறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், <sup>12</sup>முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ, ஒன்றோடொன்றுகலந்தவள்ளையையும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் <sup>14</sup>ஞளிரச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழக்கையுடைய பாகலையுமுடைய நல்ல நாட்டை ஒள்ளிய தியை ஊட்டி <sup>16</sup>அஞ்சத்தக்க நல்ல போகாச் செய்ய, <sup>19</sup>நினைகருத்திற்கேற்ப, ஒருபெற்றிப்படப்பொருதனை, பெரும், நின்னுடைய களிறுகள். - (எ - று.)

✓ தோல்பரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையுடைய முடித்து, அதனைத் தானையென்னும் பெயரொடு முடிக்க. பாகற்றன்பினையென்ப இயையும். எல்லுப்பபுலிட்ட சுடுதியென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக. கவர்யூட்டியென்பதற்கு விரும்பிக்கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கொடவென்பதற்கு நாட்டியவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலனுடையவாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

சூரிசில், பெரும், நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராங்குமலைந்தனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல் - புலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஏமநன்னு டொள்ளெரியூட்டி யென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கௌ)

(கௌ.) 1 தென்குமரி வட்டபெருங்கற்.

2 குணகுடகட லர்வெல்லே.

3 குன்றும்லை கரடுநா.

4 டொன்றுபட்டு வழிமொழியுக்.

\* இப்பாட்டினை, எரிபரந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், அ - ம் குதிரைவரை].

- ௫) கொடி துகடிந்து கோறிருத்திப்  
 6 படுவதுண்டு பகலாற்றி  
 7 யினிதுருண்ட ஈடர்நேமி  
 8 முழுதாண்டேர் வழிகாவல்  
 9 குலையிறைஞ்சிய கோட்டானை  
 ௧0) யகல்வயன் மலைவேலி  
 11 நிலவுமணல் வியன்கானற்  
 12 நெண்கழிமிசைச் ஈடர்ப்பூவிற  
 13 நண்டொண்டியோரடுபொருந்  
 14 மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றது  
 ௧௫) நீடுகுழி யகப்பட்ட  
 16 பிடுடைய வெறுழமுன்பிற்  
 17 கோடுமுற்றிய கொல்களிறு  
 18 நிலைகலங்கக் குழிகொன்று  
 19 கிளைபுகலத் தலைக்கடி யாங்கு  
 ௨0) நீபட்ட வருமுன்பிற்  
 21 பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்  
 22 பிறிதுசென்று மலர் தாயத்தப்  
 23 பலர்நாப்பண் மீக்கூறலின்,  
 24 னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்  
 ௨௫) சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்  
 26 பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவும  
 27 மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை  
 28 வீங்குகிறை வியலருப்பம்  
 29 டிழந்தவைக்குது மினிராமிவன்  
 ௩0) னுடன்றுநோக்கின்ன பெரிதெனவும்  
 31 வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்  
 32 னற்றலொடு புகழேத்திக்  
 33 காண்கு வந்திசிற பெரும விணைய  
 34 மழையென மருளும் பட்டுருனி மலையெனத்  
 ௩௫) தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை  
 36 யுடலுந் ருடக வீங்கிக் கடலென  
 37 வானீர்க் கூக்குந் தானை யானை  
 38 கடுவொடுங் கெயிற்றறி வுத்தலை பணிப்ப  
 39 கிடியெனி முழங்கு முரசின்  
 ௪0) வரையா வீகைக் குடவா கோவே!



திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துக் செருவேன்றநெடுஞ்செழியனும் பிணியிருந்த யானைக்கடிகேயிமாந்தரஞ்சேலிரும்பொறை விலிதீர்பெய்க்கட்டிலையதினானைக் \* குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட நிலத்துக்குள்ளும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒருபெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்வியாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இன்றைய உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடைவின்றாக, உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத் தால்<sup>8</sup> நிலமுமுதையும் ஆண்டோரது மீரபைத் காத்தவனே, குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழலினையும், மலையாகிய வேலியையும், நிலாப்போன்ற மனையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்தித் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்த் தொண்டியிலுள்ளோருடைய அம்பொருந், யானைபடுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனிச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடியகுழியின்கண்ணே, வகப்பட்ட பெருமையையுடையதாகிய மிக்கவலியையுடைய மிகாம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிற் அதன் நிலையாகிய குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலேசென்று பெருகுந்திறற்போல், பொறுத்தற்கரிய வலியாற் புகையைமதியாது நியற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப்பிற்தொருகுழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பாரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின் நின்சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச்சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னொழிக்கப்படுபு பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபார்த்திருந்த அரசர் நமதாய், இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்கொன்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின்வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவெளவிய புகைவா<sup>9</sup> எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகமும் முதலாய் கருவையுடைய அதலிய அரசனினையும் நாம் இனி இழந்துதங்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்டுபார்த்தான் மிகவென நினைந்தும் யகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினைது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்பேனாகவந்தேன்; பெரும் திரண்ட முகிலெனக்கருதி மயங்கும் பலபரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தெளிந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்கருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுக்காக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பூம் பினது தலை நடுங்கும்பரிசு இடியென்றுகருது முழங்கும் முகினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே. (எ - று.)

காவல, பொருந, பெரும், கோவே, தத்திக் காண்கு வந்தேனெனக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

\* குறுங்கொளியூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உச

புநநானூறு மூலமும் உரையும்.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்று கெய்தனிலமாக்கி  
எனை 'மூன்றோடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர். அடு  
பொருநவென்றது, வேந்தற்கு வேளிப்படையாய் நின்றது. தளர்ச்சியென்பதன்  
பின் நீங்கவென ஒருசொல் தந்தது. 'அருமுன்பிற் ..... பிறிதுசென்று'  
என்பதற்கு முன்பாலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமை  
யும்; அன்றி முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர்.  
ஆனது முழங்கும் முரசென்க. (கௌ)

(க.அ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்,

பரந்துபட்ட வியன் ஞாலம்!

தாளிற்றந்த தம்புகழ் நீரீஇ,

யொருதா மாகிய வரவேர் நம்பல்!

(க) லொன்றுபத் தடுக்கிய கோழிகடை யிரீஇய

பெருமைத் தாக நின் னா யுடானே!

நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்

பூத்த தூஉ மினவானே!

துண்ணாற் பருவராற்

க0) \* குருஉக்கெழிற்ற குண்டகழி

வானுட்கும் வடிநீண்மதின

மல்லன்முதார் வயவேந்தே!

செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்!

ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி

கரு) யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த

நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு முற்றதன்

றகுதி கேளினி யிகுதி யாள!

நீரின் மனையா யாக்கைக் கெல்லாம

முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தே ரே!

உ0) யுண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்;

முணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே.

நீரு நிலனும் புணரி யேயுண்

டுடம்பு முயிரும் படைத்திசு னோரே

வித்திவரி னோக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்

உரு வைப்பிற் ருயினு நண்ணி யாரு

பிறைவன் ருட்குதிவாதே யதனால்

லுபேரார்ச் செழிய கிகழாது வல்லே

நிலவெனி மருங்கி னீரிலை பெருகத்

\* குருஉக்கெழிற்றுக்குண்டகழியென்றும் பாடம்.

29 தட்டோரம்ம விவட்டப் டோரே;

தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே. -

திணை - போதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைத் துட்பிலவியனார் பாடியது.

இ - ன். ஒலிக்கின்ற கடலானது, முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப், பரந்தகிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியாற் கொண்டு தம்முடைய புகழை, உலகத்தின் கண்ணே நிறுத்தித் தாமேயுண்ட, வலியோருடைய, வழித்தோன்றினோய், ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப்பட்டதாகிய கோடியென்னும் எண்ணினைக்கடையெண்ணாக இருத்திய சங்குமுதலாகிய பேரெண்ணினை உடைத்தாக, நினைவாழ்நாள்; நீரின் கண்ணே உறத் தாழ்ந்த குறிய காஞ்சியினது, பூவைக்கவரும் இனமாகிய வாழையினையும், துண்ணிய ஆரலினையும், பரிய வராலினையும் நிறமுடைய கெழந்றியையுமுடைத்தாகிய, குழிந்த கிடங்கினையும், வானமஞ்சும் திருந்திய நெடியுமிதி லையுமுடைத்தாகிய, வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே, நீ போகக் கடவு, மறுமையுலகத்தின்கண், துகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது, தோள்வலியைக் கெடுத்து, நீ ஒருவனுமே தலைவனாதலே விரும்பினும், மிக்க நல்ல புகழை, இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலைவிரும்பினும், அவ்வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக, இப்பொழுது, பெரியோய், நீ இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவுகொடுத்தவர்கள் உயிரைக்கொடுத்தார், உணவை முதலாகவுடைத்து, அவ்வுணவாறுளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்று சொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர், அந்நீரையும் நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல்முதலாயவற்றை வித்தி மன்கழையைப்பார்த்திருக்கும், புல்லிய நிலம், இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தயினும் அது பொருந்தியாரும், அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போனாயுடைய செழிய, இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்தகிடத்தே, நீர்நிலைமிகும்பரிசு, தனைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும், இவ்வுலகத்துத் தம்பேரோடுதனைத்தோராவர், அந்நீரைத் தனையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தனையாதோர். - (உ - ம.)

இதனால், நீயும், நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. மற்றும், அம்மவும் - அசைநிலை. உணவின் பிண்டம் உண்டிமுதற்றாதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக. தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய, இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துணர்ப்பாருமுளர். தட்டோர்ரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தனைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும்படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவிரானேக்கும்புன்புலம் இறைவன்றாட்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வாளுக்கவேண்டாத நன்புலம். இறைவன்றாட்கு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.



நீர்நிலைபெருக்த்தட்கவே; அறன்முதன்முன்றும் பயக்குமென்பது கூறினான்  
யான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

XIX

(கக.) இமிழ்கடல் வளை இய வீண்டகன் கிடக்கைத்

தமிழ்தலை மயங்கிய \* தலையாலங்கானத்து

மன்னுயிர்ப்பன்மையுங் கூற்றத்தொருமையு

நின்றொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய

நெய்யும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய

பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விழுமடி

மயங்கினே னல்லனோ யானே! மயங்கிக்

கூற்றத்திதுத்த குரீஇயினும் போல

மும்புசென்றிற்றுத்தவரும்புண் யானைத்

க0) தூம்புடைத்தடக்கை வாயொடு துமிந்து

நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப்புரள

12 வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்தர்

13 ரெந்தையொடு கிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வன்

14 நின்ன விறலு முளகொ னமக்கென

கரு) மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழி நாணிக்

16 கூற்றத்திணைய வெருவரு பறந்தலை

17 யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்தின்

18 கழுஉவிளங்காரங் கவைஇய மார்பே:

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். ஒலிக்குங் கடலாற் குழப்பட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக்  
கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உவிரது பன்  
மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர்  
தூக்கிக்காட்டிய வென்றிலேயுடைய செழிய, பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டு  
வன், எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடரையும் போலுமென்று  
விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ? யான்; கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம்  
போல அம்புசென்றுதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துளை  
யையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத்  
தின்மேலே புரள வேட்டிப் போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழ்த்த எந்திய வாள்வெற்றி  
யையுடையோராய் எந்தலைவனெடுகிடந்தார், எம்முடைய புல்லியதலையையுடைய  
மைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்ட வென்றியும் உளவோ நமக்கென்று சொல்லி முதிய  
மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக்

\* “இமிழ்கடல் ..... தலையாலங்கானத்து” எனத் தலையா  
லங்கானமென்றவழி ஆசிரிய அடியுள் இன்சீரியைய வெண்சீர்வந்தது என்பர்  
நச்சிஞர்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், ௩௦ - ம் சூத்திரவுரை].

கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம் பெருவேளிருமாகிய \*எழுவரது நல்லவலிமை வென்றோய், நின்று கழுவிவிளங்கின முத்தாரடி அகத்திட்ட மார்பை.-(எ - று.)

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை - அஞ்சநிலை; இடமுமாம்.

செழிய, கடந்தோய், நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேன் ல்லனோவெ லைக்கூட்டிக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலையென்றி நின் பைகவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென எச்சவும் மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம். | மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நரணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணோடியெனவும் நிரனிறையாகக்கொள்க. போர்முடிதலாற் போ யினகூற்றை நரணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போலக் கூறியது, ஓரணி கருகிநின்றது. | இனி, அம்புதைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்குழிபெ ன்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றுக் கண்டு நானிக் கண்ணோடியவென்று உரைப்பாருமுளர். (கக)

(உ௦.) / + இருமுநீர்க்குட்டமும் |

2 வியன்ஞாலத்தகலமும் |

3 வளிவழங்குதிசையும் |

4 வறிதுநிலைஇயகாயமும், | என்றங்

5) க்வையர்ந்தறியினுமளத்தற் கரியை |

6 புறிவு, மீரமும், பெருங்க, னோட்டமுஞ்

7 சோறுபடுக்குந் தீயோடு |

8 செஞ்ஞாயிற்றுத்தெறலல்லது |

9 பிறிதுதெற லறிவார்நின், நிழல்வாழ் வோரே!

10) திருவி, வல்லது, கொலைவில், லறியார்;

11) நாஞ்சி, லல்லது, படைபு, மறியார்;

12 திறன்றி, வ்யவரோடு, தெவ்வர், தேயவப்

13 பிறர்மண், ணுண்ணுஞ், செம்மனின், னாட்டு

14 வயவறு, மகளிர், வேட்டுணி, னல்லது |

புறநா. \* எழுவராவார்:—சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமைபூரன், இருங்கோவேள், மான்பொருநன் என்பவர்; இதனை, பந்துப்பாட்டு கஅக - ம் பக்கத்திற்காண்க. “காலென்னக் கடிதராஅய், நாடுகெட வெரிபரப்பி, யாலங் கானத் தஞ்சுவரவிறுத், தரசுபட வம்ருழக்கி, முரசுகொண்டு கள்மவேட்ட, வடுதிற லுயர் புகழ்வேந்தே” என்றார் மதுரைக்காஞ்சியிலும் [அடி ௧௨௫ - ௧௩௦].

+ இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டினைக்குரியதுறைகளுள் நானும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் தாலங் கண்ணிய ஓம் படைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர். அதனை, தெரல், பெரு, புறத்தினையியலில், “தாவி னல்லிசை” என்னும் நக - ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

உஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 16 பைகவ, ருண்ணு வருமண் ணிணையே;
- 17 யம்புதுஞ்சங் கடிபரணை
- 18 புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
- 19 விதுப்புற வறியூ, வேமக், காப்பினை;
- 20 யுணையை யாகன் மாறே
- 21 மன்னுபி ரெல்லா நின்னஞ் சம்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரிய கடவினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற் றியுங்குந் திசையும், 4 வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்படுமவற் றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, 6 அறிவும் அன்பும் மிக்க கண் ணோட்டமும்; 7 ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது 9 வேறுவெம்மையறியார், நின் குடைநிழற்கண்வீழ்வோர்; 10 இந் திரவிலல்லது பைகவரது கொலைவிலையறியார்; 11 கலப்பையல்லது வேறு படைக் கலமுமறியார்; 12 போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பைகவர் மாய அம்மாற்றாருடைய \* மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ, நின்னுடைய நாட்டின் கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினுல்லது 15 பைகவருண்ணப் படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; 16 அம்புதங்குந் காவலையுடைய அரணுட னே 17 அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; 18 புதுப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ் விடத்தைவிட்டுப்போகினும் 19 அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேம்மாகிய காவலை யுடையை 20 அத்தன்மையையுடையயாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல் லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதீமவருங்கொடுலென்று அஞ்சம். (எ - று.)

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன, சினைவினைப்பாற்பட்டு அளக்கற் கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (20)

(உக.) புல்வரை யிறந்த புகழ்கூர் றோன்றல்!

- 1 புல்லவரை யிறந்த குண்டுகண்ண்கழி;
- 2 வானோரேய் வன்ன புரிசை; விசும்பின்
- 3 மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயிறி;
- 4 கதிர் நுழை கலலா மரம்பயில் கடிமினை;
- 5 யருங்குறும் புடுத்த காணப்பே ரொயில்;
- 6 கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டியி;
- 7 விரும்பு ணீரின மீட்டற் கரிதென;
- 8 வேங்கை மார்ப, னிரங்க, வைகலும்

\* இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் 'பூபுக்' என்று அரசனைக்கூறுவர்.



க0) பாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்

11 பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே!

12 புகழ்நடு ரிசையொடு மாயப்

13 புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

நீனையும் துறையும் அவை!

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பேருவழியை ஐயுர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள். - நின்னைப்பாவோரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புதுமைந்த  
தலைவ! நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழந்த இடத்தையுடைய அகழி  
யினையும் உயர்ச்சியான் வாளைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதியையும் அவ்வாணிதது  
4 மீனைப் பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்கதிர் துழையாத  
மாஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அனைதற்கரிய சிற்றரண்களாற் குழப்  
பட்ட கானப்பேரென்னும் அரண்வலியு கையையுடைய கொல்லன் செந்தியின்  
கண்ணை மாட்டப்பட்ட இரும்புண் டீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் தருதி வேங்கை  
மார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையையுடைய புலவர்  
11 பாடப்படுந் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே! நின்னைமதியாத  
பகைவர் தம்முடையபுகழுடனேபொன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொ  
லிவதாக, நின்வேல். - னு.

கனப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறைமுற்  
றிய கொற்றவேந்தே, நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது.

(உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னேங்குநடைய

2 வுறுமணியா னுயர்மருப்பின

3 பிற்றை நுகலாற் செறனோக்கின

4 பாவடியாற் பணையெருத்தின

5 தேன்கினைதந்த வண்போல

6 மிஞிரார்க்குங்கமழகடாத

7 தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய

8 மைந்துமலிந்த மழகளிறு

9 கந்துசேர்பு நிலை இவழங்கப்

க0) பா அனின் வகதிர்சோரும்

11 வானுறையும் மதிபேரலு

12 மாலைவெண் குடைநிழலான்

13 வரண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க

14 விலங்குசெந்நெறி கதிர்வேய்ந்த

க0) வாய்கருழ்பின் கொடிக்கூனா

16 சாறுகொண்ட களம்போல

ந.0.

புற்றாலாறு மூலமும் உரையும்.

- 17 வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக் - III  
 18 குற்றஞ் சூலக்கையாற்  
 19 கவிச்சம்மை வியலங்கட்  
 உரு) பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை  
 21 மிசையலங் குணை பனைப்போழ், சேரீ இச்  
 22 சினமாரந்தர், வெறிக்குரவை,  
 23 யோத, நீரிற் பெயர்பு, பொங்க - IV & V  
 24 வாய்கா, வாது, பரந்து, பட்ட  
 உரு) வியன்பாசறைக் காப்பாள்!  
 25 வேந்துதந்த பணி திறையாற்  
 26 சேர்ந்தவர் \*கடும்பார்த்துட்  
 27 மோங்குகொல்லியோ ரடுபெருந்  
 28 வேழநோக்கின் விறல்வெஞ் சேளய்  
 ந.0) வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைபுபே!  
 31 நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்  
 32 பிறரிசை துவலாமை  
 33 யோம்பா தீயு, மாற்ற வெங்கோ  
 34 மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை! யோம்பிய, நாடே  
 ந.0) புத்தே ஞ்லகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்  
 36 தினிது, கண்டிசிற, பெரும முனிவிலை  
 37 வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு  
 38 சோறுபட் நடத்திநீ தஞ்சாய் மந்தே.

தீனையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

- சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைத் துறங்கோழியூர் கீழார் பாடியது.

(இ - ள்.) - அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்துநீட்டக்கும் உயர்ந்த நடை யையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டுவாழ்க்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறைவடிவாகவிடப்பட்ட மத்தகத் துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையையுடையனவும் பரந்த அடியுடனே புரிய கழுத்தையுடையனவும் தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயோலிக்கும் மணநாறும் மதத்துடனே புண்வழலைவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிற் கம்பத்தைப்பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலேநின்று அசையப் பிக்கத்தே நின்று கிரணத்தைவிடுகின்ற வர்னத்தின் கண்ணே தங்கும் திங்கள் போலும் 12 முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக்குண்டயினது நிழற்கண்ணே தீம்பக்கத்து வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்கி அசைந்த செந்நெற்கதிரால் வேயப்

\*கடும்பருத்து மென்றும்பாடம்.



புட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்ட கூரை விழாவெடுத்துக்கொள்  
னப்பட்ட இடம்போலவேறுவேறுகப் பொலிவுதோன்றக்குற்று அமையாத உலக்  
கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அதன்றவிடத்துப்பொன்றாற்  
செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினை  
யுடைய புனந்தோட்டைச்செருகிச் சினத்தையுடையவீரர் ஹெறியாடும் குரவைக்  
கூத்தொலி துத்தையுடைய கடலெலிபோலக் கிளர்ந்துபொங்கப் படைப்பெரு  
மையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பரந்துகிடக்கின்ற  
அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாளர் மாற்றரசர் பணிந்துதந்ததிற்பாஸ்தம்மை  
அடைந்தவருடைய சுற்றத்தைநிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடு  
பொருந் யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியைவிரும்பும்  
சேயே<sup>29</sup> வாழ்க, பெருமானே, நினது எல்லையில்லாத்செல்வம்<sup>31</sup> நின்னைப்பாடிய  
விளங்கிய செவ்வியநாப்பின்னைப்பிறருடைய புகழ்ச்சொல்லாமற் பரதுகாவாது  
கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே<sup>34</sup> மாந்தராஞ்சேரலிரும்பொறை பாதுகாத்த  
நாடு<sup>35</sup> தேவருலகத்தையொர்க்குமென்று பிறர்சொல்லக்கேட்டுவந்து<sup>36</sup> கட்கினிதார்க்க  
கண்டேன்; பெருமானே, முயற்சிவெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டினைச்சென்று  
விடும் படையுடனே சோறுண்டாகநடப்பை; நீ மடியாயாதலான். — (எறு.)

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதியென்  
னும் முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும். பாய்  
நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர். கூரை பொலிவுதோன்றவென்று இடத்து  
நிகழ்வொருளின்னொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. செரிஇயென்னும் வினையெச்ச  
சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க. நிலைவழங்கக் காப்  
புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்ப்பொங்கவென்னும் செயவெனெச்சங்களும்,  
வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சமும் பரந்துபட்டவென்னும் பெயர்  
ரெச்சவினையொடுமுடிந்தன.

காப்பாளர், பொருந், சேஎல், பெரும, எங்கோ, பெரும, நீ துஞ்சாயாதலாற்  
சேறிபடநடத்தி; அதனால், இரும்பொறை ஒம்பியநாடு புத்தேருலகத்தற்றெனக்  
கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நிற்படைப்பு வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு  
செய்க. அன்றி, எங்கோவே, நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு  
புத்தேருலகத்தற்றெனந் பிறர்சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அனங்குசெந்நாப் பிற  
ரிசைநுவலாதபடிவந்து இனிதுகண்டேன்; நினதுபடைப்பொடு வாழ்வாயாகவென  
இயைப்பினுமமையும்.

இசின் - தன்மைக்கண்வந்தது. சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்ச  
மாகவுரைப்பினுமமையும். உயர்மருப்பினென்பது உம், செறனோக்கினென்பது உம்,  
பணையெருத்தினென்பது உம் பாடம். (22)

- (உரு.) வெளிநி னோன்காழ்ப் பணைநிலை முனை இக்
- 2 கிளிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையுங்
  - 3 கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலை தெரியுந்
  - 4 சூர்நலை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
  - 5 கார்நல லம்பிற் கொடுவிற காரியர்

Me

- 6 கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
- 7 கொள்பத மொழியு வீசிய புலனும்
- 8 வழுவில் நவியும் பாய்தலி னூர் தொறுங்
- 9 கடிமர்ந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
- 10 வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக்
- 11 கணையெரி யுறிய மருங்கு; நோக்கி
- 12 நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
- 13 நின்னு மின்னபல செய்குவன் யானருந்
- 14 தன்னல் போகிய துணிவி னேனை
- 15 ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை
- 16 யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
- 17 கால முன்பதிற கண்டனென் வருவல்
- 18 லுதமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
- 19 சிறும்றி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
- 20 புனை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
- 21 வேளை வெண்பூக் கறிக்கு ம்
- 22 தானி லத்த மாதிய காடே

வாணகி தீனையும் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.  
அரசவாணகி பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ் செழியனைக் கல்லாட  
4 னர் பாடியது.

(இ - ள்) - வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில்  
நின்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையை  
யும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய  
4 குரபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கனிச்சுற்றத்தையொக்கும் நின்னுடைய  
கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலா  
வதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார் முகந்துகொள்ளப்படும்  
உண்வாக்காமற்சிதறிய நின்னங்கனையும் வடித்தல்பயின்ற கோடாலிவெட்டுதலான்  
ஊர்தோறும் சாவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின் கண் தொழில்  
புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அநிதியைக்கொடுக்க மிக்க தீமுழங்கிய பக்  
கத்தையும் பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடோறும் அவரிடத்தச் சென்று இன்னமும்  
இத்தன்மையின் பலவுஞ்செய்துவன் யாவரும் தன்னை அணுகவொன்றை சூழ்ச்சித்  
தெளிவினையுடையோனெனக்கருதி உலகம்பொறையாற்றாது நெளியத் திரண்ட  
யாந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்திங்கட் போரை எதிரின்றுகொன்ற  
காலன்போலும் வலியையுடையோய் நின்னைக் கண்டேனாய்வந்தேன்; 18 அற்ற  
கேரட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை  
யனைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடை யையுடைய மெல்லியுமான் பிணை புனையோந்  
கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையின் துவெளியபூவைத்தின்னும் ஆளற்ற அருஞ்  
சுரமாகிய காட்டுவழியே (எ - று.)

காலமுன்பு, துறையும் புல்லும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்ன பலசெய்குதன் துணிவினோனென்னை, உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நினைக்கண்டு அக்காட்டிலேயே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. வீருவலென்பது, என்னை இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது. இவனைக்காண் முன்னே கண்டுவந்தேனென்றான்; இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமை ஆன். பாசிலைத்தெரியன் முருகனென, இயையும். நவியும்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது. கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிசழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவனாக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஒம்பதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்னு உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பெருள்தோன்றநின்றது. இனித் துணிவினோனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென், வருவலென்பதனைக் காலமயக்க மாக்கிக் கலங்கியதுறை முதலாயினவற்றைநோக்கி இன்னும் இவ்வாறுபகைவன் நாட்டின்கண் மேற்செல்வனென நினைந்து காட்டிடத்தே நினைக்காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாருமுளர். (உரு)

(உரு.) நெல்லரிபுமிருந்தோமுவர்

- 2 செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
- 3 நெண்கூற்றினாமிசைப்பாபுந்து,
- 4 திண்டிமில்வன்பரதவர்,
- 5 வெப்புடையமட்டுண்டு,
- 6 தண்குரவைச்சீர்தூனிகுந்து,
- 7\* தூவற்கலித்தகேம்பாய்புன்னை,
- 8 வேல்லினார்க்கணணிமிலைந்தமைந்த,
- 9 வெல்வளைமகளிர் தலைக்கைதருவந்து,
- 10) வண்டுபட்டமலர்ந்திதண்ணலங்கர்னன்,
- 11 முண்டகக் கோதை யொண்டொடிமகளிர்,
- 12 நிரும்பனையின் குரும்பைநீரும்,
- 13 பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறும,
- 14 மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
- 15) தீநீரோடுடன்விராயு,
- 16 முந்தீருண்டு முந்தீர்ப்பாபுந்,
- 17 தாங்காவுறையு ணல்லார், கெழீஇய,
- 18 வேம்பாவினை மாவே ளெவ்வி,
- 19 புனல்ம் புதவின மிழலையோடு கழனித்
- 20) கயலார்நாரைப் போரிற் சேக்கும்,
- 21 பொன்னணியானைத் தொன்முதர் வேவிர,
- 22 குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த



- 23 கொற்றநீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய  
 24 நின்று நிலைஇயர்நின் னுண்மீனில்லாது  
 உரு) பட்டாசுச் செல்பர்நின் பகைவர்மீனே  
 26 நின்னெடு, தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு  
 27 நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்  
 28 குடுகுடி மூத்த விழுத்தினைச் சிறந்த  
 29 வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த — ①  
 ௩௦) விரவன் மாக்க ளீகை நூவல — ②  
 31 வெண்ணொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய  
 32 தண்கழித் தேறன் மடுபடி மகிழ்சிறந்  
 33 தாங்கினி தொழுகும்தி பெரும வாங்குது  
 34 வல்லநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்விசை  
 ௩௫) மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்

26 பல்லாசெலச் செல்லாது நின்னுவலிந் தோசே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி. ②

ஆவணை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

இ - ள். - நெல்லையரியும் பெரிய உழ்வா, செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலே வெறுப்  
 பின் தெளிந்த கடற்றிரையின் மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய நுனை  
 யுர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்க சத்திற்கேற்ற தாளத்  
 தையாடும் கடற்றுலையாலே தழைத்த தேன்பரந்த புன்னையினது மெல்லிய பூங்  
 கொத்தாற் செய்யப்பட்ட மாலைமயங்குடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மக  
 ளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய கானவிடத்  
 துக் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலைமயங்குடிய விளங்கிய வளையை  
 யணிந்த மகளிர் பெரிய பனைமினது நுங்கின் நீரும் பெர்லிவினையுடைய கரும்பி  
 னது இனியசாரும் உயர்ந்த மணவிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீரு  
 டனே கட்டக்கலந்து இம்மூன்றுநீராயுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணை  
 பரையும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள் பொருந்திய  
 பொருளைப்பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்  
 வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழைக்கூற்றத்துடனே வலிடத்துக் கையலைமே  
 யும் நாரை போரின்கண்ணையுறங்கும் பொன்னணிந்த மாலைமயங்குடைய பழைய  
 முதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட நெல்லினையுடைய முத்துற்றுக்கூற்றத்தைக்கொ  
 ண்ண வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாற்பெயலிந்த தேரி  
 னையுமுடைய செழிய நின்றுநிலைப்பதாக, நினது நாளாகியமீன்; நில்லாது பட்டுப்  
 போவதாக, நிற்பகைவருடைய நாளாகியமீன்; நின்னெடு பழையமுதிர்ந்த  
 உயிரினும் உயிருடனே நின்றமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடி யே  
 மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வர்ப்போராலேவாழ்வார் நினது முயற்சிவலி  
 யைவாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வண்மையைச் சொல்ல ஒள்ளிய வளையையுடைய  
 மகளிர் பெரிந்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறநாற்றத்தையுடைய மதுவைமடு

33

ப்பு அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக; பெரும! அவ்  
வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய  
புகழ்தான் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பாக்க ஒழுகாது  
நின்றமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான். (33-று.)

✓ மேல எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர்கொண்  
டது; அவை உம் உந்தாய்நின்றன. முந்நீர்ப்பாயுமி நல்லூரென்க. உயிரினும்  
கிறந்த ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி, உயர்க்கு யாக்கைபோலவும்,  
யாக்கைக்கு உயிர்போலவும், இன்றியடையாது, இரண்டுமாயிருக்கின்ற வாளின்  
வாழ்நரென்க. நின்குடியொழுத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண், உள  
ராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

பு. செழிய, நின் நாண்மீன் நின்றநிலையர்; நிற்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇ  
யர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைகெலச்செல்லாது, விளிந்தோர்பலர்; அவர் வாழ்  
ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும, வாழ்த்த நுவல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து  
இனிது ஒழுகு; அதுவல்லநரை வாழ்ந்தோரென்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு  
செய்க.

✓ தாங்காவினையுளென்பது உம் பாடம். ஆங்கு - ஒருசொல், ஆங்கு - அசை  
நிலையுமாம். இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்  
பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பாக்கவொழுகாது, நின்றவிளிந்தோர் பலரென உரைப்  
பாருமுளர்.

இது, நிலையாமையு, இனிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக்  
காஞ்சி. (2) (உச)

(உரு.) / மீனறிகழ் விசம்பிற்பாயிருள்கல

2 இண்டுசெல்லன்மரபிற நன்னியல் வழாஅது

3 உரவுச்சின்ந் திருகியிருகெழு நூயிறு

4 நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்கு

5) தீடலருந் துப்பி ஒன்றுமொழி வேந்தரை

6 யணங்கரும்; பறநகலை புணங்கப் புண்ணிப்

7 பணியுறு முரசங் கொண்பு காலை

8 நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச்

9 சிதைதலூய்ந் தன்றே நின்வேற் செழிய

க0) முலைபொலியாக முருப்பு நூறி

11 மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் புகழ்

12 கொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூரல்

13 வ்விதறல் கடுக்கு மம்மென்

14 குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

6 அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.



உக

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

(இ-ள்.) மின்விளங்கும் வானத்தின்கண் பார்த இருள்நீங்க<sup>2</sup> ஓங்கிச்செல்லு  
தன்முற்றமையையுடைய தனதுதன்மையிற் பிழையாத்<sup>3</sup> வலிய வெம்மைமுறுகிய  
உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு<sup>4</sup> நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நில்தீர்தப்பொருந்தி  
ஹப்போலப்புகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வெஞ்சினங்கூறிய \* இருவேந்தரை<sup>5</sup>  
வருத்துதற்கரிய, மோர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது<sup>6</sup> அவருடை வாறாற்  
பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து<sup>7</sup> நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்து  
கொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக்<sup>8</sup> கெட்தல்  
பிழைத்தது; நினதுவேல்; செழிய, முலைப்பாலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொ  
ண்டு<sup>9</sup> அறிவுமயங்கியுற்ற, அளவற்ற அழகை ஆரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மக  
ளார், கைம்மைநோன்பிலேமிக<sup>10</sup> விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவி  
ந்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு. (எ - று.)

செழிய, மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு, நின்வேல் சிதைத்தலுயந்ததெனக்  
கூட்டுக. ||

ஈண்டுசெலன்மரபெனவும், ஐம்பாற் குவையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோது  
வாருமுளர். உயந்தன்றோ, ஒ - அசைநிலை. (உரு)

(உக.) நளிகடவிருங்குட்டத்து

2 வளிபுடைத்த கலம்போலக்

3 களிறுசென்று களனகற்றவந்

4 களனகற்றிய வியலங்க ண

5 நளிறிலைய, ண்கேந்தி

6 அமுரசுபட மருழக்க

7 உணாசெல முரசுவெளவி

8 முடித்தலை, டுப்பாகப்

9 புனற்குருதி கிலைக்கொளி இத்

10 தொழத்தோட் டுப்பிற் றழந்த வல்கிளின்

11 கைகளம் வேட்ட டுப்போர்ச் செழிய

12 ண்ற கேள்வி கிடங்கிய காள்கை

13 நரன்மறை முதல்வர் சுற்ற மக

14 மன்னா வல் செய்ய மன்னிய

15 வேள்வி முற்றிய வாயவாள் வேந்தே

16 நோற்றோர் முன்றின பனிகவா நின்னொடு

17 மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற

18 குற்ற ராயினு மாண்டொழிவோரே.

• திணையும் துறையும் அனை.

அவனை மாங்குழி கிழார் பாடியது.

\* இருவேந்தர் - சேரனும், சோழனும்.



வி. (இ. எ.) பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றூற்புடைக்கப்  
 பட்ட மரக்கலம் நீராக்கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை  
 இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலை  
 னையுடைய வேலையேந்தி வேந்துபடப் போனாக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவாழா  
 சைக்கொண்டு முடித்தலையே அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்பினலாகிய உலையின்  
 கண் தசையும் மூனையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவனையுடைய சோளாகிய  
 துடுப்பால் துழாவியுடப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்விவேட்ட  
 கொல்லும் போரையுடைய செழிய அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய  
 விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்  
 கேற்ப எவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்து முடித்த வாழ்த்தவாளினை  
 யுடைய வேந்தே தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்;  
 நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நினனொடு போர்செய்தற்கு மாட்  
 டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர். (எ.று)

✓ களனகற்றவுமென்னும் உம்மை - அசைநிலை. மன்னியவேள்வியென்றது, கள  
 வேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்  
 றுரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றாரெனக்கூட்டுக. (உசு)

(உஎ.) / சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வெண்கேழ்

- 2 நூற்றிதழிலரினிரைகண்டன்ன
- 3 வேற்றுமையிலலா விழுத்தனைப் பிறந்து
- 4 வீற்றிருந்தோரை யெண்ணுங் காலை,
- 5 புனையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே!
- 6 மனையிலே போலமாய்ந்திசினோர் பிலரே!
- 7 புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின
- 8 வல்வனேவா வானி லூதி
- 9 யெய்துபடுவன்பதஞ் செயவினை முடித்தெனக்
- க0 கேட்புலெந்தைச் சேட்சென்னி நலங்கிள்கி
- 11 தேய்து லுண்மையும் பெருக லுண்மையும்
- 12 மாய்து லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும்
- 13 பிறியா தோரையு முறியக் காட்டித்
- 14 திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து
- கரு வல்லாந் தினும வல்லந் ராயினும்
- 16 வருந்தி வருந்தோர் மருங்கு நோக்கி
- 17 யருள வல்ல யாரும்கு யருளிர
- 18 கொடாமை வல்ல யாகு
- 19 கொடாது தப்பினின்பகைபெதர்ந்தோடு

தினை - பொதுவியல்; துறை - நுதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிளியை உறையுர் நுதுகண்ணன் சாத்தனர் பாடியது.

க.அ புற்றாநூறு மூலமும் உரையும்.

(இ-ன்.) சேற்றின்கண்ணேவளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய தாகிய நூறுகிய இதழையுடைய மலரினது நிரையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து வீற்றிருந்தவேந்தரை ஒண்ணுங்காலத் துப்புதும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையைப்போப்பப் பயின் படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவரார்பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆதாயத்தின் கண் பாகுநற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லு வார் அறிவுடையோர், தாம்செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட் பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளத்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொ ன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்ததொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், கல்லிழுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகியதெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் விறுமை யின் வருத்தமுற்றுவந்தோரது உண்ணாதமருங்கைப்பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கொடாத வலியை மூடைய நிகைக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர். — (எ-று.)

நூற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இனையும். நிரைகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுரைப்பினுமமையும். அருளிலர் கொடாமைவல்லராகுகவென்றதறற்பயன்: அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலால் பகையெதிர்ந்தோர் அவையிலராகவென்பதாம்.

செய்வினைமுடித்துவானவூதி எய்துபவென இனையும்.

(உஎ)

(உஅ.) / சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்,

2 கூணங் குறளு முமுஞ் செவிநம்,

3 மாவும் முருகு முளப்படி வாழ்நர்க்,

4 கெண்ணீர் ரெச்சி மென்றின்வ யெல்லாம் -

5 பேதைமையல்ல தாகிய மில்லென் -

6 முன்னு மறிந்தோர் கூறின ரின்னு ம -

7 மதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது

8 வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவல்

9 கேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்

10) கானத் தோர்நின் நெவ்வர் நியே

11 புறஞ்சிறை மாக்கட கறங்குறித் தகத்தோர்

12 புயத்தெறி கரும்பின விடுகழை தாமரைப்

13 பூம்போது சிதைய விழந்தெனக் கூத்தார்

14 தாடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே

15 அதனால், அறனும் பொருநு மினபமு முன்றும்

16 மாற்றும் பொருமின் செல்வம்

17 மாற்றும்மைந்நிற் போற்று மையே! -

21 தீனையும் துறையும் அவை.

22 அவனை அவர் பாடியது.

23 மு.க.க.அ.பு.தொ.



(இ - ன்.) - மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குறும், வடிவில்லாத தசைத்திர ளும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிமும், மாவும், மருளுமுளப்பட்ட உலகத்தி உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல் லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர் சொன்னார்; இன்னமும் அவ்வுதியத்தின்பாடுபாட்டை யான் சொல்லவந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் திணைப்புனங்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக்கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பண்கவர்; நீதான் வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டியமாக்கட்டு, அறத்தைக்கருதி, அதத்துள்ளோர்தான் பிடுங்கியெறியும், கரும் பாகிய, போகடப்பட்ட கழைவாலியகத்துத், தாமரையினது பொலிந்தபூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை; 15 ஆதலான், அறனும் பெருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற் குதவும் பெரும, நினதுசெல்வம் உதவா தொழிதல் நின்னைப் பாதுகாவாமை. (எ - று.)

பிண்டமென்பது, மணைபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடிவா கப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது. ஊதிய மென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர். நிற்போற்றி மையென்றகருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடுகூடாதவாறுபோல, நின் செல்வமும் அறமுதலியன செய்தற்கேற்றிருப்பச், செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கள் யாக்கையிற்பிறந்தும், பயனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால், நினக்குவரும் பொ ல்லாங்கைப் போற்றாமையென்பதாம். கானத்தோர் நிற்பகைவரென்றவதனாற் பகையின்மைதோற்றிநின்றது. மாவும் மருளுமுளப்படச், சிதடுமுதலாகப் பிறப் பொடுகூட்டப்படுகாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும். இஃது அறஞ்செய்யாதானே அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு. அதன் றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டானால் வரும்பொல் லாங்கும், அதுபோனால் வருநன்மையுமென்றுரைப்பாருமுளர். (உஅ)

(உக.) - அழலபுரந்த வடாதாமரை

2 கையதடர்ந்தி நூற்பெய்து,

3 புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்

4 பாறுமயி நிருந்தலை பொலியச் சூடிப்,

5 பாண்முற் றுகநின் னாண்மகிழ்நுககை

6 பாண்முற் றெழிந்த பிள்ளை மகளிர்

7 தோண்முற் றுகநின் சாந்துபுலரகலம், ஆங்கி

8 முனிவின் முற்றத் திணிது முர சியமபக்

9 கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலும்

க0) கொடியா முறையின மடிவிலை யாகி

11 நல்லதினலனுந் தியதன் றிமையும

12 வில்லையென்போர்க் கினைகிலியர்

13 நெல்வினை கழனிப் படுபுள் ளோப்புநர்



- 14 ரொழிமடல் விறகிற் தமிழின் சுட்டு  
 15 கடு வெங்கட் டொலைச்சியு ம்மையார் தெங்கின்  
 16 கரிளநீ ருதர்க்கும் வளமிகு நன்னுடு  
 17 பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் டமாக்கள்  
 18 பற்று மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்  
 19 கூளை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்  
 20 சிறுமனை வாழ்க்கையி னொர் இவருநர்க்  
 21 குதவிய னுறு நண்பிற் பண்புடை  
 22 யூழிறு நுகநின் செய்கை விழவிற்  
 23 கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை  
 24 யாடுநர் கழியுமில் வலகத்துக் கூடிய  
 உரு நகைப்புற னுகநின் சுற்றம்  
 + 26 லிசைப்புற னுகந் யோம்பிய பொருளே.

3 தீணையும் துறையும் அவை.

M. K.

3 அவனை அவர் பாடியது.

U. Mu. K. S.

(இ - ள்) எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாடரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த னூலின்கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னுணியன்ற நல்லமாலையைப் பாரிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவு பெறச்சூடிப் பாண்சுற்றம் சூழ்வதாக, நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம்; பாண்சுற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர், நினது உரிமைமகளிருடையதோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலாந்தமார்பம்; எப்பொழுதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத் தையுடைய கோயின் முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முரணுலப்பத் தீயோனாத் தண்டஞ்செய்தலும், நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற், சோம்புதலையுடையயல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லையென்று சொல்லுவோர்க்கு இனமாகி தொழிவாயாக, நெல்வினைந்தவயலிடத்துளதாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த பன்ங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அமையாராய்த் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்கும் செல்லுமிக்க நல்லநாட்டைப் பெற்றுமகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்தபாந்தர் நின்னுடைய பகைவரைப் பறக்கத்தெழுண்ணிட்டுக்கொண்டு கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய புந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண்வரமும் வாழ்க்கையினின்று நீங்கி நின் பால்வருவார்க்கு உதவிசெய்யும்நட்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையை யுடைத்தாக, நினதுதொழில்; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம் போல் அடைவடைவேதோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை; புகழிடத்ததாக, நீபாதுகாத்த பொருள். - (எ - று).

நின் நான்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக; அதன்பின் அக்லம் தோண்முற்றுக; நீ மடிவிலையாய் இனனாகி தொழிவாயாக; நின்பற்றுமாக்களைப்போல் முற்காலத்

ஆச் சிறுமனைவாமும் வாழ்க்கையின்கி, இப்பொழுது நின்னாடுபெற்றவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு, உதவியாற்றும் நன்போடுகூடிய பண்புடைத்தா கிய முறைமையையுடைத்தாக, நின் செய்கை; நகைப்புறனாக, நின்சுற்றம்; இசைப் புறனாக நீ ஒவ்விய பொருளெனக்கூட்டுக.

✓ ஓர் இயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமையும். | நறுமை-பொன்னிற்கு இன்றெனினும், தெரியற்கு அடையாய்நின்றது; நன்மையுமாம் ஆங்கு - அசை, | நசைப்புறனாகவென்று உரைப்பாருமுள்.

இதனாற் சொல்லியது : புடைகொண்மாக்களும், முறைமுதலாயின தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி, சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (உக)

(நக.) செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவுமஞ்ஞாயிற்றுப்

பரிப்பும் பரிப்புச் சூழந்தமண்புலமுன்

வளிதிரிதருதசையும்

வறிதுநிலைஇயகாயமுமென்றிவை

நு) சென்றளந்தறிந்தோர் போல, வென்று

மனைத்தென்போரு முளரேயனைத்து

மறியறிவாகாச் செறிவினை யாகிக்

8 களிறு கவளடுத்த வெறிகற் போல

9 வெள்ளித்தாதுப்பினை யாதலிலெனப்படி

க0) யாங்ஙனம் பாடுவந் புலவர் கூம்பொடு

11 மிசைப்பாய்குளையாது மிசைப்பரந்தோண்டாது

12 புன் அர்ப்புகுந்த பெருங்கவந்தகா அந்

13 ிடைப்புலப்பெருவழிச் சொரியுங்

14 கடற்புறாக்கிநாடுகிழவோயே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்) - செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ் வியக்கத்தாற்குழப்பமும் பார்வட்டமும், காற்றியங்கும் திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானேநிற்கின்ற ஆகாயமும், எனது சொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல, நானும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுள்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையவாகி யானை தன்கதுப்பின் கண் அடக்கிய, எறியுந் தலைப்போல மறைத்தவலியையுடையவாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர்; கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன்மேற்பாரத்தையும், பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புருந்த பெரிவ மாக்கலத்தைப் பரத்தவரும், அவருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே, சொரியும் கடலால்வரும் புலபண்டத்தையுடைய நாட்டை யுடையோய். - (எ - று.)

சுட புந்நானூறு மூலமும் உரையும்.

✓ செல்வென்றது, செல்லப்பமேவீதியை. | பரிப்பென்றது, இத்துணைநாழி  
கைக்கு இத்துணையோசனைசெல்லுமென்னும் இயக்கத்தை. | பாய்களையாது பரந்  
தோண்டாதென்றதனால், துறைநன்மை கூறியவாரும். பெருங்கெத்தினின்றென  
ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

— துப்பினையாதலிற் புலவர் யர்ங்ஙனம் பாடுவரெனக்கூட்டுக.

(கூ)

- (கூக.) / \*சிறப்புடை மாபிற் பெருநு மின்பமும்  
2. புறத்து வழிப்பே உந் தோற்றம் போல்  
3. புருகுடை பின்பட வோங்கிய வெருகுடை  
4. புருகெழு மதியி னிவந்திசேண் விளங்கு  
5. நல்லிசை வேட்டி வேண்டி வெல்போர்ப்  
6. பாசறை யல்லது நயொல் லாயே  
7. துதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னா  
8. கடிமதில் பாயுநின் களிதடங் கலவே  
9. போரென்ற புதலும் புனைகழன் மறவா  
கூ0) காடிடைகி கிடந்த நட்டுநனி சேயை  
11. செல்வே மல்லே மென்னா கல்லென்  
12. விழவுடை யாங்கண் வேறுபுலத் திறத்துத்  
13. குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்  
14. வெண்டலை புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப  
கூ0) வலமுறை வருதலு முண்டென் றவழவந்து  
16. நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்  
17. துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

5. அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) சிறப்புடைமுறைமையாற் பெருநும் இன்பமும் அறத்தின்பின்னே  
தோன்றும் காட்சிபோலச், சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகூடையும் பின்னாக  
வோங்கிய நின்று ஒன்னுகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்பொருந்திய கலைநிறைந்த  
திங்கள்போல ஒங்கிச் செய்மைக்கண்ணே விளங்கு நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி  
வெல்லும்போரினைச் செய்யும் பாடி வீட்டின்கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்  
கண் இருத்தலை உறுப்படாய், நீ; கோட்டினது துணைமுகந்தேய மடுத்துப் பகைவ  
ரது காவலையுடைய மதிலைக்குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா புசலென்று  
கேட்பின், விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு  
மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஒசை

\* இப்பாட்டினை, வஞ்சித்திணைக்குரிய இயங்குபடையாவமென்னும் துறை  
க்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணை  
யியல், அ - ம் குத்திரவுரை].



உண்டான விழாவினையுடைய ஆவ்விடத்துப் பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டுக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலினது வெளிய தலையையுடைய திராவினது குதிரையினது குளம்பையலைப்ப லைமர்கமுறையே வருதலுமுண்டாமென்று சுழன்று நெஞ்சநடுங்கும் அவலம்பரப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயின, வட நாட்டுள்ள அரசுகள். — (எ - று.)

அவம்பாயவென்பதா உமாம்.

(கக)

(கஉ.) 1 கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்

2 பூவா வஞ்சியுந்தரு குவ னென்றே

3 லுண்ண நீவிய வணங்கிழைப் பணைத்தோள்

4 ளொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென்

5 மாட மதுரையந் தருகுவ னெல்லாம்

6 பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்

7 டொன்னிலக் கிழமை சுடடி னன்மதி

8 வேட்கோச் சிறு அர் தோர்க்கால் வைத்த

9 பசுமட் குருஉத்திரள் போலவவன்

க0) கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மோழி.

அவனை அவர்பாடியது.

(இ - ள்.) நமதுசுற்றத்தினது அடுகலத்தை \* நிறைக்கும்பொருட்கு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவைபூசப்பட்ட லுண்ண சந்தினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்றதோளினை யும் ஒள்ளியதுதலினையுமுடைய விறலியர் பூவிற்கு விலையாகப்பெறுகவென்று மாட தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவே மாக வாரீர்; பரிசின்மாக்கள், பழைய நிலவுரிமையைக்குறிப்பின், நல்ல அறிவை யுடைய குயக்குலத்தினையோர், கலம்வனைசற்குத், திகிரிக்கண்ணைவைத்த பச்சை மண்ணாகிய, கனத்ததிரள்போல அவன்கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக் குளிர்த்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு. — (எ - று.)

1 பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை. ஒன்றேவென்றது, எண்ணிடைச்சொல். தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரிகைய.

அவன்கொண்டகுடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(கஉ)

(கக.) 1 கர்ணுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்

2 மர்ன்றசை சொரிந்த வட்டியு மாயமக

\* நிறைக்கும்பொருளாகவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

- 3 தயிர்கொடுவந்ததகும்புநிறைய  
 4 தேரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையுர்  
 5 குளத்திழிவினைந்த களத்தொன்றி வெண்ணென்  
 6 முகந்தனர் கொடுப்புவந்தனர் பெயருந்  
 7 தென்னம் பொருப்பின்னாட் டிள்ளும்  
 8 மேழையிற் கதவ்மெறிந் துக்கைக் கொண்டுதின்  
 9 பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு கற்றலை! -  
 10 பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படை யோர்  
 11 தாதெரு மறுகிற் பாசறை பொலியப்  
 12 புலராப் பச்சிலை இடையிடுபு தொடுத்த  
 13 மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன  
 14 ஒன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துரு  
 15 செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை  
 16 வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற  
 17 வல்லிப் பாவையாடுவனப் பெய்ப்பக்  
 18 காம வீருவ ரல்லதி யாமத்துத்  
 19 தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவின்  
 20 ஒதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பும் பள்ளி  
 21 வாயின் மா டந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப  
 22 நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே!

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம்பொருந்திய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச் சொரிந்த கடக்கும் இடமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏரானுமுது உண்டுவாழ்வாரது பெரிய மனை யின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்வினைந்த களத்தின்கட்கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெ ல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமீளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்லநாட்டினும் ஏழாகிய அரணின்கட்கதவத்தையழித்துக் கைக் கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை; ஆதலான், நின்னைப் பாடும்புலவர் நினது மேற்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடை யோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவு பெறப் புலராத பசியஇலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையினை யுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற சசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற் றுத்திரனையப் பாண்சுற்றத்தையுட்டும் தலைமையையுடைத்து, நினது வெய்ய முனையாகிய இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுகிய அழகு பொருந்திய அல்லிப்பாலை (அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும்) அழகையொப்ப

மலையென்றும் பாடம்.

18. ஆன்பிணையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லதி இடையாமத்தின் கண் தனிமகன்வழங்காத குளிரந்த மலரையுடைய காவின் கண் இயங்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந் தொறுங் செம்மரிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல்.-(எ - று.)

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை. அல்லிப்பாவையாடுவனப்பெ ன்றது, ஆண்கோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங்கூத்தை. படை யோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெற வென்று உரைப்பினுமமையும். பாசிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமளர். தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அப்பொழில் வருத்துமென்பது, களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களக்கொள்வெண்ணெலெனத் தொக்கது. முகந்தனர்கொடுப்ப, உவந்தனர்பெயருமென்பன - வினையெச்சமுற்று.

உழவைபொறிக்கு மாற்றலையாகவின், பாண்கடும்புருத்தும் நின்வெம்முனை யிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பலசெம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, சிறுசோற்றுவிழவினை; வேள்வியென்றுரைப்பினுமமையும்.()

(ருசு.) ஆன்முலையறுத்த வறனி லோர்க்கும்,

2 மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்,

3 பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்,

4 வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாய் முளவென

5 நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்

6 செங்கி கொன்றோர்க் குயுகி யில்லென

7\* வறம்பா டற்றே யாயிழை கணவ

8 காலே யந்தியு மாலை யந்தியும்

9 புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்

10 பூற்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கிக்

11 குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ

12 டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்

13 கரப்பி வுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிறறி,

14 பழலைக் கொழுஞ்சோ றூர்ந்த பாணர்க்

15 கரு) நகலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோன்

16 நெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்

17 புகெழுநோன் றுள் பாடே னாயிற்

18 படுபறி யலனை பல்கதிர்சி செல்வன்

19 யாலே தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்

20 சான்றோர் செய்தி நன்றுண் டாஅண்,

21 னிமயத் திண்டி யின்கூல் பயிறறிக்

\* அறம்பாடின்றேயெனவும் பாடம்.



22 கொண்டன் மாமழை பொழிந்த

23 துண்பஃறுளியினும் வாழிய பலவே!

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

1 சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சியகிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர் கிழார் பாரியது!

(இ - ள்.) ஆனினது, முலையாற்பெறும், பயனைக்கெடுத்த, தீவினையாளர்க்கும்  
 2 மாட்சிமைப்பட்ட, ஆபரணத்தையுடைய, பெண்டிரது, கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும்  
 3 பார்ப்பணர்ப்பிழைத்த கொடுத்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்  
 4 திணை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும்வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம்  
 5 காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச், சிதைத்தோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லை  
 6 யெனவும் அறநூல் கூறிற்று; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள்தலைவ, காலையாகிய  
 7 அந்திப்பொழுதும், மாலையாகிய, அந்திப்பொழுதும் புறவினது, கருவாகிய முட்டை  
 8 போன்ற, புல்லிய நிலத்து, வசிகினது, அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட  
 9 சேற்றைத், தேனோடுகலந்து, உண்டு குறிய, முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சி  
 10 வைத்தின்ற, என்கற்றத்தோடுகூட, இவந்தைமரமோங்கிய, அகன்ற இடத்தையுடைய  
 11 பொதியற்கண், ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத, உள்ளத்துடனே வேண்டியவார்த்  
 12 தைகளைப், பலகாலங்கூறிப், பெரிய, சுட்டியாகிய, கொழுவியசேற்றை அருந்திய  
 13 பாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும், செய்தோன், மும்முடையவேந்தனாகி  
 14 யவளவன், வாழ்வானாகவென்று சொல்லிவினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப்  
 15 பாடிற்றிலேனாயின், வாழ்நாட்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன், கொன்று  
 16 தலறியான்; யானோ எளியேன்; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால்  
 17 அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இளிய  
 18 ஓசையைப்பயிற்றிக், கீழ்காற்றான்வரும், பெரிய, முகில்செரரிந்த, துண்ணிய, பலது  
 19 ளியினும், பலகாலம், வாழ்வாயாக. (எ - று.)

✓ நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு உழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுந்நின்றுதலின், அக்காலத்தும் செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளார்யாவரும் இவன்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உணர்ப்பாருமுளர். புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற, உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு, இவன்பாற்பெற்ற, உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும். மன்றத்துச் சூடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆர்ந்தபாணர்க்கெனக்கூட்டுக. பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கேன, வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும், மாலையந்தியும், நின்றாள்பாடேனாயின், பலகதிரிச்செல்வன் படுபறியான்; பெரும, யானோ தஞ்சம், சான்றோர்செய்த நன்றுண்டாயின், துண்டுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டுக.

✓ கோவதைமுதலாயின, வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்த வெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானே நீ எம்மை நினைத்து வருவையேடுவென்ற  
ற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழ்கவென்ற பாடேனாயின், யானிருக்குமிட  
த்துப், பல்கதிர்ச்செல்வன், படுதலையான்; அதனால் இம்மையின் பம்பெறேனென  
வும், செய்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறமையின்கண் நககம்புகு  
வேனென்னவும் கூறியதாகக்கொள்க.

(சுச)

(நுரு) 1 நளியிரு முந்நீ ரேணியாக

2 வளியிடைவழங்கா வானஞ்சூழய

3 மணடிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க்கிழவர்

4 முரசுமுழங்குதான் மூவருள்ளும்

5 நுழைசெனப் படுவது நினதே, பெரும

6 வலங்குகதிர்க் கனவிந் தில்வயிற் றேன்றினும்,

7 வலங்குகதிர், வெள்ளி தென்புலம் படரினும்,

8 கந்தண் காவிரி வந்து கவர்பூட்டத்

9 தோடுகொள வேலின் றேற்றம் போல

10 \*வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு

11 நாடெய்ப் படுவது நினதே யத்தை ஆங்க

12 வகைகெழு செல்வத்துப் புகெழு வேந்தே

13 நின்வ கூறுவ லெனவ கேண்மது

14 புறம்புரிந் தன்ன செங்கோ ளுட்டத்து

15 கரு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெனி யோரீண்

16 மறைவேண்டு பொழுதிற் பெயலபெற் றோரே

17 ஞாயிறு சமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ

18 மரசு விசம்பி னடுவநின் றுங்குக்

19 கண்பொர் விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை

20 வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய

21 குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல வளவ

22 வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்று வீற்றுக் கிடப்பக்

23 களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பந்தலை

24 வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்

25 பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழப்பை

26 யூன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே

27 மாறி பொய்ப்பி னும் வாரி குன்றினும்

28 †யிற்கையல்லன் செயற்கையிற் றேன்றினும்

29 கரவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்

\* ஆடுகழைக்கரும்பென்றும் பாடம்.

† இயற்கையல்லதென்றும் பாடம்.



Copy  
K.J.  
KelliValavan  
சுஅ

35-280

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

XXXV.VV

30) துநற்கறிந்தனை யாயினியும்  
31) நொதுமலாளர் பெருமொழி கொள்ளாது  
32) பகடுதறந்தருநா பாரமோம்பிச்  
33) குடிபுறந்தருகுவையாயினின்  
நடிபுறந்தருகுவாடங்கா தோரே

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறுஉ.

அவனை வெள்ளைக்குழநாகனாப் பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

1.2. (இ - ள்.) நீர்செறிந்த பெரிய கடல், எல்லையர்க்க காற்று ஊடுபேர்தாத வான்,  
3. க்ஷைத்தகுடியிற் மண்செறிந்த உலகத்தின்கட், குளிர்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியரா  
கிய முரசொலிக்கும், படையினையுடைய, சூதேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குத் சிற  
ப்புடையது, நின்னுடையவரசிப் பெரும் விளங்கிய சடையுடைநூயிற்றுநான்  
குதிக்கினுந் தோன்றினும், விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட்  
செல்லினும், அழகிய குளிர்த, காவிரிவந்து, பலகாலையேரடி யூட்டத் தொகுதி  
கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணிசையுடைய கரும்பினது  
வெளிய பூ அசையும் நாடென்று சொல்லப்படுவது, நின்னுடையநாடு; அந்நாடு  
பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, நின்னுடையன  
சிலகாரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாவாக; அறக்கட  
வுள் மேலி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலரனாராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதி  
யைக், கேட்கவேண்டுங்காலத்துச் செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளியேண்  
டுங்காலத்து மழைபெற்றவதே நூயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட  
முதில் மாகமாய, உயர்ந்த, வானத்தின்து நடுவநின்று அதன்வெயிலை மறைத்தாற்  
19 போலக் கண்ணெளியோடு மாறுபடவிளங்குகின்ற நினது வாணமும்புய பரந்த  
20 வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்ததற்குக்கொண்டதே வெனின், அன்று 127  
21 த்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது; கூரிய வேலினை  
யுடைய வளவ, இனைய பனியின்து, துண்டும்போல் வேறுவேறுதிட்ப்பத்களிற்றுத்  
திரளைப்பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்ற பையையெதிர்நின்று  
பொறுத்து அது சரிந்துமிளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நிற்போர்  
25 செய்யும்படையரும்வெறியும், உழுதின்ற கலப்பைநிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசா  
லிடத்து விளைந்த நெல்லினதுபயன் மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதெழியி  
னும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும்  
29 காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம், அதனை நன்றாக அறிந்  
தனயாயின், நீயும் குறளைக் கவரவாது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்  
ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலரை வேணக்  
குடிக்கையும் பாதுகாப்பாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நிற்பகைவர் -  
எ - று )

வளியடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி, வாயுபுத்த  
துக்கு, மேலான வானமெய்க் கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும். அரசென்றது,  
அரசர்தன்மையை. முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவே  
ண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றொன்றகருத்து: நீயும் பதனெளியையாதல்வேண்



மும்; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்சென்றவாரும். அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோரோ டொப்பொன்று உரைப்பாருமுள். அதனையும், ஆங்கவும், மதியும் - அசைநிலை நினவ எனவென ஈற்றுநின்ற அகரங்கள் - செய்யுள்நோக்கிவரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நினவகூறுவீ; எனவகேண்மதி; குடை வருந்தியகுடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்விளவ, பதனெளியோர் உறை வேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்றுகருதிக்காவலர்ப்பழிக்கும், இக்க ண்ணகன் ஞாலமென்றுகொண்டு நொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாத பார மோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமை யால், செவியறிவுறுவாயிற்று. (நகடு)

- (நகடு.) அடுநையாயினும், விடுநையாயினும்,  
 2 நீயளந்தறிதிநின் புணைம; வார்தோற்  
 3 செறியரிசு சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்  
 4 பொலஞ்செய்கழங்கிற் நெற்றியாமிந்  
 5 தண்ணைன் பொருளை வெண்மணற் சிதையக்  
 6 கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்  
 7 நெடுங்கை நவியம் பாய்திவி னிலையுழிந்து  
 8 வீகமழ நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவதொறுங்  
 9 கடிமரந் தடியு மோசை தன்னார்  
 10 நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப  
 11 வாங்கினி திருந்த வேந்தனே டங்குநின்  
 12 சிலைத்தார் முரசங் கறங்க  
 13 மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

தினை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

3 அவன்கருவூர்முற்றியிருந்தானே ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்வேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள் ளிபெருக்கையையுடைய சிலம்பினையும், நீண்ட கோற்றொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வளையினையுமுடைய மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழலின் வேதிகை போல் உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணையிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்தினது வெளிய மணற்சிதற வலியகையையுடைய கொல்லன் அசத் தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையு டைய கோடர்விவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும்பு நானுகின்ற நெடிய கொம்புகள் தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மாங்களைவெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின் கண் நெடியமதிவெல்லையில் தனதுகாவலையுடைய கோயிற்கண்ணை சென் றெலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து

12. நினது இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நானும் தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப் போரை ஒழியத்தகும். — (எ - று.)

✓ வார்கோற் குறுந்தொடியென, மாறியுரைக்கப்பட்டது. இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப, இனிதிருந்த, லேந்தனெடு மலைத்தனை யென்பது, நானுத்தகவுடைத்து; அதனால், அநையாயினும் லிநையாயினும் நின் புணாமை நீ அளந்தறிதியென, மாறிக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்கி.

✓ மகளிர், தெற்றியாடும் பொருளையென்றகருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் சமங் காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மைதோற்றிநின்றது. தெற்றியாடும் தன்னுரொன, இடைப்பினுமமையும்.

— மேற்சென்றோனைச் சீந்துசெய்துமீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (நக)

- (நக.) நஞ்சுடை வாலையிற் றைந்தலை சமந்த
2. வேக வெந்திறு குகம் புக்கென
  3. விசும்புதிப் பிறப்பத் திருகிப் பசங்கொடிப்
  4. பெருமலை விடரத்தி துருமிறிந் தாங்குப்
  5. புளளுது புன்கண், டாத்த வெள்வேற்
  6. சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
  7. கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
  8. யிடங்கநுங் குட்டத் துடன்றெக் கோடி
  9. யாமங் கொள்பவா சடர்நிழற் கதூஉங்
  10. கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
  11. செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன முதூர்
  12. வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
  13. னல்லவென் னாது சிதைத்தல்
  14. வலலையா னெடுந்தகை செருவத் தானே

\* திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்; அவனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) நஞ்சுடை - ததாகிய, வெளிய, பல்லினைபுடைய ஐந்துபடம்பொருந்திய, தலையைச் சமந்த, சினம்பொருந்திய, வெய்ய, திறலையுடைய பூம்பு, புக்கதாகவானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு, முறுகிப் பசிய, கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின் தண் ணை இடிவேறெறிந்தாற்போல், புறவுற்ற, துயரத்தைக், கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய, படையையுடைய, செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய

\* திணை - உழிஞை; துறை - குற்றுழிஞையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. மாறேகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் செரத் திரண்டோடி, இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிலைக் கவரும் கடிய மாண்பாம்பொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையை யுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையா யிருந்தாய்; பெருந்தகாய், போரின்கண். — (எ - று).

இலஞ்சியையுடைய அகழியென மாறிக்கூட்டினுமனையும்; இப்பொருட்டுக் கராம் கவித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக. கராம் - முதலையுள் ஒருபாதி.

செம்பியன்மருக, நெடுந்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதாரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல்; வல்லையென மாறிக் கூட்டுக.

புள்ளுறு புண்கண் தீர்த்த பேரருளினை மருகனையும், செருவின்கண் இவற் றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென, அவன்மறம் வியந்து கூறியவாறு. ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமனையும். இடங்கருங்குட்ட மென்தனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடங்கரையுடைய குட்டமென்றுரை ப்பாருமுள். இடங்கரீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுள். (ஙஎ)

(ருஅ.) \* வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை

1 வான்றுடைக்குந் தகையபோல்

2 விரவுருவின கொடி நுடங்கும்

3 வியன்றனை விறல்வேந்தே!

4 நீ உடன்று நோக்கும் வாயெரி தவழ

5 நீ நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச் - 2

6 செஞ்சாயிற்று நிலவு வேண்டினும் - 3

7 வெண்டிங்களுள் வேயில் வேண்டினும் - 4

8 வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகவின

9 னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளாந்த

10 வெம்மன் வெவ்வே முற்றே யின்னிலைப்

11 பொலம்பூங்கர்வின னுட்டோருஞ்

12 செயிவினை மருங்கி னெய்தல் லலைத்

13 யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்

14 கடு கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென - 3

15 வரண் செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கடலி - 3

\* இச்செய்யுள் புகழ்ச்சிக்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண் பாட்டுடன்றும் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உஎ - ம சூத்திரவுரை], இதனுள், 'வரைபுரையு மழகளிறு' என்பதை, முதற்குமுதலேவந்த உவமையென்றும் [தொல், பொரு, உவமவியல், சு - ம சூத்திரவுரை], கூறவர் நச்சினுர்க்கினியர்.



38. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

17. நின்னாடுள்ளுவர் பரிசிலர்

18. ரொள்ளுர் தேளத்து நின்னுடைத் தெனவே.

திணை - பாடாசாடிணை ; துறை - இயன்மேரீழ்.

5 அவன் எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர் என்றந்த ஆவிரீழலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத்தடவும் காண் பாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகியு கொழுகள் அசைந்துதோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே நீ முனிந்து பார்க்குமிடம் தீப்பரக்க நீ அருளிப் பார்க்குமிடம் பொன்பொலிய செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும் வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையயாகலின் நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லே சொல்லவேண்டிமோ? வேண்டாவன்றே ; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையா லுள்ள இன்பத்தின்பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்குவழங்குதலும், வறியோர் செல்வமுடையோர்ப் பர் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்துறுகரும் துகர்ச்சி இவ்விடத்திற்குடதலான், நின்னாட்டைநினைப்பார் பரிசிலர் ; ஆதலால், பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்றாகருதி. என்று.

மற்று - அசை.

வேந்தே நீ வேண்டியதுவினைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுலகத்து துகர்ச்சி ஈண்டுங்கூடலின், ஒண்ணர்தேயத்திருந்தும், பரிசிலர் நின்னாடு நின்னையுடைத் தென்று நின்னாட்டையுள்ளுவர் ; ஆதலான், நின்னிழற்பிறந்து நின்னிழலவளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக. (நாஅ)

(நாசு.) புறவினல்லல் சொலியக் கறையடி

2 யானை வானம்ருப்பிற்றிந்த வெண்கடைக்

3 கோனினை துலா அம்புக்கோன் மருக

4 தீதனின் புகழு மன்றே சார்த

5) லென்னாருட்குந் துன்னருங்கடுந்துறற்

6 றாங்கெயி லெறிந்தநின் னாங்கடுரை நினைப்பின்

7 னுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று

8 மறங்கெழு சோழ நுறந்தை யவைபத்

9 திறநின்று நினைபிற் றுகலி னைதனை

10) முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக

11 கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் தின்னிதோட்

12 கண்ணார் கண்ணி க்குமான் வளவ

13 யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய

14 வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்

EXIX. கடுமியஞ்சூட்டிய வேம லிற்பொறி  
16 மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் ரெலைய  
17 வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்  
78 படுகெழு நோன்றாள் பாடுங் கதலே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கீத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய மாணியினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்துசெறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின்கண்ணே துலுபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், 4 இரங்கோர்க்குக்கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் கிட்டதற்கு வெந்நுவம் அணுகுதற்கரிய மிக்கவலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், 7 ஈண்டுள்ள பகைவரைக்கொல்லுதல் நினது புகழமல்லவே; கேடின்றி 8 மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து 9 அறம் நின்னுநிலைபெற்றதாதலால், 10 முறைமைசெய்தல் நினக்குப் புகழமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போராவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த கோளினையும், 12 கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ 13 எவ்வாறுகூறுவேனோயான்; உயர்ந்த 14 எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்கனையுடைய இமயமலை யின்கட்கூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், 16 மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடியதேரையுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவுரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப்பாடுங்காலத்து. (எ - று.)

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தான்பாடுங்காலென்றார்; தானே முயற்கியெனினுமையும்.

நிறைதுலாம்புககோன்மருக், நீ அவன்மருகனாதலால், 18 தல் நின்புகழமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கனோர்நினைப்பின், 19 அடுதல் நின்புகழமன்று; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்னுநிலையிற்றதலின், முறைமை நின்புகழமன்று; அதனால், 1 கலிமாணவளவ, நின்தான்பாடுங்கால், யான் வாங்ஙனமொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்ஙனமொழிகோவென இலையும்.

மருகலென்பது, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்தபொருளைக்கொள்க.

கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அழியென்புருமுள். (நக)

- (சு0.) நீயே பிறரோம் புற்ற மன்னெய  
2 லோம்பாது கடந்தட்டவரமுடி புனைந்த  
3 பசும்பொன்னி னடி பொலியக்  
4 கழறைஇய வல்லாளனை  
5 (ரு) வயவேந்தே! பாமேநின்  
6 னிகழ்பாடுவோ ரெருத்தமடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்றி  
 இன்றுகண்டாங்குக்காண்துவமென்று  
 இன்சொல்லை பதத்தை யாகுமதி பெரும்  
 க0) வெருபிடி படியஞ்சிறிடம்  
 11) மெழுகளிற்று புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

நீணை - அது; துறை - சேவியறிவுறாஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ-ள்.) நீ, பகைவரது பாதுகாத்த நிலைபெற்ற அரண்களைப் பாதுகாவாது  
 எதிரின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மகுடமாகச் செய்யப்பட்ட பசும்பொ  
 ன்னால் நின்று அடிபொலிய வீரக்கழல்செய்து நினைந்த வலிய ஆண்மையையுடை  
 வய வயவேந்தே, யாங்கள், இன்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்  
 துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்றுகண்டாற்போலக் காண்போம்; எந்நாளும்  
 இனியமொழியோடு எளிய செவ்வியையாகுக; பெரும், ஒருபிடி கிடக்கும் சிறியவி  
 டம் எழுகளிற்றுயானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையேயாம். (எ-று.)

நாடுகிழவோய், இன்சொல் என்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின் இகழ்பாடு  
 வோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம் இன்றுகண்டாங்  
 குக்காண்குவமெனக்கூட்டுக.

வல்லாளனென்பதனுள், ஐகாரம் - முன்னிலை விளக்கின்றது; அசைநிலை  
 யுமாம். மதி - முன்னிலையைச் சொல். 'கழறைய வல்லாளன்' என்றதனற்  
 பகையின்மையும், 'ஒருபிடி படியஞ்சிறிடம் எழுகளிற்றுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்  
 றதனற் பெருக்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (சு0.)

(சுக.) காலனுங்காலம் பார்க்கும் பாராது.

2 வேலிண்டு தானை விழுமியோர் தோலைய

3 வேண்டிடத்தேம் வெல்போர் வேந்தே

4 \* திசையிருநான்கு முற்கு முற்கவும் பெருமரத்

5) திலையினை மடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்

6 வெங்கதிர்க்கனலி துற்றவும் பிறவு

7 மஞ்சவரத் தகுந புள்ளுக்குர வியம்பவும்

8 மெயிறுநிலத்து விழவு மெண்ணெயாடவுந்

9 கனிற்றுமேல் கொள்ள வங்காழகி நீப்பவும்

க0) வெள்ளி நோன்படை கடகுலாடு கவிழுவான்

11 கனலி நரியுன கிணை நனலிற்

12 செருச்செய் முன்புநின் துருகிறிதேக்கி

13 மையல் கொண்ட மேமலி விருக்கையார்

14 புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோ

\* திசையிருநான்கு முற்கவுமென்றும் பாடம்.



கரு) கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மரக்களொடு  
பெருங்கலக் குற்றனறறு முனே காற்றே  
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்  
செருமிகு வளவநிற் சினை இயோர் நாடு.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளி  
அவனைக் கோலூர்க்குமார் பாடியது.

(இ - ள்.) கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளாங்காலும் வருந்துணையும்பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும், வெல்லும்பொரையுண்டமனேந்தே! எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவிழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடையஞாயிறு பல்விடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தகுவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணேவிழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணேவார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக்களையவும், வெளிதாகிய வலிய படைச்சகலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் அனைவிதும், மெய்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக்கண்டு போர்செய்யும், வலியையுடையோய், நின் மேற் செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய, தாவலில்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்பினை வியர்க்குதல்மது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்கவளவ, நின்னைச் சினைப்பித்தோருடைய நாடு. (எ - று)

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியநான்கும், உற்பாதமாய், நனவிற்காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்துவீழ்தல்முதலாயின, கனவிற்காணப்பட்டன. வருகிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனென, இடவழுவமைதியாய்நின்றது. 'மனையோட்கெவ்வங் கரக்கும்' என்பது, "ஏவ வினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்றும்பேரலப்பன்மைக்கேற்பநின்றது. தான் - ஈண்டு அசைவிலை. பெருமரத்துப் பற்றவுமென இலையும். இலையி னெடுங்கோடு வற்றல், பற்றவுமென்பதற்கு, நெடுங்கோட்டின் கண்ணே இலையில்வற்றற்றன்மை, பற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இததன்மையையாதலால், நிற் சினை இயோர்நாடு, பைதன்மரக்களொடு, பெருங்கலக்குற்றதெனக்கூட்டுக.

காற்றே, டெரிநிகழ்தன்ன, செலவிற் செருமிகு வளவவென, மன்னவன்புகழும், நிற்கினைஇயோர்நாடு பைதன் மரக்களொடு, பெருங்கலக் குற்றன்மென, ஒன்றார்நாடழிபிரங்கியனம் ஆதலால், இது கொற்றவள்ளியாயிற்று. (சக)

(சஉ.) \* ஆளு விகையுடையோர் அண்ணனின்

2 யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்

0.4. K. 7.

\* இச்செய்யுளை, நச்சினூர்க்கினியர், உழிஞைத்திணைஞ்சூரிய 'கொள்ளார் தேளங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினார் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கட - ம் குத்திரவுரை].

42

ருக

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

3 நுணையுங்கடலென முழங்குங் கூர் நுணை

4 வேலுமின்னின் விளங்கு முலகத்த

5 தரசுதலை பரிசுக்கு முற்றலை பந்தவிற

6 புனா திரந்தனறது புதுவதோ வன்றே

7 றண்புன்ற பூசுல்லலது நொந்து

8 கனைக வாழிவளவ வென்று நின்

9 முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது

10 புவிபுறங் காக்குங் குருளை போல

11 மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்

12 பெருவிறல் யாணர்த் தாகியரிநர்

13 கீழ்மடைக் கொண்டவாளை யு முழுவர்

14 படைமிளர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்

15 கருமபிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை

16 நீர்தரு மகளிர் குற்றஞ் சுவனையும்

17 வன்புலக் கேளிர்க்கு வருவிருந்த மரும

18 மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுக் பொருந

19 மலையி னிழிந்து மாக்கட் னோக்கி

20 நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்

21 புலவ ரெல்லா நின்னோக கினரே

22 நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்தவட் டித்துக்

23 கூற்று வெணுண் டன்ன முன்பொந

24 மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

திணை - வாதை; துறை - அரசவாகை.

அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசுலையுமுடைய தலைவ, நினதுயானையும், மலைபோலத் தோன்றும்; பெரும், நிற்படையும் கடல் போல் முழங்கும்; கூரிய நுணையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்சுண்ண வேந்து தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடைய யாதலால், குற்றம் தீர்த்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வுருகின்றது; குளிர்ந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசுல்லலது வருந்தி எமது துயரத்தைத்தீர்ப்பாயர்க வாழி வளவ என்று சொல்லி, நினது முந்துற்றுச்செல்லும், பண்டியுண்டாக்கும்பூசலைக் கண வின்கண்ணும் அறியாது, புவிபாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ் வியகோலால் நீபாதுகாப்பப் பெரிய விசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத் தாய் நெல்லறப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட வானையும், உரு

\* கடலினொலிக்கும் கைவந்துதியென்றும் பாடம்.

† மின்போலவிர்வரு ஞாலத்தென்றும் பாடம்.

‡ வருவிருந்தயருமென்றும் பாடம்.

431X

14 வார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்புறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண் நீராமுகந்துகொள்ளும்பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென, இவற்றை வன்புலத்தினின்றும்வந்த சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக் கொடுக்கும் மென்புலத்துர்களைபுடைய நல்ல நாட்கு வேந்தே, 15 மலையினின்றிழிந்து, பெரிய கடலைநோக்கி நில்வெல்லையினின்றிழியும் இலயாறு களை யொப்பப் புலவர் யாவரும் நின்னை நோக்கினர்; 20 தான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சியென்னும் படைக்கலத்தை உயர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற்போலும் வலியுடனே நினக்கு மறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினும். (எ - று.)

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத், திரிப்பினுமமையும். வன்புலம் - குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும். கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவுவென்றும் சொல்லுவர். யாணர்த்தாகி, விருந்தமரும் நன்னாடெனக். பொருந, புலவரெல்லாம், நின்னோக்கினர்; நீ அரசுதலைபுனிக்கும், ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை; அதனால், இச்செய்தி புராதீர்ந்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகவினெனக்கூட்டுக.

புராதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி, பொருந, நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர்மண்ணோக்கினை; புலவரெல்லாம் பரிசில்பெறுதற் பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று; ஆகலின், உயர்ச்சிதீர்ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (சஉ)

(சாந.) \* நிலமிசை வாழந் தரலமர றீரத்

- 2 தெறுகதிர்க்கனவி வெம்மை தாங்கிக்
- 3 காலுண் வாகச் சுடரொடு கொட்டுமும்
- 4 தனிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சின்றக்
- 5 கூருகிற் பருந்தி னேறு குறித்தொரீஇத்
- 6 தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
- 7 ற்புதியஞ்சிச் சிறா புக்க
- 8 வரையா விகை யுவோன் மருக
- 9 நேரர்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
- 10 நேர்வண் கிள்ளி தம்பிவார்கோற்
- 11 கொடுமர் மறவர் பெரும்கடுமான்
- 12 கைவண் டோன்ற லைய முடையேன்
- 13 தூர்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்
- 14 பார்ப்பார் நோவன செய்யலர் மற்றிது
- 15 கரு நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
- 16 நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினும்

\* இப்பாட்டினை, நச்சினுர்க்கினியர் தொல், பொரு, புறத்தினையியலில், உள - ம் குத்திரவுரையிற் புலவன் அரசனைநாடி நன்குரைத்தற்கு உதரணமாகக் காட்டினார்.



இ.அ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 17 நீபிழைத் தாய்போன னிநா ணினையே ;
- 18 தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்
- 19 கிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கென்மை காணுமெனக்
- 20 காண்டகு மொயம்பு காட்டினையாகலின்
- 21 யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னுயண்
- 22 மிக்குவரு மினனீர்க் காவிரி
- 23 யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.

கீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழிக் கைகாப்ப வேகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன் மகனல் சையென நானியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்) - நிலத்தின்மேல், உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான், உளதாகிய சுழற்சி கீங்கச்செடுகின்ற, சதிரையுடைய, ஞாயிற்றினது, வெப்பத்தைத் தாம்பொறுத்துக் காற்றை, உணவாகக்கொண்டு, அச்சுடருடனே, குழுவரும் விளங்கிய, சடையையுடைய அருந்தவரும், வியப்பான்மையங்க, வளைந்த, சிறகினையும், கூரிய உகிரினையும் முடைய, பருந்தினது, எறிதலைக்கருதி, அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய நடையையுடைய, புருவினது, அழிவிற்கு, அஞ்சித் தன் அழிவிற்கு, அஞ்சாது துலாத்தலையுட்புக்க, வரையாத, வன்மையையுடைய வலியோனது மாபினுள்ளார், பகைவரைவென்ற, மாறுபாட்டான், மிக்க, செல்வத்தையுடைய தோவண்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்ட அம்பினையும், வளைந்தவில்லினையுமுடைய, மறவர்க்குத் தலைவ, விளைந்தகுதிரையையுடைய, கைவள்ளிய தோன்றல் நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன் ; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளார்யாவரும் பார்ப்பார்வெறுக்கத்தகுவன செய்யார் ; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்மையையுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு, வெறுயென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல் மிகநாணிநாய் ; இவ்வாறு தம்மைத்தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்தின்கட்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க, வலியையுடையோய், நீ அறிவித்தாய் ; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன் ; பெருகிவரும் இனிய நீரையுடைய காவிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழ்நாள் சிறப்பதாக. (எ - று.)

முனிவரென்றது, வேணுவியோரை அன்றி, சுடர்திரிந்தவழித்திரிந்து தவஞ்செய்யமுனிவரென்றும் உரைப்ப. சீரை துலாக்கோற்றட்டு மற்றிது நீர்த் தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி என்றது, சூதுபொருவுழிக் கையாற்கவறுபுதைப்ப, வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல் நின் பெருமைக்குப் பொருந்துமோ அதனால் நின்பிறப்பிலே ஓரையமுடையேன்' என்றசொல்லை.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையப் பொறுத்தகுண்வென்றியான் அரசவாகையாயிற்று.

(சுரு)

(சுரு) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம்படியா

2 நெல்லுடைக்கள்ளொடு நெய்மமதி பெருஅ

- 3 திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்தவொற்றி
- 4 நிலிசைப் புரளுங்கைய வெய்துயிர்த்
- 5 தலமால் யாணையுருமென முழங்கவும்
- 6 பாலில் குழவியலறவு மகளிர்
- 7 பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவ நீரில்
- 8 வினைபுனை நல்லி வினைகூ உக்கேட்பவும்
- 9 மின்னா தம்ம \*விங்கினி திருத்தல்
- க0) நுன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்ற
- 11 லறவை யாயி னினதெனத் திறத்தன்
- 12 மறவை யாயிற் போரோடு திறத்தல்
- 13 லறவையு மறவையு மல்லையாகத்
- 14 திறவா தடைத்த திண்ணிசைக் கதவின்
- கரு) னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குதல்
- 16 குணுத்தக லுடைத்திது காணுங்காலே

தினையும் துறையும் அவை.

அவன், ஆவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து, அடைத்திருந்த, நெடுங்கிள்ளியைக் கோ  
வூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கரிய பிடியினது, ஈட்டத்தோடு, பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய்,  
நெல்லையுடைய, கவளத்துடனே, நெய்யால், மிதித்துத், திரட்டப்பட்ட கவளமும்  
பெறவாய்த் திருந்திய, மருங்கையுடைய, வலிய, கம்பம்வருந்தச், சாய்த்து நிலத்தின்  
மேலேபுரளும், கையையுடையவாய் வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும்புனை உருமேறு  
போலமுழங்கவும், பாலில்லாதகுழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை  
முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த, நல்ல, மனையிடத்துள்ளார், வருந்திக்கூப்பி  
டம் உப்பீட்டைக்கேட்கவும், இவற்றிற்குநாணாது, இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்  
தல் இன்னது; நன்னுதற்கரிய வலியையுடைய வலியுகுதிரையையுடைய தோன்  
றால், அறத்தை உடைசையாயின், இது நினைதன்றோவென்று சொல்லித் திறத்தல்  
செய்வாயாக; மறத்தையுடையயாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்  
வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையயல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்  
பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதிலுள் ஒருபக்  
கத்தே ஒதுங்குதல் நாணுந்தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.—

(எ - று.)

செய்யென ஒருசொல்வருவித்து உடைக்கப்பட்டது; திறத்தலென்பதனை இது  
திறக்கவென, வியங்கோளீருகவுரைப்பினுமமையும். அம்ம - கேட்டித்தற்கண்வந்  
தது. 'அறவியு, மறவியு மல்லையாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். படியா,  
பெறா என்பன - எதிர்ப்பறைவினையெச்சமுற்று. கையவென்பது, வினையெச்ச  
வினைக்குறிப்புமுற்று. (சஉ)

(சுரு.) / இரும்பனை வெண்டோடு மலைந்தோன் ல்லன்  
 2 கருஞ்சினை வேம்பின் கறியலோன் ல்லன்  
 3 கின்ன கண்ணியு மார்க்கிடைந் தன்றே; நின்னொடு  
 4 பொருவோன் கண்ணியு மார்க்கிடைந் தன்றே  
 5 யொருவீர், தோற்பினுந், தோற்பதுங் குடியே  
 6 புருவீர், லேற லியற்கையு மன்றே; அதனாற்  
 7 குடிப்பொரு ளன்று நுஞ் செய்தி கொடித்தோர்  
 8 தும்மேரின்ன வேந்தாக்கு  
 9 மெய்ம்மலியுவுகை, செய்யுமில், விகடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும், அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது. ||

(இ - ள்.) / பெரியபண்ணினது வெளிய்தோட்டைச் சூழ. னோன் ல்லன்; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோன் ல்லன்; நின்னுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலால், தம்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நங்குடியன்றோ? இருவீரும் வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், நங்குடிக்குத்தக்கதொன்றன்று, நமதுசெய்கை; கொடியாற்போலிந்த தேனையுடைய தும்மைப்போலும், வேந்தாக்கு உடம்புபூரிக்கும், உவகையைச் செய்யும், இதுமாறு பாடு; ஆதலான், இதுதவிர்தலே நமக்குத் தக்கது. - (எ - று.)

நின்னகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென, விகாரமாயிற்று. அதனாலென்பதனை ஒழித்தும், பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சுரு)

(சுரு.) / \* நீயே, புறவி ன்லல், லன்றியும் பிறவும்  
 2 பலவும், விடுத்தோன், மருகனை யினரே  
 3 புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்  
 4 தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிமூல் வாழ்நர்.  
 5 கன்றுண்டமு உமழா அன் மறந்த,  
 6 புன்றலே சிறு அர் மன்று மருண்டு நோக்கி  
 7 விருந்திற் புன்கணை வுடையர்!  
 8 கேட்டனை யாயினி வேட்டது செய்ம்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் துளமுற்றத்துத் தஞ்சிய, கிள்ளிவளவன், மலையமான்மக்களை யாண்கிடுவுழி, கோவூர்கிழார்பாடி, உய்யக்கொண்டது.

\* இச்செய்யுளும், பின்வரும் "வள்ளியோர்ப்படாந்த" என்னும் செய்யுளும், துணைவஞ்சியல்லவென்பர் நச்சினூர்க்கினியர்; அதனை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், "இயங்குபடையாவம்" என்னும் அ - ம் குத்திரவுணாயிற்காண்க.



(இ - ள்.) நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பலுவற்றையும்தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுங்கற்றோரதுவறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிரந்த நிழலையுடையநாய் வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியமுகின்ற அழகையைமறந்த புல்லிய தீலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதேர்வருத்தத்தையுடையர்; இது கேட்டாயாயின், நீவிரும்பியதைச் செய்வாயாக. — (எ - று.)

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறு அரென இயைப்பினுமமையும். அழால் களிறுகண்டு மறந்தவெனக்கூட்டுக. நீ புருமுதலாயின்வற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அளத்தகினல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதவும், இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தவின் துணைவஞ்சியாயிற்று. ( )

(சுள.) வள்ளியோர்ப் பட்டாந்து புள்ளிற் போகி.

நெடியவென் னாது சுரம்பலி கடந்து.

வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்.

பெற்றது முகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி.

(ரு) யோம்பாதுண்டு கூம்பாது விசி,

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை

பிறர்க்குத் தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட

நண்ணா நாண வண்ணாந் தேதி

பாங்கினி தொழுகி னல்ல தோங்குபுகழ்

க0) மண்ணாள் செல்வி மெய்திய

நும்மோரன்ன செம்மலு முடைத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன்நலங்கிள்ளியுழைநின்று, உறையூர்புதுந்த இளந்தத்தனைக் காரியாற் றுத்துஞ்சிய நேடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புக்குழிக் கோலூர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

(இ - ள்.) வண்மையையுடையோரைநினைத்துப் (\*பழமரந்தேரும்) பறவை போலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது, அரியவழிபலவற்றையுங்கழிந்த திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடி பாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகிழ்ந்து, சுற்றத்தையுட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது, உண்டு, உள்ளமலர்ந்து, வழங்கித், தம்மைப்புரப் போராற்பெறும், சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும், இப்பரிசிலான்வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தால்

\* “பழமரந்தேரும் பறவை போல” என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை [அடி - 20].

தம்மொடு மலைந்தோர்நானத் தமதுதல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவி  
விடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளுந் திருப்பொ  
ருந்திய தும்மையொக்கும், தலையெழுமுடைத்து (எ - று.)

ஒங்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். சுரம்பலகட  
ந்து புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, நண்ணார்நான இனிதொழுகினல்லது, தும்மோரன்னசெம்  
மலுமுடைத்தி; ஆதலால், பிறர்க்குத்திறிந்தன்றோ? இன்றெனக்கூட்டுக.

— இக்கோவூர்கிழார், தாமும்பரிசில்வாழ்நருள், ஒருவராதலான், 'வடியாநாவின்  
வல்லாங்குப் பாடி' எனப் பணிந்துகூறினானென்க. (சுஎ)

(சுஅ.) கோதைமார்பிற்கோதையானும்

2 கோதையைப் புணர்ந்தோர்கோதையானும், 2

3 மாக்கழிமலர்ந்தநெய்தலானும் 3.

4 கண்ணுறும்மேகானலந்தொண்டி

5 யெஃதேம் முரையவெனம் மிறைவன்!

6 அன்னேற்படர்தியாயினியும்

7 புதெம்முழுமுள்ளுமோமுதுவாயிரவல!

8 எம்மேம்படுங்காலைநின்

9 புகழ்மேம்படுநனைக்கண்டனமெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவரார்ப்பு.

சேரமான் கோத்தோதைமார்பினைப் பேரய்கையார் பாடியது.

(இ - ள்.) கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், 2 அக்கோதை  
யைப்புணர்ந்த மகளிர்குடியகோதையானும், 3 கரியகழியின்கண்மலர்ந்த நெய்தற்  
பூவானும், 4 தேன்னாருநிற்கும், கானலையுடைய தொண்டி; 5 அஃது எம்முடையவூர்;  
அவன், எம்முடையதலைவன்; 6 அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயின், நீயும்  
எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, 8 அமரின்கண்  
மேம்படுங்காலத்து, நினக்கு உளதாகிய புகழை, மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம்யா  
மெனச்சொல்லி. — (எ - று.)

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றாரேனும், உள்ளிக் கண்டனமெனச்சொ  
லென்பது, கருத்தாகக்கொள்க.

இரவல, நீயும் அன்னேற்படர்குவையாயின், நின் புகழ்மேம்படுநனைக் கண்  
டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

மோ - முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம், எம்முமென்பதூஉம்  
எச்சவும்மை.

\* இப்பாட்டி ஞ்முதலீரண்டியையும் மோனைத்தொடைக்கு உதாரணமாகக்  
காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, செய்யுளியல், கூஉ-ம் சூத்திரவுரை].  
† எம்மையுமுள்ளுமோவென்றும் பாடம்.

49-50605

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூந்

தலைவனடியல்பையும் ஊரையுங்கூறி முதுவாயிரவல், சீமும்முள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக்கூறினமையால், இது, புறவரற்றுப்படியாயிற்று. (சஅ)

(சக) / நாடெனன்கோ ஊரெனன்கோ

பாடிமிழ் பணிக்கடற் சேர்ப்பினென்கோ

யாங்கன மொழிகோ? வோங்குவாடி கோதையைப்

புனவர் தட்டைபுடைப்பி னயல்

(ந) திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்

பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங்கெழுமே.

தீணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ன்.) குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடெனென்று சொல்லுவேனோ? மருத நிலமுடைமையால், ஊரெனென்று சொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிரந்த கடலையுடைய சேர்ப்பெனென்று சொல்லுவேனோ? எவ்வாறு சொல்லுவேனோ? மேம்பட்ட வானையுடைய கோதையை; புனங்காப்போர் கிளிகழகருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்சுழ லும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும், உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான். (எ - று.)

புனவர்தட்டைபுடைப்பின் எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்புக்கூறின மையான், நாடெனென்பதூஉம், அவ்விரண்டுநிலத்துக்கும், கொள்ளப்படும்; ஏனவே முல்லைநிலமுமுடையனென்றவாரும்.

புனவர்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும், சேர்ப்பிலும், புள்ளொருமாதலால், கோதையை யாங்கன மொழிகோவெனக்கூட்டுக. 1

இது, நானிலமுமுடையனாதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமையான், இயன் மொழியுமாயிற்று. (சக)

(க0.) / மாசற விசித்த வார்புறு வளப்பின்

2 மைபுடு மருங்குல் பொலிய மருஞ்சு

3 யொலிநெடும் பீலி யொண்ணொறி மணிதீதார்

4 பொலங்குழை யுழிஞையொடு யொலியச் சூட்டிக்

(ந) குருதிவேட்கையுருகெழு முரசம்

6 மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணைய

7 துரைமுகந் தன்ன மென்புஞ் சேக்கை

8 யறியா தேறிய வெண்ணைத் தெறுவர

9 விருபாற் படுக்குநின் வரன்வரு யெரிழித்ததை

க0 யதூஉஞ் சாலுரற் தமிழ்முழு தறிதல்

\* வளப்பினென்றும், வள்ளினென்றும் பாடம்.



50, 502-2.1

சுசு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 11 லத்தொடுமமையா தணுக வந்துநின்
- 12 மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென்
- 13 வீசியோயே! வியவிடங் கமழி.
- 14 விவணிசையுடையோர்க் கல்ல தவண
- கடு துயர்நிலையுலகத் துறையுளின்மை
- 16 விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
- 17 வலம்படு குரிசின் பிங்கிது செயலே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான் தகடு ரேறிந்த பெருஞ்சேரலினம்பொறை முரசுகட்டி லறியாதேறிய  
\*மோசுகீரனைத்தவீறுசெய்யாது, அவன்துயர்வெழுந்துணையும், கவர்கோண்டுவிச  
யானை மோசுகீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த, வாரப்பட்ட வரையுடைய கருமரத்  
தற்செய்தலான், இருட்சிபொருந்திய, பக்கம்பொலிவுபெற, மயிலினது தழைத்த  
நெடிய, பீலியால்தொடுக்கப்பட்ட, ஒள்ளிய, பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணி  
போலும் நிறத்தையுடையதாரைப், பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே, பொலி  
யச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும், வருப்பத்தை யுடைய, உட்குப்பொருந்திய  
வீரமுரசும், நீராடி வருவதன்முன்னே, எண்ணெயினது, துணையை முகந்தாற்போன்ற  
மெல்லிய பூவையுடைய, கட்டிற் கண்ணே, இதனை, முரசுகட்டி லென்பதறியாது, ஏறிக்  
கிடந்த, என்னை, வெகுட்சிதோன்ற இருகூருக்கும், நின்னுடைய, வானை வாயைமாற்  
றியதாகிய அதுவும், அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும், அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சி  
யொழிந்து, அதனாலும், அமையாதே, குறுகவந்து, நினது வலியையுடைய, முழவு  
போலும், தோளையெடுத்துச், சாமரத்தாற்குளிரவீசினாய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்  
கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்த  
தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத்  
தெரியக்கேட்ட, பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்டதிலேவா, நீ இவ்விடத்து  
இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம் சொல்லுவாயாக. (எ - று.)

குட்டியென்பதனைச் சூட்டிவென்றுதிரிப்பினுமமையும். உழிஞை - கொற்  
ரான்; அது குடநாட்டார்வழக்கு. முழவுத்தோ ளோச்சியெனவும், தண்ணென்  
வீசியோயெனவும், கூறியவாற்றால், சாமரையென்பதுபெற்றும். கழித்தல் - ஈண்டுப்  
பரத்தற்பொருட்டாய்நின்றது. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குரிசில், நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட  
மாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம். எண்ணியென்றுபாடமாயின், கருதியெ  
ன்க.

(ரு0)

(ருக.) நீர்மிகற் சிறையி மிலைத் தீமிகின்

2 மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை

\* மோசிகீரனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

- 3 வளிமிகின் வலியு மில்லை; யொளிமிக்
- 4 கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழி
- 5 தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொரு அன் பேரெதிரந்து
- 6 கொண்டி வேண்டிவ னாயிற் கொள்கெனக்
- 7 கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
- 8 புளியரோ வளியரவ னளியிழந்தோரே
- 9 துண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
- க0) செம்புற் றியல் போல
- 11 வொருபகல் வாழ்க்கைக் கலம்வருவோரே!

Wings -  
one day!  
ephemeral!

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன்கூடகரது துத்துஞ்சியமாறன் வழதியை \*ஐயூர்முடவனார்பாடியது.

51.2.

(இ - ள்.) - நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; ஒருப்புமிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்றமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம் பொருந்திய போரையுடையவழுதி குளிரந்ததமிழ்நாட்டை, மூவேந்தர்க்கும்பொதுவென்றுகூறப் பொருளாய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்தமன்னர் நடுக்கந்தீரந்தார்; கொடாராயின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர்; துண்ணிய பலகறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்டாயலைப் போல ஒருபகற்பொழுதின் கண்வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின்பொருட்டுச் சுழல்வோர். - எ - று.

வழுதி தமிழ்பொதுவெனப்பொருளாய்க் கொண்டி வேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின், அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலம்வருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலம்வருவோர் அளியரெனக்கூட்டியுணர்ப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கிநின்றது. (ருக)

- (ருஉ.) / அணங்குடை நெடுங்கோட்டையக முனைஇ
- 2 முணங்குநீமி வயமான் முழுவி லொருத்தல்
- 3 லானசையுள்ளந் துரப்ப விரைகுறித்துத்
- 4 தான் வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
- 5 வடபுல் மன்னர் வாட வடல்குறித்
- 6 தின்ன வெம்போரியறேர்வழுதி
- 7 யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
- 8 தியார்கோ லளியர் தாமே யூர்தொறும்

- 10) மீன்சுடுபுகையிற் புலவநாறு நெடுங்கொடி  
க0) வயலுழை மருதின வாங்குசின் வலக்கும்  
11 பெருநல் யாணரி னெரி இயினியே  
12 கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்  
13 பலிகண் மாறிய பாழ்ப்படு பொதியின்  
14 னாழி தாளர் நாயிடக் குழிந்த  
கடு வல்லி னல்லகி நிறையப் பலபொறிக்  
16 கான வாரண மீனங்  
17 காடாவி விளிய நாடுடையோரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை \*மருதினநாகலிர் பாடியது.

(மதுரை)

(இ - ன்) தெய்வங்களை யுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களை யுடைய மலையின்கண்  
ணை முழையின்கண் துயிலவெறுத்து<sup>2</sup> மூரிநிமிர்ந்த புலயாகிய நிரம்பியவலியை  
யுடைய ஏற்றை<sup>3</sup> ஊனைவிரும்பிய உள்ளம் செலுத்ததலான் அவ்விரையைக்கருதித்  
தான் வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல<sup>4</sup> வடநாட்டுவேந்தர்வாட அவ  
னைக் கொல்லுதலைக்கருதி<sup>5</sup> இன்னாது வெய்ய போரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட  
தேரினையுடைய வழி<sup>6</sup> நீகருதியது இப்போராயின், பெரிய உலகத்தின்கண்  
யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும்<sup>7</sup> மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால்  
நாறும், நெடியஒழுங்கு<sup>8</sup> வயலிடத்து, மருதினது வளைந்தகோட்டைச்சூழும், பெரிய  
நல்ல புதுவருவாயின்கி இப்பொழுது<sup>9</sup> முழுவமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்  
வங்கள் தூண்தைக்கையிடம்பரிசு<sup>10</sup> பலி இடத்தின்மாரிய பாழ்ப்பட்ட அம்பலத்தின்  
கண் முற்காலத்து<sup>11</sup> நரையை யுடையமுதியோர், குதாடுங்கருவியை, இடுதலாற்  
குழிந்த<sup>12</sup> அச்சுதுகருவியினது, நல்லமனையாகிய, இடம்நிறையப், பலபொறியை  
யுடைய<sup>13</sup> காட்டுக்கோழி முட்டையிடம்<sup>14</sup> காடாய்க்கெடும் நாடுடையோர். (எ - று)

கலி - புகழமுமரவமுமாம்.

1- வழி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர்தாம்  
யார்கொல் அளியரெனக்கூட்டுக.

(ருஉ)

- (ருங்.) 1 முதிர்வரிப்பி முத்துவார்முணற்  
2 கதர்விடு மணியிறு கண் பெருநல்மாடத்  
3 திலங்குவளை மகனிர்தெற்றியாடும்  
4 விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங்கொன்ற  
5 களங்கொள் யானைக்கடுமான் பொறைய  
6 விரிப்பி, எனகலந் தொகுப்பி, நெஞ்சு  
7 மும்மர் நெஞ்சத் தெம்மனோக் கொருதலை

\* மருதினநாகனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† எமக்கோவொருநிலையென்றும் பாடம்.



- 8 கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று ம;  
9 மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து  
க0) வாழே மென்றலு மரிதே; தாழாது  
11 செறுத்த செய்யு செய்செந் நாவின்  
12 வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழக் கபிலன்  
13 ளின் னுள னுயி னன்று மென்றநின்  
14 ஓடுகொள் வரிசைக் \*கொப்பப்  
கரு) பாடுவன் மன்னுற் பகைவரைக் கடப்பே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சேரன்மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையுப், பொருந்திலிங்கிரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - முற்றிநீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்ட

மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற், கண்ணைப்பொருகின்ற மாடித்திடத்து, விளங்கிய வளையையுடையமகளிர், வேதிகைக்கண்ணே விளையாடும் விளங்கியசீர்மை யையுடைய விளங்கிற்குப், பகைவரான்வந்த, இடும்பையைத்தீர்த்த பொர்க்களத் தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட யானையையும் வினாந்த குதியையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப் பெரிய இடத் தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும், கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய, செய்யுளைச்செய்யும், செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியை யும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாதப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப்பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை. (எ - று.)

மாடித்தமகளிர், முணலிடத்துத் தெற்றிக்கண் ஆடும் விளங்கிலென்க. தெற்றி யென்பதனைக் கைக்கோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமென்னென்றநின் ஆடுகொள்வரி சைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நீன்புகழ் விரிப் பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றல; ஒளி யோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென, மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுச்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும்.) 'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோர். வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடா திருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாமுழ வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. சிறந்தசெய்யுளென்பதூஉம் பாடம். நன்றுமெனன்பது, கழிவின்கண் டந்தது. பாடுவன்மன்னுலென்றவழி, மன்னும், ஆலும் - அகச்சிறி. [பாடுவன் மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவிளையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின் பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன்; அதனால், விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின்

எஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நிற்புகழ் கைம்முற்றலவென் அவன்புகழை  
மேம்படுத்துக்கூறியவாளுக்கவாப்பினும்மையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மனை  
ன்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க. செய்யுட்செய்தசெந்நாவென்றும் பாடம். (ரு)

- (ருச.) எங்கோனிநுந்த கம்பலை மூதூர்  
1 நுடைமோர் போல விடையின்று குறுகிச்  
2 செம்மனாளைவ யண்ணைது புகுது  
3 செம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே  
4 நிரவலர்க் கெண்மையல்லது புரவெதிரந்து  
5 வான் நாண் வரையாது சென்றோர்க்  
6 காணுதி புங்கவிகை வண்மைக்  
7 கடுமான் கோதை துப்பெதிரந்தெழுந்த  
8 நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்  
9 பாடுதலைத் தொடுத்த வுல்கை கண்ணி  
10 மாசு ணுடுக்கை மடிவாயிடை யன்  
11 சிறுதலையாயமொடு குறுகல் செல்லாப்  
12 புவிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே  
13 வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே!

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துட்டுவன்கோதையைக் கோனுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுரைக்  
துமான் பாடியது.

(இ - ள்.) - எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து  
அதனையுடையவர்களைப்போலக், காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையையுடைய நா  
னோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச், செம்மனந்து சென்றுபுகுதல் எம்மைப்  
போனும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு  
எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி, எப்பொருளை  
யும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிந்தகையால் அமையாதுகொடுக்  
கும் வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த  
வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் தருதுங்காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக்  
கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய  
தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புவிதங்கும் அகன்ற  
நிலத்தையொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடையநாடு. - (எ - று.)

எங்கோனிநுந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடையநாடு, மன்  
னர்நினைக்குங்காலை, இடையன், சிறுதலையாயமொடு, குறுகல்செல்லாப், புவிதுஞ்சு  
வியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு, இடையனும், அவர்படைக்குச், சிறுதலை ஆயமும், கோதைநாட்  
டிற்குப், புவிதுஞ்சுவியன்புலமும், உவமையாகக்கொள்க. உவலைக்கண்ணியென்றத  
னைப் பெயராகக்கொள்க. புவியுடைவியன்புலமென்பது உம் பாடம். (ருச)



- ✓ (ருரு.) ஒங்குமலைப் பெருவிற்பாம்பு ஞாண்கொளி இ -  
 2 யொருக்கணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்  
 3 பெருவிற மாரர்க்கு வென்றி தந்த  
 4 க்றைமிடற் றண்ணல் கா மர் சென்னிப்  
 5 பிறை துதல் விளங்கு மொருகண் போல  
 6 வேந்தமேம் பட்ட பூந்தார் மாற  
 7 கடுஞ்சினத்தி கொல்களிறுங்  
 8 கதழ்பரிய கலிமாவும்  
 9 நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும்  
 10 நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென  
 11 நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட  
 12 வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்  
 13 அதனால் நம்மரெனக் கோல்கோடாது  
 14 பிறரெனக் குணங்கொல்லாது  
 15 ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்டையுந்  
 16 திங்கு ளன்ன தன்பெருஞ் சாயுலும்  
 17 வானத் தன்ன வண்மையு முன்றும்  
 18 மூலையி யாகி யில்லோர் கையற  
 19 நீ, நீடு வாழிய! நெடுந்தகை! தாழ்நீர்  
 20 வெண்டலைப் புணரி யுலைக்குஞ் செந்தில  
 21 நெடுவே ணிலைஇய கா மர் வியன்றுறைக்  
 22 கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய  
 23 வடுவா மெக்ககர் மணவினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறுஉ. *Good Counsel.*

பாண்டியன், இலவந்திப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதன் னநாக னார் பாடியது.

(இ - ள்.) உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப், பாம்பாகிய நடுணைக்கொளுத்தி, ஒப்பில்லாததேரம்பைவாங்கி மூன்றும் கிலையுமெய்து பெரியவலியையுடைய, தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்ததிருமிடற்றையுடைய இறைவனை அழகிய திருமுடிப்பக்கந்து அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒருதிருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற, 7 கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொல்களிறும், வினாந்த செலவையுடையவாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும், 9 நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும், 10 நெஞ்சுவலியையுடைய, போரைவிரும்பும் ழறவருமென ஞான்குபடையுந் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும், 11 மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தரதுவெற்றி, 13 அதனால், இவர், நம்முடையரென அவர்செய்க்கொடுந் தொழிலைப்பொறுத்துக், கோல்வளையாது, இவர் நமக்கு அயலோரென்று அவர்



நற்குணங்களைக்கொடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்ற வண்மையும் என்றமூன்றையுமுடையதாகி இல்லாதோர் இல்லையாக<sup>19</sup> நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண்<sup>20</sup> வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் \*செந்திலிடத்து<sup>21</sup> நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண்<sup>22</sup> பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த<sup>23</sup> வெவ்முந்திய எக்கர்மீனலினும் பலகாலம். — (எ. - ந.)

✓ 'குணங்கொல்லாது' என்பதற்கு, முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறு செய்யா தெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின்கொற்றம் அறநெறிமுதற்று; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையவாகி இல்லேரிகையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவோழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (ருரு.)

(ருகூ.) ஏற்றுநில, னுயரிய, வெரிமரு ளவிர்சடை

2 மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங் ; I

3 கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி

4 யுடல்வெந் நாஞ்சிற்பனைக்கொடி யோனுங் ; II

5 மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி

6 விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெயு யோனுங் ; III

7 மணிமயி லுயரிய மாறு வென்றிப்

8 பிணிமுக வூர்தி யொண்ணசெய் யோனுமென ; IV

9 ஞாலங் காக்குங்கால முன்பிற

10 றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளங்

11 கூற்றொத் தியே மாற்றருஞ் சிற்றம் ; V

12 வலியொத் தியே வாலி யோனைப் ; VI

13 புகழொத் தியே யிகழந் ரடுநனை ; VII

14 முருகொத் தியே முன்னிய து முடித்தவி ; VIII

15 னாகாங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்குங் ; IX

16 முரியவு முன்னோ நினக்கே யதனால்

17 விரவலர்க் கருங்கல மருகா தியை ; X

18 யவனர் நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்

19 பெர்ன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளுங் ; XI

20 மொண்டொடி மகளிர் மடுப்பு மகிழ்சிறந்

21 தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற ! XII

\* செந்தில் - முருகக்கூடவுளுடைய திருப்பதிகளுள் ஒன்று; அது பாண்டி நாட்டுள்ளது; திருச்செந்தூரென்று வழங்குகின்றது.

✓ † மண்ணியவென்றும் பாடம்.

22 வங்கண் விசம்பி ஞரி ஞுளதற் றுழ

23 வெங்கதிர்ச் செல்வன் போல்வங் குப்திசைத்

24 தண்கதிர் மதியம் போலவங்

உருநின்று நிலைஇய நுலகமோடு டனே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கிரான் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழல் போலும்; விளங்கியகடை யினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய, நீலமணிபோலங் திருமிட றையுடையோனும், கடற்கண்ணேவனாரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தை யுடைய கொலையவிரும்பும் கலப்பையையும், புனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவுப்பட்ட அழகிய, நீலமணிபோலும், திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய சீரு டக்கொடியையுமுடைய, வென்றியைவிரும்புவோனும், நீலமணிபோலும், நிறத்தை யுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாளுதவெற்றியையுடைய அம்மயிலாகிய ஊர் தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவு காலத்தைச்செய்யும் வலியினையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால் வருள்ளும், விலக்குதற்கரியவெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலி யோனையொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதி யதுமுடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரையொத்த லான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய, அணிகலங்களைப், பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்லகுப்பியிற்கொடு வரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடையதேறலைப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளி ருட்ட முகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வானையுடைய மாற அழகிய இடத்தையுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் 23 வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறையப்போலவும், இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்றுநிலைபெறுவா யாக. (எ - று.)

\* பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப. காலமுன்பென் றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் தாம் நினைந்தபொழுதே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும்வலியை. மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமை யான். வாலியோனென்றது, நம்பிமுத்தபிரானை. இகழுநாடுகெனன்றது, மா யோனை. ஆரிருளகற்றும், வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுதின ஞாயிற்றை. மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (ருசு)

\* பிணிமுகம் - முருகக்கடவுளுக்குரிய யானையென்பதை, [திருமுருகாற்றுப் படை] "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" என்பதன் உரையாலும், [பரி பாடல்] "சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்தம ருழக்கி" என்பதனுரையாலும் உணர்க.

வட்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(ருள.) வல்லாராயினும் வல்லநாராயினும்

2 புகழ்தலுற்றோர்க்கு மாயோனென்ன

3 வுரைதால் சிறப்பிற் புகழ்சான்மாற

4 நின்னென்று கூறுவ துடையேனென்னென்ற

5 பிறர்நாடுகொள்ளுங்காலை யவர்நாட்

6 டிறங்குகதிர்க்கழனிநின் னினையருங்கவர்க! -

7 நனந்தலைப் பேருரைநிபு நக்க! -

8 மின்னுநிமிர்ந்தன்னநின் னெளிநிலங்கு நெடுவேல்

9 ளொன்னைச் செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னது உங்

10 கடிமரந்தடிதலோம்புநின்

11 நெடுநல்யானைக்குக் கந்தாற்றுவே!

திணை - வஞ்சி ; துறை - \*துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணொர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும்

2 புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனெனயொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமை  
யையுடைய புகழமைந்தமாற! நினது ஒருகாரியஞ்சொல்லுதலுடையேன் ; அது  
யாதெனின், நிற்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர்நாட்டின்கண் வளை  
ந்தகதியையுடையவயலை நின்னுடையவீரரும் கொள்ளுகொள்க; அகலிய இடத்தை  
யுடைய பெரிய ஊரைத் தீயஞ்சுடிக; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ்  
செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க; யாவதும்  
10 காவன்மரத்தைவெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானை  
கட்கு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான். (எ - று)

அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத், சரியாதற்குப், பொறை  
யாற்றுவென்று உரைப்பாருமுளர். வல்லவர்க்கும், மாட்டார்க்கும், ஒப்பப் புகழ்ந்து  
முடியவொண்ணாமையான், மாயோனென்னவென்றார் ; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும்  
ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமழையும்.

மாற, நின்யானைக்குக், கந்து, ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்  
கூட்டுக.

நின்யானைக்குக், கந்து, ஆற்றுவாதலாற், கடிமரந்தடிதலோம்பெனக்கூறுவான்  
போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற், கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. ( )

(ருடி.) / நீயே, தன்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே

2 முழுமுத லெனந்த கோளி யூலத்துக்

\* இச்செய்யுள் கொற்றவள்ளையென்பர் நச்சினுர்க்கினியர். [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், நசு - ம் சூத்திரவுரை].

† இப்படியே “தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்கு  
குல நையவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்” என்ற சீவகசிந்தாமணி  
யிலும் [காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் - கூ], “சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை,



- கொழுநிழ் நெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்  
தெல்லோர் மாயந்தெனத் துளங்கல்செல்வாது,  
6 நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ  
யினைய தரயினுங் கினையரா வெறியு  
7 மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொருச்  
செருமரீண் பஞ்சவ ரேறே நீயே  
8 யறந்துஞ் சறந்தைப் பொருநனை பிவனே  
க0 நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு \*மெளிய,  
11 வளைய சாந்தமுந் திரையி முத்தமு  
12 மிமிழ்குரன் முரசு மூன்று னுந்  
13 தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே  
14 பாணிற் வருவிற் பனைக்கொடி யோனும்  
கரு) நீநிற வருவினேமி யோனுமென்  
16 விருமெருந் தெய்வமு முடனின் று அங்  
17 குருகெழு தோற்றமோடு மெருவா விளங்கி  
18 யின்னீ தாகவி னினியவு முளவோ ?  
19 பின்னுங் கேண்மினும் மிசைவாழியவே  
20 வெருநவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீரு  
21 முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்  
22 பெளவ முடுத்திப் ப்பங்கெழு மாநிலங்  
23 வைகப் படுவது பொய்யா கா தே  
24 அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந  
உரு) தொல்லோர், சென்ற நெறிய போலவுங்  
26 காதினெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரும்!  
27 தேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா  
28 தின்றே போல்கதும் புணர்ச்சி வென்றுவென்  
29 றகெளத் துயர்கதும் வேலை கொடுவநிக்  
க0) கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி  
31 நெடுநீர்க் கெண்பையொடு பொறித்த  
32 குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

Unity!  
Ms. 133.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துஞ்சிய பெருவழதியும் ஒருங்கிருந்தானாக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

மதலையாய மற்றதன் வீழுன்றி யுங்குக், அதலைமை நன்னகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்." என்று நாலடியாரிலும் [ஆளாண்மை, ஏ] கூறியிருத்தல்காண்க.

\* எளியவெனவென்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) - நீ, குளிர்ந்த நீரையுடைய காவிரிக்குதலைவன் ; இவன், பரிய அடி  
மாய்ந்த கோளியாகிய, ஆலத்துக் கொழுவிய நிழலையுடைய நெடிய கொம்பை அதன்  
வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்கு முன்னுள்ளே இறந்தாராகத் தான் தளர்த்து  
நல்லபுகழையுடைய பழைய குடியைத் தமொற்றமற அணைத்துத் தான் சிறிதேபாயி  
னும் கிளையுடனே போம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேற்போல  
இளமைக்காலத்தும் பகைவனாக் காணப்பொருத் போரின் கண்மாட்சிமைப்பட்ட  
பாண்மையர்களுயுள் ஏறுபொல்வான் ; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின் கண் அரசன் ;  
இவன், நெல்லும் நீரும் யாவர்க்கும் எளிய வெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்  
கும் பெறுதற்கரிய பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென  
இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய முரசம்முன்றுடனே யாளும் தமிழ்பொருந்திய  
மதுரைக்கட் குளிர்ந்த செங்கோலையுடைய வேந்தன் ; நீர், பால்போலும் நிறத்தை  
புடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநீறும் போலும் திருமேனியையுடைய  
ஆழியையுடையானுமென்று சொல்லப்படும் இரண்டு பெரிய தெய்வமும் ஒருங்கு  
நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வரவிளங்கி, இதன்மையி  
ராகுதலின், இதனினும் இனிய பொருள் உளவோ ? இன்னமும் கேளீர் ; நாம்  
முடையகும் கொங்காலம் செல்வதாக ; நாம்முன் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீ  
ராக நீளீருவீரும் கூடி நிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடராயின் ஒலிக்கும் திரை  
யையுடைய கடல்கூழ்ந்த இப்பயன்பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல்  
பொய்யாகாது ; ஆதலால், நல்லன போலேயிருக்கவும், நியாயத்தையுடையன போ  
லேயிருக்கவும் பழையோரோழிய ஒழுக்கமுடையன போலேயிருக்கவும் அன்பு  
பொருந்திய நெஞ்சையுடைய நாம், இடையேபுகுந்து நம்மைப்பிரித்தற்கு அல  
மரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாத மொழியைக் கேளாது இன்று போல்க, நமது  
கூட்டம் ; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின் கண், மேற்படுக, நம்முடைய வேல் ;  
வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச் செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண் விளங்குகின்ற  
தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரியநீரின் கண்வரமும் கயலுடனெப்பொறித்த சிக  
ரங்கனையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய காடுகள். - (எ - று.)

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது புறநாட்டுக்குன்றுகளைன்றதாகக்  
கொள்க. கோளியென்றது, பூவரதுகாய்க்குமரம் தழீஇப் பொருவென இயை  
யும். முரசமுன்றாவன : வீரமுரசம், நியாயமுரசம், தியாசமுரசம். நெல்லும்  
நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென, முறகுக்வுரைப்பாருமுளர். தொடுபொறி - பெயர்  
மாத்திரையாய்வின்றது.

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாராப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று.  
ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய், வலியையுடையீராய் நீங்கள் இருவீருமென்பாரு  
முளர். மணமுரசுடனே ஏனை, இரண்டுமுரசென்பாருமுளர். (இ - ஐ.)

(ருக.) ஆரந் தாழ்ந்த வணிகிளர் மார்பிற்

2 ருடோய் தடக்கைத் தகைமாண்வழுதி !

3 வல்லைமன்ற நீநயந் தனித்தல் ;

4 நேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்

5 காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு



59.60

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எடு

6 ஞாயிறனையைநின்பகைவர்க்குத்  
7 திங்குளனையைபெம்மனோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன், சித்திரமாபுத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுனாக்கலவாணிகள்  
சித்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும், முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெ  
ரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, 3 யாவர்க்கும் உவந்து  
அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை; மெய்யாக யாவரிடத்தும் தெளியாய்,  
பெரும, பெரய்யை; எந்நாளும், சுடும்வெம்மையொழியாது கடவிடத்தே கிளந்  
தெழுதின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களை  
யொப்பை. - (எ - று.)

✓ தேற்றயென்றது, தேறயெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றயென்புற்  
குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

✓ ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று. (ருக்)

(கூ.) முந்நீர் நாய்ப்பட்டி மிற்சுடர்போலச்

2 செம்மீனிமைக்குமாக விசம்பின்

3 துச்சிநின்ற வவ்வுமதி கண்டு

4 கட்சிமஞ்ஞயிற் சுரமுதல் சேர்ந்தி

5 (ரு) சில்வளை விறலியும் யானும் வல்வினாந்து

6 தொழுதன மல்லமோ பலவேகானற்

7 கழியுப்பு முகந்து கன்னொடுமடுக்கும்

8 மாரைச் சாகாட்டாழ்ச்சிபோக்கும்

9 முரனுடை நோன்பகட்டன்ன வெங்கோன்

10 கல வல்லிரங்கு முரசின் வாய்வாள வளவன

11 வெயின்மறைக்கொண்ட வருகெழு சிறப்பின்

✓ 12 மாலை வெண்குடை பொக்குமா லெனவே.

திணை - அது; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் தீராப்புள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர் மருத்துவன்  
தாமோதரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) கடனடுவேதோன்றுகின்ற, திமிலின்கண், இடப்பட்ட விளக்குப்  
போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும், மாநமாகிய, விசம்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற  
உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாரும் மயிலைப்போலச், சுரத்திடைப்  
பொருந்திய சிலவாகிய, வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் வினைந்து  
தொழுதேமல்லேமோ? பலகால்; கடற்கடையிடத்துக்கழியினீரின்வினைந்து உப்  
பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையி  
னது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச்செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் ப  
ட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளி



61.12

என்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வேயுமுடைய வளவனது வெயிலைமறைத்தற்கெடுத்த உட்குப்பொருந்தித் தலைமையுடைய தாமம்பொருந்திய வெண்கெற்றககுடையை ஒக்குமென்கருதி. — (அ - நு.)

செம்மீனிமைக்கும் விசம்பினுச்சிநின்றமதினய. உவமித்தமையின், இது தலைப் பெயலுலீமையாய்நின்றது. கடனல் - கடற்கரை. வெயிலென்றது, பனைகவரானும் கொடியோரானும்வரும், வெம்மையை. இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறுநோக்கி, நோன்புட்டோடு, உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று. || 2

உவாமதியைக்கண்டு ஓளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவென்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்து.

வளவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்த்ரு நிறைமதிதொழப்பிடாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்டில், தொழுதல், சொல்லவேண்டுமோவென, அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம்!

(கூ0)

(கூக.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக்கடைசியர்

- 2 சிறுமான்னையது லாம்புலொடுகபுகும்
- 3 மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திடி
- 4 பழனவாளைப் பழு உக்கப் பிணியல்
- 5 புதுநெல் வெண்ணேசோற்றுக் கண்ணுறையாக
- = 6 விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி
- 7 நீடுகதாக்கி கழனிச் சூடுதடு மாறுழ
- 8 வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறு அர்
- 9 தெங்குபடு வியன்பழ முணையிற் றந்தைமர்
- க0 குறைக்க னெனும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
- 11 செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
- 12 வைகல் யாணர் நனடை பிப்பொருந்
- 13 னெஃகு விளங்கு தடக்கை யியறோச் சென்னி
- 14 சிலைத்தந் ரகல் மலைக்குந் ருளரென்ற
- கரு ருமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவன்
- 16 நெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
- 17 வசழக் கண்டன்று மிலமே தாழான
- 18 திருந்தழ் பொருந்த வல்லோர்
- 19 வருந்தக் காண்பு லதனினு மிலமே!

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் இலவந்தியுள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளிசேட்சேன்னையக் கோளுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுரைக்குமரூர் பாடியது.

\* முணையினென்றும் பாடம், † காலேகையுள்ளியென்றும் பாடம்.

எ'அ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தீணை - தும்பை; துறை - தோனகநிலை.

சேரமான் துடங்கோ நெடுஞ்சோலாதனும் சோழன் வேற்புறடகீசைப்பெரு  
விறங்கின்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருதுவீழ்ந்தாணைக்கழாத்தலையார்பாடியது.

(இ - ன்.) வருகின்ற தூசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒரு  
வரை வெல்வேமெனமிகுதல் எங்ஙனமாவது. பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட  
வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்கையால் தமதுமயினிக்  
கோதி<sup>4</sup>நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர்<sup>5</sup>மேன்மேலுங்கொட்டுகின்ற மந்த  
மான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தையாடப்<sup>6</sup>பருந்து ஊனைத்தின்னப்  
பொருந்தியபுடையானே போரின்கண்வெகுண்டு<sup>7</sup>அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த  
வலிப்போரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்  
தன; புகழ்மைந்த தலைமையையுடைய முரசுவீழ்ந்தன; பலநூறுக அடுக்கப்பட்ட  
பகினைண்பாடைமாக்களாகி<sup>8</sup>படைத்தொகுதி<sup>9</sup>இடமில்லையாம்படி தொக்க அக  
ன்ற இடதையுடைய பாடிவீட்டின்கட்<sup>10</sup>போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு  
உரியோரொருவரின்றிக்கண்டாரக்கு அச்சம்வர<sup>11</sup>உடனேமடிந்தது, பூசல்; அவர்  
பெண்டிரும்<sup>12</sup>பீச்சையிலேதின்றாய்க் குளிர்ந்தநீரின்சுண்ணாம்புகாராய் அவர்மார்பத்  
தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார்; வாடாத கற்பகத்தின்தாரினை  
யும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப்  
பெறுதற்கரிய உலகநிரம்புவிருந்துபெற்றார்; அதனாற்பொலித் துங்கன்புகழ்.

(அ - ன்.) அனந்தன் - பறைகொட்டுவாரைகபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல். அறத்  
தின்மனடுதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதசென்று இருவேந்தரும்பொருதல்.  
பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக்கிடக்கின்றபடியைக்கண்டு தம்மனத்தோடு  
நொந்துகூறுகின்றாராதலான், தும்புகழென முன்னிலையாக்கிக்கூறினார்.

வேந்தர்மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்  
தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும், விரு  
ந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினை மேற்கொண்டு பொருதுவெல்  
வேமென்றே தாந்தாம்நினைந்தநினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சோடு  
கூறிப் பின் பொலிகளும்புகழேயென அவ்வரசர்கிடந்தவாறுகண்கூறியவாறு.

மறத்தின்மண்டியவென்று பாடமோதுவாருமுளர். வருகார்காங்கி அமர்  
மிகல்யாவதென்பதற்கு இவர்கள்செய்தபழிகண்டு இனிச் சிலர்பொருது  
வேறல் எங்கேயுளதென வியந்துகூறியதாக உரைப்பாருமுளர். (கூஉ)

(கூங்.) எனைப்பல் யானையுமம்பொடு துளங்கி  
2 வினைக்கும்வினை யின்றிப் படை யொழிந்தனவே  
3 விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லாம்  
4 மறத்தகை மைந்தரை டாண்டுப்பட்டனவே  
5 கோத்தரவந்தசான் றோரெல்லாந்  
6 சதால்கண் மறைப்ப வெருங்குமாய்ந்தனரே  
7 விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கணை முரசம்

10 Elephants.  
2 Horses.  
3 Chariots & men.



- பொறுக்குந் தின்மையி னிருந்துவிளிந்தனவே  
 சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் டாய்ந்தென்  
 10) வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே  
 11) யென்னு வதுகொ ளுனே கழனி  
 12) யாம்பல் வள்ளித் தொழக்கை மதளிர்  
 13) பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்  
 14) யாண ரு அ வைப்பிற்  
 கரு) காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்களத்திற் பாணர் பாடியது.

இ - ள். - எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேலுண் டாக்கும் போரின்றிப் படையிடுத்துப் பட்டன வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதியாயெல்லாம், 4 ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற்றையுடைய மேலாக ளுடனே அக்களத்தேபட்டன; 5 தேர்கொடுவரவந்த பேரிற்கு அமைந்தோரெல் லாம் 6 தாம்பிடித்தபரிசை தம்கண்மறைப்பிச் சேர்ப்பட்டனர்; 7 வாரால்விசிக்கப் பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிரசீவாது பேர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், 8 பரிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன; 9 சாந்தமைந்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல்பாய்ந்தனவாக 10 அரசரும், பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர். 11 இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த வளையணிந்த கையினையுடையமகளிர், 12 செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்த்தபுனற் கண்ணேபாயும் 14 புதுவருவாயருத ஊர்களையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவ ரது அகன்றவிடத்தையுடையாடு. - (எ - ஊ.)

அன்றோவென்னுவதுகொலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற்கூறப் பட்டது. (கூரு)

(கூரு.) நல்யாழா குளி பதலையொடு சுருக்கிச்

2 செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

3 களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பற்றதலை

4 \* விசும்பா டெருவை புகந்தடி தடுப்பப்

5 பகைப்புலம் இய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்

6 குடுமிக் கோமாற் கண்டு

7 நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே. -

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

5 பாண்டியன் பல்யாகசாலேழுதுதடும்ப்பெருவழிதையை நேரும்பல்லியத்தனார் பாடியது.

\* விசும்போடெருவையென்றும் பாடம்.



64. 65. 11

அ. 0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

81

(இ - ள்.) நல்லயாழையும், சிறப்பறையையும், ஒருதலைமாக்கிணையுடனே கட்டிப்  
போவேமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில வளையையுடையவிறல், யாணையணி  
மொருத, இடமகன்ற, பாசறைக்கண், ஆகர்யத்தின்கண்ணே பறக்கும், எருவையுப  
பசிய ஊன்றடிக்கைப்ப, மாற்றாந்தேயத்தின்கண்ணே மருவிய அழகிய பெரிய  
செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய, கோமானைக்கண்டு மிக்கநீரான் அடப்  
பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டு மொருதற்கு. (உ - று.)

எருவை - தலைவெழுத்து உடல்சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுநெண்ணுமமையும்.  
விறல், குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையை நீத்தனம்வரற்குச் செல்லாமோ.  
(வெனக்கூட்டி விணுமுடிவுசெய்க.) (கூசு)

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பது உழ் பாடம்.

- (கூரு.) / மண்முழா மறப்பப் பணயாழ் மறப்ப<sup>2</sup>  
- 2 விருங்கட் குழிசிகவிழந்திழுது மறப்பச்<sup>3</sup>  
- 3 சுரும்பார் தேறல் சுற்றி மறப்ப<sup>4</sup>  
- 4 வழுவ ரோதை மறப்ப விழுவம்<sup>5</sup>  
ரு) மிகலு ளாங்கட் சீறார் மறப்ப<sup>6</sup>  
- 6 வவவத் தலைவந்த பெருநா ளமையத்  
- 7 இருசுடர் தமமு னோக்கி யொருசுடர்  
புன்கண் மாலே மலைமறைந் தாங்குத் ) -  
- 9 தன்போல் வேந்தன் முன்பு குறித் தெறிந்த  
க0) புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்  
- 11 வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு  
- 12 நாள் போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே. ||

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் \*பெருஞ்சேரலாதன் | சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா னோடு பொ  
ருது புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தானைக் | கழாத்தலையார் புடியது.

(இ - ள்.) முழா மார்த்தினையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய  
இடத்தையுடைய பாணை பாலின்மையிற், கவிழ்ந்து நெய்கடைதலையொழிய, தம்  
முடையகிளை வண்டாரந்த மதுவையுண்ணுதொழிய, உழுவார் தொழில்செய்யு  
மோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடைய சீறார் விழிவினையொழிய, உவா  
மறக்கடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுட  
ரும் தம்முன் எதிர்நின்றபார்த்து அவற்றுள் ஒருசுடர் டல்லிய மலைப்பொழுதின்  
கண் மலையுள்ளையொளித்தாற்போலத்தன்னை யொக்கும் வேந்தன் முன்னாகக் கரு  
தியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்கு நாணி மறக்கறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வா  
ளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து  
உயிர்வாழும், ஞாயிற்றையுடையபகல், எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள் போலக்  
கழியா. (உ - று.)

\* பெருந்தோளாதனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

67.8803

அஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 4 கோடுகடுமதிய முகிழ்நிலாவிளங்கு  
 5 மையன் மாலையாங்கை யறு பிணையக்  
 6 குமரியம் பெருந்துறை யயினி மாந்தி  
 7 வடநிலைப் பெயர்குவை யாயினி யை  
 8 சோழநன் னாட்டுப் படினே கோழி  
 9 யயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசை இ  
 10 வாயில் விடாது கோயில் புத்தெம்  
 11 பெருங்கோக் கிள்ளி தேடிக் விரும்பி சிர  
 12 ராந்தையடி யுறையெ னினி மாண்ட வினா  
 13 னின்புறு பேடையணி மத்தன  
 14 னன்புறு நன்கல நல்குவ னின்க்கே

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.  
 கோப்பெருஞ்சோழனைப் \*பிசிராந்தையார் பாடியது

(இ - ள்.) அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, தொல்லலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபொண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபங்கும்வந்துபொருந்தியமதியம், அரும்புநிலாவிளங்கும் தமிழோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் யாம், செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினதுபெரியது நைக்கண்ணே, அயிராயைமேயந்துவடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே, போகின்றாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கண், சென்றுபொருந்தின், உறையூரின் தண்டையந்தநிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி, வாயில்காவலார்க்கு உணர்த்தி விடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணேபுக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப், பெரியபிசிரென்னுமூரின் கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடையுணர்த்தனது வருப்ப முறும், நல்ல, அணிகலத்தை யளிப்பன், நினக்கு. (எ - று.)

ஆடுகொள்வென்றி என்பதற்கு, வென்றிமிக்க வென்றியெனினுமமையும் குறும்பறையென்றது, பேடையை. வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில் காவல விடவேண்டாதென்னுமமையும். முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங்குமென முகல்வினைகொண்டது, மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்க ணுறைவானென்றுணர்ப்பாருமுள். பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பத னுற்பயன் மறவாதுபோதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (கூஎ)

(கூஅ.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்

- 2 கடுமியின் கடும்பசி களையுநர்க் காணுது  
 3 சிள்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து நொந்  
 4 திங்கெவன் திசய்தியோ பாண புணசுமந்  
 5 தும்பிகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து

\* இரும்பிசிராந்தையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



- VIII. 6 மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி  
7 டுடவர்ப் பிணிக்கும் புகெழு நெடுந்தகை  
8 புன்றுதிர் குழவிக் கிலிற்று முலை போலச்  
9 சுரந்திகா விரி மரங்கொன் மலிநீர்  
10 மன்பதை புரக்கு நன் டுடப் பொருநன்  
11 னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்  
12 கேவா குகலிற் சாவேம் யாமென  
13 நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்புத்  
14 தணிபுறையறையு முணிகொ டேர்வழித்  
15 கடு கடுங்கட் பருகுநர் தடுக்குகையு குத்த  
16 நறுஞ்சே ருடிய வறுந்தலை யானை  
17 நெடுநதர் வரைப்பிற் புகுமுழா வோர்க்கும்  
18 நுறந்த யோனே குரிசில்  
19 பிறன்கை மறப்ப நல்குவன் செலினே

திணை - அது; துறை - பாணற்றுப்புடை.

சோழன் நலங்கிளியைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) உடையுந்தாற்போன்ற, எலும்பெழுந்த, விலர்ப்புடைமையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பானாக காணுதே கேட்டார்பலரும், அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சிலசெவிக்கண்ணாகிய யாழை இப்பாண்சாதித்து உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற புரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றயோ பாண, பூணத்தாங்கி அழகியபெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையரன் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, என்றணிமைபொருந்தி அதுதீர்ந்தகுழலிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது, கரைமரத்தைச் சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்புன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல கரையாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகற்றிலேபட்டதென்னும்படி ஏழ்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து எவாண்கிலான் யாம், எம்மிறயொருது, மடியக்கடகேமென்று நீங்காதமறத்தையுடையோர், தமையுடைய, புரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள்தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கண் வெய்யகள்ளைப்பருகுவார், தம் நடுங்கு கையான உகுக்கப்படுகிறிய புச்சேற்றின்கண், ஆடிய பாகரேறுதயானை நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும் பறையினது, ஓசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையுரிடத்தான்; 19 அவ்விறவன், நீ பிறன் வாயிலேநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்வையாயின். (எ - று.)

செம்பொறியென்றது; \* "வரையகன் மார்பிடை, வரையுமூன்றுள்" என்னும் குணத்தை; திருமகிளெனினுமமையும். 17 உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்பு முற்று. 18 பூண்குமந்தெழிலிய, அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையெனவியையும்.

\* சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்புதம், நுக :— "வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள், புறாதபு பொன்புறா நாவு மூன்றுடைத், தருவதைத் தேர்ள்களு மமரர் கோன்களிற், துருவுகொ, டடக்கையின் வீழவு கொண்டவே." |



6975

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அடு

\* சது கொல்யாளை புண்பட்டுவருந்தும், கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட்  
10 குருதிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக்கொன்று புலாலையுடைய போர்க்குத்தை  
யுண்டாக்கிய, போர்செய்யும்படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடையத்தாகிய  
மாடத்தையுடைய உறையுரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டுடெடுக்  
கப்பட்ட வேலையுடையனாய் ஒருபெற்றியே பகைவர்நாட்டின்கட்போதலுமுரியன்;  
சுற்றப்பட்டமாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன்  
17 அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம்பார்த்துநின்றலும் உடையையல்லே; விளங்  
கிய பசற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத், தேர்வழங்கியிருக்குமிருப்பை நின்  
கண்ணாரப்பார்த்து 18 அவனைக்கண்டபின்பு பூவின்கணடும் வண்டு ஊதாத பொற்  
19 ருமரைப்பூவைச் 20 சூடாயாதல், அந்நெடுங்கடைநின்றவினுமுண்டையையல்லே; (அத  
னால், ஆண்டுச்செல்வாயாக.) (எ. நு.)

✓ தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளைஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறந்தை  
யோன்; அவன்பாற்படர்குவையாயின், நின்னையது யாழாதலானும், மெய்யது  
பசியாதலானும், நெடுங்கடைநின்றலுமிலை; 18 அவற்கண்டபின்றைத் தாமரைசூடா  
யாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

✓ பூவாகியதாமரைமெய்நினுமமையும்; அதற்கு இன் - அல்வழிச்சாரியை, புகழ்த்  
தகையல்லோனென்பது உம் பாடம். ஒருநாளான் முதலன்பத்துநாழிகையும், அற  
த்தின்வழியொழுதிப் பின்மத்துநாழிகையும், இறையின்முறைமைகேட்டுச், செய்த  
பொருளைப், பரிசிலர்க்குக்கொடுத்து, மகிழ்ந்திருத்தலால், கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கை  
யென்றார். (கூக)

(எ0.) தேளந் தீந்தொடைச், சீறியாழப் பாண!

2 கயத் துவாழ், யாமை, காழ்கோத் தன்ன

3 நுண்கோற், நகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை

4 வினிய காண்கிவட், டணிகெனக், கூறி

5 வினவ, லாஞ், முதுவா, யிரவல!

6 தைஇத், திங்கட், டண்கயம் போலக்

7 கொளக்கொளக் குறையடாக், குமுடை, வியனக

8 உடுதீயலலது, சுடுதீயனியா

9 திருமருந்து விளைத்து நன்னை, டுப்பொருநன்

க0) கிள்ளி, வளவ, னல்லி, சையுள்ளி

11 நாற்ற நாட்டத், தறுகாற், பறவை

12 சிறுவெள், ளாம்பன், ஞாங்க, ஞாங்க

13 கைவன், ளீகைப், பாணன், சிறுகுடிப்

14 பாதிநி, கமழு, மோதி, யொண்ணுதல்

கரு) வின்னகை, விறலியொடு, மென்மெல், வியலிச்

16 செல்வை, யாயிற், செல்வை, யார்குவை;

70. 19. 12.

அக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- ✓✓ 17 விறகுகொய் மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர்  
18 தலைப்பாட்டு நவநிகை  
19 நினைக்க வேண்டி வாழ்கவன் றுளே

தினையும் துறையும் அவை.

அவனைக் \*கோவூர்கிழார் பாடியது.

(இ - ன்.) தேன்போல, இனிய, நரபுத்தொடைபொருந்திய, சிறிய, யாழ், யுடையபாண, கயத்தின்கண்வாழும், யாமையை, நாராசத்தின்கண்ணே கோத்தாற் போன்றதுண்ணியகோலாற்பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை, இனிய, காண்க, இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக, என்று சொல்லிப், பலவும் என்னைவினவுதலமையித, முதியவாய்மையையுடைய இரவ ல்ளே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக, நைதமாதத்தின்கட் குளிர்த் தொய் சையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்றநீரி டத்து அடுநெருப்பல்லது, சுடுநெருப்பறியாது சோற்றையும் தண்ணீரையும்வினைக் கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய, வெளிய, ஆம்பலின்மீதே, ஊதுங் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைய பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிநாறும் மயி ரினையும், ஒள்ளியதுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய, விறவயுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்வையாயின் செல்வத்தையுடையயாவை, விறகைக், காட்டி னின்றும், ஊரகத்துச்செலுத்திமாந்தர், அக்காட்டகத்து, விழுப்பொருள், எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது வண்மை, அதுபெறுவேங்கொ லென்றுகருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க! (எ - று.)

பாண தணிக் கணக்கறி வினவலாறு இரவல், விறலியெரி மென்மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகாச் செல்வையாயினெனவுமமையும். நகரையுடையநாடென இயைப்பாருமுளர்.

விறகுகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர், தலைப்பாட்டு' என்பதற்கு விறகிற்குச்சென்றோர் பொன்பெற்றாற்போல்வதோர், தலைப்பாட்டுன்றென்ற பொரு ளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருநதுமேல் அறிந்துகொள்க. (எ0)

- (எக.) / 1 மடங்கலிற் சினே இமட நகர்வுள்ளத்  
2 தடங்காத்தானே நேந்த றுடங்கியைந்  
3 தென்னொடுபொருது மென்ப வவரை  
4 யாரம் பரந்தத் தாக்கித் தேரோ  
5 டீவர்ப்புறங் காணே யுயிற் சிறந்த  
6 பேரம்ருண்க ணிவளினும் பிரிக  
7 புறனிலை திரியா வனபி னவையத்துத்  
8 திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து  
9 மெலிகோல் செய்தே குக மலிபுகழ்

\* கோவூர்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



க0) வையை குழந்தி வளங்கெழு வைப்பிற்

11 பொய்யா யானர் மையற் கோமான் 10

12 மாவனு மன்னெயி ரொந்தை முனாசா 2

13 லந்துவஞ் சாத்தனு மாத னழிசியும் 13 4

14 வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங் 5

கரு) கண்போ னண்பிற் கேரிரோடு கலந்த

16 வின்களி மகிழநகை யிழுக்கியா னென்றே

17 மன்பதை காக்கு நீள்குடிச் சிறந்த

18 தென்புலங் காவலி னொர் இப்பிறா

19 வன்புலங் காவன் மாறியான் பிறக்கே.

திணை - காஞ்சி; துறை - விஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த புதப்பாண்டியன்பாட்டு.

இ - ன். 1) சிங்கம்போலச்சினத்து மீளாத மேற்கோள்பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச்செல்லும்படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடியவந்து என்னொடுபொருவேமென்றசொல்லுவர்; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரியபோரின்கண்ணே அஹற்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டி லேனாயின், எனக்குச்சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடுபொருந்தின மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும், நீங்குவேனாக; 7) அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின்திறப்பாடி ல்லாத ஒருவனைவைத்து முறை கலங்கிக் கொடுங்கோல்செய்தேனாக; மிக்கபுழையுடைய 10) வையை யாறுகுழப்பட்ட செல்வம்பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மைய லென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊராயுடைய ஆந்தையும், 13) புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், 14) வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனதுகண்போலும் 15) நண்பினையுடைய நடாரோடுகூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழநகையைத் தப்பியலனாகிப் புகையிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற்சிறந்த பாண்டி நாடுகாக்கும் காவலினங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக்காகும் காவற்கண்ணே இக்குடியிற் ப்பினிங்கி யான்பிறப்பேனாக. - (உ - நு.)

1) 'மெலிகோல்செய்தேனாக' என்பதனுள் ஆகுகவென்பது, எங்குந்தந்துரைக்கப்பட்டது. 2) ஒன்றே வென்பது, எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல். அதனை முன்னும்பின்னும் கூட்டுக. (எக)

(எஉ.) 1) நகுதக் கன்றே நாடுமீக் கூறுநர்

2) நிலைய னிவனென வுளையக் கூறிப்

3) படுமணி யூரட்டும் பாவடிப் பணைத்தாள

4) செந்நெல் யானையுந் தேரு டாவும்

5) பட்டையமை மறவரு முடையம் யாமென்

6) நுறுதுப் பஞ்சா துடல்சின்ஞ் செருக்கிச்



அ.அ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 7 சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
- 8 யருஞ்சம்ஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
- 9 டொருங்கைப் புடேள னாயிற பொருந்திய
- 10 வென்னிழை வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
- 11 கொடியெனம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
- 12 குடிபழி தூற்றுங் கோலேனாக ! -
- 13 வேங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
- 14 மாங்குடி மருதன் றலைவ் னாக
- 15 கடுவலகமொடு நிலைய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
- 16 புலவர்பா டாது வரைகவென் னிலவரை
- 17 புரப்போர் புன்கண் கூர
- 18 புரப்போர்க்கு யா வின்மையா னுறவே. !

2. தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

(இ - ள்.) நம்மாற்சிறிக்கத்தக்கார் இவன், ஆளுநாட்டை மிகுத்துச் சொல்லுவ ரெனவும், இவன்றான் இளையனெனவும் யான்வெறுப்பச்சொல்லித் தலிக்குமணி இரு மருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரியகடலினையு முடைய உயர்ந்த நல்லயானையினையும் தேனையும் குதிரையையும் படைக்கலத் தொழில்மைந்த வீரனாயும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்கவலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ்சினம்பெருகிப் புல்லியவார்த்தைகளைக்கூறிய சினம்பொருந்திய அரச னைப் பொறுத்தற்கரிய வேரின் கண்ணே, சிறப்பிபாருது முரசத்திதாடுகூட அவ னைக் கைக்கொண்ட லேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண் வாழ்வார், தாக்கச் சென்றையு நிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடைய வேந்தனென்று கருதிக் கண்ணீரைப்பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றுங் கொடுங்கோலையுடையேனாக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடி மருதன் முதல்வ னாக உலகத்தோடுநிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லைய; என்றாற்புரக்கப்படுங்கேளிர் துயரம்மிக இரக்கு மவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற. - (எ - று)

என்னிழல்வாழ்நரிகிய குடியென்க. உளையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற்சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக்கூறிய தாகவுங்கொள்க. இவனென்றார், தங்கருத்துக்கண் அனுமையான். அகப்படை னாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்படைனாயின், கோலேனாக; இன்மை யானான். என் நிலவரை புலவர்பாடாது வரைகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடி கிசெய்க.

மருதக் கனரே, நாடுமீது கூறுவர் என்பதனை, நாட்டாரால் மீக்கறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினரென, மருதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும். நில வரைப்புரப்போரெனவும் பாடம். (எஉ)

(எஃ.) / மெல்லவந்தெனல்லடி பொருந்தி,

2 மீயென, விரக்குவ ராயிற் சீருடை

3 முரசுகெழுதாயத் தரசோ, தஞ்சம் ;

4 மின்னுயிராயினுங்கொடுக்குவெ னிந்நிலத்

5 தாற்றலுடையோ, ராற்றல் போற்றுதென்

6 னுள்ள மெள்ளிய, மடவோன், நெள்ளிதிற்

7 னஞ்சபுலி, யிடறிய, சிதடன், போல

8 வுயந்தனன், பெயர்தலோ, வரிதே, மைந்துடைக்

9 கழைதினியானைக் காலகப்பிட்ட

10 வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவன்

11 வருந்தப் பொரே எ னுயிற் பொருந்திய

12 தீதி, நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்

13 பல்லிருங் கூந்தன் மகளிர்

14 சொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றுரே.

3. தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் \*நலங்கிள்ளி பாட்டு.

(இ - ள்.) / மெல்லவந்து, எனது, நல்ல, அடியையடைந்து, எமக்கு, ஈயவேண்டு  
மென்று, தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச், சீர்மையையுடைய முரசுபொருந்திய  
பழையதாய்வருகின்ற, உரிமையையுடைய, எனது அரசாட்சிகொடுத்தலோ, எளி  
யது ; இனிய உயிரேயாயினும், கொடுப்பேன், இந்நிலத்தின்கண் ; அமைச்சர், படை  
த்தலைவர் முதலாயின வலியையுடையோரது, வலியைப், புதுகாவாது, என்னுள்ள  
த்தையிகழ்ந்த, அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும் விளங்கத், துயில்கின்ற, புலியை இட  
றிய, குருடன்போலப், பிழைத்துப்போதலோ, அரிது ; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியை  
யுடைய யானையினது, காலின்கண் தப்பட்ட, வலிய, திணியமூங்கிலது, நீண்ட, முளை  
யையொப்ப, மேற்சென்று, அவ்விடத்து வருந்தும்படி, பொருதிலேனாயின், கூடிய  
12 தீதில்லாத, நெஞ்சத்தாற், காதல்கொள்ளாத, பலவகைப்பட்ட, கரியகூந்தலையுடைய,  
பொதுப்பெண்டிரது 14 பொருந்தாத, புணர்ச்சியிடை, ஏன்மலை, துவள்வதாக. —

(எ - று.)

✓ 'இரக்குவியாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். தீதிக்காதல்கொள்ளாவென  
இயைப்பினுமமையும், உள்ளிமென்றது, உள்ளத்தாற்குமும் குழ்ச்சியை. தன்மேம்  
பாடு, கூறுகின்ற, இடமாதலின், நல்லடியென்பது, தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமா  
காது. ||

(எஃ)

(எஃ.) / குழவி, யிறப்பினு, மூன்றடி, பிறப்பினும்,

2 மாள்ள, நென்று, வாளிற், நப்பார்

3 தொடர்ப்பு, குழலியி, னிடர்ப்புடுத் திரீஇய

4 கேளல், கேளிர், வேளாண், சிறுபத

\* நல்லுருத்திரனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

6) மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்  
6 தாமிரந் தண்ணு மளவை  
7 பின்ம ரோவின் வலகத்தானே?

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான் கணக்காலநம்பொறை சோழன் செங்கணாநோடு போர்ப்புறத்துப்  
பொருது பற்றுக்கோட்டிட்டுக், தடவாயிற்கோட்டத்துச், சிறைவிற்கிடந்து தண்ணீர்  
தாவென்று பெறுது, பெயர்த்துப்பெற்றுக், கைக்கொண்டிருந்து, உண்ணான், சோல்  
லித் துஞ்சியபாட்டு.

(இ - ள்.) பின்னை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மனை பிறப்பினும்  
அவற்றையும் ஆளல்லவென்று கருத்து, வாளைக்குதலில் தவிரார், அரசராயிருக்க,  
புகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத், துன்  
பத்தைச்செய்து, இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய, உபகாரத்தான்வந்த, தண்  
ணீரை, இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும், மனவலியின்றி வயிற்றின்கட்டையை  
மாற்றவேண்டித், தாமேயிரந்துண்ணும், அளவின்யுடையாரை அவ்வரசாபெறுவார்  
களோ, இவ்வலகத்தின்கண். - (எ - று.)

அளவையுடையாரை அளவையென்றார். இதன்கருத்து: சாக்குழவியும் ஊன்  
பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும், பெற்றிலேமெனப், பிறர்மேல் வைத்துக்  
கூறியவாறு, கேளல்கேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டிங்தாவலரை.

அன்றி, இவனாண்மையுடையனல்லனென்று, வாளாற்கொல்லாராய்த் தொட்டி  
ப்படுகுமலிபோல, இடர்ப்படுத்திருத்திய, கேளல்கேளிர், வேளாண்சிறுபதத்தை  
மதுகையின்றி, வயிற்றுத் தீத்தணிக்கவேண்டித், தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி  
செத்துப், பிறப்பினும், ஊன்தடிபிறப்பினும், இவ்வலகத்து, மகப்பெறுவாருளரோ  
வென, உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அற்றும் பொருளும் இன்பமுமின்மையின், இது  
முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எசு)

(எடு.) முத்தோர், முத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்

2 பாறா வந்த புழவிறற் றுயம்

3 பெய்தின, மாயி, நெய்தினஞ் சிறப்பெனக்

4 குடிபுர விசக்குங் கூரி லாண்மைச்

5) சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே!

6 மண்டிப் பரிக்கு மத்னுடை நோன்றுள்

7 விழுமியோன் பெறுகுவ றையி னாழநீர்

8 சறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்குடை

9 யென்றுழ வாடுவறல் போல நன்று

க0) தொய்தா லழிந்தானே மையற்று

11 விசம்புற வோங்கிய வெண்குடை

12 முரசுகெழு வேந்தர் முரசுகெழு திருவே.



திணை - அது; துறை - \*பொதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமன்னர் நலங்கிள்ளிபாட்டு.

இ - ள். தங்குடியின் முதியோனா, முதியோரைக் கூற்றம் கொண்டு போயிற்  
றாக், விதிதரப்பட்டுத், தம்பால்வந்த, பழையவெற்றியாலுண்டாகிய, அரசரிமையைப்  
3 பெற்றோமானால், இத்தலைமையைப் பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடி மக்களை இறை  
வேண்டியிரக்கும், மிகுதியில்லாத, ஆண்மையையுடைய, உள்ளஞ்சிறியோன், பெ  
றின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணாதாம்படி, கனத்தது, மிகவும்; 6 அடுத்  
துப்பொரும், போரைப்பொறுக்கும், மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய, வலிய, முயற்சி  
யையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய, கயத்திடத்துச்  
சிறிய, தண்டாகிய, வெளிய, கிடைச்சினது, கோடைக்கணுலார்த், சுள்ளியைப்போ  
லப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று, விண்ணின்கண்ணே பொருந்தவுயர்ந்த வெண்  
குடையினையும் 12 முரசினையுமுடைய, அரசரது, அரசுட்சியைப்பொருந்திய செஸ்  
வம். - (எ - று)

✓ குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடி மக்களைக் கொள்ளங்கடிமையன்றி, மிகத்தர வே  
ண்டுமென்று, இரத்தலை.

Sum. ✓ தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும் சிறந்தன்று; வேந்தர், அரசுகெழுதிரு  
விழுமியோன்பெறுகுவனாயின், நனநொய்தாலெனக்கூட்டு, வினைமுடிவுசெய்க.

— மன் - ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம - அன்சநிலை.

(எரு)

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்

2 புதுவ தன்றிய வுலகத் தியறகை

3 யின்றி னூங்கோ கேளவந் திரளணி

4 மன்ற வேம்பின் மாசசினே யொண்டளிர்

5 நெடுங்கொடி யுழிநெடுப் பவரோடு மிடைந்து

6 செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் தண்ணி

7 யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்

8 பாடின நென்திணை கறங்கக் காண்டிக

9 நாடுகெழு திருவிற் புசம்பூட் செழியன்

10 பிடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்

11 பொருது மென்று தன்றலை வந்த

12 புனைகழி லெழுவர் நல்வல மடங்க

13 வொருதா னைதிப் பொருதுகளத் தடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை

பாண்டியன் தலை யாலங்க ளத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்சேழியனை இடைக்  
துன்றார்கிழார் பாடியது.

இ - ள். ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும், ஒருவற்கு ஒருவன், தோற்றலும்  
புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு, இன்றையின் முன்கேட்

\* பொருள்மொழிக்காஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கூஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

டறியே; திரண்ட தானையுடைய மன்றத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின்  
கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளினை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைஞக்கொடியுடனே  
விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்டு தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலைபுடனே சிறப்  
பச்சுடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பக் காட்சிதக நாடுபொருந்  
திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்றாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழிய  
னது பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்குடிப் பொரு  
வேமென்று தன்னிடத்துவந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும்  
ஐம்பெருவேளிருமாகிய, ஏழரசருடைய, நல்ல வென்றியடங்கத் தான் ஒருவரைய  
கின்று பொருது களத்தின்கட்கொல்லுதல்.-(எ - று.)

ஒருவனையொருவன் அடுத்தலும், தொலைதலும், புதுவதன்று; இவ்வுலகத்தியற்  
கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த, எழுவார்நல்வலமடங்க ஒருவனாகித் தெரி  
யலை மாலையொடு காண்டகச்சுடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்  
றின் ஊங்கோ கேளமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (என)

(என.) \* கிண்கிணி களைந்த கா லொண்கழ லொட்டுக்

2 குடுமி களைந்தது தல் வேம்பி னொண்டளிர்

3 நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து

4 குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி

5 நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்

6 யார்கொல் வாழ்கவனின் கண்ணிதார்புணடு

7 தாவி களைந்தன நு மிலனே பாலவி

8 டயினியு மின்றயின் றனனே வாயின்வயின்

9 னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளொ

10 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவனா

11 யுழந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்

12 கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டகை

13 மகிழ்ந்தன்று மவிந்தன்று மதனி னுமிலனே.

தீனையும் துறையும் ஐவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக்  
குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளியதளினை நெடிய  
கொடியாகிய உழிஞைஞக்கொடியோடுகுடிச் குறியவளைக்கையொழிக்கப்பட்ட கை  
யின்கண்ணே விலைப்பிடித்து நெடிய தெரினது மொட்டுப் பொலிவுபெற்றநின்ற  
வன் யானோதான் யாரோயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து  
ஐம்படைததாவி கழித்ததுமிலன்; மாலையொழிந்து உணவும் இன்னுண்டான்.

\* இச்செய்யுளை, மெய்ப்பாட்டெட்டனுள் வியப்பின்வகையாகிய சிறியோர்  
பெருந்தொழில்செய்தற்கு, உதாரணமாகக்காட்டினர். நச்சினூர்க்கினியர் [தொல்,  
பொரு, மெய்ப்பாட்டியல் எ - ம் குத்திரவுரை].



முறைமுறையாகவெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை, மதித்ததும் அவமதித்தது  
மில்ன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பரந்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒவியெழக்  
கவிழ்ந்து உடலும் நிலத்தின்கண்ணே பொருந்தக் கொன்றதற்கு, மிகுந்ததுவும் இவ்  
வாறுசெய்தேமென்று தன்னை மிகுத்ததுவும் அதனினுமில்ன். — (எ - று.)

பார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு. இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன்  
மென மெலிந்துநின்றது. (எ - று.)

(எ.அ.) வணங்குதொடைப் பொலிந்த வலிகெழு நோன்றான்

2 அணங்கருங் கடுந்திற் றென்னை முணங்குநிமிர்ந்

3 தனைச்செறி முழுவை யினாக்குவந் தன்ன

4 மலைப்பரு மகல் மதியார் சிலைத்தெழுந்து

5 விழுமியம் பெரியம் யாமே; நம்மிற்

6 பொருநனு மினையன்; கொண்டியும் பெரிதென

7 இள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்

8 புல்லென கண்ணர்புறத்திற் பெயர்

9 வீண்டவ ரும்தலு மொல்லா னுண்டவர்

10 மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

11 தந்தை தம்மு ராங்கட்

12 டெண்கிணை கறங்கச்சென் னுண்டட்ட னனனை!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வளைந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய, போரின் கண், நிலை  
களராத, பொறையினையுடைய, தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்கவலியையுமு  
டைய என்னிறைவன், மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பிய  
தோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய்  
ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 5 சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் 6 நம்மிற்  
பொருவானும் இனையன் கொள்ளையும்பெரிது' என 7 இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத  
வீரர், 8 புற்கென்ற, கண்ணராய், நின்றவிடத்துநிலுலாது புறத்தேபோக அவரை  
இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே, கொன்றிடுதலும், உடம்படாறாய், அவ்விடத்து அவர்  
10 மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்  
தையருடையவாகிய தங்களுரிடத்துத் தெளிந்த பேர்ப்பறையொலிப்பச்சென்று  
அவ்விடத்தேகொன்றான். — (எ - று.)

தந்தைதம்முரொன்றனை, “ஏவ, வினையர், தாய்வயிறு கரிப்ப” என்றும்போலக்  
கொள்க. தந்தைதம்முரொன்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியின்றி, உறையூரும்  
கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை. (எ - று.)

(எ.கூ.) மூதூர் வாயிற் பணிக்கய முண்ணி

2 மன்ற வேம்பி னெண்குழை மலைந்து

\* மதனுடை நோன்றாளென்றும் பாடம்.



கூசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- தென்கிணை முன்னர்க் களிற்றி, னியலி
- வெம்போர்ச் செழியனும் வக்தன நெதிரந்த
- (ந) வம்புள்ள ரோ பலரே,
- யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

கிணையும் துறையும் அஃவ

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். - தனது பழையநகரவாயிற்கட் குளிரந்த பொய்கையின்கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேழ்பினது ஒள்ளிய தளினைக்குடித் தெளிந்த ஓசையை யுடைய பறைமுன்னதாகக் களிற்றுபோலப் பெருமிதத்தோடு நடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும்வந்தான்; அவனோடுபகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பசுற்பொழுது மிகச்சிறிதாதலால், அவருட் சிலர்படாதொழியவுங்கடும். - (எ - று.)

போர்மடந்தையைப் புணர்வருகின்ற கன்னிப்போராதலாற் பனிக்கயமண்ணி யென்றார். கிணைமுன்னர்வருதல் - யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எக)

(அ0.) இன்கடுங்கள்ளி அழா ராங்கண்

- 1 மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
- 2 யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
- 3 வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
- 4 நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
- 5 போரருந் தித்தன காண்கதி லம்ம
- 6 பசித்துப் பிணைமுயலும் யானை போல
- 7 கிருதலை யொசிய வெற்றிக்
- 8 களம்புகு மல்லற் கடந்தடு நிலையே

கிணை - தும்பை; துறை - எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனாட்டு ஆழர்மல்லனைப் பொருது அட்டுநின்றுனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) - இனிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆழரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்கவலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன்செய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி, முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும், யானையைமொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநிற்கொன்றநிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாறாயினும், இவன்றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக. - (எ - று.)

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப்போர்செய்தானே, விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றான் என்பதாம்.

பிணைமுயலும் - யானைபோல வருதலை யொசிய வெற்றி என்று பாடிய மோதி, 'அம்மல்லன்முநகராயினும் பிற்கராயினும் ஒருதலைமுறியமோதியென்று உரைப்பாருமுளர். தில் - விழைவின் கண்வந்தது. (அ0)

81.1.2008

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சு.நு

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன்களிறே

கார்ப்பெயலுருமின் முழங்கலானே

யாரகொலளியா தாமே யாரநாச்

செரியத் தொடுத்த கண்ணிக்

நு கவிகை மள்ளன் கைப்பட்டுரே.

தீணை - வாகை; துறை - ஆரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங்கூடி ஒலிக்கும் ஒவியினும் பெரிது; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்துமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவிந்தகையினையுமுடைய வீரனது கையின்கண் புட்டுராகிய இரங்குத்தக்காரதாம் யாரகொல். (எ - று.)

(அக)

(அக.) \* சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற்றுற்றெனப்

பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றுக்

கட்டினிணக்கு இழிசினன் கையது

போழ்தாண் டெயின் வினாந்தன்று மாதோ

நு வூர்கொள்வந்த பொருந்நெ

டார்புனை தெரிய நெடுந்தகை போரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக, அவ்விழாவிற்கு உதவப்போகவும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினாலாக அவன் பெய்நோவிற்கு உதவப் போகவும் வேண்டிப் பெய்கின்ற மழையையுடைய ஞாயிறுவீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாரைச்செலுத்தும் ஊசியினும் வினாந்தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றெடுக்கப்பட்ட கண்ணியையுடைய பெருந்தகையது போர். (எ - று.)

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி, ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெனப், பெண்ணீற்றுற்றென, இழிசினன்கையதாகிய, ஊசியின், வினாந்தன்றெனக் கட்டுக.

\* இப்பாட்டினுள், உவமப்பொருளாகிய போழ்தாண்டிக்குப் பல அடைகூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை, யாதும், ஓரடையின்றி வாளாது, கூறினாயினும், உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக்கூறினாம்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனோடுநேங்கி மறுத்தலும் முதலாகிய உள்ளக்கருத்தினான் ஒருகணத்துள்ளே, பல்வேந்தரை ஒருங்குவேறற்கு வினாகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின் என்பர் நச்சு இரக்கினியர் [தொல், பொரு, உவமவியல், உ - ம் குத்திரவுரை].



கீளை

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும் பெண்பற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க; ஒன்றாகவுரைப்பாருமுள். (அஉ)

(அரு.) அடிபுனை தொடுகழன் மையனை காளைக்கென்

2 ரெடிகழித் திடுதல்யான் யாய்ந் சுவலே

3 \*யடுதோண் முயங்க லவைநா னுவலே

4 யென்போற் பெருவிதுப்புறுக வென்று

5 நெருபாற்படா அதாகி

6 யிருபாற்பட்டவிம் மைய லாரே.

தீணை - கைக்கீளை; துறை - பழச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழநாய்கன் மகன் கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்.) அடிபுன்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினைபும் மைபோன்ற தாழியினையுமுடைய இனையோன்பொருட்டுனை துவளை என்னைக்கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சவேன்; அவன்பையைக்கெடல் லுந்தோனை த்தழுவதற்கு அவையின்க ணுள்ளாரைநாணுவேன்; என்னைப்போல் பிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும் யாயே யாதல், அனையேயாதல், ஒருகூற்றிற்படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர். (ஏ - று.)

மையலார் பெருவிதுப்புறுக வெனக்கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டா வென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டவிம் மைய லார் என்பதற்கு அச்சமும் நாணுமுண்டாய்வருந்தும், என்கூற்றிலும்நில்லாது, என்காதலறிந்து, அவனோடு கூட்டினையாத, யாய்கூற்றிலும்நில்லாது, இருவர்கூற்றிலும்நின்ற மயங்குகின்றவரு ரெனினுமழையும். (அரு)

(அசு.) என்னை, புற்கையுண்டும் பெருந்தோ ளென!

2 யாமே, புறஞ்சிறையிருந்தும் பொன்னின்னம்மே!

3 போரெதிரந்தென்னை போர்க்களம் புகினை!

4 கல்லென் லேரூர் விழவுபை யாங்க ண்

5 நே முற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்

6 துமணர் வெரு உந் துறையன் னென!

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடையதலைவன், தன்னுடைய தவறுமையாற் புற்கைநுகர்ந்தா னாயினும், பகைவரஞ்சத்தக்க பெரியதோனையுடையன், யாரும், அவனுடைய சிறைப் புறத்திருந்தும், பலகாலங்காணப்பெறினும், மெய்யுறப்பெருமையின், வருந்திப்

\* அடுதொறுமுயங்கலென்றம் பாடிம்.

† மகன் நக்கண்ணையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூள்

பொன்போலும் நிறத்தையுடையேமாயினேம்; போரையேற்று எந்தலைவன் போர்க்  
களத்தின்கட்புகிற் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரியவூரின் கட் போர்செய்தற்  
கெடுத்த விழாவினையுடையவிடத்துத் தோள்வலியேசி, இன்பமுற்றுப்போந்தவீரர்,  
க்து உப்புவிற்பாரஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையையொப்பன். (எ - று.)

என்னை புற்கையுண்டும், பகைவெல்லும், பெருந்தோளனும்; யாம் அவன்  
சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமையால், பொன்போன்றனமெனத்  
தன்வேட்கைமிகுதி கூறியவாறு; அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும்  
பெரியதோளையுடையனாயும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்  
திருந்தும், பொன்போற்பசந்தேமென்று அழிந்துகூறியதாகப் பொருளுரைப்பாரு  
முளர்.

உமணர் வெருடும் துறையன்னென்றதனாற்பயன் : வருத்துங்கூற்றின் ஆட  
வரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும்  
நினைவிற்குக்குக. (அ - ன்.)

(அரு.) / என்னைக் கூறித் தன்மை யானும்,

2 மென்னைக்கு நாடித் தன்மை யானும்,

3 நாடா வென்ப வெருசா ரோரே,

4 நாடன் வென்ப வெருசா ரோரே,

5 நல்ல பல்லோ ரிருநன் தொழியே,

6 யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்

7 முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி நின்று,

8 யான்கண்டனவ னுடாகுதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) என்னுடைய தலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையானும், என்னுடைய  
தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையானும் அவனுக்கு இயல்பாயவென்றியை அவ  
னதுவென்றியென்று, சிறப்பாகச் செல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனதுவென்றியுன்  
றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப்  
பட்ட நல்லவார்த்தையும், நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய  
சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையினகண் முழாப்போலும், பக்கத்தை  
யுடைய பணியைப்பொருந்திநின்று, எனதுவனையும் கலையுமுதலானவைதோற்கும்  
ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவென்றியாதல், யான்கண்டேன். (எ - று.)

பின்னும் ஒருகாண் என்னையென்றதனால், இவளது ஆதரவுதோற்றிநின்றது.  
நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ஆடென்றது உம் ஆடன்றென்றது உம் அவனைச்  
சுட்டி யேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினும்மையும். ( )

(அக.) / சிறி, னற்றாண் பற்றி நின்மகன்

2 யாண்டுள் னோவென வினவுதி யென்மகன்

3 யாண்டுள் னாயினு மறியே னோரும்

கூஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

4 புலிசேர்ந்துபோகிய தல்லனை போல

5 நின்றுவயிரோவிதுவே

6 தோன்றுவன்மதோ, போர்க்குளத்தானே.

திணை - வாகை; துறை - ஏறண்புல்லே.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

(இ - ள்.) - சிறிய இல்லின்கண், நல்லதூணைப்பற்றிநின்று, நின்மகன் எவ்விடத் துளனோவென்று கேட்பை; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளனாயினும் அறியேன்; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிரோ இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன்; அவனைக்காணவேண்டின், ஆண்டுச்சென்றுகாண் - (எ - று.)

‘நன்றவயிரோவிது’ என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அனைபோல அவனுக்கு, என்னிடத்து உறவும், அத்தன்மைத்தென்பதாம். ஒருமென்பதும், மாதோவென்பதும் - அசைச்சொல். (அள)

(அள.) / \* களம்புக, லோம்புமின், நெவ்வீர், போரெதிர்ந்

2 தெம்முளு, முளனொரு, பொருநன், வைகல்,

3 லெண்டேர், செய்யுந்தச்சன்

4 நிங்கள் வலித்த காலன் னோனே.

திணை - தும்பை; துறை - தூணைமறம்.

† அதியமான் நெடுமான் குசியை ஒளவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) - போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவீர், போரின் ண் மாறுபட்டு எங்களுள்வைத்தும், ஒருவீரனுளன்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதோர், தேர்க்காலெயர்ப்பன். - (எ - று.)

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனெனக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை - சிறப்பும்மை தேர்க்காலோடு உவமை - வினாவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அள)

(அ.அ.) / யாவி ராபினுங், கூழை தாரகொண்

2 டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிற்

3 லொளிநிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்

4 கதிர்விடு துண்பு ணம்பகட்டு மார்பின்

\* இச்செய்யுளை, வாகைத்திணையின் துறைவாகிய அரும்பகைதாங்கும் ஆற்றற்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், உக - ம் சூத்திரவுரை].

† அதிகமான் நெடுமான்வஞ்சியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



XXXVii.

⑧ விழவுமேம் பட்ட நற்போர்.

முழவுத்தோ ளென்னையக் காணு லுங்கே!

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) எப்பெற்றிப்பட்டிராயினும், அணியையும் தூசியையுங்கொண்டு  
யாம். அவனோடு பொருவோமென்று சொல்லுதலைப் பாதுகர்மின், உயர்ந்த வலியை  
யுடைய பாட்டுச் செய்யும் விளங்கிய நெடிய வேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவ்  
னாகிய கடர்விகின்ற துண்ணிய தொழிலையுடைய பூண்ணிந்த அழகிய வலிய மார்  
பினையும் களவேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்நோபைச் செய்யும் முழாப்போ  
லுந்தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக்காண்பதற்குமுன் கண்டால் அது செய்  
தல் அரிதாகலான். (எ - று.)

என்னையைக் காணுலுங்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஒம்புமினெனக்  
கூட்டுக. (அ.அ.)

(அ.க.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட்டல்குன்

2 மடவர லுண்கண் வாண்தல் விறவி!

3 பொருநரு முளரோ தும் மகன்றலை நாட்டென -

4 வினவ லாபப் பொருபடை வேந்தே!

5 யெறிதோ லஞ்சா வரவி னன்ன -

6 சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதான்று

7 பொதுவிற றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை!

8 வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்!

9 னதுபோ ரென்னு மென்னைய முளனே! ⑩ ⑪

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த எந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குவினையும் மடப்பத்தினையும், மையுண்டகண்ணினையும், ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறவி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ, தும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு, அஞ்சாது, எதிர்ப்புண்பும், பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர்; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தாங்கு பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய, கண்ணின்கண் ஓலியைக் கேட்பின், அது போர்ப்புறையென்றும்கிழும் என்னுடைய தலைனுமுளன். (எ - று.)

தென்கண் என்றது, அதன்கண் ஓசையை. போரென்றது, போர்ப் பறையை. (அ.க.)

(கூ.0.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்

2 ளுடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்



- 3 மறப்புலியுடலின் மான்கண் முளவோ ?  
 4 மருளின் விசம்பின் மர திரத் திண்டிய  
 5 விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினைவின் ?  
 6 னச்சொடு தாக்கிய பாருற் றியங்கிய  
 7 பண்டச் சாகாட் பாழ்ச்சி சொலிய  
 8 வரிமணன் னெருமலக் கற்பக நடக்கும்  
 9 பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ ?  
 10 வெழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை  
 11 வழுவில் வண்கை மழவந் பெரும !  
 12 விருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்  
 13 பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

தினையும் துறையும் அவை. மூலம் ப.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - முரிந்த வளையையொப்பு மலர்ந்த வெண்காந்தட்டி இலையழைத்த குளவியுடனே நாளும் மலேச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்நிற்கவல்ல மானினை முமுளவோ ? 4 மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின் ? பாரத்தமிகுதியாற் பார் அச்சு மரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குள் திப்பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்பரக்க வும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போ தற்கரிய துறையுமுண்டோ ? இல்லையன்றே ; அவைபோல, தினையுமரத்தை யொக்கும் முழந்தாளிலே பொருந்திய பெரியதையாகிய தப்பாத வண்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீராகுத்தலைவ் பெரிய நிலத்தின்கண் நினது மண் னைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின். - (எ - று.)

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ ? இல்லையன்றே வெனக் கூட்டி விண்முடிவுசெய்க ; தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வண் கையை மழவரொடு கூட்டி யுரைப்பினும் ஸம்யம்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர். மதம்கடென்பதூஉம் பாடம். (கலா)

- (கலா.) 1 வலம்படுவாய்வள னேந்தி யொன்றார்  
 2 கமைபுட்க் கடந்த கழறெழுத் தடக்கை  
 3 யாரகவி நறவி னதியர் கோமான்  
 4 போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி  
 5 பால்புரை பிறை நுதற் பொலிந்த சென்னி  
 6 நீல மணிமிடற் றெருவன போல  
 7 மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்  
 8 பெருமலை விட கதித் தருமிசைக் கொண்ட

(C) - 9) சிறியிலை \* நெல்லித் தீங்கனி குறியா +

மொழி - கடுக தானின்னகத் தடக்கிச்

சாத்தினிங்கு வெமக்கீத் தனையே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - விழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

(இ - ள்.) வென்றியுண்டான தப்பாத வாணியெடுத்துப், பகைவர் களத்தின் கட்டிட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவனைப்பொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச் செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமான், மாற்றாபட்டோரின்கட்கொல்லும் வீரச்சிவ்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலை யையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும்பிறை துதல்போலப்பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலை பெறுவாயாக; பெரும், நீ, பழையநிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப்பெறுதற்கு அரிதென்றுகருதாது, அதனாற்பெறும் பெரும்பெற்றினை ஏமக்குக்கூறுது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய ஏமக்கு அளித்தாயாதலால். - எ - று.

நீல மணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும், நிலைபெற்றிருந்தாற்போல, நீயும் சாவாதிருத்தல வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், - அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி ஏமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும் நீ நீலமணிமிடற் றொருவன் போல, மன்னுகவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

'பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறைதான் துதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (கக)

(கஉ.) யாமொடுங்கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா 1, 2.

XCii. 2 பொருளறிவாரா வாயினுந் தந்தையர்க் 3.

3 கருள்வந்தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை ;

4 பென்வாய்க் சொல்லுமன்னுவொன்றார் 5.

- 6 கடிமதி லரண்மலகடந்த

- 6 நெடுமான்ஞ்சிநீ யருளன் மாறே!

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாமோசைபோல இசையால் இன்பமும்செய்யா; காலத்தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன, பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல்; 4 என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மை

"\* மால்வகை, கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவினை, தீங்கனி யெனவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங், கனலு, மொளிதிகழ், நெடுவே, னாவக், கடற்றாணையதிகனும்" என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் [அடி - கக - க௦க].

† ஏமக்கீத்தோயென்றும் பாடம்.

யன, புகைவரது காவையுடைத்தாகி மதியுடைய அரண்பலவற்றையுமவென்ற  
நெடுமரின்ஞ்சி, நீ அருளுதலால். — ஏ - து.

iv. புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி, நீ அருளுதலால், என்  
வய்ச்சொல்லும் அனைவெனக்கூட்டுக. ||

யாமென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை. பொருளுமென்னும் உம்மை  
விகாரத்தால் தொக்கது. (கஉ)

(கூங்.) திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்

— 2 சென்றமர் கடத்தல் யர்வது வந்தோர்

— 3 தார்தாற் குதலு மாற்றார் வெடிபட்

— 4 டோடன் மரீஇய பிழின் மன்னர்

— 5 நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்,

— 6 காதன் மறந்தவர் துமருங்குறுமா

— 7 தறம்புரி கொள்கை நானமறை முதல்வர்

— 8 தறம்புரி \*பசுமபுற பரப்பினர் கிடப்பி

— 9 மறங்கந் தாகநல்லமா வீழ்ந்த

— 10 நீள்கழன் மறவர் செல்வழிச் செல்கென்

— 11 வாள்போழந் தடக்கலு முயந்தனர் மாடோ

— 12 வரிஞிமி றார்க்கும் வாழ்புகு கடாஅத்

— 13 தண்ணல் யானை யடுகளுத் தொழிய

— 14 வருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ

கரு) பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.

தீண் - வரகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் பொருது புண்பட்டுநின்றேனே அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) திண்ணிய பிணிப்பையுடைய முரசும், இழுமென்னும் ஓசையை  
யுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போகாடுவல்லதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்  
னோடு எதிர்த்துவந்தோர் தினது தூசிப்படையைப்போறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச்  
சிதறிக் கெட்டுப்போகவிலேமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயின்பக்கத்  
தான் இறந்த உடம்பையிணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர்வாளாற்  
படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்  
டையுடைய நூன்குழைததையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய  
படிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே புற்றுக்கோ

\* தருப்பையிற்கிடத்தி, வாளாற், போழப்படுதல், அரசகுலத்தினர்க்கு இயல்  
பென்பதைப் பின்வரும் மணிமேகலைப்பாட்டானுமுணர்க; உரு - வது சிறைவிடு  
காதை: "கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச், செற்ற செவ்வர் தேயந்தம  
தாக்கியுந், தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து, செருப்புடன் மன்னர் செல்  
வழிச் செல்கென, மூத்து விளித லிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடை பெயராத  
நாணுத்தக வுடைத்தென."



டாக நல்லபூசவிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே கெட்கவென்று வாளோக்கியுக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள். விரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கணவந்துபுகுகின்ற மதத்தினையுடைய தலைமை பொருந்திய ஆணை போர்க்களத்தின்கண்ணேபடப் பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால். — (எ - று.)

✓ பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததையதூறி, விழுப்புண்பட்டவாற்றால், நின்னோடெதிர்த்துவந்தோர்தாம், பீடினமன்னர்விளிந்த யாக்கைதழீஇ, நீள்கழனமன்னர் செல்வழிச்செல்கென, வாள்போழ்ந்தடக்கலும், உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதென்கூட்டுக. — (எ - று.)

✓ சென்றமர்கடத்தல், யாவது என்றதனானும், வாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தன ரென்றதனானும், வந்தோர்பட்டமை, னிளங்கும். இன்னும் இதற்கு நின்வாளாற் பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமறையும்; இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வாள்போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதென்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர். தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வாள்போழ்ந்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்திதாலைந்தாரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்ந்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தனரென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (க0௩)

(க0௪.) ஊர்க்குறு மாக்கள், வெண்ணோடு, கழர்அவி, ஊர்

2 னீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல

3 வினியை பெரும வெமக்கே! மற்றதன்!

4 துன்னருங்கடாஅம் போல!

௫ வினியை பெருமநி னென்னு தோர்க்கே!

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஊரின் கட, சிறுபிள்ளைகள், தனதுவெள்ளிய, கோட்டைக், கழுவதல் காரணமாக நீரையுடையதுறைக்கப்பட்டியும், பெரியகளிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணைதற்கரிய மதம்பட்டநிலைமை எவ்வாறு இன்னதாம்? அதுபோலப் பெரும, நிற்பகைவர்க்கு இன்னாய். — (எ - று.)

✓ கழர்அவினென்பதற்குக், கழுவப்படுதலாலெனினுமறையும். (க0௪)

(க0௫.) இவ்வே, சிலி, யணிந்து மாலை சூட்டிக்

2 கண்டிர, னோன்காழ் திருத்திரெய், யணிந்து,

3 கடியுடை வியன்கிரவ்வேயவ்வே!

4 பகைவர்க்குத்திக் கோடுறுதிசைத்து!

௫ கொற்றுறைக் குற்றில் மாதோ வென்று

6 முண்டாயிற் பதங்கொடுத்

கரசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தில்லாயி னுடனுண்ணு மி  
மில்லோ ரொக்கற் றலைவ ன்  
ண்ணெலெங் கொமான் வைந்து திவேலே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன்தூதுவீடத், தோண்டைமானுழைச்சேன்ற, ஓளவைக்கு, அவன்பிடைக்  
கலக்கோட்டில்காட்ட, அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச்சூட்டப்பட்டு உடலிடந்  
திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு, நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய  
அகன்ற கோயிலிடத்தன ; அவைதாம், பகைவரைக்குத்துதலாற் கங்குநுனியுமுரி  
ந்து கொல்லனது பணிக்களரியாகிய குறியகொட்டிலிடத்தனவாயின, எந்நாளும் ;  
செல்வமுண்டாயின், உணவுகொடுத்து இல்லையாயின், உள்ளதனைப் பலரோடுகூட  
வுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத்தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம்  
வேந்தனுடைய கூரிய துனியையுடைய வேல். (எ - று.)

பீலியணிந்தென்பது முதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகரவென்னும்  
குறிப்புவினையோடு முடிந்தன ; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினு  
மமையும். 'சிறைத்து ..... குற்றில' என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து  
கூறப்பட்டது.

வி. இவை வியனகர ; வைதுதிவேலாகிய அவை, கொற்றுறைக் குற்றிலிடத்தன  
வெனக்கூட்டுக.

இது, கொடைச்சிறப்பும், வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. வினைக்குறிப்பாக  
வின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. (கூரு)

(கூகூ.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்  
2 றிரண்டு நீடு தடக்கை யென்னை யினையோற்  
3 திரண்டு முந்தனவாற் பகையே யொன்றே  
4 பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி  
5 நோக்கிய மகளிர் பிணித்தன் றென்றே  
6 விழுவின் றுயினும் படுபதம் பிழையாது  
7 மையுன் மொசித்த வெர்க்கலொடு துறைநீர்க்  
8 கைமான் கொள்ளு மோவென்  
9 புறையுண் குனியுமவன் செல்லு முரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி

அவன்மகன் பொதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலிய  
மார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய என்னிறைவன்மகன்  
இனையோனுக்குப் பகை இரண்டுதோன்றின ; அவற்றள், பூப்போலும் வடிவினை  
யுடைய மையுண்டகண்கள் பசப்பத், தோள்மெலியத் தன்னைப்போர்த்த மகளிரை

நெஞ்சுபிணித்ததனால், அவர்துனிகருதலின், உள்ளதாயது ஒருபகை, அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்கும் தப்பாமை 7 செம்மரியாட்டுத்தசையைத்தின்ற, சுற்றத்துடனே, யாறுங் குளனுமுதலாகியவற்றின் 8 துறைநீரை, அவன்யானை, முகந்தின்னுமெனக்கருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனாலுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகை இரண்டு. (எ - று)

✓ பசந்து நுணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

✓ இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வெற்றிச்சிறப்புங்கூறியவாறு. ஓகாரம் - அசைநிலை.

(கக)

(கக.) 1 போர்க்குரை இப்புதன்றுகழித்தவாள்!

2 ஞான்றவர்காப்புடைமதிலழித்தவினா

3 தூனுற முழுகியருவிழந்தனவே;

4 வேலே, குறும்படைந்த வரணகடந்தவர்

5 நறுங்கள்ளி னுடுநைத்தலிற்

6 சுரைதழீஇய விருங்காமொடு

7 மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே;

8 களிதே, எழுஉத்தாங்கியு கதவுமலைத்தவர்

9 குருஉக்களிற்றுக் குறும்படைத்தலிற்

10 பருஉப்பினிய தொடிகழிந்தனவே;

11 மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்

12 பொலம்பைந்தார் கெட்ப்பரிதலிற்

13 களனுழந்தசைஇய மறுக்குளம் பினவே;

14 அவன்றும், நிலீந்தினாக்குங் கடற்றூனைப்

15 பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்

16 கணைபொருது துளைத்தோல்னனே;

17 ஆபிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது கடந்தாட்

18 பிணிக்கதிர், நெல்லின் செம்மன் மூதூர்

19 நும்க்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்

20 திறுக்கல் வேண்டுந் தினையே மறுப்பின்

21 ஞாலவா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்

22 சொல்லவிந் தேற் ராபின் மெல்லியற்

23 கழற்கனி வுகுத்த துணைச்சில் லோதிக்

24 குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விடல்

25 விழும்பு தன்றஃ தறிந்தாடு மெனே;

திணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.



(இ - ள்.) போரைச் செய்தற்குப் படைபெயர்ந்து, உலாவி, விரும்பி, உறைகழித்தவாள் கடாம், பகைத்தவரது, காவலையுடைய, அரணையழித்தலால், அவிர்தசையின் கண்ணே, உறக்குளித்துக் கதுவியபோய் வடிவிலுந்தன; அவன் வேல் என்பதாம், குறும் பர்சேர்ந்த, அரண்களைவென்று, அப்பகைவரது, நறிய மதுவையுடைய, நாட்டையழித்தலாற் றோயோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமடித்தீர் நடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரியபிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதினாதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஒடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன் குறும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடல்போன்ற படையுடனே பொன்னான்றியன்ற, தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கண்ணிவடிவாகவும் செய்து, செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள்ளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய புழையலூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுமீராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல்வேண்டும்; கொடியாயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்பூசலையுடையானென்று யான் சொல்லவும் தெளியீராயின், துமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்புணியினது கனியால் கூறுபடுத்துச்சுருட்டப்பட்ட, இனமாகிய, சிலவாகிய, பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரதுதோனைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்ம்மின். - (ஈ - று.)

✓ அறிந்தாடுமினென்றகிருத்து: | அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம். | குறும்பு - சிற்றரண். | கடற்றுணையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய, அவன் குறும்மென்க. | (கூ ஏ)

(கூ.அ.) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப் |

2 பொரக்குறுதியு நுதிமருப்பினி |

3 னினக்களிற்று செலக்கண்டவர் |

4 மதிற்கதவமெழுச்செல்லவும் |

5 பிணைமுங்கக் கள்ளுழக்கித் |

6 செலவசையு மறுக்குளம்பினின் |

7 னின்நன்மாச் செலக்கண்டவர் |

8 கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும் |

9 மார்புறச் சேர்ந்தொல்தாத் |

10 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர் |

11 தோல்கழியெய்நு பிடிசெறிப்பவும் |

12 வாள்வாய்த்து வடுப்பாந்ததின் |

13 மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர் |

98.99. 11.11

புறநானூறு முல்மும் உரையும்.

கடுள

14 புண்படுகுருதியம்பொடுக்கவும்

கடு) நீயே, ஐயவி புக்கப்பவுந் தாங்கா தொய்யென

16 ஸ்றுமுறை மரபிற் புறநின் றுயக்குந்

17 கூற்றத் தனையையாகலிற் போற்றா

18 ரிங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பனைந்

19 திறங்குகதி ரல்மவரு கழனிப்

20 பெரும்புனற் பட்டியபயவ ர்கன்றலை நாடே.

1 திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்ற வள்ளையுமாம்.

12 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்) - போர்முனைக்கட் பகைவரது, மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்ந்துகுறைந்த துணையுடைத்தாகிய, கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய, யானை போகக்கண்ட, பகைவர் தமது மதில்வாயிற்கதவங்களும், கணையமரங்களும், புதிதாக விதெற்குப், பழையன, போக்கவும், பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச் செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்லகுதிபோகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கனைந்தவேல முள்ளாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நிற்பகைவரது மார்பின்கண்ணெறிந்த வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உறையின்கட் செறித்தலில்லாத நின்வேலைக்கண்டபகைவர் தமது கிடுகைக் கரம்புடனே கைநீட்டைச்செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத்தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடைய நறத்தைமடையவீரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்தடக்கிக் கொள்ளவும், நான வெண்சிறுகடுகைக், காவலாகப்புகைப்பவும், தரியாது, விரைய வந்து பொருந்துதன்முறைமையையுடைய, இயல்பிற் புறத்தேறின்று, உயிரைக் கொடுபோதும், கூற்றத்தையெய்ப்பை; ஆதலாற் பகைவிரிங்கக் கெடுவது கொல்லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும், நெற்கதிர்சுழலும், கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு. - (எ - று.)

செல்லவுமென்பது முதலாய செயவெனெச்சங்கள், கூற்றத்தனையையென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிந்தன.

நீ கூற்றத்தனையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவிரங்க விளிவது கொல்லெனக் கூட்டுக.

கொல்லும், ஓவும் - அசைநிலை.

(கூஅ)

(கூகூ.) 1 அமரர்ப்பேணியு முறுதியருத்தியும்,

2 புரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட்டந்து,

3 நீரக் விருக்கை யாழிசுட்டியு

4 தொன்னிலை மரபினிற் முன்னோந் போல

5 வீகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையற்

6 பூவார் காவற் புனிற் றுப்புலா னெடுவே

XXIX.

- 7 லெழுபொறிநாட்டத்தெழாஅத்தாயம்
- 8 வழுவின்றெய்தியுமமையாய்செருவேட்
- 9 டிமிட்குரன்முரசினெழுவரொடுமுரணிச்
- 10 சென்றமர்கடந்துநின்னூற்றேற்றிய
- 11 வன்றும்பாடுநர்க்கரியையின்னும்
- 12 பாணன்பாடினன்மற்கொன்மற்றுநீ
- 13 முரணமிகுகோவலாநாறிநின்
- 14 னரண்டுதிகிரியேந்தியதோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

13 அவன் கோவலாரேந்தனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தேவர்களைப்போற்றிவழிபட்டு, அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவதி யை அருந்துவித்தும்<sup>2</sup> பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்பை, விண்ணுல கத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்துதந்தும்<sup>3</sup> கேடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின் கண்ணே சக்கரத்தைநடாத்திய<sup>4</sup> பழையநிலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப்பொன்னுற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழல், புனைந்த காலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும்<sup>6</sup> பூநிறைந்த காலினையும் நாடோ றும் புதிய<sup>1</sup> ஈரம்புலராத<sup>1</sup> புலையையுடைய<sup>1</sup> நெடிய வேலினையுமுடைய<sup>7</sup> ஏழிலாஞ் சனையும் நாடுதலையுடைய ஒருநாளும்நீங்காத அரசவரிமையைத் தப்பின்றாகப்பெற் றும் அமையாயாய்ப் போராவிரும்பி<sup>9</sup> ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடுபகைத்து<sup>10</sup> மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்று வித்த<sup>11</sup> அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும்<sup>12</sup> பாணன்பாடி னன்,<sup>13</sup> மாறுபாடுமிக்க கோவலாரை அழித்து வென்று பிறவும்<sup>14</sup> அரண்களையழிக் கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினதுதோளை. (எ - று.)

இன்றும் பாணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற்பாடினன்; பிறராற்பாடப்படுதலறிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றேற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்தியதோளை இன்றும் பாணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும், புடையலையும், காவையும், வேலையுமுடைய, நின்முன்னோர்போ லத் தாயமெய்தியும்<sup>1</sup> அமையாயென மாறிக்கூட்டுக. நாடுதல் - ஆய்தல். மூவ ரொடுமுரணியென்றும், முரண்டுதிகிரியென்றும் பாடம். கொல் - ஐயம். மன் - அசைநிலை. பூலார்கா வாநோர் இவன்முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்குவந்திரு ந்ததோர்கா. இவனுக்குப்பனந்தார்க்குரியது, \*சேரமீற்து உறவர்தலின். ஏழு பொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுங்கடி ஒருநாடாய் அவ்வேழரசர்பொறியும் கூடிய பொறியோடுகடி நின்று நன்மையும் தீமையுமாய்தலென்னுமமையும். ( )

(க00.) கையதுவேலே, காலன்புனைகழன்

2 மெய்யதுவியரேயிடற்றதுபசும்புண்

\* உதியவேந்தாதுவினென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



100.10% 500

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கடுக

101

- 3 வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
- 4 யுச்சிக் கொண்ட ஆசிவெண் டோட்டு
- 5 வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு வினாஇச்
- 6 சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூழ
- 7 வரிவயம் பொருத வயக்களிது போல
- 8 வின்னுமா ருதுசினனே யன்னே
- 9 வயந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
- 10 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
- 11 சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னுவே.

14 திணையும் துறையும் அவை.  
அத்யமாஸ்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானே அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கையின்கண்ணது, வேலே; காலின்கண்ண, அணிந்த வீரக்கழல்.  
உடம்பின்கண்ணது, வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது, ஈரம்புலராத பசியபுண்; பகை  
வர் தொலைதற்கு ஏதுவாகியுள்ளரும் இளைய பனையினது, உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக்  
கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியி  
னது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுடனே, விரவிச் சூருண்ட கரியமயிர் பொலிவு  
பெறச்சூழப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்னமும் நீங்காது,  
சினம்; ஆதலால், ஐயோ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகை  
வரை வெகுண்டொபார்த்தகண், தன்னுடைய புத்தல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையா  
வாயின. — (ஏ - று.)

✓ காலன்புனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தோ  
றும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம். உம்மை - சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடுவினாஇச் சூழச் செறுவநோக்கிய  
கண் சிறுவனை நோக்கியும் சிவப்பானா; ஆதலால், அன்னே! இவனுடற்றியோர் உய்ந்  
தனரல்லரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

✓ வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகின்றது; வட்கர் - குற்றமெனினுமமை  
யும். (க00)

- (க0க.) ஒருநாட் செல்லல, மிருநாட் செல்லலம்
- 2 பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
  - 3 தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
  - 4 வணிபூ ணணிந்த யானையிறேந்
  - 5 ரதியமான் பரிசில பெறுஉங்காலக்
  - 6 நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
  - 7 கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
  - 8 கையகத் ததுவது பொய்யா கிதே!

+ 9 யருந்தே மாந்த நெஞ்சும்  
க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

திணை - இயன்மொழி துறை - பரிசில்கடாநிலை.  
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) யாம் ஒருநாட் செல்லேம் இரண்டுநாட் செல்லேம் பலநாளும்பின்று பலரோடுகூடச் செல்லினும் முதற்சென்ற நாள் போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்த யானையையும் இயன்றதேராயுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினதிகையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன்தான் வாழ்வதாக. - (எ - று.)

அதியமான் விருப்பினனென முன்னேகிட்டுக் கோட்டிடைவைத்தகவளம் போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டுநுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்த்தினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தானை முயற்சியென்பாருமுளர். அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக் குறைக்கப்பட்டது; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கி உரைப்பினுமமையும். (க0க)

(க0உ.) எருதே யினைய நுகமுண ராவே, 1. 2.

- 2 சகடம் பண்டம் பெரிது பெய்தன்றே;
- 3 யவலிழியினு மிசையேறினும்;
- 4 மவண தறியுநர் யாரென வுமணர்;
- 5) கீழ்மரத்தியாத்த சேமவச்சன்ன
- 6 கிசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்கள்
- 7 னுண்ணிறை மதியத் தனையைப் பிடுள்
- 8 யாவண தோநின் நிழல்வாழ் வோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.  
அவன்மகன் பொதுட்டெழுவைய அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) எருதுகள் இனையதாம் நுகம்புண்டலேம்தியர்; சகடந்தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும், மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்தவரும் இடையூறறிவார், யார்தானென்றுநினைந்து உப்புவாணிகர் அச்சமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய் நீ திங்களாகிய நாளன்றிறைந்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழ்மவர்க்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது. - (எ - று.)

திங்கள்நாணிறைமதியத்தனையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளுமுதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாரும். சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றிழி

103.104.611

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கக்க

401

அடையவழி அச்சமுறிந்துழிச் சேமவச்ச உதவினாற்போல் நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு  
ஒரிடையூறு உற்றால் அதுநீக்கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம். 'எருதே யினைய் நுக  
முண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது  
சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து உமணர் சேமவச்சயாத்தற்குக் காரணமாய்நின்  
றது. (க02)

(க03.) ஒருதலைப் பதலை தூங்கிவொருதலைத்

2 தூம்பகச் சிறு முழாத்தூங்கத் தூக்கித்

3 கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநா யாரெனச்

4 சரன்முதலிருந்த சிலவளை விறலி

5 செல்வையாயிற் சேனோனல்லன்

6 முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை

7 மலைசூழ் மஞ்சின் மழுகளி றணியும்

8 பகைப்புலத் தோனே பல்வே வஞ்சி

9 பொழுதிடைப் படா அப்புலரா மண்டை

க0) மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப

11 வலத்தற் காலையாயினும்

12 புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றுளே

தீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமானநெழோனஞ்சியை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - (காலினது) ஒருதலைக்கண்ணே பதலை தூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளை  
யை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவேறின்மையின்  
ஏலாதுகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டுமலர்த்தவல்லார் யாரெனச் சொல்லிச் சரத்  
திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின்  
அவன் சேய்மைக்கண்ணானல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சி  
யையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும் முகில்போல இளங்களிற் றைச்சூழும் பகை  
வர்தேயத்திருந்தான், பல்வேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயா  
மல் உண்ணவும், தின்னவும், படுதலான், ஈரம்புலராத, ஈண்டை மெழுகானியன்ற  
மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறதலையுடைய  
காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றாள்வாழ்க. - (இ - று.)

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதோர் தோற்கருவி; பகைப்புலத்தோ  
னென்றகருத்து; பகைவர்பால் திறைகொண்டபொருளுடையனாவின், நீ வேண்  
டியவெல்லாத்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம். | சேனோனல்லனென்பதற்குப்  
பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். உம்மை - சிறப்பு. (க05)

(க06.) பேற்றுமின் மறவீர்! சாற்றுது தும்மை

2 யூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கல்ங்குந்

3 தாட்படு சின்னீர்க் களிற் றட்டு வீழ்க்கு ம்

\* வறத்தற்காலையென்றும் பாடம்.



87-104

4 மீர்ப்புடைக்கரா அதிதன்ன \* வெண்ணை  
 5 நுண்பல் கரும நினை யா  
 6 இனையெனன் திகழிற் பெறலரி தாடெ. ||

18 தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.  
 அவனை அவர் பாடியது. °

(இ - ள்.) நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர், ஆடக் கலங்குகின்ற, காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறை வனது 5 நுண்ணிய பலகருமத்தையும், நினை யாதே 6 அவனை இனையெனன்று, மதியா திருப்பின், துங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது. (எ - று.)

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றும்; என்னை இனையெனன்றிகழின், வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக்கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (க0ச)

(க0ரு.) சேயிழைபெறுகுவை வாணுதல் விறலி! -  
 2 தடவுவாய்க் கவித்த மாபிதழ்க் குணை!  
 3 வண்டுபுதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்  
 4 பெய்யினும் பெய்யா தாயினு முருவி  
 5 கொள்ளுமு வியன்புலத் துழைகாலாக  
 6 மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு  
 7 நீரினு மின்பு சாயற்  
 8 பாரிவேள்பாற் பாடினை செலினே!

1 தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.  
 4 வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

2 (இ - ள்.) சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய துதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய, தனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தி னதுவண்டுமொய்க்கும், புதியமலரின் கட், குளிர்ந்ததுளிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற் கு, உழுத, பரந்தநிலத்திடை, நீர் ஓடுகாலாக, ஓடக் கண்ணேணியையுடைய, நெடியமலையினது, சிகரந்தோறும், இழிதரும், நீரி னும், மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் பாரிபக்கலே, நீ பாடிச் செல்லின். - (எ - று.)

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறுகுவையெனக் கூட்டுக.

\* எந்தையென்றும் பாடம்.

† பாரியின்பெருமையை, “கொடுக்கி லாதாணப் பாரி, யேயென்று கூறி னுங்கொடுங் பாரிலை” என்ற ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருவாக்கானுமுணர்க.

இவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப்பட்டது. புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாலாகக் கோடு தோறிழிதரும், அருவிநீரினும், இனியவெனவியையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றின்றன.

(க0ந)

(க0சு.) நல்லவுந், தீயவு மல்ல, குவியினர்ப்

2 புல்லிலை யெருக்கம் மாயினு முடையவை,

3 கடவுள் பேணே மென்ன வாங்கு

4 மடவர் மெல்லியா செல்லினங்

5 கடவுன் பாரி கைவண் மையே.

2 திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

5 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நல்லனவென்றும், தீயனவென்றும், சொல்லப்படுவன, குடும்புவாத லால், அவை இரண்டினும்வைத்து, எண்ணப்படாத, குவிந்த, பூங்கொத்தினை யிம் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெம் வங்கள் விரும்பேமென்னு; அதபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும், புல்லியகுணங் களையுடையாரும், செல்லினும் பாரி, கைவண்மைசெய்தலைக், கடப்பாடாகவுடை யன். (எ - று.)

குவியினர்ப் புல்லிலை யெருக்கம் என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு பெயர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையற்றாரென்று முறைப்பர்.

(க0சு)

க0எ.) பாரி, பாரி யென்றுபலவேத்தி

2 யொருவற், புகழ்வர், செந்நாப், புலவர்;

3 பாரி, யொருவனு, மல்லன்

4 மாரியு, முண்டின், லெகுபுரப், பதுவே.

3 திணையும் துறையும் அவை.

6 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவன்பலபுகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொரு வனையே, புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒரு வனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு. (எ - று.)

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப், பாரியொருவனைப்புகழ்வர், செந்நாப் புலவரென்ப, பழித்ததிபோலப், புகழ்ந்தவாறு.

(க0எ)

\* வேண்டேமென்னுவென்றும் பாடம்.

† இப்பாட்டினை, தொல், பொரு, புறத்திணையியலில், கூறும் குத்திரத்தின் "கொடுப்போ, ரேத்திக், கொடா அர்ப்பழித்தல்" என்பதற் கொடுப்போரை எத்தி யதற்கும், உவமவியலில், "உவமத்தன்மையும்" என்னும் கூச - ம் குத்திரத்திற் கும் உதரணமாகக்காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர்.

க0

108109101

கக்ச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- (க0அ.) குறத்தி மாட்டிய வறங்கடைக் கொள்ளி  
 2 யார மாதவி னம்புகை யயலது  
 - 3 சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்;  
 4 பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்புண்டு  
 5 பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்  
 6 வாரேனென்னு னவர்வனா யன்னே.

4 தீணையும் துறையும் அவ்வ.  
 5 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ன்.) குறத்திமடுத்தெரிக்கப்பட்ட, வற்றிய தடைக்கொள்ளி சந்தனமாத  
 லால் அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அனுகாகிய சாரங்கண் வேங்கையின் பூங்  
 கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடிவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடைய  
 தாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வுழி  
 வாரேனென்னொழிய அவரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன். - (எ - று.)

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும், பறம்பெனவே, இவையொழிய  
 மரமின்மையும், பகைவார்க்கும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று. (க0அ)

(க0க.) அணிதொடரானே பாரியது பறம்பே!

- 2 நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினும்!  
 3 முழுவ ருழாதன நான்குபயனுடைத்தே!  
 - 4 ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி, நெல்விளை யும்மே;  
 5 இரண்டே, தஞ்சைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே;  
 - 6 மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவிழ்க் கும்மே  
 7 நான்கே, அணிநிற வேரி பாய்தலின் மீதழிந்து  
 8 திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே;  
 ++ 9 வான்குணற் றவன் மலையே வானத்து!  
 ++ க0 மீன்குணற் றதன் சூனையே யாங்கு  
 11 மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்,  
 12 புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்,  
 ! 13 தாளிற் கொள்ளலிர் வாரிற் றுரலன்;  
 - 14 யானறி குவனது கொள்ளு மாறே!  
 க0 சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி  
 16 விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வரி  
 17 வாழ்விந் பாடினிச் செலினே,  
 18 காடுங் குன்று மொருங்கி யும்மே!

5 தீணை - காஞ்சி; துறை - மகண்மறுத்தல்.  
 6 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ன்.) இரங்கத்தக்கது, பாரியுடைய பறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முர  
 சினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழிடினும் உழுவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன



நான்குவினையுடையது<sup>4</sup>; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்வினையும்<sup>5</sup>; இரண்டாவது, இனிய சுனையையுடைய பலாவினதுபழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது, கொழுவின கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்விருக்கும்; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஒரிபாய்தலான் அதன்மேற்<sup>8\*</sup>பவரழிந்து கனத்த நெடியமலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின் கட்ட சுனை; அவ்விடத்து<sup>11</sup> மரந்தோறும், கட்டப்பட்ட யானையையுடைய ராயினும்<sup>12</sup> இடந்தோறும் பரப்பட்ட தேரையுடைய ராயினும்<sup>13</sup> உங்கள் முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர்; நுமது வாள்வலியால் அவன்தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்புரிசை: விடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறிய யானைப்பண்ணி வாசித்து<sup>16</sup> நறுநாற்றத்தையுடைய, தழைத்த, கூந்தலையுடைய, நும்விறலியர்பின்வர, ஆடினிராய்ப், பாடினிராய்ச், செல்லின்<sup>17</sup> அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன். (ஏ - நு.)

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண்வந்தது. ஒரியென்பது, தேன் முகிரந்தாற் பரக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலையெனினும் அமையும். குன்றம் தேன் சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நான்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்வினையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்குவீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினாரெனினும், கருகியது: நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாக்கக்கொள்க. வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர். வான்கணற்றென்றது, மலையின் ஓக்கமும், பரப்பும். மீன்கணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும். ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை. தானேயென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவிமுதலாயின இயற்றலும். விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (க0க)

(கக0.) / கடந்தடு தானே மூவிருங்குடி

2 புடன்றனி ராயினுதி பறம்புகொளற் கரிதே!

3 முந்தா நூர்த்தே; தண்பறம்பு நன்னாடு

4 முந்தா நூரும், பரிசிலர் பெற்றனர்;

5 யாமும் பாரியு முள்ளே;

6 குன்று முண்டுநீர் பாடினார் செலினே. —

6 தீனையும் துறையும் அவை.

9 முவேந்தரும் பறம்புநற்றியிருந்தாரா அவர் பாடியது.

(இ - ன்) வஞ்சியூதி, எதிர்நிற்கொல்லும், படையினையுடைய, மூன்றுதிறத் திருங்கூடிப், பொருதிராயினும் பறம்புகொள்ளுதற்கு அரிது; முந்தாறு, ஊரையுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்தாறாரும், பரிசிலர்பெற்றனர்; நீயிர் பாடினிராய்வரின், நுமக்கு யாமும் பாரியுமுள்ளேம்; அதுவேயன்றி, மலையு முண்டு. (ஏ - நு.)

\* பவணழிந்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

111-113.

கக்க

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

✓ நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர்முன்னேபெற்றமையின், அது துமக் குக்கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (கக0)

(ககக.) / அளிதோ | தானோ | பேரிருங் | குன்றே !  
2 வேலின் | வேறல் | வேந்தர்க்கோ | வரிதே !  
3 நீலத் | திணைமலர் | புளைய | முண்கட் !  
4 திணைமகட் | கௌதாற் | பாடினள் | வரினே. -

திணையும் துறையும் அவை.

10 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம் ; அது வேலான்வெல்லுதல் வேந்தர்க்கோ அரிது ; நீலத்தினது, இணைந்தமலையொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய திணையையுடைய வீறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின். - (எ - று.)

✓ பாடினளாய்வரினென்றகருத்து : அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மை யால், மயக்கி, வென்றுகோடல், அரிதென்பதாம். (ககக)

(ககஉ.) / அற்றைத் | திங்க | எவ்வெண் | ணிலவின் !  
2 மெந்தையு | முடையேமெங் | குன்றும் | பிறர்கொளார் ;  
3 அற்றைத் | திங்க | எவ்வெண் | ணிலவின் !  
4 வென்றெறி | முரசின் | வேந்தரெங் !  
5 குன்றுங் | கொண்டார்யா | மெந்தையு | மிலமே. !

திணை - பொதுவியல் ; துறை - கையறுநிலை.  
பாரிமகளிர் பாடியது.

(இ - ள்.) - மூவேந்தரும், முற்றியிருந்த, அற்றைத்திங்களின், அவ்வெள்ளிய நிலாவின் கண் எம்முடைய தந்தையையுமுடையேம் ; எம்முடைய மலையையும் பிறர் கொள்ளார் ; 3 இற்றைத்திங்களது, இவ்வெள்ளிய நிலாவின் கண் 4 வென்றெறந்த முரசையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார் ; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம். - (எ - று.)

✓ திங்களை மாதமென்பாருமுளர். ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின் வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்வின்றது. (ககஉ)

(ககங்.) / மட்டினய் | திறப்பவு | மைவிடை | வீழ்ப்பவு !  
2 மட்டான் | ருனாக் | கொழுந் துவை | யூன்கோறும் !  
3 பெட்டாங் | கியும் | பெருவளம் | பழுனி,  
4 நட்டனை | மன்னே | முன்னே | யினியே !  
5 பாரி | மாய்ந்தெனக் | கலங்கிக் | கையற்று !  
6 நீர்வார் | கண்ணே | தொழுதுநிற் | பழிச்சிச் !  
7 சேறும் | வாழியோ | பெரும்பெயர்ப் | பறம்பே !

Xiii.

8 கோறிரண்முன்கைக் குறுந்தொழி மகளிர்  
9 நாரிருங்கூந்தற்கிழவரைப் பட்டர்ந்தே.

11

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைப், பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டுபோவான், பறம்புவிடுத்த  
கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) மதுவிருந்தசாடியை, வாய்திறப்பவும், ஆட்டுக்கிடாயைவீழ்ப்பவும்,  
2 அடப்பட்டு, அமைந்தொழியாத, கொழுவிய, துவையையும், ஊனையுமுடைய சோற்  
றையும், விரும்பிய, பரிசே, தரும், மிக்கசெல்வமுதிர்ந்து, எம்மோடு, நட்புச்செய்தாய்,  
முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணை  
யுடையோழாய்த் தொழுது, நின்னைவாழ்த்திச் செல்லுதும், பெரிய பெயரையுடைய  
பறம்பே, கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட, திரண்ட, குறியவனையையணிந்த, முன்  
கையினையுடைய மகளிரது, மணங்கமழும், கரியகூந்தலைத், தீண்டுதற்கு, உரியவரை  
நினைந்து. (எ - று.)

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை, முன்; இனி நாரிருங்கூந்தற்கிழவ  
ரைப்பட்டர்ந்து சேறுமெனக்கூட்டுக.

மன் - கழிவின்கண்வந்தது. வாழியும், ஓவும் - அசைநிலை. ஆனாக்கொழுந்  
துவையென்பதற்கு, விருப்பம் அமையாத, கொழுந்துவையெனினுமமையும். (ககௌ)

(ககசு.) / ஈண்டுநின் றோர்க்குந், தோன்றுஞ் சிறுவரை

2 சென்றுநின் றோர்க்குந், தோன்றுமன்ற

3 களிமென் றிட்ட கவளம் போல்

4 நயவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்

5 வாரசும் பொழுது முன்றிற்

6 நேர்வீ ளிருக்கை நெடியோன் குன்றே! -

12

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளினைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நிற்குகொல்லியது.

(இ - ள்.) இவ்விடத்துநின்றோர்க்குந்தோன்றும், சிறிது எல்லையோய் நின்  
றோர்க்கும்தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளத்தினது  
கோதுபோல, துப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட, கோதுடைத்தாகிய, சிதறியவற்றினின்  
றும், நவாரந்த மதுச்சேறெழுமுகும், முற்றத்தையுடைய, நேர்வழங்கும் இருப்பை  
யுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை. (எ - று.)

கெடியோன்குன்று, தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்து காணுதார்க்கும்  
செவிப்புலனாகத்தோன்றும், அவனுளனாகலத்து; இப்பொழுது பிறம்புபோலக்  
கட்புலனாகத்தோன்றுமளவாயிற்றெனக், கையற்றுக்கூறியவாறுகக்கொள்க. (ககசு)

(ககரு.) / ஒருசர் ருவி யார்ப்ப வொருசார்.

2 பாணர் மண்டி நிறையப் பெய்மார்

3 வரக்க வக்க தேக்கட் டேறல்



ககஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

4 கல்லலைத்|தொழுது|மன்னே|பலவே|ல்

5 ஸண்ணல்|யானே|வேந்தர்க்|

6 கின்னா|னாகிய|இனியோன்|குன்றே!

13 தீணையும் துறையும் அவை.  
அவனை அவர் பாடியது.

2

(இ - ள்.) ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டை கள்நிரம்ப வாக்கவேண்டி வடிக்க, உக்க இனிய கள்ளாகியதேறல் கல்லையுருட்டி யொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந் தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது. (எ - று.)

குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அதுகழிந்ததென்றுகூட்டுக.

அருவியும், அவனுளறையின், உளதாவதென்பதுகருத்து. மன் - கழிவின்கண் வந்தது. குன்று தேறல் கல்லலைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககக.) தீநீர்ப்|பெருங்குண்டு|சுனைப்பூத்த|சுவளைக்|

2 கூம்பவிழ்|முழுநெறி|புரள்வரு|மல்குல்|

3 ஸேந்தெழின்|மழைக்க|ணின்னகை|மகளிர்|

4 புன்முக|கவலைய|முண்மிடை|வேலிப்|

5 பஞ்சி|முன்றிற்|சிற்றி|லாங்கட்|

6 பீரை|நாறிய|சுனாயிவர்|மருங்கிண்|

7 ஸீத்தலைக்|குப்பை|யேறி|யுமணர்|

8 குப்போ|யொழுகை|யெண்ணு|புமாதோ|

9 நோகோ|யானே|தேய்கமா|காலை|

10 பயில்பூஞ்|சோலை|மயிலெழுந்|தூர்லவும்|

11 பயிலிருஞ்|சில்ம்பிற்|கலைபாய்ந்|துகளவுங்|

12 கலையுங்|கொள்ளா|வாழிப்|பலவுங்|

13 கால்|மன்றியு|மரம்பயம்|பகரும்|

14 யாண|ரருஅ|வியன்மலை|யற்றே|

15 புண்ண|னெடுவரை|யேறித்|தந்தை|

16 பெரிய|நறவிற்|கூர்வேற்|பாரிய|

17 தருமை|பறியார்|போரெதிர்ந்து|வந்த|

18 வலம்படு|தானே|வேந்தர்|

19 பொலம்படைக்|கலிமா|வெண்ணு|வோரே!

14 தீணையும் துறையும் அவை.  
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) இனியநீரையுடைய பெரிய ஆழந்த சுனைக்கப்பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதொழித்த முழுப்பூவாற்செய்யப்பட்ட தழையசையுமல்குலை,

யும்<sup>3</sup> மிக்க அழகையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும் இனியமுறவலையுமுடையமக  
ளிர் புல்மொய்த்த கவலையையுடையவாகிய முள்ளால்நெருங்கிய வேலையையும்  
பஞ்சபரந்த முற்றித்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட்<sup>4</sup> பேர்க்குமுனைத்த சுரை  
படர்ந்தவிடத்தில்<sup>7</sup> ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண்ணேறி உமணர்<sup>8</sup> உப்புச்  
செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவர்;<sup>10</sup> நோவேன், யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவ  
தாக;<sup>10</sup> பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும்<sup>11</sup> பயின்ற பெரிய  
மலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவியுள்ளவும்<sup>12</sup> அம்முசுக்கலையும் நுகர்ந்துவெறு  
த்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு<sup>13</sup> தாமன்றாகவும், மரங்கள்பலவும், காயும்பழமுமுதலா  
யினவற்றை விளைந்துகொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போ  
லும் பயனுடைத்தாகிய<sup>15</sup> தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித்  
தம்முடைய தந்தையாகிய<sup>16</sup> மிக்க மதுவினையும், கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது  
பெறுதற்கருமையை யறியாமாய்ப் போரேற்றுவந்த<sup>18</sup> வென்றிப்பட்ட செனைய  
யுடைய அரசரது<sup>19</sup> பொன்றாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ்  
செருக்கிய குதிரையைஎண்ணுவார்!-(எ - று.)

4 வியன்மலையென்றது, அராமலையை. } நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

7 இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர்;  
இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்போயொழுகையை எண்ணுவர்;  
இதற்கு நோவேன்யான்; எனதுவாழ்நான் கெடுவதாகவென வினைமுடிவுசெய்க. -

அற்றேயென்னுமேகாரம் - அசைநிலை; வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறி  
தோர்தொடராக்கி உரைப்பினுமமையும். (ககக)

(ககக.) / மைமீன் புகையினுந் தாமந் தோன்றினுந்

2 தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்

3 வயலக் கிறையப் புதற்பூ மலர

4 மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்க்கண்

5 னாமா நெடுநிலை நன்பு லாரக் - 1

6 கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்

7 பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே

8 பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்

9 பாகிலை முல்லை முகைக்கும்

க0 முய்தொடி யாவையர் தந்தை நாடே.

15

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள் - சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும், எல்லாத்திசையினும்  
புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே, வெள்ளி போக்குறினும், வயலிடம் விளைவு  
மிகப் புதலிடத்துப் பூமலர<sup>4</sup> மனையிடத்துக் குழலியையின்ற, மேவியகண்ணையுடைய  
ஆமாவினது, நெடியநிலை, நல்லபுல்லையெயக் கோல் செவ்விதாகவின், அமைந்தோர்  
பலராக<sup>7</sup> மழைபிழைப்பறியாத, புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, <sup>8</sup> இளையவெருகினது

கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் துண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு. (எ - னு.)

பல்கியென்பதனைப் பல்குவெனத்திரிக்க.

அரிவையர் தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக்கூட்டுக.

என்றதனாற்போந்தது : புன்புலத்ததாயிருந்ததே ! அது பெயல்பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினுள் உளதாயதன்றே ; அவ்வாறு கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக்கொள்க. (கக௭)

(கக௮) / அறையும் பொறையு மணந்தி தலைய

2 வெண்ணாட் டிங்கி ளனைய கொடுங்கரைத்

3 தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கிள்வது மாதோ !

4 கூர்வேற் குலைஇய மொயம்பிற்

5 நேர்வண் பாரிதண் பறம்புநாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாறையும் சிறுகுவடுங்கடைய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத் துப்பிறைபோலும், வளைந்த, கரைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்தநீரையுடைய சிறிய குளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய நேர்வண்மையைச்செய்யும், பாரியதுகுளிர்ந்த பறம்புநாடு. (எ - னு.)

நாடுகுளங்கிள்வதென, இடத்துநிகழ்பொருளின்மொழில், இடத்துமேல் ஏறி நின்றது. மாதோ - அசைநிலை.

(கக௮)

(கக௯) / கார்ப்பெயற் றலையு காண்பின் காலைக்

2 களிற்று முக விரியிற் றெறுழிப் பூப்பச்

3 செம்புற் றியலி னின்னளைப் புளித்து

4 மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ

5 நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்

6 பனைகெழு வேந்தரை யிறந்து

7 பிரவலர்க் கியும் வள்ளியோ னாடே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) கார்காலத்துமழை பெய்துமாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட், புகர்போலத் தெறுழினது, மலர்பூப்பச் செம்புற்றின்கண், யலே இனியமோரோடு, கூட்டி, அடப்பட்ட, புளிக்கறிமையுடைத்து மெல்லிய திணையா

\* “சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நஞ்சிய, பிறங்குவெள்ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” என்பது சிறுபாணாறுப்படை [அடி அஎ - கூக].



சிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழலில்லாத  
நெடிய வழிக்கணின்ற, தனிமரத்தையொப்பு முரசையுடைய அடியின்மிகுத்தும்,  
இரவலர்க்குவதற்கும் வண்மையையுடையவனதுநடு. (எ - று.)

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னளைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொழுது  
ந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னளைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோ  
வெனக்கூட்டுக.

தெறுமென்றது, காட்டகத்ததோர்கொடி; புளிமாவென்றாப்பாருமூளர்.

- ✓✓ (கஊ0.) வெப்புள், விளைந்த, வேங்கைச், செஞ்சுவற்  
XX. 2 கார்ப்பெயற் கலித்தபெரும்பாட் டரத்துப்  
3 பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்  
+ 4 பல்லியாடிய பங்கிளைச் செவ்விக்  
5 களைகால் கழாலிற் றோடொலிப் பந்தி  
6 மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்  
7 கருந்தாள் போகியொருங்கு பீள் விரிந்து  
8 கீழுமேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து  
9 வர்லிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்  
க0 தனைகொய்யக் கவ்வை கறுப்புவ்வரைக் - 2-3  
11 கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பதி மாக, - 3-4  
12 நிலம்புதைப் பழுனியி டுடின றேறல்  
13 பல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும பகர்ந்து - 4-5  
14 நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப் - 4-5-6  
கரு பெருந்தோ டுலம் பூசன் மேலா  
16 வருந்தா யாணர்த்து நந்துங், கொல்லோ  
17 விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை  
18 யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவா  
19 பாடி யானப் பண்பிற் பகைவர்  
20 தோடுகழற் கழ்பலை கண்ட  
21 செருவெஞ் சேளய் பெருவிறி னாடே

18

தீணையும் துறையும் அவை.  
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டுநிலத்  
துக் கார்காலத்துமழையான்மிகுந்த பெரியசெவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட்புழுதி  
கலக்கப் பலசால்பட, உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பலவினையையுடைய  
செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலைதழைத்துப் பெருகி  
மெல்லிய மயிலினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஒங்கிக் கரிய தண்டெண்ணு

(கஊ)

கஉஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எல்லாம் ஒருங்கு சூல்விரிந்து கதிரினது, அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்  
துச் சீர்தாகவினைந்த புதியவாகையறுக்கத் திணையயரிய எள்ளிளங்காய்கறுப்ப  
அவனாயினது கொழுவிய, கொடியின்கண், வெள்ளைக்காய், அறுக்கும் செவ்வியாக  
12 நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேய்ப்  
பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே  
கடலைதுள்ள அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மனை  
யாள் கலம்புகுதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு;  
இனி அது, கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத்  
தந்தையாகிய அசைந்த, மூங்கில், இழைந்தொலிக்கும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய,  
புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும்  
வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டுநாணிப் பின்செல்லாது கண்டுநின்ற போ  
லாரும்பிய, சேயையொக்கும், பெரிய, வென்றியையுடையவனது. நாடு. — (எ - று.)

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும். நீந்தியென்பது முதலாய வினையெச்ச  
ங்கள் வினைந்தவென்னும் பெயுரச்சவினையோடும், அரியவென்பது முதலாக மேவர  
வென்பதீருகநின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடுமுடி  
ந்தன. பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. விசைப்பச் சோறட்டு  
மேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர்த்து;  
அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொ  
கை. வெப்புளென, வெம்மைக்கு, அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்நின்றது. வெம்மை  
யை உள்ளும் முதிர்ந்தவென்னுமனையும். (கஉ௦)

(கஉக.) \* ஒருதிசையொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்

2 பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்;

3 வரிசையறிதலே வரிதே பெரிதும்

4 தீதிலெளிதே மாவண் டோன்றல்

5 ஒதுநற்கறிந்தனை யாயிற்

6 பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டு

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கழிவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருதிசைக்கண், வள்ளியோனாகிய, ஒருவனைநினைந்து, நான்குதிசை  
யினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள் பலரும் வருவர்; அவர் வரிசையறிதல், அரிது; கொடுத்  
தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடையதலைவ! நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்  
ருக் அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து, வரிசை கருதாது, ஒருதரமாகப்பார்த்  
தலைத் தவிர்வாயாக. — (எ - று.) (கஉக.)

\* இப்பாட்டினை, பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதென்ற  
விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்  
திணையியல், ௩௬ - ம் குத்திரவுரை].

- (கஉஉ.) / கடல்கொள்ளப் படா அதுமலுந் நுக்கார்,  
 2 கழல்புனை திருந்தடிக்காரிநின் னுடே;  
 3 கழல்புறந் தருஉ மந்தண ரதுவே;  
 4 வீயர்தி திருவின் விறல்கெழுதாணை,  
 5 மூவரு ளொருவன் துப்பா கியரென -  
 6 வேத்தினர் தருஉங் கூழே துங்குடி  
 7 வாழத்தினர் வருஉ மிருவலுதுவே -  
 8 வடமீன் புரையங் கற்பின் மடமொழி,  
 9 யரிவை தோளள் வல்லதை.  
 10 நின்தென விலைநீ பெருமி தத்தையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்பொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற் கொள்ளார்; வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினதுநாடு; 3 அது, வேள்வத்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது; 4 கொடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர்பானின்னுமவந்தோர் தனித்தனிபுகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், துமதுகுடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது; 5 ஆதலால், வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பிணையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்று சொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெரிய செருக்கினையுடைய யாயிராநின்றாய்; இதற்குக்காரணமெனின. - (உ - மு.)

ஏத்தினர் தருஉமென்று, பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை, மூவருள், யாருருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென, அம்மூவரும் ஏத்தினர் தருஉமென்று உரைப்பினுமமையும்.

5 மூ. நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவை தோளள் வல்லதை, நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும், இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடைய யாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

- (கஉந.) / நாட்கள் ளுண்டு நான்மகிழ் மகிழின்  
 2 யார்க்கு மெளிதே தோர் தல்வே;  
 3 தொலையர் நல்லிசை விளங்கு மலையன்  
 4 மகிழா தீதத் விழையணி நெடுந்தோர்  
 5 பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்  
 6 பட்டமாரி யுறையினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.



(இ - ள்.) நாட்காலையே மதுவையுண்டு நாளோலக்கத்துமகிழ்ச்சியைமகிழின்,  
2 தோவுழங்குதல் யாவர்க்கும், எளிது; 3 கெடாத நல்ல புகழ்விளங்குமலையன் மது  
துகர்ந்து 4 மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளில் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர்,  
5 பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கணுண்டாகிய மழையினதுதுளியினும்  
பல. (எ - று.)

இதன்கருத்து : ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன்கொடை  
இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉரு)

(கஉச) 1 நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்,  
2 பதனன்று புக்குத் திறன்று மொழியினும்  
3 வறிது பெயர்குவரல்லர் நெறிகொளப்  
4 பாடான்றிரங்கு மருவிப்  
5 (இ) புகேழுமலையற் பாடியோரே.

22 தீணையும் துறையும் அவை.  
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நல்லநாளன்றாகப்போகிப், புள்ளிமித்தம், இடையேறின்று தட்பப்  
செவ்வியன்றாகச்சென்றுகடிக், கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லி  
னும் வறிதாக, மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட்ட ஓசைநிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியை  
யுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோரெனப்பாடியவர்கள். (எ - று.)

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது; செய்யுளாகவின். வறிதென்னும்  
குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட் பெயர்தலேர்டு முடிந்தது.  
வறியரென்றுரைப்பாருமுள். (கஉச)

(கஉரு.) 1 பருத்திப் பெண்டின் பனுவலன்ன

- 2 நெருப்புச்சின்னத் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
- 3 பருஉக்கண் மண்டையொழீமமாறு பெயர
- 4 வுண்கு மெந்தைநிற்காண்குவந் திசினே
- 5 நள்ளா தார்மில் சாய்த்தவல் லாள
- 6 நின்மகிழிநுக்கையே
- 7 புழுத நோன்பு கட்டிதின ருங்கு
- 8 நல்லமிழ் தாகந் நயந்துண்ணு நறவே
- 9 குன்றத் தன்னி களிற் பெயரக்
- 10 கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கு றும்மே
- 11 வெலீஇயோனிவனென
- 12 கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
- 13 விரைந்து வந்து சமரந் தாங்கிய
- 14 வல்வேன் மலையன் னலை னாயிண்

கரு னல்லமர் கடத்த வெளி தும னமக்கெனத்

16 தோற்றோன் ருனு நிற்கு நும்மே: ||

17 தொலைஇயோனிவனென

18 வொருநீ யாயின பெரும பெருமழைக்

19 கிருக்கை சான்ற வயர்மலைத்

உ0) திருத்தகு சேளயநிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிநம்போறையுள் சோழன் இராசகுயம் வேட்ட  
பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சேழந்தித் \*துப்பாகிய) தேர்வண்மலையனை  
வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சர்த்தனார் டாடியது.

(இ - ள்.) - பெருத்திதாற்குமபெண்டாட்டியது, சுகிரந்த, பஞ்சபேர்ன்ற நெருப்புத்  
தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய, நினைமசைந்த, கொழுவிதடிக்கைப் பெரிய உட  
விடத்தையுடைய கள்வார்த்தமண்டையோடு முறைமுறையாக ஒன்றற்கொன்று  
மாறுபட்ட உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ, நினைக்காண்பென்வந்தேன், படைவ  
ரது வலியைத்தொலைத்த வலிய, ஆண்மையையுடையோய், நினை மகிழ்ச்சியை  
யுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலியபகடு, பின் வைக்கோலைத்தின்றிற் போல,  
நினை தாளாற்றலாற்செய்தபொருளை யாவார்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண்  
ணுங்கன்ற, நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும்யானைபட எதிரின்று கொன்று  
வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோனிவனென நினைவே மகிழ்ந்துசொல்லும்;  
வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக்  
கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலைய  
னல்லனாயின், நல்ல போராவெல்லதல் நமக்கு எளிதெனத் தோற்றவனும், நம்  
மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நினைவே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ  
ஒருவனாயினாய், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்குமந்த உயர்ந்த  
மலையையுடைய திருத்தக்க சேழையொப்பாய், நினை நப்பாதவும் பகையாகவும்  
பெற்றோர்க்கு. (எ - று.)

புணுவலன்னநினைமென இயையும். நிலங்கவர் பென்பது, தவரவெனத் திரிக்  
கப்பட்டது; எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும். தாளாற்றலாற்  
செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்குவழங்கி எஞ்சியது, உண்டலான்,  
அழிகின்றனங்கென்றார். காண்குவந்தென்பன - ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்கு  
மென்பதற்கு முடிபாய்நின்றன. உண்குமென்பது, சுற்றத்தை உளப்படுத்திநின்  
றமையின், பன்மையொருமை, வழுவமைதியாய்நின்றது. மன் - கழிவின்கண்வந்  
தது.

பெரும், சேளய, வென்றோனும்; வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்; தோற்  
றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும்; அதனால், நிற் பெற்றிசினோர்க்கு  
ஒருநீயாயினையாதலால், நின்மகிழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்;  
பகடு அழிகின்றனங்கு நீ உண்ணுநறவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

\* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடமவண்ணத்தன் பேரிசாத்தனென்றும்  
பிரதிபேதமுண்டு.

கஉக

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை என்பதற்கு எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணந்தயங்குகொழுங்குறையெனினுழமையும். பருஉக்கண்மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய உடலிடம்பிரிப மண்டையெனினுமமையும். (கஉரு)

(கஉக.) ஒன்றார் யானையோடைப்பொன்கொண்டு

- 2 பாணர் சென்னி பொலியத் தைது
- 3 வாடாத் தாமரை குட்டிய விழுச்சி
- 4 சோடாப் பூட்கை தரவோன் மருக
- 5 வல்லே மல்லே மரயினும் வல்லே
- 6 நின்வழிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்குலம்
- 7 றுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
- 8 பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந் !
- 9 தெறலரு மரபினின் கிளையோடும் பொலிய !
- க0) நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்
- 11 புலன்முகக் கற்றவந்த னுளன்
- 12 ளிரந் துசென் மாக்கட் கினியிட் னின்றிப்
- 13 பரந்திசை நிற்கப் பாடின ன்தற்கொண்டு,
- 14 சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
- கரு) பொலந்தரு நரவா \*யோட்டிய வவ்வழிப்
- 16 பிறர்கலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை
- 17 யின்மை தூபப் விசைதர வந்துநின்
- 18 வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
- 19 ற்ரவெறியுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
- 20) வண்ணல் யானையோடு வேந்துகளத் தொழிய
- 21 ஷ்ருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்று
- 22 நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
- 23 பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே !

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசீற்றுறை.

மலையமான் திருமுடிக்காரியை மாறேக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொண்ணைக்கொண்டு பாணரதுதலை பொலியும்படிசெய்து, வாடாத் பொற்றாமரையைச்சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத, மேற்கோளினையுமுடைய, பெரியோன்மரபினுள் ளாய் ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விரைய நின்னிடத்துப் புகழைச்சொல்லுவேமாயின், இரப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலிபோலும் ஒலிபொருந்திய

\* ஒட்டியவழியென்றும் பாடம்.



1 அருவியையுமுடைய முன்னார்க்குவேந்தே<sup>19</sup> அழித்தற்கரியதன்மையையுடைய நின்  
சுற்றத்துடனேபெருக<sup>10</sup> நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும்<sup>11</sup> அறிவீன்கண்  
மாசற்ற அந்தணாளைய கபிலன்<sup>12</sup> இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு  
இடனில்லையாகப்<sup>13</sup> பாரந்து புகழ்நிற்ப்பாடினான்; அதனைக்கொண்டு<sup>14</sup> தினமிக்க  
சேனையையுடைய சேரன் மேல்கடலின்கட்<sup>15</sup> பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய  
அவ்விடத்து<sup>16</sup> வேறுசில மரக்கலம்போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும்,  
7 எமது மிழ்துரக்க<sup>17</sup> நிற்புகழ்கொடுவரவந்து, நினது வண்மையிலே சில சொல்லத்  
தொடுத்தனம், யாங்கள்; முட்போலும் பல்வினையுடைய<sup>18</sup> பாம்பையெறியும் இடி  
யேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பித்<sup>20</sup> தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசு  
போர்க்களத்தின்கட்பட்டி<sup>21</sup> பொறுத்தற்கரிய பூசலைச்சிறவெட்டிப் பெரிதும்<sup>22</sup> பொரு  
ந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும்<sup>23</sup> பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடைய  
யோய். — (உ - நு.)

உரவோன்மருக, பொருந, நாடுகிழுவோய், நின்வயிற்றினக்குவமாயின், அந்த  
ணான் கிளையொடும்பொலியு இசைநிற்ப்பாடினான்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம்  
செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதூரத்தலால் இசைநரவந்து நின்வண்மையிற்  
சிலதொடுத்தேம்யாமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க  
வெனினுமமையும். வண்மையிற்றொடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைப்  
புண்டனமெனினுமமையும். (கஉ௭)

(கஉ௭.) \* களங்கனி, யன்ன கருங்கோட்டுச் சிறியாழ்ப்

பாடின பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்

களில வாசிய புல்லரை நெடுவெளிற்

கரன மஞ்ஞை கணொடை சேப்ப

— (நு) கைகிரிய விழையணி மகளிரொடு

சாயின் நென்ப வாஅய்கோயில்

சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடையடிசில்

பிறர்க்கி வின்றித் தமவயிற்றருத்தி

யுரைசா லொங்குபுகழொழி இய

— கரு முரசுகெழு செல்வார் நகர்போ லரதே.

1 திணை - அது; துணை - இடைநிலை.

2 ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) — களாப்பதும்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக்  
கொண்டுபாடும் இனிய பாட்டைவல்லபுணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டுபோனாக  
ளாக, களிறுகள் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடியதறியின்கண்ணே  
நாட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடுதங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்

\* இப்பாட்டு, 'ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல்வரைப்பழித்தது' என்பர் நச்சி  
னார்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கூடு - ம் சூத்திரவுணர்].

கஉஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கரிய மங்கலியகுத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை; துகர்தற்கினிதாகிய தாளிப்பையுடைய அழகிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடையவயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்த மேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், அதனை ஒவ்வாது.-(எ - று.)

என்றதன் கருத்து: செல்வர்க்கர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்ததுபோன்றிருப்பினும், ஆய்கோயில் வறிதெனினும், அஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம். ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்க்கர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

- (கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை வந்தி  
2 ஷீரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழுவின்  
3 பாடின நெண்கண் கனிசெத்தடிப்பின்,  
4 னன்னச் செவன் மாறெழுந்தாலுங்  
5 கழறொடியர் ஆய் மழைதவழ் பொதியில்  
6 ஷாடுமகள் குறுகினல்லது  
7 பிடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே!

தினை - பாடாண்டினை; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம். அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) ஷீரப்பொதுவின் கண் பலவினது, பெரிய கோட்டினைகள்வாரும் மந்தி பரிசிலர் தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையினிய, தெளிந்தகண்ணிணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாரும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் தழலவிடப்பட்ட வீரவனையையுடைய ஆயது, முகிப்படியந் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லுமகள் அனுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசரணுகுதலிது.-(எ - று.)

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

- (கஉக.) குறியிறைத் தூரம்பைக் குறவர் மாக்கள்  
2 வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து  
3 வேங்கைகிழன்றிற் குரவை யயருந்  
4 திஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்  
5 குறையணையின்மேல் போரணை  
6 ஷீரவலர்க்கித்தியானையிற் கரவின்று  
7 வான் மன்பல பூப்பி னாது  
8 தொருவழிக் கருவழியின்றிப்  
9 பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது முன்னே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி. அவனை அவர் பாடியது.

கஉக

• (இ - ள்.) குறிய இறப்பையுடைய, சிறியமனையின்கட்டுறமக்கள், வளைந்த மூங்கிற்குழாயின்கண், வார்த்திருந்துமுதிர்ந்த, மதுவைதுகர்ந்து<sup>3</sup> வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட், குரவைக்கத்தையாடும்<sup>4</sup> இனியசுனையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரியமலையையுடையோன்,<sup>5</sup> ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும் தலைவன்,<sup>6</sup> அவன் இரம்போர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட ஆனைத்தொகை,<sup>7</sup> மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயும் பலமீனையும்பூக்குமாயின், அமையாது,<sup>8</sup> ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப்<sup>9</sup> பெருக, வெண்மையைச்செய்யுமாயின், அம்மீன் மெருகை அதனுக்குத் தப்பாது. (எ - று.)

✓ யானையிற் பிழையாதென இயையும். மன் - அசை.

(கஉக)

(கூடு.) விளங்குமணிக் கொடும்புணையும் நின்னாட்

2 டி.எம்.பி.டி.யொருசூல்பத்தி.னுமமோ

3 நின்னுநின் மலையும் பூடி வருநர்க்

4 கின் முகங் கரவாது வந்து நீயளித்த

(ரு) வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கரூக்

குடகடலோட்டிய நூன்றைத்

7 தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே. ||

தீனையும் துறையும் அவை.

அவ்னை அவர் பாடியது:

இ - ள். 1) விளங்கிய மணிகளானியன்றி வளைந்தபூணாகிய ஆரத்தையுடைய ஆயே, 2) நினது நாட்டின்கண் இனையபிழை ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்றுபெறுமோதான்? - நின்னையும், நின்மூலையையும், பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு 4) இனியமுகத்தை, ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீ கொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யாணையையெண்ணின், 6) நீ கொங்கரை, மேல்கடற்கண்ணே, ஒட்டப்பட்டநாளில் 7) அவர், புறக்கொடுத்தலால், தம்மிடத்தினின்றும், பெவீர்த்துப்போகடப்பட்ட, வேலினும்பல. (உ - று.)

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து : படைக்கலமில்லாதாரா ஏதஞ்செய்  
வாரில்லயாதவின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்டவேலென்பதாம்;  
அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார், முன்னோக்கிச், சாய்த்துப்பிடித்த, வேலென்  
பாருமுளர்.

V. இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. |

(கரு)

(கருக.) மழைக்கண்ணஞ் சேக்கு மாமலைக் கழுவன்,

2 வழைப்பூங் குண்ணி, வாய்வா, ளண்டி, ரன்

சூன்றம் வாடின, கொல்லோ

4. களிநுமிசு ஸ்டேயஸிக் கவின் பெறு காட்டே.

**தீனையும் துறையும் அவை.**

அவனை அவர் பார்த்து.

இ - ள். - முகிலினம் சென்றுறங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத்தலைவன், <sup>2</sup>சரபுண்ணைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாயித்தவாளினை யமுடைய அண்டிரானது

கௌ. ௨



132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

கந 0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

8 மலையைப்பாடினவோ? 4 களிறுகளை மிகவுமுடைய, இந்தக் கவினையுடையகாடு. (எ - து.)

யானைக்குப் பிறப்பிடமிருக்கிறகாட்டினும், அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனைன்பதும் ஓர்பெயர்.

(கநக)

(கநஉ.) முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேனே -

1 யாழ்கென்னுள்ளம் போழ்கென்னுவே!

2 பாழர்க்கிணற்றிற் தூர்கவென் செவியே!

3 நரந்தை ந்தும்பின் மேயந்த கவரி

4 குவளைப் பைஞ்சனை யருகியயல்

5 தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதையும்

6 வடதிசையதுவே வான்றோ யிமயந்

7 தென்றிசையா ஆய்குடியின் றியிற்

8 பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலையுலகே!

6 தீணையும் துறையும் அவை. அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். யாவரினும், முன்னே, நினைக்கப்படுமவனைப், பின்னே நினைத்தேன், யான்; அவ்வாறுநினைந்தகுற்றத்தால் எனதுள்ளம், அமிழ்ந்திப்போவதாக; அவனை யன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும், கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனதுசெவியும் பாழ்பட்ட ஊரின் கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியுல்லையுமேயந்தகவரிமாக், குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையினீராதுகாந்து, அதன்பக்கத்தவரைய தகரம் தன்னது குளிர்த்தமிழலின் கண் தனது பிணையுடனேதங்கும் வடதிசைக்கண்ணநாகிய வாளைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின், இந்தப் பரந்த இடத்தை யுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக்கெடும். (எ - து.)

\* 'முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேன்' என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்கார ணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியென வும், ஏனையவற்றிற்கும், காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது; அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்கவேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வலகுபிறமும்; அதனால் இமயத்துக்குமுன் னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்த; எனதுநாப் போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாகவென்றதாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கநஉ)

(கநக.) மெல்லியல் விறலிந் தல்லிசை செவியிற்

2 கேட்டினலலது காண்பறியுலையே

\* 'இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத்தாங்கும் ஆய், உளதாகவும் பிறரிசை யைக்கேட்ட செவி, தூர்க; கேட்டுப், பிறரை, நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்த; நினைத்துப் பிறரைப்பாடியநாப், போழ்வதாகவென, உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க' என்று மதிலைப்பட்டிப், பிரதியிலுள்ளது.

- 3 காண்டல் வேண்டினை யாரின் மாண்டநின்  
 4 விராவளர் கூந்தல் வராவளி யுளரக்  
 5 கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி  
 6 மாரியின்ன வண்மைத்  
 7 தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.

71 தீனை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.  
 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - மெல்லிய இயல்பினையுடையவிறலி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற்  
 2 கேட்பினல்லது, அவன்வடிவைத் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினாயின்,  
 மாட்சிமைப்பட்ட நினது 4 மனமவனரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துத் தாற்றுவந்  
 தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சியுண்டாகநடந்து மழைபோன்ற  
 வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக்காணச் செல்வாயாக. - (எ - று.)

‘விராவளர் கூந்தல் வராவளி யுளர’ என்றது, ‘காண்டைமேற்காற்  
 றடிக்க’ என்பதோர்வழக்குப்பற்றிநின்றது. அதனற் பயன்: பிறிதொன்றால் இவ்விட  
 யூறில்லையென்பதாம். ஆய் மாரியின்னவண்மையனாதலின், விறலியை அம்மாரி  
 யைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செல்லென்றவாரும். யாழநின்னென்று பாடி  
 மோதுவாருமுளர்.

### Pure Virtue (134).

‘What's done in this world shall in other worlds  
 avail,’—men say who virtue make a thing of merchandise;—  
 Ay's generous soul follows the course marked out  
 by all the ancient great and good.

[i.e.—The mercenary spirit that expects just so much  
 bliss in Svarga as virtuous deeds have purchased, was not  
 in King Ay. His virtue was founded on time-sanctioned  
 rules and precedents. In Kural, Ch. XIV., this is Orukkan.  
 For the ‘merchandise’ compare Pope's Nāladīyār, Int. to  
 Ch. XI., p. 66.]

பற்றும் போயவழியென்று உலகத்தாராகருத், அந்த நற்செய்கையிலே  
 பட்டது, அவனது கைவண்மை. - (எ - று.)

அன்றி, ஆய் அறவிலைவாணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறி  
 யெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று; அவன் கைவண்மையென்றுரைப்பாரு  
 முளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்  
 பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. || (கங்க)

(கங்கு.) கொடுணி வழங்குங் கோடியர் நெடுவரை

XXV 2 யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்

3 தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லோதுக்கின்

4 வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்

5 பொன்வாரந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்

6 விரிவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

- 7 படுமலை நின்ற பயங்கெழு சிறியாழ்  
8 தொல்கு ளுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்  
9 புகழ்சால் சிறப்பினி னல்லிசை யுள்ளி  
10 வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று  
11 மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு  
12 கறையடி யானே யிரியல் போக்கு  
13 மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்  
14 களிற்று மன்றே மாவும் மன்றே  
15 யொளிற்று யுடைய புரவியு தேருமன்றே  
16 பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்  
17 தம்தெனத் தொடுக்குவ ராபி னேம்தெனப்  
18 பற்றேற்றுப் பயங்கெழு தாயமொ  
19 டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்  
20 காண்டல் வேண்டிய வுளவை வேண்டார்  
21 குறுமுரண் கடந்த வாற்றற்  
22 பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியுமலையின்கண் ஏறுதற்கரிய பிளப் பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப்பொருந்திய பயில அடியிட்டுநடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடையவனையையணிந்த கையையுடைய விறவி என்பின்னேவரப்பொன்னைக் கம்பியாகச்செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மையோடுபயிலுங் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை, நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒருமருங்கிலேயணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையையுடைய நினது நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான; எந்நாளும் மன்றத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் லேயையுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே யாம்வேண்டியது யானையும்ன்று; குதிரையுமன்று; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிப்பூட்டப்பட்ட தேரும்ன்று; பாணரும் புலவரும் கூந்தர்முதலாயினுமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத் தன்மைத்தா, நின்னுடையவாழ்நாட்கள்; யான்வந்தது நின்னைக்காண்டல்வேண்டியமாத்திரையே. பகைவரது மிக்கமாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய யாவரும் ஒப்பப்புகழும் நாட்டையுடையாய். (ஏ - று.)

நாடுகிழவோய், யான்வந்தது, களிற்றுமுதலாயினவேண்டியன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின்னுழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக; அல்லது உம்,



பாணமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் புணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக்  
குவராயினென் இயைத்துரைப்பினுமமையும்.

✓ கொடுவரி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகு  
பெயருமாம். இனித் ததைமெல்லொதுக்கினெனவும், வழுவில்பனுவலெனவும்,  
ஒளிறுநடைப்புரவியவெனவும் பாடமோதுவாருமுளர். வழுவில் பனுவல் புலம்  
பெயர்ந் திசைப்பவென்பதற்கு வழத்தல்பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்  
ந்துவாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுளர். (கநக)

✓ (கநக.) / யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப

✓ 1. விழைவலந்தப் பூற்றுன்னத்

3 திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ

4 வீரர்க்குழாத்தோடினைகூர்ந்த

5 பேர்ப்பகையென வொன்றென்கோ ? -

6 கிண்ணமையி னூன்வாழ்தி

7 தெண்ணீரிற்கண்மல்கிக்

8 கசிவுற்றவென் புல்கிளையொடு

9 பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க0) வின்னதன்மையு மறிந்தீயார்

11 நின்னதுதாவென நிலைதனா

✓ 12 மரம்பிறங்கிய நனிச்சிலம்பிற்

✓ 13 குரங்கன்னபுன் குறுங்குளியர்

✓ 14 பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ

க0) ஆங், கெனைப்பகையு மறியுனையு

16 பெனக்கருதிப் பெயரேத்தி

17 வாயாரநின் னிசைநம்பிச்

18 சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி

79 யிவண்வந்தி பெருநசையே

உ0) பெம்மக்கிவோர் பிறர்க்கிவோர்

21 பிறர்க்கிவோர் தமக்கிபவென்

22 புனைத்துரைத்தனன் யானாக

23 நினக்கொத்தது நீநாடி

24 நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலந்

உ0) தண்புணல் வாயிற றுறையூர் முன்றுறை

26 நுண்பல மணலினு மேத்தி

27 யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

\* துறையூர் அரிசில்கிழாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பத்தரினது புறத்தையொப்ப இழைசூழ்ந்த பல னையவினது  
 இடைக்கண் உளவாகிய புரைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு  
 விடாதேகிடக்கின்ற ஈரினது திரளோடு தங்குதல் மிக்க பேனாகியபகையை ஒரு  
 பகையென்பேனோ? உண்ணுமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தீரால் நிறை  
 ந்து வியர்ப்புற்ற எனது மூலசுற்றத்தோடு பசினோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகை  
 யென்பேனோ? அபிபெற்றிப்பட்ட எனதியல்பையும் அறியாராய் நின்கைப்பொரு  
 ளைத் தாவென்றுசொல்லி எம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மாங்கள்செறிந்த குளிர்  
 ந்தமலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்வியு குறிய  
 ஆறலை சுவர் பரந்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப்  
 பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினால் மிகவும் நினதுபெயரை  
 வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணேயேறி இவ்  
 விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் வறுமையுற்ற எங்களுக்கு  
 ஒன்றை இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம்  
 மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவாரன்றோ பயன்கருதியிடுதலால் தங்களுக்கே இடுவோ  
 ரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நினக்குப்பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து  
 எமக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த்  
 தலைகையுடைய துறையூரின் கண் துறைமுன்னர் துண்ணிய பலமணலினும் பல  
 நாள் வாழ்கவெனவாழ்த்தி உண்பேம், பெரும், நீதிநீதெனச் சொல்வதென - ளு.

பெரும், நீ நல்கியவளத்தை அல்கலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ  
 நாடிப் பரிசில்நல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

‘ஆயென்’ என்பதற்கு ஆயென்றுபிறர் சொல்லவேண்டும், ‘எமக்கீவோர்  
 பிறர்க்கீவோர்’ என்பதற்கு எமக்கீவோர் எம்வறுமையுண்டு வருத்தமுறுவோர்யாவர்  
 க்கும் ஈவோரெனவும், ‘பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப’ என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்  
 போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர் தமக்கே கொடுப்போராவரெனவுமுரைப்பாரும  
 ளர். கசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும். பேற்பகையென  
 வென்பதறி, ஏனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமென்பது, ஆங்கும் அசைநிலை கண் தெண்  
 ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கருசு)

(கருசு.) இரங்கு முரசி, னின்ஞசால் யானை,

2 முந்நீரேணி, விறல்கெழு மூவரை

3 யின்னுமோர்யான், வரவறியேனே

4 நீயே, முனியா னறியுமோனே துவன்றிய

5 கயத்திட்ட, வித்து, வறத்திற சாவாது -

6 கணுக்கரும்பி, னெலிக்குந்து,

7 கொண்டல், கொண்டநீர், கோடை, காயினாங்

8 கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து

9 கருங்கால், வேங்கை, மலரினாநம்,

10 பொன்னன்ன விசுமந்து -

11 மணியன்னநீர், கடற்படருஞ்

12 செவ்வரைப் பட்டப்பை, நாஞ்சிற்பொருந்

137:138

137

13 சிறுவெள்ளருவிப் பெருங்கடலை

14 நீவாழியநின் றந்தை

கடு) தாய்வாழியர்நிற் பயந்தகிணே!!

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசீற்றுறையுமாம்.

நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒரு சிறைப்பெயரியனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யானொருவனே பாடுமுவரவையறியேன்; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறிய மவன்; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரினமையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்ட நீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண் போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும் கரிய்தானையுடைய வேங்கை மலரின் நாடோறும் பொன்போலும்பூவெச்சுமந்து மணிபோலும்நீர் கடற்கட்கெல்லும்

12 செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடைய நாய்ப்பையுடைய, நீவாழ்வாயாக; நின்னைப் பெற்றோராகிய நின்றந்தையும் தாயுழ்வாழ்கு - (எ - று.)

நீர்மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில், இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. கோடைக்காயினுமென்பது பாடமாயின், கோடைத்துக்காயினுமென்றானும் கோடைக்கனையினுமென்றானுமுரைக்க. முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன; தன்புழமைதொன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் இன்னும் வரவறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கநடு)

(கநடு.) / ஆனின்ங் கலித்த வதர்பல துடந்து,

XVIII. 2 மரனின்ங் கலித்த முலைபின் னொழிய,

3 மீனின்ங் கலித்த துறைபல நீந்தி

4 புள்ளிவந்தி வள்ளுயிர்க் சீறியாழ்ச்

5 சிதா அருமிக்கை முதா அரிப் பாண

6 நீபே பேரெண் ணலையே நின் னிறை

7 மாறி வாடுவன மொழியலன் மாகோ

8 வெலியிருந் கதுப்பி னுயிழை கணவன்

9 கிளிமரீ இய லியன்புனத்து

க0) மரனணி பெருங்குர லணைய னுதலி னா

11 னின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே?

தீணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை மந்தனினநாகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - பெற்றத்தினது, இனமிக்க வழிபலவும்வந்து, மான்நீர்ள்மிக்க மலைபின் கழிய மீனின்ந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நினைந்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையுடைய சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின், பெரிய எண்ணத்தை யுடைய; நின்னுடைய தலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்கு



139/101

கடிகா

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

வாவென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி  
மருவிய அகன்ற, புனத்தின்கண், மரப்பொதும்பின்கண்ணைவத்த பெரிய, கதிரை  
யொப்பனாதலின், நீ அவன்பாற் பரிசில்பெற்றுவருதற்கண் நினைப்பழையபாண  
னென்று அறிவார்யார்.-(எ - று.)

நினைவருதலறிந்தனார்யார் என்பதற்குக்கருத்து: நினை அறிவாரும் அறி  
யாததன்மையையாவையென்பதாம். அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனார்யாரெனக்  
காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை  
யென்றான். 'மரணப்பெருங்குரலையன்', என்றது, கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வ  
னென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (கடிகா)

(கடிகா.) சுவலமுந்தப் பலகாய

- 2 சில்லோதிப் பல்லினாரும்மே -!
- 3 யடிவருந்த நெடிதேறிய
- 4 கொடிமருங்குல் விறலியரும்மே -!
- 5 வாழ்தல் வேண்டிப்
- 6 பெய்குறேன் மெய்குறுவல்;
- 7 லோடாப்பூட்டை யுரவோர் மருக! -
- 8 புயர்சிமையவுழாநாஞ்சிற்பொருந! -
- 9 மாயாவுள்ளமொடுபரிசுறுன்னிக!
- 10 கனிபதம் பார்க்கும் காலையன்றே;
- 11 நிதிலானன் வேந்தே வேந்தற்குச்
- 12 சாதலஞ்சாய நீயே யாயிடை
- 13 கிருநில மிளிர்ந்திசி னுஅங்கொருநாள்
- 14 சூருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
- கரு வருந்தலு முண்டென் பைதலற்கு மும்பே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.  
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) தோள் வடுப்படி பலமுட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாழ்மயிரையுடைய  
பல இளையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடி போலும் இடையினை  
யுடைய விறலியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பெய்சொல்லேன்; மெய்  
சொல்லுவேன்; 7 புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர்மரபிலுள்ளானே,  
8 உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய  
மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்துபொருந்திப் பின்புநின்று நின்  
10 மனம்நெகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை;  
11 நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய அரசன்; அவ்வரசன்  
பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; 13 அவ்விடத்துப் பெரிய, நிலம்பிறழ்ந்தாற்  
போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுடன்தாம், எனது  
பசித்துன்பத்தையுடைய சுற்றம்.-(எ - று.)

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்கடாநிலையாகவென்பதாகருத்து.()

- (கச0.) \* தடவுநிலைப் பலவினஞ்சிற்பொருநன்  
 1 மடவன்மன்மசெந்நாப்புலவீர்  
 2 வளைக்கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த  
 3 வட்கின் கண்ணுறையாக யாஞ்சில  
 4 அரிசிவேண்டி நேமாகத் தரன்பிற  
 5 வரிசையறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி  
 6 ஒருங்கடதுவளைஇய குன்றத் தன்னதோர்  
 7 பெருங்களிற்றுநல்கியோனே யன்னதோர்  
 8 தேற்றுவீகையு முளதுகொல்  
 9 க0) போற்றா ரம்மபெரியோர்தங்கடனே?

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

4 அவனை + அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நானூசின்  
 மலைக்குவேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர்,  
 3 வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட்பறித்த இலைக்கு மேல்  
 தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டி நேமாக, 6 தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை  
 யறிதலால் எம்வறுமையைப்பார்த்தலையுன்றித் தனதுமேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப்  
 7 பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையையளித்தான்; ஆதலான்,  
 ஒருவற்கு ஒன்றனைக்கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதோர் 9 தெளியாக்கொ  
 டையும் உளதோதான்? பெரியோர் தாங்கள் செய்யக்கடவமுறைமையைத் தெரி  
 ந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல். - (எ - று.)

✓ பிறவென்பது, அசைநிலை. கொல்லென்பது, பின்புங்கட்டியுரைக்கப்பட்டது. (கச0)

- (கசக.) பாணன் சூடிய பசும்பொற்றாமரை  
 1 மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்  
 2 கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட்டசைஇ  
 3 யூர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தாரி  
 4 யாஃ ரோவென வினவ லானாக  
 5 காரெ னைக்கற் கடும்பி யிரவல  
 6 வென்வே லண்ணற் காண ஆங்கே  
 7 சின்னிணும் புல்லியே மன்னே யினியே  
 8 யின்னே மாயினே மன்னே யென்று

\* இப்பாட்டினை, மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய 'கொடுப்போரேத்தல்' என்  
 னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்  
 திணையியல் கூறு - ம் குத்திரவுரை].  
 1 ஒளவையாரொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

-141.

142. 11. 04. 11.

கநஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- க0) \*முடாஅ போரா வாசுத லறிந்தும்  
 11 படாஅ மஞ்ஞைக்கீத்த வெங்கோ  
 12 கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்  
 13 னெத்துணையாயினு மீத்த னன்றென  
 14 மறுமைநோக்கின்றோ வென்றே  
 க0) பிறர், வறுமைநோக்கின்றவன் கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை; புலவராற்றுப்படையுமாம்.

4 வையாவிக்கேசப் பெரும்பேதுளைப் பரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) 'பாணன்குடிய' ஓட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ  
 2 மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலிணினித்த பொன்னரிமாலையுடனேவிள  
 ங்கக் கடியகுதிரையைப்பூண்ட - வடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாற  
 4 ஊரின்கண் இரந்திரோலச் சுரத்திடையிருந்தீர்; நீர்யாவிர்பாணரோ' என எம்  
 மைக்கேட்டலமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவல  
 னே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்முன் யாம் நின்னிணும்வறியேம்;  
 இப்பொழுது 8 அவ்வறுமைநீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம்; எந்நாளும் 10 உடா  
 போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக்கொடுத்த எம்மிறைவன்,  
 12 மதமிக்கயானையினையும், மனஞ்செருக்கிய, குதிரையினையுமுடைய பேகன் 13 எவ்வள  
 வாயினும் கொடுத்தல் அழகிதென்று, மறுபிறப்பைநோக்கிற்றோ வெனின், அன்று;  
 15 பிறரது மிடியைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை. - (எ - று.)

எங்கோ, பேகன், அவன்கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர்வறுமை  
 நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னிணும்புல்லிமேமன்' என்பது, 'பண்டுகாமென்' என்பதுபோலநின்றது.

ஒழிந்த மன் - அசைநிலை.

(கசக)

- (கசஉ.) / அறுகுளத்திக்குத்து மகல்வயற் பொழிந்தும்  
 1 - 2 புதுமிடத் துதவா துவர்நிலி மூட்டியும்,  
 3 வரையா மரபின் மாறி போலக்  
 4 கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்  
 5 - 6 தொடைமட்டம் படுத லல்லது  
 5 படைமட்டம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

Only in  
 general  
 sense  
 does come!

21 திணை - அது; துறை - இயன்மொழி;  
 5 அவனை உயர் பாடியது.

(இ - ள்.) - வற்றியகுளத்தின்கண்ணே பெய்தும், அகன்றவிளைநிலத்தின்கண்ணே  
 சொரிந்தும் இவ்வாறு, குளத்தும், விளைநிலத்தும்பெய்யாது களர்நிலத்தைநிறைத்

\* "வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய,  
 வருந்திற் லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேகனும்", என்பது  
 சிறுபாணற்றுப்படை [அடி அச - அஎ].

- 1 உதுநிலத்துதவாதென்றும் பாடம்.



தும், எவ்விடத்தும், வரையாதமரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினை யுடைய கழல்புனைந்த, காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படுதலல்லது பிற்படைவந்து கிலந்துபொரின, அப்படையிடத்துத் தான் அறியா மைப்பட்டான்.-(எ - று.)

படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட் டார்மேலும் மூத்தார் இனையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

(கசரு.) / மலைவான் கொள்கென வயர்பலி தூஉய் |  
2 மாரியான் முழைமேக் குயர்கெனக் |  
3 கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள் -  
4 பெயல்கண் மாறிய ஊவகையர் சாரற் |  
5 புனத்தினை யபிவிநாட் சினப்பேநர்க் |  
6 கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக |  
7 யார்கொ ளளிய டானே நெருநற் |  
8 சுரனுழந்து வருந்திய வெக்கல் பசித்தென |  
9 குணில்பாய் முரசி னிரங்கு முருவி |  
10 நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறா ராங்கண் |  
11 வாயிற் றேன்றி வாழ்த்தி நின்னு |  
12 நின்னுநின் மலையும் பாடி வின்னா |  
13 திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாண் |  
14 முலையக் கனைப்ப விம்மிக் |  
கரு குழலினை வதுபோல ஓழுதனன் பெரிதே!

தீணை - பெருந்தீணை; துறை - குறுங்கல்; தாபதநிலையுமாம். ①

அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணிகாரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) மலையை மழைவந்து குழ்க்வேன்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான், அப்பெயல் அமைந்து, முகில், மேலே போவதாகவேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய, குறமாக்கள், மழை இடத்துமாரிய உவகையராய் மலை சாரற்கட் புனத்தினையை உண்ணுநாட், சினத்தினுற்செய்யும் போரையும் கைவன் மையாற்கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய வினாந்த குதிரையையுடைய இவ்வு, அவ்வுருளத்தக்காள், யாரே? தான்? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே, நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற் கண்ணேவந்துதோன்றி வாழ்த்திநின்னு நின்னையும் நின்மலையையும் பாடி, அப்பொழுது இன்னொதாகச்சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தைநனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கியொலிப்பதுபோல் அமுதாள், மிகவும்.-(எ - று.)

மழைவேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

143.144: 6+1 Pēgan. 4

புந்நானூறு மூலமும் உரையும்.

மாக்கள் புனத்தினே அயிலுநாடே பேசு, என்னொக்கல்பசித்தென வாயிற்றோ  
ன்றி வாழ்த்திநின்ற நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல் இனையதுபோல் அழுதான்;  
அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல்? அவன்பால் அருள்பண்ணத்தகுமென வினை  
முடிக்க.

இது, நின்மலையிற்றோறவார்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டியபொழுது  
பெற்றுத் தாம்வேண்டுமுணவு நுகருமாறுபோல் இவளும் நின்னருள்பெற்று இன்ப  
நுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதோர் நயந்தோன்றிநின்றது. | மழைமிகப்பெய்தலா  
னென்பது ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேசுநாற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டலுறவார், அருள்பண்  
ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகுறினமையின், குறுங்கவியாயிற்று.

குறவர்மாக்கள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(கசுந)

(கசுச.) அருளாயா தீலோ கொடிதேயிருள்வரச்

- 1 சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
- 2 காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
- 3 நீன்று நெய்தலிற் பொலிந்த வண்கண்
- 4 கலுழந்தவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
- 5 வினை திலாளாக விளையோய்
- 6 கிளையை மன்னெங்கேன் வெய்யோற் கேன்
- 7 யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
- 8 முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
- 9 யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
- 10 யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
- 11 வருஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேகன்
- 12 நெல்லென வெவிலிக்குந் தேரோடு
- 13 முல்லை வேலி நல்லூ ரானே

4 தீணையும் துறையும் அவை  
அவனை அவள்காரணமாகப் \*பரணர் பாடியது.

1.210/இ - ள் - அருள்பண்ணாயாதல் கொடிது; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சீறிய  
யாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்பரிசுபண்ணி  
நினதுமழையை யேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, 4 நீலநறுநெய்தல்போ  
ன்று பொலிந்த; மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிடா துளிகள் பூணை  
யுடைய மார்பைநனைப்ப வருந்துதல் அமையாளாக, இளையோய், 7 கிளைமையை  
யுடையயோ எம்முடையகேண்மையைவிரும்புவோனுக்கு என யாங்கள் தன்னை  
வணங்கிக்கேட்டோமாக, 9 அவள் காந்தன்மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீ  
ரைத்துடைத்து நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்  
பொழுது; எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும்வரு

\* வன்பரணரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

13 மென்று புலரும் சொல்லுவரென்றுகூறினான்; விளங்கிய புகழையுடையபேகன், ஒல்லெனமுழங்கும் தேருடனே மூல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின் கண். — (எ - று.)

✓ கிளையையோவென ஓகாரமும், என்றாளென ஒருசொல்லும் வருவித்துணைக் கப்பட்டன.

யாம் நின்கானம் பாடினேமாக, இனைதலானாக, யாம் தற்றெழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திலனயந்து நல்லூரின் கண், என்றும் வருஉ மென்பவென்றான்; அவனை அருளாயாதல் கொடிதெனக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

✓ எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரை தோன்றநின் றது. இனி, யாம் தற்றெழுதனம்வினவினேமாக, அவளையத்தார் தய்விரலால் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைஞரேமல்லேம் இதுபுகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப்பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நனை நயந்து நல்லூரின் கட்சென்று வருமென்றுசொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோளும் ஆயத் தாரும் உறும் துன்புறவுதீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும்.

எம்போலொருத்தியென்றது, எம்மைப்போலும் பொதுமகனொருத்தியென அவனை இழித்துக்கூறியவாறு.

(கச்சு)

✓ (கச்சு.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்ற குளிப்

— 2 படா அமீதத கொடா அ நல்லிசைக்

— 3 கடா அயானை கிலிமான் பேக!

— 4 பசித்தும் வாரேம் பாரமுமில்லே

— 5 (ரு) களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சிறியாழ

— 6 நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி

— 7 யதஞ்செய்தீமோ வருள்வெய் யோயென

— 8 விஃதியா மிரந்தப் பரிசில்ஃ திருளில்

— 9 னின்மணி நெடுந்தேரேறி

— 10 (க0) பின்னாதுறைவி யரும்படர் களைமே!

கிளையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால் நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாங்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருத்தியகுதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும் வருவேமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்பட்டுச்சுற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய யாழை இசையின்பத்தைவிரும்பியுறைவார் அவ் விசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து அறத்தைச் செய்வா யாக அருளைவிரும்புவோயென இது, நிற்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின் கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேராயேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன் னதாக உறைகின்றவள் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகியநோமைத் தீர்ப்பா யாக. — (எ - று.)

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணி யாம் இர ந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.



இதுவென்றது, அப்படிப் படர்களைத் தலை. 'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென்  
றருளிப்' படாஅ மீத்தபேக' என்றகருத்த: இவ்வாறு ஒருகாரணமுமின்றியும்  
அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னூல்வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென்  
பதாம். இனி, அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று  
கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நிற்பால் அருள்பெருமையின் இன்  
னதுறைவி அரும்படீரை நீசென்றுகளைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டி  
யுரைப்பினுமமையும்.

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றஞ்சியென்பது உம் பாடம்.

(கசடு)

(கசக.) / அன்னவாகநின் னருங்கல வெறுக்கை

2 புனைபெறல் வேண்டே முடுபோர்ப் பேக!

3 சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல

4 நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து

5 பரிசினல்குவை யாழிற் குரிசினீ

6 நல்கா மையினை வரச் சாஅய்

7 யுருந்துய குழங்குநின் றிருந்திழையரிவை

8 கலிமயிற் கலாவங் கால் குவித் தன்ன

9 வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்

10 தண்கமழ் கோதைபுனைய

11 வண்பரி நெடுந்தோ பூண்கநின் றாவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள். / அத்தன்மையவாக; 'நின்னூல்தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும்  
செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலைவிரும்பேம்; கொல்லும்போனாயுடைய பேக,  
3 சீறியயாழைச், செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்துநின் துவலியநிஷமாகிய நல்ல மலை  
நாட்டைப்பாட, என்னைக்கா தலித்துப் பரிசில்தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அரு  
ளாமையாற் (கண்டாரிங்க மெலிந்து 6 அரிய துயரத்தான்வருந்தும் உன்னுடைய  
திருந்திய அணியையுடைய அரிவையது 8 தழைத்த மயிலினதுபீலியைக் காலொன்  
றக் குவித்தாற்போன்ற 9 தழைத்த மெல்லியகூந்தற்கண்ணே 10 மணங்கமழும்புகை  
யைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்ந்த, மணங்கமழும் மாலையைச்சூட வளவிய செல்வைய  
யுடைய உயர்ந்ததேரை நின்குதிரைகள் பூண்பனவாக (ஏறு).

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற்கொடுப்  
பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாரும். (கசக)

(கசஎ.) \* கன்முழையருவிப் பன்மலை நீந்திச்,

2 சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி, வந்ததைக்

3 காள்வா னின்னுறை தமிழள் கேளா

4 நெருந் லொருசிறைப் புலம்புகொண் டிறையும்

\* கன்முழையருவியென்றும் பாடம்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கசுந

நுழரிமதர் மழைக்கணம்மா வரிவை  
6 நெய்யொடு துறந்திழையிருங் கூந்தன்  
7 மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்  
8 புதுமலர்களுவின்று பெயரின  
9 னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருந்தூன் னூர் கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) கன் முழைக்கணின்னும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரி  
2 திற்கழித்துச் 2 சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப்  
3 பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் காரகாலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற  
4 ஓசையைத் தமிழளாகக்கேட்டு நெருநற்று ஒருபக்கத்துத் தனிமைகொண்டிருந்த  
5 அரிபாரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமான மறித்தினையு  
முடைய அந்த அரிவையது 6 நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிலை  
7 ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விலர்நெருங்கும் பரிசு  
இன்று வருவையாயின் 9 அதுவாகும், எம்முடையபரிசில்; ஆவியருடையவேந்தே.  
(எ - று.)

உறை - துளி; என்பது, ஆகுபெயரால் துளியினேசையை. மன் - அசை.

மன். 5 சிறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர்களுலும்படி அவ  
(எப்பால் என்னொடும்வரின், எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்ப்பூசதலோடு பேணுதலைத்தறந்தவெனினுமமையும். செவ்வழிபண்ணிவந்  
தது, புதுமலர்களுலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுளர். (கசுஎ)

(கசுடி.) கறங்குமிசையருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்  
EXLVII 2 னைசவினேன்ற ணைசவுள் னேத்தி  
3 நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து  
4 கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்  
5 பிடிந் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்  
6 செய்யா கூறிக் கிளத்தல்  
7 செய்யா தர்கின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்துறை.

\* கண்டரக்கோப் பெருந்தூளியை வன்புரணர் பாடியது.

(இ - ள்.) உச்சிக்கணின்னும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த  
மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியானாய் நச்சப்படும்  
செல்வத்தைவாழ்த்தி நாடொறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டு  
வந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின் கணிநுந்து குழந்திருந்தபரிசிலர்க்கு அளி  
த்துவிடுத்தலாற் பிறர்க்கியும் பெருமையில்லாத அச்சரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவிரு

\* கண்டிற் கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பெருந்தூளியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

748

149, 150

கசச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்:

ம்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாத தாயிற்ற; எம்முடைய சிறிய செவ்வியநா.-(எ-று.)

பொய்கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற், சிறுசெந்நா வென்றார். அருவியவென்றது; விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்நசைவளனேத்திமன் னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல், எய்யாதாகின்றெனக்கூட்டுக; நின்நசை வளன், ஏத்திக் கொணர்ந்து, முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உறைய் பினுமமையும்.

(கசஅ)

(கசக.) நள்ளி வாழியோ, நள்ளி நள்ளென்

2 மாலை, மருதம், பண்ணிக், காலைக்

3 கைவழி, மருங்கிற், செவ்வழி, பண்ணி,

4 வரவெமர், மறந்தன, ரதுநீ

5 புரவுக்கடன், பூண்ட, வண்மை யானே!

2 தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.  
அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) நள்ளி, வாழ்வாயாக; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய 2 மாலைப்பொழுதின் கண்ணே, மருதமென்கின்றபண்ணை, வாசித்துக், காலைப்பொழு தின்கண் கைவழியாகிய, யாழின்கட், செவ்வழியென்னும், பண்ணைவாசித்து\*வர 4 லாற்றுமுறைமையை, எம்முடைய, பாணர்சாகியிலுள்ளோர், மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஒம்புதலைக், கடனாக, மேற்கொண்டவண்மையான்.-(எ-று.)

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்; ஆகு 5 படியான். வரவவர் மறந்தனரென்பது உம்-பாடம்.

(கசக)

(கரு.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிறி கன்ன

2 பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்

3 தன்னு முள்ளென் பிறிதுபுலம் பட்டநகுவென்

4 னுயங்குபட்டர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி,

5 மானகணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்

6 வானகதிர்த்திருமணி விளங்குஞ் சென்னச்

7 செல்வத் தோன்றலோர் நல்வில் வெட்டுவன்

8 ரெழுதன வெழுதவற் கைகவித் திரீ இ

9 யிழுதி னன்ன வானினக் கொழுங்குறை

10 கானதர் மயங்கிய வினையர் வல்லே

11 தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்

12 தான்ருவி தியின் வினாவினன் சுட்டுநின்

\* ண்லாற்றுமுறைமையாவது, காலைப்பண் மருதமும், மாலைப்பண் செவ் வழியுமென்பது.



- 13 னிரும்பேரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலின் -  
 14 னிமிழ்தின் மிசைந்து காய்ப்பி நீங்கி  
 கடு நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்  
 16 \* கன்மிசை யருவி தண்ணென்பு பருகி -  
 17 விடுத்த ரொடங்கினே குகிவல்லே  
 18 பெறுதற் கரிய விதுசா னன்கலம்  
 19 பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென -  
 20 மார்பிற் பூண்ட வயங்கு காழாம்  
 21 மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டத்தனன்  
 22 நெந்நா டோவென நாகிஞ் சொல்லான்  
 23 யாரீ ரோவென்பு பெயருஞ் சொல்லான்  
 24 பிறர்பிறர் கூறவழிக்கேட் டிசினே  
 25 னிரும்புபுனைந் தியற்றப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி  
 26 யும்மலை காக்கு மணிநெடுயி குன்றிற்  
 27 பளிங்குவகுத் தனன் தீநீர்  
 28 † நளிமலை நாட் னள்ளியவ னெனவே

13 திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி  
 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - கடதிர்க்காலத்துப், பருங்கினது, கரியசிறனாகயொத்த துணியாகிய  
 சீரையையுடையேனாய்ப், பராவடியைப்பொருந்தி, தன்னைநினைவேனாய், வேற்று  
 நாட்டின்கட்டுசென்ற எனது ஒய்ந்த செலவானுளதாகிய வருத்தத்தினையும், மிடியை  
 யும்பார்த்து மானினது, திரளைக்கொலைத்த, குருதிதோய்ந்த, அழகிய வீரக்கழலின்  
 யுடைய காலினையும், வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவீளங்கும் உச்சி  
 யையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய ஓர்வலியவில்லினையுடைய வேட்டு  
 வன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி,  
 9 நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளியநினைத்தையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழி  
 யின்கண் வழிமயங்கிப்போகிய இனையர்தாம், விராய்வந்துபொருந்துவதற்குமுன்  
 12 னே, கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விராந்துசுட்டு, தினது மிகப்பெரியசுற்றத்  
 துடனே தின்மினென்றதருதலான் அதனை யாங்கள் அழித்துபோலத்தின்று சுடு  
 கின்ற பசிதீர்ந்ததாக, 16 நல்லரச்செறிவையுடைய நறிய குளிரந்த மலைச்சாரற்கண்  
 16 மலையுச்சியினின்றும்லீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக்குடித்து, 17 விடைகொள்ளத்தொட  
 ங்கினேனாக, விராயவந்து, பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள்  
 19 தருதற்கு வேரொன்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது  
 20 மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்கலையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்

\* கன்முனையருவியென்றும் பாடம்.

† “கரவாது, நட் டோ ருவப் பநடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை  
 விளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை  
 நாட னள்ளியும்” என்பது சிறுபாணற்றுப்படை [அடி ௧௦௩ - ௧௦௭].

nalli.

25

26

செறிந்த முன்னெக்கணந்த கடகத்துடனே தந்தனன்; நும்முடையநாடு எந்நாடோ  
வென்றிகேட்ப நாடும் சொல்லிற்றிலன்; நீ யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற்  
றிலன்; அவனும் பெயரும் பிற்பிறர் வழியினகண்ணே சொல்லக்கேட்டேன்  
யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்பட்டாத மிக்கபுகழையுடைய தோட்டியாகிய  
அம்மலையக்காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையையும் பனிங்கை வகுத்தாற் போ  
ன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீயையுடைய பெரிய மலையுடைய  
நள்ளி அவனென. — (எ - று.)

[பண்புமுதற்பொருந்தித் தொழுதனெனவும், மலையாக்கும் நள்ளியெனவு  
மியையும். அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிக்கேட்டிசினெனக்கூட்டுக.]

நீங்கி - நீங்க.

(கரு0)

✓✓✓ (கருக.) / பண்டும் பண்டும் பாடுந்ருவப்ப

- 2 விண்டோய் சிமைய விறலவலாக் கவாற்
- 3 கிழவன் செட்டிலும் படரி னிழையணிந்து
- 4 புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
- 5 பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
- 6 கண்ட ரக்கோ னாகவி னன்று
- 7 முயங்க லான்றிசின் யானே; பொலந்தேர்
- 8 நன்னன் மருக னன்றியு நீயும்
- 9 முயங்கற் கொத்தனை மன்னே! வயங்குமொழிப்
- 10 பாடுநர்க் கடைத்தி கதவி னுடுமழை
- 11 முணங்குசா லடுக்கம் பொழியு நும்
- 12 முணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரொமரே.

நீனையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டரக்கோவும்! \* இளவிச்சிரக்கோவும்! ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற  
பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டரக்கோவைப்புல்ல இளவிச்சிரக்கோவைப்  
புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லிராயினீரென அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) முன்பேயும் முன்பேயும், பாடுவார்விரும்ப, விசம்பைப்பொருந்திய  
உச்சியையுடைய சிறந்த, மலைப்புக்கத்துத் தமகணவர் நெடுந்தூரத்தேசெல்லின்  
ஆபரணத்தையணிந்து புல்லியதலையையுடைய மெல்லியபிடியைப் பரிசிலாகக்  
கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையு  
டைய கண்டரக்கோனாகலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலையமைந்தேன் யான்;  
பொன்றாற்செய்யப்பட்ட, தேரினையுடைய நன்னன்மரபிலுள்ளாநாதலன்றியும் நீ  
யும் தழுவதற்குப்பொருந்தியாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு  
அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகில் தெய்வமமைந்த அராமலைக்கண்ணே  
சொரியும் நுமது மணநாறும் உயர்ந்தமலையைப் பாடுதலை நீக்கினார், எம்முள்ளார்;  
ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன். — (எ - று.)

\* இளவிச்சிரக்கோவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

10/10/22

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கசன

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம் தரத்தே களிற்றுகொடு  
த்தல் போந்தது. || 'கிழவன்' என்பது, 'ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்பது  
போலப் பன்மைசுட்டி நின்றது. 'நன்னன்மருகன்னறியும்' என்றதற்கு 'பெண்  
கொலைபிரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வென்னை' என்  
றமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஓர்காரணமாக உரைப்பாருமுளர், பதமென்றது,  
புரிசிலை. மன் - ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (கருக)

- (கருக) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி 1
- 2 பேழ்வாயுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப் 2
- 3 புழற்றலைப் புக்கலை யுருட்டி யுறற்றலைக் 3
- 4 கேழற் பன்றி வீழியுல 4
- 5 தாழற் புற்றத் துழிபிற் தெற்றும் 5
- 6 வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன் 6
- 7 புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் தினைக்குங் 7
- 8 கொலைவன் யார்கொலோ? கொலைவன் மற்றிவன் 8
- 9 விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடையன் 9
- 10 ஞாந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற் 10
- 11 சாரலருவிப் பயமலைக் கிழவன் 11
- 12 ஞேரி கொல்லேயுல்லன் கொல்லோ? 12
- 13 பர்வெல் விற்றியோர் வண்ணநீரு 13
- 14 மண்முழா வமைமின் பண்பாழ் நிறுமின் 14
- 15 கருகண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின் 15
- 16 நெல்லரி தொடுமி னுஞ்ஞி தொடுமின் 16
- 17 பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின் 17
- 18 மதலை மாக்கோல் கைவலந்தமினென் 18
- 19 நிறைவு னுகலிற் சொல்லுபு குறுகி 19
- 20 முவேழ் துறையு முறையுனி கழிப்பிக் 20
- 21 கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது 21
- 22 தன்பெய் ராகவி னுணி மற்றியா 22
- 23 நாட்டிட னாட்டின் வருது மீங்கோர் 23
- 24 வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென 24
- 25 வேட்டுவ துமொழியவும் விடா அன் வேட்டத்திற் 25
- 26 றுனையிர் செகுத்தி மானிணப் புழுக்கோ 26
- 27 டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித் 27
- 28 தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பெரன் 28
- 29 பன்மணிக் குவையொடும் விரை இக் கொண்மெனச் 29
- 30 சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை 30



— 31 போங்கிருங் கொல்லிப் பொருந்! —

— 32 னேம்பா லீகை விறல்வெய் யோனே! —

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

வல்வில்லியை வன்பரணர் பாடியது.

161 இ - ன். ஆனையைக் கொன்றுவிடுத்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு  
2 பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் துளைபொருந்திய கோ  
ட்டையுடைய தாடிய தலையினையுடைய புள்ளிமாண்கலையையுருட்டி உரல்போலும்  
தலையையுடைய கேழலாகிய புன்றியைவீழ்ச்செய்து அதற்கு அயலாகிய ஆழ்தலை  
யுடைய புற்றின்கட்டிடக்கின்ற உடுப்பின்கட்சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டா  
கிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய  
அம்பு எத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோ  
தான்? கொலைவன் மற்றவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றுனாகமாட்டான்; செல்  
வத்தை மிகவுடையவையிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்  
பினையுடைய, காரற்கண்ணே, அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய  
12 ஒரியோ அல்லனோதான்? அவனாகத்தகும்; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்  
ணம்; நீங்களும் முழாவீன்கண்ணே, கார்ச்சனையையிடுமின்; யாழிலே பண்ணென்று  
த்துமின், கண்ணிறக்கப்பட்ட தும்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையு  
டைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள்; சல்லியை வாசியுமின்; சிறுபறையை  
அறையுங்கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டியின்; நமதுபிறப்  
புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்றுகொல்லி அணுகித்  
19 தலைவனாதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற் பரிசுமுடித்துப்  
பின்னர்க் கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்விறத்தை  
22 தன்பெயராலால் நாணிப் பின்னை யாங்கள் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோ  
றும் சென்றவருளேன், அவ்விடத்து ஒருவேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போரென  
25 யாம்விரும்புவதற்கு, அதற்குக் காலந்தராமல் வேட்டையின்கண் தானெய்த  
மாணினது நின்னத்தையுடைய தகையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கி  
28 னாற்போன்ற மிதுவைத்தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்ல  
பொன்னைப் பலமணித்திரளுடனேகலந்து, இதனைக் கொண்மினெனக்கொல்லிச்  
30 சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான்; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்  
ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், 32 பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றி  
யைவிரும்புவோன். — (எ - று.)

புழலென்றது, ஆகுபெயராற் புழலையுடையகோட்டை. களிற்றுயிரென்றது,  
ஆகுபெயராற் களிற்றினதுகைபோலும், விடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை. பாடு  
வல்விறலியேடர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றபாடுவாயாகவென்னுநினைவற்று.  
நீருமென்றது, கூட்டத்தை. மூவேழ்திறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்  
னும் மூன்றுதானத்தினும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றுறை  
யை; அஃறிணை இருபத்தொருநரம்பற்றொடுக்கப்படுமென்பெரிய, யாமெனினுமமை  
யும். தம்மினென்றது, தமினெனக்குறைந்துநின்றது.

கொல்லிப்பொருநனாகிய விறல்வெய்யோன், கோடுவெனப் பெயரியகாலை,  
அது தன்பெயராகலின்நாணி வேட்டதுமொழியுலும்விடராமும், நல்கியோனெனக்  
கூட்டுக. (கருஉ)

153

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கச்சு 161

- (கருங்.) / மழையணி, குன்றத்துக் கிழவ னாண்  
 1) மிழையணி, யானை, இரப்போர்க் கீயுஞ்  
 2) சுடர்விடுபசும்பூட் குர்ப்புமை முன்கை  
 3) புடுபோ, ராணுவாத னேரி  
 4) மாரி வண்கொடை, காணிய நன்றுஞ்  
 5) சென்றது முன்னெடு கண்ணுளங் கடும்பே  
 6) பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை  
 7) வரனார்த் தொடுத்த கண்ணியங் கலனும்  
 8) யானை யினத்தொடு பெற்றினர் நீங்கிப்  
 9) பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்  
 10) கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க  
 11) வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

12) திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

13) அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - முகில்குழந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலாகியபூண்  
 களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன்  
 னாற்செய்த அணியினையும் வளைந்தகடகமமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல்  
 லம்போர் அமையாத ஆதனோரியுது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண்  
 டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகத்தச்சுற்றம்; (அச்சுற்றத்தார்) குளிரந்த  
 நீரின்கட்பூவாத, மணிமிடைந்த, குவளைப்பூவை வெள்ளிநாராற்றொடுக்கப்பட்ட  
 பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றன  
 ராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட  
 பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்கனொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயி  
 னார், தமதுபாடுதலையுமறந்து. - (எ - று.)

குர்ப்புடையதனைச் குர்ப்பென்றார். குடிமை ஆண்மைத் தொடக்கத்தன,  
 நின்றருங்கேகின்று உயர்திணைமுடிவம்பெறுதலின் இக்கடம்பென்பதும் பொருளை  
 க்கால் முடிவுபெற்றது. கண்ணுளங்கடம்பெனநின்றவழி, அம் - அல்வழிச்சாரி  
 யை. மன் - அசைநிலை.

ஒரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடம்புசென்றது; சென்றபின்றை அக்  
 கடும்பாயினோர் தமதுபாடலுமறந்து, ஆடலும் ஒல்லாராயினார்; அதற்குக்காரணம்  
 பசியாராகன்மாறுகொலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(நுண்புணென்று பாடிமோதுவாருமுளர்.)

(கருங்.)

- (கருசு.) / திணைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினு  
 1) கறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்  
 2) சின்னீர் வினவவர் மாந்த ரதுபோ  
 3) லரசுருமைய ராகவும் புனாதபு  
 4) வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்

- 6 யானும், செற்ற தூதியம்; பேறியா தென்னே  
 7 னுற்றனென னுதலி னுள்ளிவந் தன்னே  
 8 னியென விரத்தலோ, வரிதே நியது  
 9 நல்கினு, நல்கா யாயினும் வெல்போர்  
 10) செறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்  
 11 தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்  
 12 தண்பல விழிதரு மருவிநின்  
 13 கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

கோண்கானங்கீழான மோசிகீரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) திரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண்; அணியவிடத்தேபோகினும் அறிவாணக்காணின், நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர்; உலத்ததுமக்கள்; அதுபோல் வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்த்தவள்ளியோராரினை ததுச்செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள் சிறிதாயினும், இவன் செய்தது, என்னென்று இகழேன், 7 வறுமையுற்றேனாதலின்; நின்னை நினைத்துவந்தேன்; எனக்கு ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தகிரினும் தாராயாயினும் பூசவிடத்து எறியும் படைக்கலத்துக்குப்புறத்து அடியிடா ஆண்மையையும், துகிலினது தூயவிரியையொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாயிறியும், குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது. - (எ - று.)

புறாதபவென்று பாடமோதிப் புறாதபப்படர்குவரெனினும்மையும்.

நீ அதுநல்கினும், நல்காயாயினும், ஈயெனவிரத்தல், எனக்கு அரிது; நினது ஆண்மையையும், கொண்பெருங்கானத்தையும் பாடல், எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கருச)

- 14 (கருரு.) வணர்கோட்டுச் சிறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ  
 2 யுணர்வோர் யாரென் னிடும்பைத் தீர்க்கெனக்  
 3 கிளக்கும் புரண! கேளினி நயத்திற்  
 4 பாழார் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ  
 5) வேர்தரு சுடரினெ தீர்கொண் டா அங்  
 6 கிலம்படு புலவர் மண் டை விளங்குபுகழ்க்  
 7 கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்  
 8 நண்டா ரகல நோக்கின மலர்நதே.

திணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) வனைநதகோட்டையுடைய சிறியயாழை உலர்ந்தமருங்கிலேதழுவிக்கொண்டு அறிவோர் யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்று சொல்லும் பாண, வான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பாயாக; நயத்தால், பாழாரின்



கண், \*நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழுகின்றனாயிற்றை  
எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்குமண்டை, விவிங்கிய  
புகழையுடைய கொண்பெருங்கானங்கிழானது குளிர்ந்த தாரையுடைய மார்பத்  
தை மலர்ந்துநோக்கின. — (எ - று.)

‘ஓர்தரு சுடரி நெதிர்கொண்டாங்கு’ என்புழி, இன் - சாரியை; அது,  
தோற்றம்வேண்டாததொகுதிக்கண்வந்தது. அன்றி, ஐக்கரம் - விகாரத்தால் தொ  
க்கதெனினுமமையும். நயத்திற்கிளக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகல  
நோக்கினவென இயைப்பினுமமையும். மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற  
கருத்து: கொடுக்கும்பொருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கின  
வென்றதாகக்கொள்க. (கடுக)

(கடுக.) / ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்றுத் -  
2 பிரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங்கானம்; -  
3 நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்  
4 தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மொன்று  
5 நிறையருந் தானே வேந்தரைத்  
6 திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே. ||

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - வன்மையாதல், வலியாதல், நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய  
மலைகள்; எந்நாளும்<sup>2</sup> இரண்டுநன்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு  
மலை; || அது, தன்பாற் பரிசில்நச்சிப்போன, இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு  
முன்புகடன்கொடுத்தோராலே<sup>4</sup> வளைப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும்; அது  
வன்றி, நிறுத்த<sup>5</sup> வரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்  
கும் தலைமையையுமுடைத்து. — (எ - று.)

இரவலர் சுட்டியென்று பாடமோதி, இரவலர்கருதிகொண்டு புத்தகளைத்  
தொடுத்து<sup>3</sup> ணக்கிடக்கினும்கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறிட்  
பண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும். ||

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கடுக)

(கடுக.) / தமர்தம்மப்பினது நோன்றல் லும், -

CLV 2 பிறர்கையறவு தானை ணதலும், - 2

3 படைப்பழி தாரா மைந்தினு கதலும், - 3

4 வேந்துடை யவையத் தீதாங்கு புநடத்தலும், - 4

5 நும்மோர்க்கு திகுவன லல்ல வெம்மோன்

6 சிலைசெல மலர்ந்த மார்புற் கொலவேற் 1.2.

7 கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன் 1.2.

\* “நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிராயிதழ் நெருஞ்சிப்பூ” என்ஞர் சிந்தா  
மணியிலும்; கோவிந்தையாரிலம்பகம், நுக - ம் செய்யுள். ||

கருஉ

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

CLVII.

ஏறெக்  
சேரன்.

8 னெமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை  
9 யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்  
க0 கட்சி காணக் கடமா; னல்லேறு  
10 மடமா, னொகு பிணைபயி ரழைப்பின்  
11 விடர்முழை யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்  
12 பெருங்க னுடனெம், மேறைக்குத் தகுமே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஏறெக்கோணைக் துறமகள் இளவெயின் பாடியது.

2 இ - ள் தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்தலும்; பிற  
ருடையமிடிமைக்குத் தான், நாணுதலும்; 3 பிழையிடத்துப் பிறர் பழிக்கப்படாத  
வலியையுடையனாதலும்; 4 அசுடைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுநட  
த்தலும்; தும்மால் மதிக்கப்படுதலைவாகுத் தகுவனவல்ல; 5 எம்முடையதலைவன்,  
வில்லைப் பூரணமாகவலித்தலான், அகன்றமார்பினையும், கொல்லும்வேலினையும் 7 காந்  
தீட்புவாற்செய்த கண்ணியினையுமுடைய, குறவர்க்குத்தலைமகன், 8 இயங்குகின்றமுகி  
லைத் தனது உயரத்தால், தடுக்கும், பயன்பொருந்தியமலையினது, உச்சிக்கண் 9 ஞாயிறு  
படுகின்றகாலத்தில், இனத்தினின்றும், தலைமயங்கித் தான்சேரும் - சேக்கையைக்  
காணாத காட்டின்கண், மானினதுநல்லகலை, மடப்பத்தினையுடைய மாணாகிய இளம்  
பிணையைப், பயிரான் அழைப்பின் அஃவோசையை விடராகிய முழையின்கட்  
கிடக்கின்ற, பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக்கேட்கும்  
13 பெரிய மலைநாடணாகிய எம்முடைய ஏறெக்கோனுக்குப்பொருந்தும். - (எ - று.)

'சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனினும்  
அமையும். (தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை - அசைநிலை.) (கருஉ)

(கருஉ.) முரசுகடிப்பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்,

2 முரசுடன் பொருதுவண்ணென்டுவனாக்  
3 கறங்குவெள்ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்  
4 பறம்பிற் கோமான் பாரியும்; பிறங்குமிசைக்  
5 கொல்லியாண்ட வலவி லோரியுங்;  
6 காரியூர்ந்து பேரமாக்கடந்த  
7 மாரியின்குழற்போர் மலையனுத்  
8 முரா, தேந்திய, குதிரைக், கீர்வேற்  
9 கூவிளங்கண்ணிக் கொடும்பு னெழினியும்  
க0 மீர்ந்தணை சிலம்பி னிருநேகுந்நிமுழை  
11 டிருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சின்மயப்  
12 பெருங்க னுடன் பேதனுந் திருந்துமொழி  
13 மோசி பாடிய வாயு; மார்வமுற்  
14 னுள்ளி வருந, ருலைவருநி, திரத்  
கரு) தள்ளா தியுந் தகைசால், வண்மைக்

1585

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கருநீ

- 16 கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
- 17 கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
- 18 பாடி வருநரும் பிறருங் கழி
- 19 ஸிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவண்ண
- 20) ணுள்ளி வந்தனென் யானே; விசம்புற்கு
- 21 கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
- 22 யாதினிக் கவினிய பல்வினார் வுற்று
- 23 முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
- 24 நுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடு உப் பயிரு
- 25) மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
- 26 விவண் விளங்கு சிறப்பி னியதேர்க் குமண
- 27 விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
- 28 பகைமேயும் படுகநீ யேந்திய வேலே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசீலகடாநிலையுமாம்.  
தமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள். + முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்த  
ருடனேபொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி  
கல்லை உருட்டி யோடும் பறம்பிற்கு வேந்தனாகியபாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய  
கொல்லிமலையையாண்ட வலியவல்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய  
குதிரையைச்செலுத்திப் பெரியபூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையு  
யும் மிக்கபோரினையுமுடைய \*மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரை  
யென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கடவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையு  
முடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய  
முழையினையும் மலைத்தற்கரியவலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்தசிகரங்  
கையுடைய<sup>12</sup> பெரியமலைநாடாகிய பேகனும், திருந்தியசொல்லையுடைய<sup>13</sup>மோசி  
யென்னுலவன்பாடப்பட்ட ஆயும்; ஆசைப்பட்டித் தன்னை<sup>14</sup> நினைந்துவருவாரு  
டையவறுமை மிகவுரிக்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடனமந்த வண்மையினை  
யுடைய<sup>16</sup> பகைவரைத்தூர்த்திய நளளியும், எனச்சொல்லப்பட்ட<sup>17</sup> எழுவரும் இறந்த

\* காரியென்பவன், இவனே; இவனை மலையமான்<sup>18</sup>றிருமுடிக்காரியென்றுங்  
கூறுவர்.

† இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்  
ரைக்குக் கவிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னுவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன்  
பேகனுஞ் சீரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்  
தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங்  
கறங்குமணி, வாலுனைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க்  
கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற், கழிஞ்ருடித் தடக்கிகக் காரியு நிழ  
றிகழ், நீல நாக நல்கிய கவிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந்  
தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக், கிழ்ப்பூஞ்  
சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவினை திங்களி யெளவைக் கீந்த, ஷரவுச்சினங்



15821

கருசு

புறநானூறு மூலமும் உ.நாயும்.

V பின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடி வருவாரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரது துன்  
 20 பத்தைத்தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தால், விளைந்து இவ்விடத்தேயரி  
 21 சில்பெறநினைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணெப்பாருந்த மூங்கிலிள்ள  
 22 ரும்மலையின்கட்குரபுன்னையோடு ஒங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற, பல்ரவின் கண்  
 23 ஆசைப்பட்டு முள்ளைப்புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த யலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன்  
 24 பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக் கையாற்றுகிற  
 செய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிர்மென்னுமலைக்குத்தலைவ,  
 25 உலகமுழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையு  
 முடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்க, நீ  
 எடுக்கப்பட்டவேல். — (எ - று.)

— ஆசினியோடுங்கவினியவென, ஒடு விரித்துநாக்கப்பட்டது. ஆர்வுற்றுப்பயிரு  
 மென்க. ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; நாப்பல வென்பாருமுளர். பாடி வருநரும்  
 பிறருங்கூடி இரந்தோரற்றத்தீர்க்கவேண்டுமெனக்கருதியென்று உரைப்பாருமுளர்.

V (கருசு.) வாழு, நாளோ, டியாண்டுபலவுண்மைபிற  
 2 நீர்தல்செல்லாதென் னுயிரெனப் பலப்புலந்து  
 3 கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி  
 4 நூல்விரித் தன்ன, கதுப்பினள் கண்டியின்னு  
 5 முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்  
 6 பசந்த மேனியோடு படரட வருந்தி  
 7 மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்  
 8 பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து  
 9 குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணைகத்த  
 10 முற்று விளந்தளிர் கொய்துகொண் டிப்பின்று  
 11 நீருலையாக வேற்றி மோரின்  
 12 றவிழப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து  
 13 மாசொடு குறைந்த வடுகைய ளறம்புழியாத்  
 14 துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோனும்  
 கரு என்றும், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்  
 15 கரிபுன மூய்க்கிய வகன்கட் கொல்லை

கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லாவக்கடற் றுனை யதிகனுங் காவாது, நடட்டோ  
 ருவப்ப நடைப்பரி கரிர, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை  
 பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை, நறும்  
 போது கருவிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த,  
 காரிக் குதிரைக் காரியோடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழு  
 சமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணீதோ, ளெழுவர் பூண்ட லீகைச் செந்துகம், விரிகடல்  
 வேலி வியலகம் விளங்க, வெருதான் றுங்கிய வுரனுடை நோன்றாள் .....  
 ஓவியர் பெருமகன்” என்று வள்ளல் எழுவரையும் சிறுபாணுற்றுப்படையிலுங்குறி  
 யிருத்தல்கரண்க [அடி அச - கஉஉ].

17 யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினி

18 யினல் செல்லா வேன்றி கழுமெனக்

19 கருவி வானந் தலை இயாங்கும்

20 மீத்த நின்புகழேத்தித் தொக்கவென்

21 பிசினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப

22 வயர்ந்தேந்து மருப்பிற கொல்களிறு பெறினுந்

23 தவிர்ந்து விடுபரிசில் கொள்ளலே னுவந்திநீ

24 டின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது

25 குன்றியுந் கொளவல் கூர்வேற் குமண

26 புதற்பட்ட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்

27 வகையில் விழுத்தினைப் பிறந்த

28 விசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - தனக்குச்சென்ற ஆண்டிகள் பல உண்டாதலின், இன்னும்போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத்துத் தான்பிடித்ததண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடியிட்டுநடந்து துலைவிரித்தாற்போலம் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்துமுற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே, நினைவுவருத்த வருந்தி 7 மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் 8 பிசைந்துமெல்லுதலால் உலர்ந்தமூலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் 9 குப்பையின்கண் படுமுதலாகவெழுந்த கீரையின்து முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகினைத்த முகிராத இளையதளிரைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே 10 நிரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி 12 அவிழாகியவுணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று 13 மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய் அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணாளுகிய என்னை விரும்பியே 14 ளுமென்று சொல்லப்பட்ட இருவருடைய நஞ்சுமும் தூதலிப்ப, வேடர் 5 சுடப்பட்டிக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுமுத அகன்ற இடத்தை யுடைய கொல்லைக்கண் 7 ஐவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுக் கோடைமிகுதியான ஈன்றலைப் பொருந்தாத திணைக்கு இழுமெனும் அணுகரணவொலியுடனே 16 மிகனும் இடியுமுதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினைபுகழைவாழ்த்திப் 21 பிசினலால்வருத்தமுற்ற ஈண்டியு ளனது சுற்றமுமகிழ் 22 மேம்பட்டு எந்தியகோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித்தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன்; 19 மிகிழ்ந்து 5 யான் இன்புற விரையுத் தந்து விடுவையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடைய பொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே 23 அவ்வின்புறுதற்கண்ணேபட அருளுதலே வேண்டுவேன், வென்றிப்புகழையுடைய 27 வகையில்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே! நினைப்பாடிய யான். - (அ - று.)

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடியயான், கொல்களிறுபெறினும் தவிர்ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன்; இருவாநெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப, அவந்த



இன்புறவிடுதியாயிற் குன்றியுங்கொள்வேன்; அதற்பட அருளல்வேண்டுவெனக்  
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. 11

✓ வாழு நானோடி யாண்டுபல வண்மையின் என்பதற்கு, இன்பதுகர்ந்துகழி  
ந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்துதுன்பமுற்ற யாண்டுபலவண்மையினென்னு  
மமையும். குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுள். ஆங்கு  
மென்னும் உம்மை இச்சிறிறைவு. (கருகூ)

- ✓ (ககூ0.) உருகெழுஞாயிற்றெண்கதிர் மிசைந்த  
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென  
3 திசுக்குர லேறெடு துளிசொரிந் தாங்குப் -  
5. 4 பசிதினத் திரங்கிய கசிவுப்பு யாக்கை  
5. 6 புவிழ்ப்பு குவறியா தாகலின் வாடிய  
6 நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்  
7 குயக்கொள் கொழுந் துனை நெய்யுன் யடிசின்  
8 மதிசேர் நான்மீன் போல நவின்ற  
9 சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற வீர இக்  
க0 கேடின் றாகப் பாடுநர் கடும்பென்  
11 வரிதுபெறு பொலன்கல் மெளிதினின் வீசி  
12 நட் டோர் நட் டி நல்லிசைக் குமணன் -  
13 மட் டார் மறுகின் முதிர் திதோனே -  
14 செல்குவை யாயின ல்குவன் பெரிதெனப் -  
கரு பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்வினாந்  
16 துள்ளந் தூரப் பவந்தனெ னென்றந்  
17 றில்லுணைத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்  
18 புல்லுணைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்  
19 பாவில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெரு அன்  
20 கூழுஞ் சோறுங் கடை இயுழி  
21 னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு  
22 மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டிய  
23 தொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்  
24 பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்  
உரு வினவு லாளு ளாகி நனவிண்  
26 னல்ல லுழப்போண் முல்லல் சிறப்பச்  
27 செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே  
28 விடுத்தல் வேண்டுவ லத்தை புடுகிநா  
29 நீர்சூழ் நிலநுரை யுயரநின்  
30 சீர்கெழு விழுப்புக் கேத்துகம் பலவே

தீணையும் துறையும் அவை.

✓ அவனை அவர் பாடியது.

பெருஞ்சித்திரனார்



(இ - ள்) உட்குப்பொருந்திய, ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடர்தின்னப்பட்ட முளிந்த புலையுடையகாடு தளிர்ப்புக் கல்லென ஓசையுண்டாக நடுக்கத்தைக்கெய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப்பொழிந்தநற்போலப் பசிதினெனப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்ப்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணே மூழ்கும் புரிசுகுளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பியின்ற பொன்னாற்செய்யப் பட்ட சிறிய நல்லகலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவா ரதுசுற்றமெனச்சொல்லிப் பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங் களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நடடோரினும் எம்மோடுநெடுப்புச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதுநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னுமலையிடத் தான்; அவன்பாற் செல்லவயாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவெனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விராந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன்; எனதுமனை உண்ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்துநினையாது உறைகின்ற புல்லிய உணையிர் போலும் குடுமியை யுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால் பெருமையுக் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன் றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாதழ, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி, அச்சமுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நிற்பிதாவைநினைந்துவெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக்கேட்டல். அமையாளாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் துயரமுறுவோள், வளப்பமிகத் தோலையாதசெல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விராயப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந்திரையையுடைய நீராகுழப்பட்டநிலவெல்லையிலேயோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம். — (ஏ - று.)

அத்தை - அசைநிலை. நன்குலமிர்இ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியென்க.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது. 'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட டோரைநாட்டியவெனினுமமையும். 'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதுஉம், 'நிலவனையுணர்' என்பதுஉம் பாடம். (ககூ0)

(ககூக.) நீண்டொலியழுவங்குறைபடி முகந்துகொண் டிண்டுசெலற் கொண்பு வேண்டுவயிற் குழிஇப் பெருமலை யன்ன தோன்றல் குன்முதிர புருமுதறு கருவிபொடு பெயல்கட் னிறுத்து வளமழை மாறிய வென்றாழ்க் காலை மன்பதை யெல்லாது சென்றுணக் கங்கைக் கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங் கெம்மக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின், என்பிலா ட்வர்கொன் றுறு கவரச்

கதிஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- க0) சென்று தலை வருந் வல்லு வன்பின் று  
 11 வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சர மிறந்தோர்க்  
 12 கிறைநா ளோடும் யாண்டு தலைப் பெயரவெனக்  
 13 \*கண்பொறி யோகிய கசிவோ ரெனழிந்  
 14 தருந் துய் நுழங்குமென் பெருந் துன் புறுவிநின்  
 கரு) றுள்படு செல்வங் காண் டோறு மருளப்  
 16 பனைமரு டடக்கைபொடு முத்துப்புட முற்றிய  
 17 வயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ணைபக  
 18 டொளி திகழோடை டொலிய மருங்கிற்  
 19 படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து  
 20) செலனசைஇ டற்றனென் விறன்மி கு குரிசில்!  
 21 லின்மை துரப்பு விசைதர வந்துநின்  
 22 வண்மையிற் றெடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி!  
 23 வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே  
 24 யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த  
 25) நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்  
 26 வேந்தர் னாணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்து  
 27 பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழிலகல  
 28 மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல  
 29 நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்  
 30) றுணிழல் வாழ்நா நன்கல் மிகுப்ப  
 31 வாளம் நுழந்தநின் றுணையுஞ்  
 32 சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பல்வே.

திணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

(இ - ள்.) பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முக  
 ந்துகொண்டு வினாந்தசெலவையுடைய முகில்கள் வேண்டியவிடத்தே<sup>3</sup> திரண்டு  
 பெரிய மலைபோலுந் தோற்றதையுடையவாய்ச் சூழ்முதிர்ந்து<sup>4</sup> உருமேறிடிக்கும்  
 மின்முதலாகியதொகுதியுடனாகடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்தி வளத்தைத்  
 தரும் மழைநீங்கிய கோடைநாலத்து<sup>5</sup> உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்  
 டற்குக் கங்கையினது<sup>7</sup> கரையைப்பொரும் மிச்சுவெள்ளம் நிறைந்துதோன்றிய  
 வாறுபோல<sup>8</sup> என்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையயாழலின், யாவரோடும்  
 உறவில்லாத ஆறலை கள்வர் கொண்டு வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற்<sup>10</sup> போய்  
 முடிவனவல்ல அருஞ்சரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலியுலைகிடந்து  
 அசையிடம் பேரதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப்பிரிந்தவர்க்கு<sup>12</sup> இற்றை  
 நாளொடுங்கடி யாண்டுகழிகுவனச்சொல்லிக்<sup>13</sup> கண்ணொளிமழங்கிய இரக்கத்

\* கண்பொறிமாரியவென்றும் பாடம்.

161

162. 161

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கருக

துடனே வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய தீன்புறம் எனது பெரியவறுழையுறு  
 வோள். நினது முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுந்தோறும் வியப்பப்  
 ப்னைமையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்பெய்தி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்  
 பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப்  
 பக்கத்தேயுரலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமேதோன்ற  
 இருந்து போதலைவிரும்பினேன்; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனதுவறுமை பின்னே  
 நின்றதுரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினதுகைவண்மையிலே சிலவற்றைத்தொழி  
 த்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும்  
 அறியேனாயினும் வினாய் என்கல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனைபாய் ஆராய்ந்துசிற  
 ந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எந்தாளும் எனதுமிகுதியைக்  
 கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்வேன்; சாந்துபூசப்பட்டபல நல்ல இலக்கணத்  
 தைப்பொருந்திய, மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபர  
 ணத்தையுடையமகளிர்தழுவந்தோறும் விரும்பநாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இட  
 னுடைத்தாய எல்லையின்கண், நினதுதாணிழற்கண்வாழ்வார், நல்ல ஆபரணத்தை  
 மிகுப்பவாளாற்செய்யும், போரின்கண்ணே, உழக்கப்பட்ட, நினதுபடையையும்  
 நினதுசீர்மிக்கசெல்வத்தையும், பலபடப்புசுழுவேம். — (ஏ. ந.)

அருஞ்சரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றாக்கி, அவ்வருஞ்சரமிறந்  
 தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக. நின்வண்மையிற்கொடுத்த  
 வென்பதற்கு நின்வண்மையால்வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினும்மையும். புகல  
 மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சொற்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடு  
 முடிந்தன.

துன்புறுவிமருளப் பகடேறிச் செல்லநகைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புக  
 லத் தாணிழல்வாழ்வார் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்தானையும் செல்வமும் ஏத்  
 துகமெனவுங்கூட்டுக.

(ககக)

(ககஉ, \*இரவலர்) புரவலை நீடி மல்ல

XII.

2 புரவலர் இரவலர்க்கில்லையு மல்ல

3 இரவலர் நுண்மையுங் காணினி இரவலர்க்

4 கீவோ நுண்மையுங் காணினி நின்னார்க்

5 கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த

6 நெடுநல் யானையெம் பரிசில்

7 கடுமான் னேன்றல் செல்வல் யானே

தீணை - அது; துறை - பரிசில்விடைப்பாற்பட்டது.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றர்க்கு, வெளிமான் துஞ்சுவான், தம்பியைப்  
 பரிசில்கொடுவென அவன் சிறிதுகொடுப்பக், கொள்ளாதுபேர்ய்க், தீமணைப்  
 பாடித் தமணன் பகடுகொடுப்பக், கொணர்ந்துநின்ற, வெளிமானார்க் கடிமரத்து  
 யாத்துச்சென்று அவர்சோல்லியது.

\* இப்பாட்டு 'பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டியவிடை'  
 என்பர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ௩௬-ம் குத்திரவுரை].



163. 221

ககூ0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(இ - ள்.) இரப்போர்க்கு ஈந்து பீதுகாப்பாய் நீயுமல்லே; புரப்போர் இரப்  
போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இரப்  
போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின் கட்காவல்  
யுடைய மரம் வருந்தக் கொடுவந்து யாங்கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய  
யானை மெதுபரிசிஸ்; வினாந்தசெலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே!  
இனி யான்போவல். - (எ - று.)

யான்போவலென்ற கருத்து: முன்சிறிது கொடுப்பக், கொள்ளாத மிகுதிதோ  
ன்ற நின்றது. இரவலருண்மையுங்காணினிமென்ற கருத்து: இரப்போர்க்குப் பெ  
ருந்தன்மையுளதாதல், என்னளவிலேகாணென்பதாம். 'யாம்பிணித்த' என்னும்  
பன்மை, பெருமிதந்தோன்ற நின்றது. \* "நடைவயிற் றேன்று மிருவகை விடை  
யும்" என்பதனால், "இது பெருதுபெயர்ந்தபரிசில்விடை. (ககூஉ)

(ககூங்.) நின்னபந் துறைநாக்கு நீயுந் துறைநார்க்கும்,

2 பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுதலோர்க்குங் -

3 கடும்பின் கடும்பசி தீர்யாழநின்

4 நெடுங்குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்குக்,

5 மின்னோக்கென்னு தென்னெடுகு குழாது,

6 வல்லாங்கு வர்முது மென்னுது நீயுத்

7 மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே!

8 பழந்தாங்கு முகிரத்துக் கிழவனே!

9 றிருந்துவேற குமண னல்கிய வளனே.

6 திணை - அது; துறை - பரிசிற்பாற்பட்டது.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்துச்  
சொல்லியது.

(இ - ள்.) நின்னைக்காதலித்ததையும் நின்சார்வாயமகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்  
தொழுகப்பட்டமகளிர்க்கும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய  
நினதுசுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நினதுசுற்றத்தினது மிக்கபரிசீங்க. நினக்கு நெடு  
4 நாட்படக்குறித்த, எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்றுகரு  
துது 6 என்னெடுகூடி, உசுவுவதுஞ்செய்யாது 6 சதாரப்படக் குடிவாழ்க்கைவாழக்  
கடவேமென்றுகருதாதி, நீயும் 7 யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரி  
யோயே, பலாப்பழமுதலாயினதாங்கும் முகிரமென்னுமலைக்குத்தலைவனாகிய 9 திருந்  
தியவேலையுடைய குமணன் நீல்கியசெல்வத்தை. - (எ - று.)

மனைகிழவோய், குமணனல்கியசெல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங்கொடுமதி  
யெனக்கூட்டிக.

நின்பன்மாண்கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமென்வியையும்; நின்ருங்குரைப்பினு  
மமையும். நீயுமென்ற உம்மை, யானுங்கொடுப்பேன், நீயுங்கொடுவென எச்சவும்  
மையாழ்நின்றது. II

(ககூங்)

\* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ககூ.

V. (ககச.) / ஆடுநனி மறந்த கோடுய் ரடுப்பிநா

CLXIV. 2 தம்பிபூப்பத் தேம்புபசியுழவாப்

3 பாஅலின்மையிற் றோலொடுதிருங்கி

4 யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை

5) சுவைத்தொழமு உந்தன் மகத்துமுக நோக்கி

6 நீரொடுநிறைந்த லீரிதழ் மழைக்கணைன்

7 மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ

8 நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண

9 வென்னிலை யறிந்தனை யாடி நிநிலைத்

க0) தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னெனக்கிய

11 பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்

12 மண்ணார் முழுவின் வயிரியர்

13 நின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே

தீணை - அது ; துறை - பரிசிற்கடாநிலை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டேக், காடுபற்றியிருந்ததமணனைப், பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

(இ. - ள்.) - அடுதலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட், காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெலியும்பசியானவருந்திப், பாலின்மையால், தோலாந்தன்மைபுடனே திரங்கித் துளை தூர்ந்த பொல்லாத வறியமுலையை, வறிதேசுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனதுபிள்ளையதுமுகத்தைப்பார்த்து, நீரானிரம்பிய, ஈரிய இமையையுடைய குளிரந்தகண்ணையுடைய, என்மனைவியது, வருத்தத்தைப்பார்த்து, இந்தவருத்தந்தீர்த்தற் குரியாய் நீயெனநினைந்து, நிற்பால்வந்தேன் ; நல்லபோரையுடைய குமண, எனது வறுமைநிலையை, நீ அறிந்தாயாயின், இவ்வாறு வறுமையுற்றுகின்றநிலைமைக்கண் வளைத்தாயினும், பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன் ; மலவாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணுதலமைந்த, நரம்பினையுடைய, தோலாற்போர்க்கப்பட்ட, நல்லயாழையும், மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால். - (எ. - று.)

அடுதலை மிகவுமறத்தலால் தேய்பின்றி, உயர்ந்த அடுப்பென்றாராம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால், இந்நிலைத்தொடுத்தும் கொள்ளாது அம்மையலெனெனக்கூட்டுக. (ககச.)

ககரு. \* மண்ணு வலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்

2 தம்புகழ்நிறி இத் தாமாய்ந்தனரே

3 துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வா

4 நின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்

5) ரென்மை மாக்களிற் ரெப்பாபறி யலரே

\* இப்பாட்டு, வாக்கத்தினையின்பகுதியாகிய 'இடையில் வண்டுகழ்க்கொடைமை' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல், உக - ம் குத்திரவுரை].

- 6 தாடாழ்படுமணி யிரட்டும் பூதுதல்
- 7 லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாத்
- 8 கேடி னல்லிசை வயமான் றேன்றலைப்.
- 9 பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
- 10 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
- 11 னாடிழந் ததனினு நனியின் னுதென
- 12 வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
- 13 தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையிற்
- 14 னாடுமலி யுவகையொடு வருவல்
- கடு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - வரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த துமணனைக்கண்டு அவன் நன்வாள்கொடுப்பக் கொண்டு வந்து இளங்குமணந்தருக்காட்டிப் பெருந்தலைச் சரீத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

\*“வேந்தனுண்மகிழ்வெல்புகழறைந்தோர்க்  
கீந்துபரிசிவிற்புறவிடுத்தன்று.”

(இ - ன்.) எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக்கருதி னோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேநிறுத்தித் தாங்களிற்ந்தார்நினைகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உல கோடுகொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; 6 தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாரியொலிக்கும், புகர்நுதலையுடைய வென்றியியன்றயானை யைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதி னையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரி சிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னுதென நினைந்துவானைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக; ஆங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்தபொருள் வேறொன்றில்லாமையின் வென்றிமிக்க உவகையான்வந தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின்தமையனைக்கண்டு.—(எ - று.)

வருவலென்பது, காலமயக்கம். மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னுராதலும் இவ்வாறன்றோவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமானாரேன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்னுதெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின் தலை எமக்கீய வாஸ்தந்தனனாதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக. கிளைமையோற்குண்டென்று பாடிமோதுவாருமுளர். (1)

(ககக.) நன்றாய்ந்த நினைமிர்சடை

2 முதுமுதல்வன்வாய்போகா

\* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், உக.



பார்ப்பனவாகையாவது,—

\*“கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே,  
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.”

(இ<sup>2</sup> ன்.) பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையின்முடிய முதிய இறைவனது, வாக்கைவிட்டுநீங்காது அறமொன்றையேமேவிய<sup>2</sup> நான்குகூற்றையுடைத்தாய் ஆறங்கத்தாலும், உணரப்பட்ட ஒருபழையநூலாகிய வேதத்திற்குமீறுபட்டநூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்மூதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி<sup>4</sup> அவரதுமெய்போன்றபொய்யை உளப்பட்டறிந்து<sup>5</sup> அப்பொய்மையை மெய்யென்றுகருதாமல்<sup>6</sup> உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச் சொல்லி<sup>8</sup> இருபத்தொருவேள்வித்துறையையும், குறையின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழ்மைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே! வேள்வித்தொழிற்சூ வேண்டி<sup>11</sup> நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் புல்வாய்க்கலையினது உறுப்புத்தோல்<sup>12</sup> நினதுதோளின்கண் இடப்பட்ட புணுநூன்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரியகற்பினையும்,<sup>14</sup> அந்நூல்புழப்பிட்ட சாலகத்வைச்சூடி,<sup>15</sup> சிறியதுதலினையும், பெரிய அகன்ற அஞ்சலையும்<sup>16</sup> மெத்ததன்மசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடைய<sup>17</sup> நின்னுடையநிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடையதுணைவியராகிய, காதலிமார்<sup>18</sup> தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக்கேட்டுச் செய்யக்<sup>19</sup> காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் காட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டுள் எழுவகைப்பட்டபசுவானும், முட்டாது<sup>21</sup> நீநாணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும்,<sup>22</sup> எண்ணிறப்புப் பலவேள்விகளைவேட்டும்<sup>23</sup> மண் பொருமற், புகழைப்பரப்பியும், அவ்வாறு<sup>24</sup> பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து<sup>25</sup> விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளும்காண்பேமாக; யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண்<sup>27</sup> பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடி யேறுமுழங்கிற் பூப்பரந்த புதுநீரையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும்<sup>29</sup> குளிர்ந்த, புனற்பக்கத்தையுடைய எம்மூரிடத்தின்கண்<sup>30</sup> உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும், தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்னும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப்<sup>31</sup> போவேன், யான்; போகாது,<sup>32</sup> மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவகைகையுடைத்தாய்<sup>33</sup> மூங்கில்வளரும் இமயமலைபோல் நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே. — (எ - று.)<sup>34</sup>

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து: அப்பெரியோராலும் எக்காலமும் அத்தியயமை பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க; ‘வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த’ என்பதற்கு மெய்மைநீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும்; ‘பொய்யோராது’ என்பதற்குத் தாழ்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும்; ‘மூவேழ்துறை’ என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கநூலென்றும், ‘நரேழின்’ என்பதற்குக் காட்டுள் ஏழுநாளும் நாட்டுள் ஏழுநாளும்மென்றும், ‘கற்பின்லலைசூடி’ என்பதற்குக் கற்பினால்லலைசூடியென்றுமுணர்ப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொல்லாக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்துற்ற நின்னிருந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்;

\* புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கூ.

✓† சாலகம் - ஜாலகம்; இது, யாகபத்தினிகள், அணியும் அணிவிசேடம்.

XVI எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறசெய்து நீதந்தபரிசிலிகொண்டு  
கொண்டாடுவேமாகச் செல்வேன்; நீதானும் இமயம்போல நிலைநெய்வாயாக  
வெனமுடிக்க.

V நன்றாய்ந்த ஒருமுதுநாலெனவும், கற்பையும் நுதலையும் அல்குழையும் சொல்லே  
யும் கூந்தலையுமுடையதுணைவியர் வலைசூழத் தொழில்கேட்பவெனவும், செல்  
லாதுநிலையரெனவுமியையும். மூவேழ்தறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறு  
பட்ட அருத்தநாலென்பாருமுள். விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி, உறுப்  
புத்தோல்முதலியவற்றைப் புதுமையுற்றவெனினுமமையும். காவிரிபரக்குமென்ப  
தூஉம் பாடம். தில் - கிழைவின் கண்வந்தது. (ககரு)

(ககரு.) நீயே, அமர்காணி அமர்கடந்தவர்

CLXVII படைவிலக்கி பெரிநிறற்றவின்

1 வாள்வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு

Killi 2 கேள்விக்கினியை சுட்கின்னா யே

3 அவரே, நிறகாணிற் புறங்கொடுத்தவி

4 னாற்றியா மெய்யாக்கையொடு

5 கண்ணுக்கினியர் செவிக்கின்னா ரே

6 அதனா, னீயுமொன் றினியை யுவிருமொன் றினிய

7 சொவ்வா யாவள மற்றே வெல்போர்க்

8 கழல்புனை திருந்தடி க்குமொன் கின்ளி

9 நின்னை வியக்குமிவ் வுலகமம்

10 தென்னோ பெரும வுரைத்திசினெமக்கே

தினை - அது; துறை - அரசவாகை.

ஓனுத்திருக்கின்றியைக் கோளுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மதுரைக்குமரனார்  
பாடியது.

(இ - ன்.) நீதான், போளோக்காணின், அப்போலாவென்று, அப்பகைவரது  
படையைவிலக்கி, எதிரிநிறற்றான். வாள்வாய்க்கத்தெத்த வடுமுந்திய உடம்புட  
னே கேட்டசெவிக்கு, இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்; பகைவராகிய அவர்தாம்,  
நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகியவடிவுடனே கண்ணுக்கு  
இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனா, இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவ  
ரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதீன வேறுயாவையுள்; வெல்லும் போரினைச்  
செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதி  
ரையையுமுடையகின்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக்காரணம்  
யாதோ, பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய். (எ - று)

நீ கட்கின்னா யெனப் பிறிதது போலப் புகழ்தலும், அவர் புகினியரெனப்  
புகழ்ந்தது போலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றநின்றன. (ககரு)

(ககரு.) அருவி காக்குங் கழைப்பி னன்னந்தலைக்

கறிவுளாடுக்கத்து மலர்ந்த கரிந்த



- 3 கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
- 4 கடுங்கட் கேழுலுமுத பூழி
- 5 நன்னூள் வருபுத நோக்கிக் குறவார்
- 6 தீழாஅது வித்திய ப்ருஉக்குறற் சிறுதினை
- 7 முந்துவினையாணர் நாட்புதி துண்மார்
- 8 மனையான் கறந்த நுகை கொடும்பான்
- 9 மான்றடி புழுக்கிய புலவநாறு குழிசி
- 10 வான்கேழி நும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
- 11 சாந்த விறகி னுவித்த புன்கங்
- 12 கூதுளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
- 13 செழுங்கோள் வாழையகவி லேப்புகுக்கு
- 14 மூராக் குதிராக் கிழவகூர்வே (ல)
- 15 நன்றைநார்க் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி
- 16 வழநவி லம்பின் வில்லோர் பெருநம்
- 17 கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
- 18 வையக வனாப்பிற் நமிழகங் கேட்புப்
- 19 பெரியயாச் செந்நாடு நெளிய வேத்திப்
- 20 பாடுபு வென்ப பரிசிலர் நாளு
- 21 மீயா, மன்னர் நாண்
- 22 வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே!

2

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசீற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவா  
கையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - அருவி ஒலித்திழியும் வேப்பயின்ற அகன்றவிடத்து மிளகு கொடி  
வளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்ததார்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழ்க்கிள  
றித் தன்னினத்தோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழுலுமுதபூழிக்கண்ணே  
நல்லநாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவார் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாக்  
வித்திய, பரியதோகையையுடைய, சிறியதினை முற்படவிளைந்த புதுவருவாயாகிய  
குதிரை, நல்லநாளின் கண்ணே, புதிதுண்ணவேண்டி மனையாவைக்கறந்த நுகை  
கொண்ட இனியபாலை மான்றடி புழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பானையினது, நிணந்  
தோய்ந்த வெளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே, உலைநீராகவார்த்  
தேற்றிச் சந்தனவிறகான் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவின்பெற்ற மலை  
மல்லிகைநாறுமுற்றத்து வளவியதுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்  
கண்ணே, பிலருடனேபகுத்துண்ணும் ஊரப்படாத குதிரையென்னுமலைக்குத்தலைவ்  
கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையின  
யும் வாடித்தல்பயின்ற அம்பிணையுமுடைய வில்லோர்களுக்கத்தலைவராகையானவழங்  
கும் வள்ளிய கொடியினையும் கடிய குதிரையையுமுடைய கொற்ற உலகத்  
தெல்லையுள் தமிழ்நாடுகேட்கப் பெரியயாத செவ்வியநா னுந்தும்படி வாழ்த்திப்



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககாள்

20 பாடுவென்று சொல்லுவர் பரிசிலர்; நாடோனும்; கொடாத்வேந்தர்நாணக் கொடாது  
புரந்த நினது வசையில்லாத வாலியபுகழை. (எ - று.)

கிழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நிற்புகழையேத்திப் பாடுபவையை; அந்  
னால், யானும் நிற்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமெனப் பரிசிறுறைக்  
கேற்றக் கூறியதாக்குக.

ஊடாக்குதிறா - மலைக்குவெளிப்படை. நறை - பச்சிலை.

(ககாஅ)

(ககாக.) தும்படை செல்லுங்காலை யவர்படை

2 யெடுத்தெறிதானே முன்னரை யென

X. - 3 அவர்படை வருங்காலை தும்படைக்

4 கூழை தாங்கிய வகலயாற்றுக் குன்று

5 விலங்கு சிறையினின்றனே, யென

6 வரிதாற் பெருமரின் செவ்வி யென்றும்

7 பெரிதா லத்தையென்கடும்பின திடும்பை;

8 யின்னே விடுமதி, பரிசில் வென்வேல்

9 விளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா

10 க) கவின ரெறிந்த வகலினை முருக்கின்

11 பெருமரக் கம்பம் போலப்

12 பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வாழியவே!

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணினர் பாடியது.

(இ - ள்.) தும்முடையபடை பகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரதுபடை  
யாகிய 2 வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற்பையாகலா  
னும், 3 அவர்படை, அடர்த்துவருங்காலத்து தும்படையினது 4 அணியைத்தாங்க  
வேண்டி அதன்ற ஆற்றின்கட் 5 குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அத  
னைத்தடுத்துநின்ற யாதலானும், பெருமா, நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது,  
எந்நாளும்; 7 எனதுசுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால், நீ இப்பொழுதே எனக்  
குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய 9 இளைய பலகோசர் விளங்கிய  
படைக்கலங்கற்பார் 10 மாறுபட்டனராயெறிந்த, அதன்ற இலையையுடைய முருக்கா  
கிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூண்மாகிய இலக்கைபோலப் 12 பொருவார்க்  
குத்தொலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக. (எ - று.)

எனது என்பது, எண்ணிடைச்சொல். எனிதாலத்தையென்று பாடமோது  
வாருமுளர். (ககாக.)

(ககா0.) மரைபிரித் துண்ட நெல்லிவேலிப்

1. - 2 பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீதூர்,

3 அலலடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி,

4 வில்லு முதுண்மார் நாப்ப னெல்லென

5 விழிபிறப் பள்ளன் கருங்கை சிவப்ப

ககா-புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

- 1 வலிதுரந்து சிலைக்கும் வனகட் கடுந்துடி
- 2 புலிதுஞ்சு நெடுவனாக் குடினையோ டிரட்டும்
- 3 மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
- 4 குறுகிலோம்புமின் நெவ்வி ரவனே
- 5 க0 சிறுகண் யானே வெண்கோடு பயந்த
- 6 வெளிகழி முத்தம் விறலியர்க் கித்து
- 7 நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
- 8 பண்ணை நல்யாழப் பாண்கடும் பருத்தி
- 9 நசைவர்க்கு மென்மை யுல்லது பகைவர்க்
- 10 கரு கிரும்பு பயன்படுககுங் கருங்கைக் கொல்லன்
- 11 விசைத்தெறி கடமொடு பொரு உம
- 12 மலைக்க ஸன்ன வல்லா ளன்னே

3 தீணை - வானக; துறை - வல்லாண்மூலையாவது, தானைமறழ்மயம். அவனை உறையூர்முருத்துவன்தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்மூலையாவது, இல்லும், பதியு, மியல்புங் கூற, நல்லாண்மையை நலமிகுத்தன்று."

(இ - ச) மனையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியையுடைத்த தாய் அகன தவிதையாகிய பரலுடைத்தாகியமுற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியை யுடைய சிறிய ஊரின் கட்டிப் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித் திரிந்த கல்லி யில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுமுதுண்பாருடையநடுவே ஓசையை யுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடையபுலையன் தனதுவுலியகைகிவப்பவலியான் முடுக்கிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச் செய்யும் துடி புலிகிடக்கும் நெடியமலையின்கட் பேராந்தையோடுகூடியொலிக்கும் மலைபொருந்தியநாட்டை யுடையனாகிய கூரியவேலையுடையபிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின் பகைவர், அவன்றான் சிறுகண்ணையுடையயானையினது வெளியகோடுதரப்பட்ட ஒளிவிளங் குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து நார்ப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும் பத்தக்க கள்ளாகியதெளிவைப் பண்பொருந்தின நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்தைகாவித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியா யிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பயன்படுத்துகின்ற வலியகையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்று மாறுபடும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன். (எ - று)

பிட்டன நசைவர்க்குமென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கலலன்னவல்லாள் னாதலால், தெவ்வீர், அவனைக் குறுகலோம்புமின்னக்கூட்டுக.

✓ வலிதுரந்தென்பதற்கு, மாற்றுவலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும். நார்பிழிக் கொண்டவன்பதற்குக் கோதைப் பிழிந்துகொண்டவெனினுமமையும். (கஎ0)

\* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்பட்டம், உரு.



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககக

(ககக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவகா  
 2 நின்று செலினுந் தருமே பின்னு ம்  
 3 முன்னே தந்தனென்னொது துன்னி  
 4 வைகலுஞ் செலினும் பெரியலு கி  
 5 யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்  
 6 முன்வேண்டி யாங்குத் தன்னினை யுவப்ப  
 7 வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றந  
 8 னின்மலி கதச்சேக் களொடு வேண்டினுங்  
 9 களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினும்  
 10 முருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை  
 11 பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகையன்னை  
 12 புன்னாக்கவினெந்தையுள்ளடி  
 13 முள்ளு நோவ வுருற்கு தில்ல  
 14 வோ ரரிவவ வலகத்து  
 15 வாழ்வோர் வாழ்வவன் றுள்வாழியவே!

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

(இ - ள்) - இன்றுபோகினும் தருவன்; சிறிதுநாட் 2 கழித்துப்போகினும் 1 தரு  
 வன்; 3 பின்னையும் முன்னேதந்தேனென்னொது பயின்று 4 நாடோறும் செலினும் பொ  
 ய்யானாகி 5 யாம்வேண்டி னபடியே எம்முடைய வறியகலத்தை நிரப்புவோன் தான்  
 விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசனுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை  
 முடிப்பானாக; திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; 6 இனமாகிய மிக்க வெவ்விய  
 சேக்கிழைத் தொழுவோடேவேண்டினும் 7 களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லிக்குவை  
 யைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெ  
 ரியதகைகையையுடையான், 8 பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றை  
 யுடையான்; 9 அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண்  
 முள்ளுமுளப்பட நோவச் சென்று உருதொழியவேண்டும்; 10 வோரரிதாகிய இவ்  
 வலகத்தின்கண் உயர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனதுதாள்வாழ்வதாக. - (ந - நு.)

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை; சேக்கிளொடுவேண்டினும், நெல்லின்  
 குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்  
 கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந்தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம்  
 வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறையுவப்ப அருந்தொ  
 ழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுருக; வாழ்  
 வோர் வாழ அவன்தான் வாழியவென்கூட்டுக.

‘வாழ்வோர்வாழவு’ என்றோதி, வாழ்வோர்வாழும்வாழ்வெல்லாம் அவன்ருள்  
 வாழ்வென்றுணர்ப்பினுமறையும். தானே முயற்சியெனினுமறையும். (ககக)



கன0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(களஉ.) ஏற்றுக் வலையே! யாக்குக் சோறே! —  
 2 கள்ளுங் குறைபட்டலோம்புக! வெள்ளிழைப்  
 3 பாடுவல் விறலியர் கோதையும் புனைக!  
 4 வன்னவை பிறவுஞ் செய்க! வென்ன தூஉம்  
 5 பரியல் வேண்டா; வருபதி நாடி,  
 6 யைவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி ரள்  
 7 ஒள்ளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிருளகற்றும்  
 8 வன்புல நாடன் வயமான் பிட்டன்  
 9 இராய்கடக்கும் வேலு மவனிறை  
 10 மாவள் ளீகைக் கோதையுழி!  
 11 மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே!

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உலையை ஏற்றுக்; சோற்றை ஆக்குக்; மதுவையும் நிறைய உண்  
 2 டாக்குக்; விளங்கிய அணிகலதையுடைய 3 பாடுதல்வல்லவிறலியர் மாலையும் 3  
 4 குடிக; 4 அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல்வேண்டா, மேல் வரக்  
 6 கடவ உணவை ஆராய்ந்து; 6 ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விட  
 7 த்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும், திருந்தினமாணிக்கம், செறிந்த இருளைத்தூரக்  
 8 கும் வலியநிலமாகிய, மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன்  
 9 பொருதற்கரியபோரைவெல்லும்வேலும், அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொ  
 11 டையையுடையகோதையும், அவனோடுபகைத்தவேந்தரும், நெடி துவாழிக் (எ - று.)  
 பிட்டன்வேலும், கோதையும், மாறுகொண்மன்னரும் நெடி துவாழியர்; அது  
 வேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல்வேண்டா;  
 ஆதலால், ஏற்றுக்; ஆக்குக்; ஒம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவென  
 மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும், வாழியரென்றகருத்து. இவன்வென்றுதிறைகொள்  
 வது அவருளராயினென்பதாம். விறலியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது.  
 வேண்டாவென்பது, வினைமேனிற்றதோர்முற்றுச்சொல். அன்னவைபிறவுமென்  
 புது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயினவற்றை. வருவதுநாடியென்றேதி,  
 ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனான்முடிப்பினு  
 மமையும். (களஉ.)

(களஉ.) யான்வாழ்நாளும் பண்ணன் வாழிய!

2 பாணர், காண்கிவன், கடும்பின, திடும்பை!  
 3 பாணர்ப்பழுமரம் புள்ளிமிழந்தன்ன!  
 4 ஆனெலியர்வக்தானுங்கேட்கும்!  
 5 பெய்யா வெழிவி பெய்விட் நோக்கி  
 6 முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்  
 7 சிறுதுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக்கேய்ப்பச்!

- 8 சோறுடைக் கையர் வீற்றுவிற் றியங்கு ம்
- 9 இருங்கிளைச் சிறு அர்க் காண்டுங் கண்டும்
- க0) மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
- 11 பசிப்பிணிமருத்துவ னில்லம்
- 12 மணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமினெமக்கே

தீணையும் துறையும் அவை.

சிறுதுடி கிழான்பண்ணைச் சோழன் துளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாடியது.

இ - ள். யான் உயர்வாமூலானாயும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனைது சுற்றத்தின்வறுமையை புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற்போன்ற ஊணலுண்டாகிய ஆரவாரந்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பாந்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுகிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய ஏறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுங்கூடிய பிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக்கேளாநின்றேம்; தெளிய, பசினேர்தீர்க்குமருத்துவனதுமனை அணித்தோ? தூரிதோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்! (எ - று)

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக் குறைந்துநின்றது. தானென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின் றவரைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும்; சிறுரைக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்னுந்நின்றான்; இவன்கடும்பினது இடும்பையைப்பாணர்காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்ற பண்ணன்வாழியவென்று பெறப்போகின்றானெனக்கண்டு பெற்றுவருகின்றான் பக்கப்பாணனோடுக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்னுந்நின்றனென் ஒருசொல்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், 'பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவு, அதனை உட்கொண்டு, ஊணெவியரவமுங்கேட்கும்; இருங்கிளைச்சிறுர்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும்கேட்கவும்படுவது நுமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோகூறுமின் எமக்கென்று அவனானோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என்வறுமையும்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்றபண்ணன் யான் வாமூலானும்பெற்றுவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணனோடுக்கிக் கூறியவாறாகவுரைப்பாருமுளர். இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன்பக்கப்பாணனோடுக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர். ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை. மற்றுமற்றும்வினவுந்தெற்றெனவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (1)

174

களஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(களசு.) 1 அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்

2 சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காண

3 திருள்கண் டெடுத்த பரிதி நூலத்

4 திடும்பைகொள் பருவநீர் க்கிந்திறல்

5 \* அஞ்சன வண்ணன் மந்து நிறுத்தாங்

6 கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை

7 முரசெழுந்திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு

8 திங்குபுன னெரிதரு மிதபெருங் கரனரி

9 மல்ல, னன் னொட்டல்ல, நீசப்

10 பெரிய யாநாநிற் கபிலன் பரிடிய

11 மையணி நெடுவரை யாங்கு னெய்யெனச்

12 செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட

13 வெள்ளை சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை

14 யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்

15 கடு மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை

16 புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந்

17 விடர்ப்புலி பொறித்து கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்

18 சுரும்பார் கண்ணிப் பெருமபெயர் நுமமுண்ட

19 னீண்டுச் செய்த நல்வினை யாண்டுச்சென் னுணர் இயர்

20 நயர்ந்தோரு லகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலின்

21 னாறுகொள் மருங்கின் மாதிரந் தழுவங்

22 கவலை நெஞ்சத் தவலந்தீர்

23 நீதோன், நினைவே நிரைத்தா ரண்ணல்

24 கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

25 மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல் வுணங்கத்

26 கோடை நீடிய பைதறு காலை

27 திருநில நெளிய விண்டி

28 திருமேன கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

தீணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

மலையமான்சொழியவேனுதிநுக்கண்ணனை மாறேக்கத்துநப்பசலையார்பாடியது.

இ - ள்.) - பிறனாவருத்தும், அச்சத்தினையுடைய அதரர், திரள்கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, சேய்மைக்கண்ணே விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற் றைக், காணமையால் இருளானது, உலகத்தாரதுகண்ணைமறைத்த வட்டமாகிய

\* அஞ்சனவுருவனென்றும் பாடம்.

† திருக்கிள்ளியெய்யென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



## புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

களந.

4 உலகத்தினது நேர்ய்கொண்டதுன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்ச  
 னம்போலும் நிறத்தையுடைய, திருமேனியையுடையகண்ணன் அந்தஞாயிற்றைக்  
 கொண்டுவிந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே  
 நிறுத்திநிற்போலப்<sup>6</sup>பகைவேந்தரொடுபொருது<sup>7</sup> உடைந்துபோதலால்<sup>8</sup> தம்வேந்  
 தனையிழந்துழலும், இன்னுமையையுடைய பொழுதின்கண்<sup>17</sup> முரசுதினாந்துமுழங்  
 கும், செண்டு வெளியையுடையகோயிலுடனே, கரையைப்பொருது<sup>18</sup> முழங்கும் நரா  
 லே உடைந்து ஆழந்தோடுகின்ற, மிக்க பெரியகாவிரியையுடையவளவிய நல்லநாட்  
 டினது துயரங்கெடப்<sup>19</sup>பொய்யாதநாவியையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முகிலணி  
 ந்த பெரியமலையிடத்து விரையப்<sup>20</sup>பொராவிரும்புமறவர், ஒடுபுறங்கண்ட<sup>21</sup>இகழ்ச்சி  
 ய்ற்றதலையினையுடைய, முள்ளூரின்மலையுச்சியின்கண்<sup>22</sup>பிறராற்காண்டற்கரிய  
 இடத்தின்கணிநூத பெரியவென்றியையுடைய சோழனது<sup>23</sup>திங்கள்போலும் வெண்  
 குடையைத்தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாகநிலைபெறுவித்த புகழ்  
 மேம்படுந்,<sup>24</sup>நிராமுழைஞ்சில்வாழும், புலியையெழுதப்பட்ட, இலாஞ்சனையு  
 டைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும்<sup>25</sup>வண்டார்க்கப்  
 பட்டகண்ணியையும், பெரியபுகழினையுமுடைய<sup>26</sup>நும்முன்னாகியதந்தை, இவ்வுலகத்  
 துச்செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய<sup>27</sup>தெய்வலோகத்துப்போய்  
 துகரவேண்டிப்போனாளுதலின்,<sup>28</sup>நல்ல நெறியைக்கொன்ற, பக்கத்தினையுடைய  
 திசையெங்குஞ்சூழ்வரும்<sup>29</sup>கவலையுற்றமனத்தின்கண்வருத்தங்கெட்<sup>30</sup>நீவந்துதோன்றி  
 னாய், இணைந்தமாலையையுடையதலைவ்,<sup>31</sup>மலையிடம்பொழியக் காடு தீமிக்<sup>32</sup>மிக்க நீரோ  
 ல்லையையுடைய நீர்நிலைகள் பலவும், முளிய இவ்வாறு<sup>33</sup>கோடைநீடப்பட்ட பசுமை  
 யற்றகாலத்துப்<sup>34</sup>பெரியநிலங்குழியும்பரிசு, திரண்டு<sup>35</sup>உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலா  
 யின, தொகுதியையுடைய, மழை சொரிந்தாற்போல. (எ - று.)

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலே. வெளிமுற்றமொடு வெண்குடை  
 காட்டியென, இயைப்பினுமமையும். கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூணென்று  
 மாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் ஞந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு நாட்டு அல்லல்  
 தீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுந், நிராத்தாரண்  
 ணல், நும்முன் பெயர்ந்தினனாகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை  
 பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினே; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக்  
 கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.)

அவுணர் கணங்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணாத பருவரநீர் அஞ்சன  
 வருவன் ஞந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பகலும்  
 இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந்  
 தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ளபருவரநீரத் திருமால் அதைக்கொண்டுவிந்துவிட்ட  
 தோர்கதை. 'விடப்பூலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால், சோழனோடுதொட  
 ர்ப்பட்டு அவனுக்குத்துப்பூதல் தோன்றி நின்றது. ஆறுகொண்மருங்கினென்று  
 பாடமோதுவாருமுள். (கஎஉ)

(கஎடு.) எந்தை வாழியா தனுங்க!

வென்னெஞ்சந் திறப்போர், நிற்காண் குவரே!

நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலே

175.

176.

177

கஞ்ச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

4 யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது  
 5 மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென் வேல்  
 6 விண்பொரு நெடுங்குடைக் \*கொடித்தே ரோரியர்  
 7 திண்கிழித் திகிரி திரிதரக் குறைத்த  
 8 வலக விடைகழி யறைவாய் நிலைய  
 9 மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்  
 10 பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்களைக் கள்ளில் ஆத்தியாயனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக ; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச் சொல்லநினைப்பின், நினதுபுகழல்லது சொல்லாமையான், எனதுநெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் கண்ணிலுறுவோர் ஆங்குநினைக் காணாநிற்பர் ; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது, சொல்லக்கேட்பாயாக ; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டுநீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது, மறவேன். | வென்றிவேலையுடைய விசும்பைத்தோயும் நெடுங்குடையினையும், கொடியணிந்த தேரின்யுமுடைய நிலமுழுது மாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்குழந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பரந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவுபகலென்னுமல் பலரையும் காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியேவிளங்கிய அறத்துறையாகியநினை. - (எ - று.)

எந்தை, வாழி ; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநினை நின்னுடையேனாகியயான், மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது எனயான்மறப்பின் மறக்குவென் ; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக்கூட்டி வினைமுடிக்க. ||

✓ ஓரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள் ; விச்சாதாரும், நாகருமென்பர். ' திகிரி திரிதரக்குறைந்த' என்றோதி, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து ஓரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக் கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர். (கஎரு)

(கஎகா.) / ஓரை யாய்த் தொண்டொடி மகளிர் |  
 2 கேழுலுமுது விருஞ்சேறு கிளைப்பின் |  
 3 யாமைபின் புலவு நாறு முட்டையைத் |  
 4 தேனும்பற் கிழங்கொடு பெறு உம் |  
 5 டிமுமென வெர்விக்கும் புனலம் புதலிற் |  
 6 பெருமா வில்ங்கைத் தலைவன் சிறியர் |

\* கொடித்தேர் மோரியரென்றும் பாடம்.

- 7 இல்லோர் சொன்மலை நல்லியக்கோடனை  
 8 யுடைய வாழியெழ புணர்ந்த பாலே  
 9 பாரி பறம்பிற்பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்  
 10 கோருருண்மையி னிகந்தோர் போலக்  
 11 காணாது கழிந்த வைகல் காண  
 12 வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சமவன்  
 13 கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

\* ஓய்மாநல்லியக்கோடனைப் புறத்திணைநன்னுகூர் னாடியது.

(இ - ள்.) வினையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவனையையுடையமகளிரே கேழற் பன்றியுமுத கரியசேற்றைக்கிளறின; அதன்கண்ணே ஆமையினப்பட்ட புலாநா றும்முட்டையைத் தேனாறும் ஆம்பலினதுகிழங்குடனேபெறும் இழுமென்னும் அணுகரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த்தலைகளையுடைய பெரிய முரலி லங்கையென்னும் உளர்க்குத் தலைவன், 7 சிறியயாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலையுடைய நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையயாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒருகுறையுடையயல்லை; வாழ்வாயாக; 9 பாரியதுபறம் பின்கட் குளிர்த்தியையுடைய சுனையிடத்துத், செவிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருரின் கண்ணேயுண்டாதலின், அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று நெகிழ்ந்திருந்தாரையொப்ப அவனைக்காணதொழிந்தநாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்தொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த நட்பு இன்றேபோல இடையரூதுசெல்லவேண்டிமென்று பின்வருநானைக்கு இரங் காரின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணந் தோறும்நினைந்து. (எ - று.)

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும்நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என் னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையயாதலால், நீ என்னகுறை யையுடைய; நீவாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

இல்லோர்சொன்மலை என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைக்குமென்றும், 'எற் புணர்த்தபாலே' என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவிதியேயென்றும், 'வழிநாட் கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் இவனோடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுங் கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (கஎசு)

(கஎஎ.) ஒளிநுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்

2 வேளிநுதண் போகப் பன்னுப் பிழங்கிப்

3 பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யாணை

\* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணற்றுப்படைத்தலைவன்.

+ "தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும் ..... ஓவியர் பெருமகன்" என்பது சிறுபாணற்றுப்படை [அழி ககக- கஉஉ].



- 4 தம்ரெனின் யாவரும் புதுபுவமரெனிற்  
 5 நுழைந்தாழையா வெந்திரப் படுபுழைக்  
 6 கண்மரது நீட்ட நணிநணியிருந்த  
 7 குறும்பல் குறும்பிற் றதும்பி வைகிப்  
 8 புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ண்டவர்  
 9 தீம்புளிக் கோவொடு துடரி முனையின்  
 10 மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்  
 11 கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்  
 12 பெரும்பெய ராகி பிணங்கறிற் குடநாட்  
 13 டெயினர் தந்த வெயம்மா நெறிதசைப்  
 14 பைஞ்ஞிணம் பெருத்தி பசுவென் ளமலை  
 15 வருநர்க்கு வரையா து தருவனர் சொரிய  
 16 வரும்பனங் குடையின் மிசையும்  
 17 பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே!

தீணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகழாங்காரியூதையை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) விளங்கிய வாழையுடைவ வேந்தரது ஒள்ளியவிளக்கத்தினையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண்<sup>2</sup> கண்ணொளிகெடப் பலரால் நின்றலர்ந்து அவ்விடத்துப் பழிப்பெற்ற பொற்படையணிந்தயானை<sup>4</sup> தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறுவர். போதியின்<sup>5</sup> திங்களாலும் துழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க்<sup>6</sup> கள்ளை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டி ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த<sup>7</sup> குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டுகாலங்கழித்துப்<sup>8</sup> பின்னைச் செருக்கினால்விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்தகண்ணையுடைய ஆண்மக்கள்<sup>9</sup> இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்றுவெறுப்பிற் கராமரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற்குன்றின்கண்ணேயேறிக்<sup>10</sup> கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரியபெயரையுடைய<sup>11</sup> துதியினது, பிணங்கிய அரில்பட்ட கரட்டையுடைய குடநாட்டின்கண்<sup>13</sup> மறவர் எய்துகொடுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது, கடியப்பட்டதசையினது<sup>14</sup> செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்ணோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுவந்து சொரியப்<sup>15</sup> பெரிய பனியோலையானியன்றகுடையிலேதுகரும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகரொவ்வாது. (எ - று.)

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத்ததும்பு வுண்டிவைகிப் புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்து உண்ணுமெனவியையும் பாடிப்பெற்றயானையும் பன்னாள் திரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங்குடையின் மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார். வெளிநு கண்பேரிகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும் நீங்கப் பாடியெனினு மமையும். வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன் செய்யுஞ்சிறப்பினை

178: 178

971

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கள்ள

நோக்கி. கைமாறு நீட்டி நணிநணி யிருந்து குறும்பல் குறும்பிற் றதுநீப வண்டு வைகி' என்று பாடமோதுவாருமுனர். (கள்ள)

- (கள்ள.) / கந்து முனிந் துயிர்க்கும் யானையோடு முனைமுனிந்து  
 2 காவியற் புரவியாலு மாங்கண்  
 3 மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ  
 4 துண்ணு ராயினுந் தன்னொடு குளுந்  
 5 றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்  
 6 னீண்டோ வினசாய்லனை வேண்டார்  
 7 ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்  
 8 கள்ளுடைக் கலத்த ளுள்ளுர்க் கூறிய  
 9 நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர்  
 10 ரஞ்சி நீங்குங் காலை  
 11 யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்மூலல்.  
 \* பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்) - கம்பத்தைவெறுத்து, நெடுயிர்ப்புக்கொள்ளும் யானையோடு, பந்தி யைவெறுத்துக் காற்றுப்போலும், இயல்பையுடையகுதிரை, ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இமெணன்மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்கசான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனேசார்த்திச், குளுந்து உண்மினென்று, அவரைவேண்டிக் கொள்ளும் பெரியபெயரையுடையசாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து, இனிய, மென்மையையுடையன்; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்கபோரின் கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய செருக்கான், ஊர்க்குள்ளேயிருந்து சொல்லிய வீரம் மேம்பட்டவார்த்தையைப் போரின் கண்மறந்த சிறியபேராண்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங் கொடுத்து ஒடுங்காலைத்து அவர்க்கு அரனாகத் தான் தன்வலியான், முந்துற்றுநிற் பன். - (எ - று.)

நெடுமொழிமொழிதலாற்பேராண்மையும், பின் அதனை நறத்தலாற் சிறுமையு முடைமையின், சிறுபேராளரென்றார். நெடுமொழிமறந்தென்பதும் பாடம். (.)

- (கள்ள.) / ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென்  
 2 வேலாது கவிழ்ந்த வெநிரவின் மண்பை  
 3 மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்  
 4 விசிபிணி முரசுமொடு மண்பல தந்த  
 5 திருவிழி துண்பூட் பாண்டியன் மறவன்  
 6 படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்  
 7 வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்  
 8 வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் நேளத்

\* பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவன் பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



கவுஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 9 தசை நுகம் படாஅ வாண்டகையுள்ளத்துத்  
 10 தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்  
 11 பருந்து பசி தீர்க்கு நற்போர்த்  
 12 திருந்துவே னாகுற் கூறினர் புலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

\*நாலை கிழவனாகுந் வடநெடுந்தத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) உலகத்தின்மேல் வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பால்  
 ஏலாதுகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடையமண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டுமேலர்த்த  
 வல்லாரியாரென்று கேட்டலில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்  
 பட்டமுரசத்தோடு மண்பலவற்றையும்கொண்ட திருமகள்விரும்பிய நுண்ணிய  
 தொழில்பொருந்தி, ஆபரணத்தையுடையபாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படை  
 வேண்டியவிடத்து வாட்போனாயுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமச்சூழ்ச்சிவேண்டிய  
 விடத்து அமைச்சியலோடுநின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன, அவ்வரச  
 னிடத்து உதவித் தான்பூண்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளரர்மற்செலுத்தும்பகடு  
 போல ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந்தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடுபொருந்திய ஊக்  
 கத்தினையும் தோலாத நல்லபுகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்  
 கும் நல்ல போரைச்செய்யும் திருந்தியவேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்  
 னார். (எ - று.)

பருந்துபசிதீர்க்கும்வேலெனவியையும்.

(களக)

- (கவுஅ.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வனா மிலனே!  
 2 பில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே!  
 3 பிறையறு விழுமந் தாங்கி யமரசுத்  
 4 திரும்புகவைக் கொண்ட விழுப்புனையு தீர்ந்து  
 5 மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி  
 6 விடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்த்  
 7 தீர்தை போனே பூண்பசிப் பகைஞன்  
 8 னின்மை தீர்வேண்டி நெம்மொடு  
 9 நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல  
 10 யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்  
 11 முண்ணு மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்  
 12 கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்  
 13 திருந்தலை நெடுவேல் வடித்திசினெனவே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணற்றுப்படையுமாம்.

நரந்தூர்கிழான், தோயன்மாறனைக் கோளுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன்மது  
 னாக்தமரனார் பாடியது.\* இஃது வீட்டுப்பிரதியில் நாலைகிழவனென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு; உண்  
 மை விளங்கவில்லை.

† வடமநெடுந்தனாரென்றும், வடமநெடுந்தச்சனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ கோயமாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



(இ - ள்) - நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன் ; இங்ஙனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லிமறுக்கும், புன் னுமயுமுடையனல்லன் ; தன் அரசுக்குவந்துற்ற, போரானமைந்த இடம்பைகளைத் தான்பொறுத்து, அந்தப்போரின் கட்படைக்கலங்கள், சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண் னாகியனோய்தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப்பட்டமரம்போல வாளுற்றவடு ஒன் றோடொன்றுவிரவி ஆண்மைக்குறைபாடி ன்மையின், வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு நரந்தையென்னுமூரின் கண் ணையிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவருயுவன் ; நினைதுவறுமைநீங்கவேண்டு வையாயின், எம்முடனே நீயும் வாரீய் முதியவாயையுடைய, இரவல, யாந் தன்னை யீரக்கும்பொழுது, தான் எம்முடைய, உண்ணாதமருங்கினைக்காட்டித், தன்னுடைய ஊரின் வலியகையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன் ; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி. - (எ - று.)

பாண்பசிப்பகைஞன், நரந்தையோன் ; அவன் தன்னை யாமிரக்குங்காலைத் தான், எம்மருங்கைக்காட்டி, வேலைவடித்திசினெனக், கொல்லனையீரக்கும் ; இர வல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மோடு நீயும்வருவாயாகவெனக்கூட்டி, வீணை முடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசி க்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

(கஅக.) / மன்ற விளவின் முனை வீழ் வெள்ளரில்  
2 கருங்க ணெயிறறி காதன் மகனுடு  
3 கான விரும்பிடிக்க ன்று தலைக்கொள்ளும்  
4 பெருங்குறும் புடுத்தி வன்புல விருக்கைப்  
5 புலா அலம்பிற் போரருங் கடிமிளை 2 3  
6 வலா அரோனே வாய்வாப் பண்ணன்  
7 ன்ணொ வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டன்  
8 னின்னே சென்மதி நீயே, சென்றவன்  
9 புகைப்புலம் பட்டா வளவைநின்  
க0) பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

தினையும் துறையும் அவை.

வல்லார்திழாணிபண்ணனைச் சொனட்டுழகையலூர்ச் சிறுதருந்தும்பியார் பாடியது. 265

(இ - ள்) - மன்றத்தின்கண் ணே நிற்கப்பட்ட விளவினது, மனையிடத்து வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக், கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடனே காட்டுவதும், கரிய பிடியினதுகன்று, வந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்கூழ்ந்த, வலிய, நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டி னையுமுடைய வல்லாரென்கின்ற ஊரிடத்தான், வாய்த்தவானையுடைய பண்ணன் ; (நினது) உண்ணப்பெருத வறியசுற்றம் உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதே செல்வாயாக ; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச்செல்லாத எல்லையில்

181. - 182. 183.

கஅ0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

10 கினது பகிக்குப்பகையாகியபரிசிலை நினது வறுமையைக்காட்டினையாய்க் கொள்ளுதற்கு. (எ - று.)

அம்பிற் போரருங்கடி மினை' என்பதற்கு அம்பாற் போருதற்கரிய கடி மினையெனினுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி - முன்னிலைவிளக்கும் அசை.

(கஅக)

(கஅஉ.) \* உண்டா ஸம்மவிவ் வலக, நிந்திரர் ①

2 அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

3 தமியு ருண்ட லு மிலரே முனிவிலர் ②

4 தஞ்ச லு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப் ③

5 புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி

6 லுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்

7 தன்ன மாட்சியனை யராகித் ④

8 தமக்கென முயலா நேன்ருட் ⑤

9 பிறர்க்கென முயலா நுண்மை யானே!

தீணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காந்தி.

கடலுள்மாய்ந்த இளம்பெருவழி பாட்டு.

(இ - ள்.) உண்டேகான், இவ்வுலகம்; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தானாதல், தவத்தானாதல், தமக்குவந்துகொடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்; பிறர் அஞ்சத்தகுந்துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மூன்றிருத்தலுமிலர்; 5 புகழ்க்கிடைக்கின் தன்னுடைய உயிரையுங்கொடுப்பார்; பழியெனின் அதனான் உலகமுழுதும்பெறினும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சியில்லார்; 7 அப்பெற்றித்தாகிய, மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்கென்றுமுயலாத வலியுமுயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டெனமுயல்வார் உண்டாதலான். (எ - று.)

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலாநுண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும், அம்மவும் - அசை.

(கஅஉ)

(கஅங்.) \* உற்றுநிமிதவிழிமுறுபொருள் கொடுத்தும்

2 பிறறைநிலை முனியர் து கற்ற னன்றே

3 பிறப்பே ரான்ன விடின் வயிற் றுள்ளுஞ்

4 சிறப்பின் பாலாற் றுயுமனந் திரியும். ①

\* இச்செய்யுளை, 'வகைபடமுன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு' என்பர் 'நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் ௨௭ - ம் சூத்திரவுரை].

† இச்செய்யுள், 'வேளாளர் ஒதலின் சிறப்புக்கூறியது' என்பர் 'நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல் ௨௦ - ம் சூத்திரவுரை].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஅக

6 மொருகுடிப் பிறந்தி பல்லோருள்ளும்  
 7 மூத்தோன் வருக வென்னு தவருள்  
 8 அறிவுடை யோனா றாசுஞ் செல்லும்  
 9 வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்  
 10 கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்  
 11 மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே

\* தீணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்தி நெடுஞ்சேழியன் பாட்டு.

இ - ள். தம்மாசிரியற்கு ஒருபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்குவந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெருதுகற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவற்கு றப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவசேடத்தால் தாயும் மனமேறுபடும்; ஒருகுடியின் கட்பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னுது அவ்ருள் அறிவுடையோன்சென்றநெறியே அரசனும்செல்லும்; வேறுபாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவன்கற்பின் மேற்குலத்துளொருவனும் இவன் கீழ்க்குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தேகென்று வழிபடுவனாதலான். - (எ - று) ()

(கஅக.) + காய்நெல்லறுத்துக் கவளங் கொள்ளினே

2 மாநிறைவில்ல தும் பன்னாட் காசும்;

3 தூறுசெறுவாயினிந் தமிழ்த்துப்புக் குணினே

4 வாய்ப்பு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்;

5 மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொள்ளினே,

6 கோடியாத்துநாடுபெரிது நந்து ம்.

7 மெல்லியன் கிழவனாகி வைகலும்

8 வரிசையறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு

9 புரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்;

10 யானை புக்கி புலம்போலத்

11 தானு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே

\* தீணையும் துறையும் அவை.

அறிவுடைநம்பியுழைச்சேனை பிசிராந்தையாப் பாடியது.

இ - ள். காய்த்தநெல்லையறுத்துக் கவளமாகக்கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்தநிலத்திற்கதிரும், பலநாளைக்காகும் தூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனதுவாயின்கட்புகுந்தநெல்லினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; 5 (அப்பெற்றியே) அறிவுடைய அரசன் இறைகொள்ளுநெறியை அறிந்துகொள்ளின்,

\* தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறா உவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† இப்பாட்டு, வாயுறைவாழ்த்தென்றும் செவியறிவுறா உவன்றென்றும் கூறுவர் நச்சினுர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தீணையியல் கூறு - ம் சூத்திரவுரை].



184. -

185. 38/1. 18/1

கஅஉ

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

அவனாடு கோடி பொருளினே ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேர்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி நூட்டோறும் தாமறியாத உறுதிகூறுது; அவன்விரும்பு வதனையே தானுங்கூறும்; ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றத்தோடு கூடி அன்புசெடக்கொள்ளும்; பெருநட்டொருதிலியவிரும்பின் அந்தயானைப் புகழ்மேலால் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமுங்கெடும். - (ஏ - று.)

✓ பரிவுதவவென்றோதி அக்குழகக்கு வருத்தமிகவென்றுரைப்பாருமுளர். மேல்வியன்கீழவனாகியென்றும் பாடம். (கஅச)

(கஅரு.) / கரல்பார் கோத்து \* ஞாலத் தியக்குங்

2. காவற் சாகா கெகப்போன் மாணின்.

3. னூறின் றுகியாறினிது படுமே.

4. யுய்த்தேற்ற னுயின் வைகலும்.

5. பகைக்கூழ்ளளற்பட்டு.

6. மிகப்பலி றீநேரய் தலைத்தலைத் தருமே

திணையும் துறையும் அவை.

தோண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

(இ - ள்.) உருளையையும் பரையுங்கூத்து உலகின் கண்ணே செலுத்தும் காப்படையசகடந்தான் அதனைச் செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின னுறுபாடி ல்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும் அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியுமாட்டானாயின் அது நூட்டோறும் புகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயழ்ந்தி மிகப்பல தியதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும். - (ஏ - று.)

✓ இஃது, உலகந்ருமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செல்லுமாற்றைக் கூறினமையின், நுவலா நுவற்செயென்னுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டுன்றகூறுவாருமுளர்; அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தப்படும், காப்பாகியசகடம் தன்னைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின தனக்கு ஓரிடையுறமின்றாகி நெறிமுறைமையேநடக்கும்; அதனைச்செலுத்துதல் தெளியானாயின் அச்சாகாடு நானும் மறுதலையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே அகப்பட்டுத் தனக்குத் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன்மேலேத்ருமெனவும் பொருளுரைப்பர் இப்பொருட்குப் பாரொன்றது, உலகியற்கையை. \* கால் - உருளை. (கஅரு.)

(கஅசு.) / நெல்லு முயி ரன்றே நீரு முயி ரன்றே

2. மன்ன னுயிர் ததே மலர்தலையுலகம்.

3. அதுலை யானுயி ரென்ப தறிகை.

4. வேன்மி கு தானே வேந்தற்குக் கட்டினே.

திணையும் துறையும் அவை.

† மோசகீரீனார் பாடியது.

\* ஞாலத்தியங்குமென்றும் பாடம்.

† மாதிரிமாதிரித்தனார்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(இ - ள்) வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனான், இவ்வலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று; யான் உயிரென் பதனை அறிகவேலான்மிக்க, படையையுடைய அரசனுக்குமுறைமை. (எ - று.)  
மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன்முறைசெய்துகாப்பினென்றதாம். (கஅக)

(கஅ௪.) நாடா கொன்றோ, காடா கொன்றோ,  
2 வவலா கொன்றோ, மிவலா கொன்றோ,  
— 3 வெவ்வழி நல்லவாழி, வாழி,  
— 4 வவழி, நல்லே, வாழிய, நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒளவையார் பாடியது.

(இ - ள்) நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் காடேயாக; ஒன்றிற் பள ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும், எவ்விடத்துநல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையயல்லை; வாழி. (எ - று.)

தீயநிலனேயாயினும், நல்லோருறையின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்துவாழ்வோரியல்பல்லது, தனக்கென, ஓ ரியல்புடையதன்றென, நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல, உலகத்தியற்கைகூறிய வாறாயிற்று. || ஒன்றேவென்பது, ஏண்ணிடைச்சொல். (கஅ௪)

(கஅ௫.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடுண்ணு  
2 முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்  
3 குறுகுறு நடந்து, சிறியகையநீட்டி,  
4 மிடைந் தொட்டுங் கவ்வியந் துழந்தும்,  
5 நெய்யுடையுடிகின் மெய்ப்பட நிதிர்த்தும்  
6 மயக்குற் றுமக்களையிலோர்க்குப்  
7 பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளை

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

(இ - ள்) படைக்கப்படும் செல்வம், பலவற்றையும் படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமைமிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும், காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுக்குறாக நடந்துசென்று, சிறியகையநீட்டி, கலத்தினகட்கிடந் ததனைத் தரையிலேயிட்டும், கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியந் கையால் துழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை, உடம்பின்கட்படச்சிதறியும், இங்ஙனம் அறி வை, இன்பத்தான்மயக்கும்புதல்வரை, இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழ்நாளின் கண். (எ - று.)

தொட்டென்பதற்குக் கூட வாரிப்பிடித்தெனினுமமையும், குறையென்பது முடிக்கப்படும்பொருள், இனிப் பயக்குறையுள்ளதென், ஒரு சொல்வருவித்துத் தாம்வாழ்நாளும், இல்லையென்றுகூறுவாருமுளர். (கஅ௫)

(ககுக.) / தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி )

வெண்குடை நிழற்றிய வெருமையோர்க்கும்  
நநொன் யர்மத்துப் பகலுந் தஞ்சான்,  
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வெருவற்கும்

(ரு) முண்புன நாழி யடுப்பன விரண்டே

பிறவுமெல்லா மோரொக் கும்மே

செல்வத்துப் பயனே யீதே

நயப்பே மெனினே தப்புந் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

மதுனாக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

(இ - ள்.) - தெளிந்தநீரற்றகுழப்பட்டவுலகமுமுதையும் பிறவேந்தாககுப்பொதுவாதலின்றித், தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடையால்நிழற்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும் இடையாமத்தும், நண்பகலும், துயிலானாய் விநாந்தசெலவையுடைய மாக்களைப், படுக்கக்கருதிச்செல்லும், கல்லியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள்நாழி, உடுக்கப்படும்மை இரண்டே, பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தாற்பெறும்பயனாவது, கொடுத்தல், செல்வத்தை யாமே நுகர்வேமென்றுகருதின் தவறுவன பல. - (எ - று.)

பலவென்றது, அறம்பொருளின் பங்களை. பகலை ஒருமாத்தினாயென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் புகுதென்றும் உரைப்பாருமுளர். ( )

(ககூ.) வினோபதச் சிறிபு நோக்கி வளைத்திர்

வல்கி கொண்டனோ மல்க வைக்கு ம்

மெலி முயன்றனைய ராகி யுடையதம்

வளன்வலியுறுக்கு முளமி லா ளரொட

(ரு) டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ

கடுங்கட் கேழ விடம்பப் பிழ்ந்தென

வன்றவ ணுண்ணு தாகி வழிநாட்

பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுத்

திருங்களிற் றொருத்த னல்லலம் படுக்கும்

க0) புலிப்சித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்

திருனுடை யாளர் கேண்மையோ

12 டியைந்த லைக லுள்வா கியரோ

தீணையும் துறையும் அவை.

\* சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

(இ - ள்.) - வினோந்தசெவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதி ராகிய உணவைக்கொண்டு, முழையின்கண்ணே நிறையவைக்கும், எலிமுயன்றற்

\* சோழன் நல்லுத்தரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



போலும், சிறியமுயற்சியாகி உள்ள தம்முடைய செல்வத்தைத் தகராது இறுகப்பிடிக்கும் உள்விமிகுதியில்லாருடன் பொருந்தியநட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையை யுடைய கேழலாகிய பன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணாதாகிப் பிறற்றநாட் பெரியமலையின்கண் தனது முழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்த பெரியகளிகுரிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே படிப்படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியை யுடையோர் நட்போடு பொருந்தியநாட்கள் உளவாக. — (எ - று)

சீறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின், அறுப்பதற்குமுன்னாகிய, இடத்தை இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன - ஈண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்நின்றன. (1)

(ககக.) யாண்டுபலவாக நனாயில் வாருதல்

யாங்காகியரென வினவுதி ராபின்

மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினா

பான்கண் டனையென னினையரும் வேந்தனும்

நு) மல்லவை, செய்யான் காக்கு முதன்றலை

பூன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்

சான்றோர் பலர்யான் வாழுமுநே

தீணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் | வீட்கிநந்தானுழைச்சேன்ற | பிசிராந்தையான், 'கேட்டுங்காலம் பலவாலோ? நனா நுமக்கில்லையாலோ' என்றசான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

(இ - ள்.) நுமக்குச்சென்ற யாண்டிகள், பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப், படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், 3 என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களை யுடைய மனைவியுடனே, புதல்வரும், அறிவுநிரம்பினார்; 4 யான்கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்கெய்வாரும்; அரசனும் முறையல்லாதன செய்யா னாய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவூரின் கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமாயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட் பாட்டினையுடையசான்றோர் பலராதலான். — (எ - று)

ஆன்றவிந்தடங்கிய என்பதற்குக் கல்வியால்நிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவை முதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவென்னு மமையும். 'யாங்காகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற் றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுள். (ககக)

(ககஉ.) யாதுமுநே யாவருங் கேளிர

மேதது நன்றும் பிறர்தர வாரா

3 நோதலுந் தணிதலு முவற்றோ ரன்ன

4 சாதலும் புதுவ தின்றே; வாழ்தல்

நு) பினிதென மகிழ்ந்தன்று மில்மே; முனிவி

னின்னா தென்றலு மில்மே; மின்னொடு

வானந் தண்டினி தலைஇ யானது

8 கல்பொருதிருங்கு மல்லற் பேர்யாற்று |  
 9 நீர்வழிப் பதேம் புண்போ லாருயிர் |  
 10 முறைவழிப் பதே மென்பது திறவோர்  
 11 காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்  
 12 பெரியோரை வியத்தலு மிலமே  
 13 சிறியோரை யிகழத் தல்தனினு மிலமே!

திணையும் துறையும் அவை.  
 கவியன்புங்குன்றன் பாட்டு.

(இ - ள்.) - எமக்கு எல்லாம் ஊர், எல்லாரும் சுற்றத்தாரா; கவும ஆகமும் தாமேவரினல்லது, பிறர்தரவாரா; நோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்கு ன்றியுநாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமில்ம்; ஒருவெறுப்பு வந்தவிடத்து இன்னுதென் றிருத்தலுமில்ம் மின்னுடனே மழை குளிர்ததுளியைப் பெய்தலான் அமை யாத கல்லையாகத்து ஒலிக்கும் வளவிய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதனவ போல அரியவயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிதீவார் கூறிய நூலாலேதெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவரைமதித்தலுமில்ம்; சிறியோரைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமில்ம். - (எ - று)

தலைஇயென்பதனைத் தலையெனத்திரிக்க. முனிவி னின்னா தெனறலு மிலமே' என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலை வெறுப்பான் இன்னுதென்று இகழ்ந் திருத்தலுமில்லேமெனினுமமையும். (ககஉ)

(ககந.) / அதளெறிந் தன்ன நெடுவெண்களரி ன்  
 நெருவ னுக்கும் புல்வாய் போல,  
 வேரடி யுய்த்தலங் கூடும - ன்  
 நெஞ்சுக் கல் வாழ்க்கை தட்டுமா னாலை.

திணையும் துறையும் அவை.

\* ஓரேருழவர் பாட்டு.

(இ - ள்.) - தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின் கண் ஓருவனலைக்கும்புல்வாய், எளிதின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன் னெறிக்கண்ணையொழுதிப் பிழைக்கவங்கூடும்; சுற்றத்தோடுகூடிவாழும் இல் வாழ்க்கை அதன்கட்செல்லவொட்டாதுகாலைத் தனையாநிற்கும்; ஆதலான் உய் தல்கூடாது. - (எ - று)

மன் - கழிவின் கண்வந்தது மா - அசைநிலை!

(ககச.) / ஒரி னெய்தல் கறங்க வேரில்  
 லீர்ந்தண் முழுவின் பரணி ததும்பப்  
 புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்

\* ஒன்றருழவர்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பைந் லுண்கண் பனிவார்புறைப்பப்  
புடைத்தோன் மன்றவப்பண்பிலாளன்  
ஈன்னுதம்மவிவ்வுலகம்!  
இனியகாண்கிதுனியல்புணர்ந்தோரே.

திணை - அது; துறை - பொருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநன்கணியார்பாடியது.

(இ - ள்.) ஒருமனையின்கண்ணே சர்க்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண்  
ணைமணத்திற்குக்கொட்டும் முகக்குளிர்ந்த முழவினது, ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதல  
ரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியம் பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய  
உண்கண்கள் நீர்வார்த்துதுளிப்ப இப்பரிசு, ஒத்து ஒவ்வாமைபடப் படைத்தான்  
நிச்சிதமாக அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன் கொடிது, இவ்வுலகினதியற்  
கை; ஆதலான், இவ்வுலகினது தன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல  
செய்கைகளை அறிந்து செய்துகொள்க. - (எ - று.)

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது; இதனியல்புணர்ந்தோர்  
இவ்வின்னாமை ய இனியவாகக் காண்கவென்றாப்பினுமமையும். (கக௭)

(கக௮.) \* பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே!  
கயன் முள்ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்  
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் நீரே!  
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்  
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர மாதோ  
நல்லது செய்து லாற்றி ராயினும  
நல்லது செய்து லோம்புமி ன்துதா  
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு ம்  
நல்லாற்றுப்படு நெறியுமாறு துவே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நரிவேருத்தலையார்பாடியது.

(இ - ள்.) பல அமைந்தகுணங்களையுடையர்! பல அமைந்தகுணங்களையுடை  
யர், கயவினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும், பயனில்லாத  
முதுமையையுமுடைய, பல அமைந்தகுணங்களையுடையர், மூவாகிய கூரிய படை  
க்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு  
போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர், நல்வினையைச்செய்யமாட்டிராயினும் தீவினையைச்  
செய்தலைப் பரிகரிமீன்; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்றது, ஒழியவும் நல்ல  
நெறியின்கண்ணே செலுத்தும் வழியும் அதுதான். - (எ - று.)

\* இச்செய்யுள், 'வீடேதுவாகவன்றி வீடுபெற்றுநெறிக்கட்செல்லும் நெறி  
யேதுவாகக்கூறியது' என்பர், நக்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்தினையியல்,  
உச - ம் சூத்திரவுரை].



பலராகிய சான்ற்றொன்பது, பல்சான்ற்றொனத்தொக்கது; \* பல்குட்டுவொ  
என்பதுபோல. பலவாகிய குணங்களால் அமைந்திரெனினுமமையும். பயனின்  
மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்ற்றொயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அடுக்கு - வினா -  
வின் கண்வந்தது. (ககரு)

(ககக.) 1) ஒல்லுதொல்லுமென்றலும், யாவர்க்கு ம்

2) தொல்லா, தில்லென, மறுத்தலு, மிரண்டு ம்

3) தாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே;

4) தொல்லா, தொல்லு, மென்றலு, மொல்லுவ

5) தில்லென, மறுத்தலு, மிரண்டும், வல்லே

6) மிரப்போர், வாட்ட, லன்றியும் புரப்போர்

7) புகழ்குறை, பழைம், வாயி, லத்தை;

8) யுனைத்தா, கியரினி, யிதுவே, யெனைத்துஞ்

9) சேய்த்துக்கா, னாது, கண்டன, மதலு

10) னேயில, ராகநின், புதல்வர், யானும்

11) வெயிலென, முனியேன், பனியென, மடியேன்;

12) கல்குயின், நன்னென, னல்கூர், வளிமறை

13) நாணல, தில்லர்க், கற்பின், வாணுதன்

14) மெல்லியற், குறுமக, னுள்ளிச்

15) செல்வ, லத்தை, சிறக்கநின், னாளே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்காநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன், பரிசில்காநிலை  
ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) - தம்மாற்கொடுக்கவியுலும்பொருளை இயலுமென்றசொல்லிக்கொடுத்  
தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை, இல்லையென்றுசொல்லி  
மறுத்தலுமாகிய, இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின் கற்றினுள்  
ளன; 4) தனக்கு இயலாததனை, இயலுமென்றலும், இயலும்பொருளை இல்லையென்று  
மறுத்தலுமாகிய, இரண்டும், விராய் இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும், ஈயோர்  
புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற்குச் செய்துகொடுத்தியும் அத்தன்  
மைத்தார்க்கு; இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது, யார்கண்  
டேம்; அத்திங்கினால் நின் பிள்ளைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக, யானும் வெயி  
லென்றுநினைந்து, போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய்  
விட்டுநீங்காமையாற் கல்லாறசெய்தாற்போன்ற எனத் நல்குரவின்மிகுதியான்  
வளிமறையாகியமனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியை  
யுலித்தாகிய துதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து,  
5) போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக. - (எ - று.)

\* பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி; க0ரு - ம் அடி.

† இப்பாட்டினை, கொடாப்பழித்தலுக்கு, உதாரணமாகக்காட்டினார் நச்சி  
ஐர்க்கினியர் [தொல், பொரு, பகுதி, க0ரு - ம் சூத்திரவுரை].

✓ 'நோயிலராகநின்புதல்வர்' என்பது உம், 'சிறக்கநின்னாள்' என்பது உம் 'குறி  
ப்புமொழி; அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்குத் தீங்கு  
வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னாள் எனவும் கூறினாராக உரைப்  
பினுமமையும். நல்குரவேன்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது. கல்குயின்  
றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக், கல்லாற்செய்தாற்போன்ற பயன்  
கொள்ளாத 'யாக்கைகையுடைய' எனது நல்கூர்ந்தவளிமறையெனவும், கல்லைத்  
துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்தினாயாகச்செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனை  
யெனவுமுரைப்பாருமுள்.

(ககக)

- (ககக.) / வளிநடந் தன்ன வா அய்ச்செ விவ்ளியொடு
- VII. — 2 கொடி நுடங்கு மின்சய தேரின ரென அக் —
- 3 கடல்கண் டன்ன வெரண்படைத் தானையொடு
- 4 மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரென அ —
- 5 வருமுரன் றன்ன வுடசுவரு முரசுமொடு,
- 6 செருமேம் படு உம் வென்றிய ரென அ —
- 7 மண்கெழு தானை யொண்புண் வேந்தர்
- 8 வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ வில்மே
- 9 யெம்மால் வியக்கப் படு உ மோரே
- க0) யிடுமுட் பட்டபை மறிமேயந் தொழிந்த
- 11 குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
- 12 புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறுஉஞ்
- 13 சீறார் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
- 14 பாடறிந் தொழுகும் பண்பின ரே
- கரு) மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து ம
- 16 முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளே ம
- 17 நல்லறி வுடையோர் நல்குர
- 18 வுள்ளு தும் பெருமயர் மூவந்துநனி பிபரிதே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீநமாவளவன் பரிசீலித்தானைக்,  
கோடுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) — தாற்றியங்கினுற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியையுடைய குதி  
னையோடு கொடி நுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடையரெனவும் கடலைக்  
கண்டாற்றினாலும், ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனையுடனே மலையோடுமாறு  
பட்டுப் பொருங், களிற்றினையுடையரெனவும் இடிமுழங்கினுற்போலும் அஞ்சத்  
தக்க முரசத்தோடு போரின்மேம்படும் வெற்றியையுடையரெனவுங்குறிநிலத்  
தைப்பொருந்தின, படையினையுடைய, ஒள்ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண்  
கொற்றக்குடைநிழற்றிப்புகுஞ்செல்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்களால் மதிக்கப்  
படுவோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடையதோட்டத்து மறிதினன், ஒழந்து  
நின்ற குறிய, நாற்றத்தினையுடைய, முஞ்ஞையது, கொழுவியகண்ணிற்கிளைக்கப்

பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலத்தில்விளைந்த வரகினதுசோற்றுடனேபெறு  
கின்ற சிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையை  
யறிந்துநடக்கும் குணத்தினையுடையோர்கான் ; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும்  
சிறிதும் புறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநீனையேம் ;  
நல்லறிவினையுடையோரதுவறுழை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம்  
உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.-(எ - று.)

ஏனென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(கக௭)

(கக௮.) / அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல

வாரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமருள்வவாய்க்

கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்

திண்டே ரண்ணி னிற்பா ராட்டிக்

காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்

காமர் நெஞ்சு மேமாந் துவப்ப

வாலமர் கடவுள் னன்னநின் செல்வம்

க0) வேல்கெழு குரிசிவ் கண்டே னுதலின்

விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி கொடுத்த

தண்டமிழ் வரைப்புகங் கொண்டு யாகப்

பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங்குந் திற

னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்று

கரு) மொன்றா வாட வருங்கலந் தந்துநும்

பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்

முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்

யாண்டு நரனும் பெருகி யிண்டுதிபைப்

பெருங்கட் னீரினு மக்கடன் மணவினும்

உ0) நீண்டியர் வானத் துறையினு நன்று

யிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்

புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுங்

கேளில் சேளய் நாட்டினெந் நாளுந்

உரு) துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கிநின்

னடிகிழற் பழகிய வடியுறை

கடுமான் மாற மறவா தீமே

தினையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்புள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமண்ணக்கன்  
புரியசாத்தனார் பாடியது.



198: 199.

புறநானூறு மூலமும் ஊரையும்.

கக.க

11. {இ - ள்.} அருவிதாழ்ந்த பெரியம்பேரேல ஆரத்தோடுபொலிந்தமாநினைகண்  
வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணங்கையு  
முடைய உன்னுடையமடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணிபோன்ற அழகிய வாயை  
யும் கிண்கிணியையுமுடையபுதல்வர், பொலிகவென்றுவாழ்த்தித் திண்ணியதேரை  
யுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிதினமேல் அன்புபெரிதாகலிற் கணவன்  
கண்ணும் நின்புகழையேகூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்பற்று  
மகிழ ஆவிலையின்கண்மேவியதிருமாஸ்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம்  
வேட்கையுடையதலைவ, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது  
கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லேமுழுதும் கொள்ளையர்க்க்கொ  
ண்டு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும்  
தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னு  
டையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேவ அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக்  
கொண்டெடுத்துமூடைய பொன்னுடையநெடியநகரின்கண் பொலியவைத்த  
நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போலக், இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்,  
யாண்டுநாளும்மிக்குச் செறிந்ததினையையுடைய பெரியகடனீரினும் அக்கடல்  
கொழித்திடப்பட்டமணலினும் நீண்டியர்ந்தமழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர்  
பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனி  
தாகவிளங்கி நெடுங்காலம்வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாத்தூரிய  
நாட்டின்கண்ணே நாடோறும் துளியைநச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும்  
புட்போல நின்னுடைய வண்மைநசையான் இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழகிய  
அடியின்வாழ்வேன்; வினாந்தசெல்வையுடைய குதிரையையுடையமருளே, நீ  
செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக. {எ - று.}

புதல்வர்மார்பிற், பொலிகெனக், சுட்டி னுமமையும். | ஆலமர் கடவு ளன்ன  
நின்' என்றதற்கு ஆலின் கீழமர்ந்த முக்கப்செல்வனாகிய, கடவுளையொப்பு என்றும்  
நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினுமமையும். | நின்முன்  
னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்துலிற்  
கண்ணோட்டமில்லர்; | இவரும் அவனையொக்கக் கண்ணோட்டமில்லாகவென்பதா  
யிற்று. | முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்குநினைகண்ணி'  
எனவும், 'நீவொழியர்' எனவுநின்றவை குறிப்புமொழி; அன்றி, என்னிடத்து நீ  
செய்தகொடுமையால் நினக்குத் தீங்குவுறும்; அதுவாராதொழிகவென வாழ்த்திய  
துஉடாம். | மறவாதீமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி  
யென்பதாயிற்று. | 'யாண்டுநாளும்பெருகி' என்பதற்கு, நின்னானே, திங்களினை  
வாக அத்திங்கள் யாண்டோரனைவராக; யாண்டே ஊழியனையவரம்பினவாக  
வென்பது கருத்தாகக்கொள்க. {ககஅ}

- {ககக.} 1 கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழம்  
2 நெருந லுண்டை மென்னுது பின்னுஞ்  
3 செல்வா னுவேகலிகொள் புள்ளினம்  
4 கணையன் வாழியே விரவலரவரைப்  
5 புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய்யுடவர்

Supplicantes  
never satiate

ககஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நடைமையாகுமவருடைமை;  
யின்மை யாகுமவரின்மையே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனார் பாட்டு.

(இ - ள்.) தெம்வழுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை  
நென்னலுமுண்டேமென்றோவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலையமையா ஒலி  
பொருந்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத்  
தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும்,  
அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போர்  
ருடைய வறுமை. (எ - று.)

வாழியும், ஓவும், அசைநிலை.

(ககக)

(200.) பனிவரை நிவந்த பாசிலைப் பல்வின்

- 2 கணிகவர்ந்துண்ட கருவிரற்கடுவன்
- 3 செம்முகம்ந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
- 4 மழைமிசை யறியா மால்வரையடுக்கத்துக்
- 5 கழைமிசைத் துஞ்சங்கல்லக வெற்பு
- 6 நினைந்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேன்
- 7 களங்கொண்டி கனலுங்கடுங்கண் யானே
- 8 விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
- 9 இவ்வே புத்தலை யற அப்புனைகொடி முல்லை
- 10 நாத் தமும் பிருப்பப் பாடா தரபினுங்
- 11 கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த
- 12 பரந்தேர்ங்கு சிறப்பிற் பாரி மகனார்
- 13 யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தண் னீயே
- 14 வரிசைபில்வணக்கும் வாண்மேம்படுநண்
- 15 னினக்கியான் கொடுப்பக் தொண்மதி சினப்போர்
- 16 ட்டங்கா மன்னாரை யடக்கு
- 17 மடங்கா வினையு னாடுகிழ வோயே.

தீணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

பாரிமகளினை விச்சிக்கோனுழைக் கொண்டு சென்ற கபிலர் பாடியது.

(இ - ள்.) குளிர்த்தமலையின்களேங்கிய பசிய இலையையுடைய பல்வினது  
பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் சிவந்தமுகத்தையுடைய தனது  
மந்தியுடனேபொலிந்து சேய்மைக்கண்ணேவிளங்கி முகிலும் உச்சியறியா  
படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கி லுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த  
வரையையுடையோய், நினைக்கைத்தின்றுகளித்த நெருப்புப்பேரலும் தலையையு  
டைய நெடியவேலினையும் களத்தைத் தனதாகக்கிக் கொண்டு காரும் தற்கண்மையை  
யுடைய யானையினையும் விளங்கியமணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்

கிணையுமுடைய விச்சிககோவே! இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின் கண்மற்றத  
அலங்கரித்திற்போலும் கொடிமுல்லைதான், நாத்தமும்பேறப், பாடாதாயினும் ஒலி  
க்குமணியையுடைய நெடியதேனாக் கொள்குவென்று சொல்லிக் கொடுத்த பரந்து  
மேம்பட்ட தலைமையிணையுடைய பாரிக்குமகளிர்; யான் பரிசிலன்; அதுவன்றியும்  
நிலைபெற்ற அந்தணன்; நீ, பகைவரைப்போர்செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்  
வித்கும் வாளான்மேம்படுபவன்; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக;  
சினத்தையுடையபோராலே பகைவேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க  
விளைதலையுடைய நாட்டையுடையோய். (எ - று.)

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின் கனிகவர்ந்துண்டகடுவன், மந்தியொடுசிறந்து, சேண்விளங்கித், கழை  
மிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவனாவரைந்துகொண்டு, இன்புற்று வாழ்தல்  
வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

யானே பரிசிலன் என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்ப  
தூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான், தருதற்குரியேனென்பதூஉங்கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகம்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாக  
வென்று இரந்துகூறினமையின், இது பரிசிற்றறையாயிற்று. (உ00)

(உ0க.) இவரயாரென்குவையாயினிவரே

2 யூருடனிரவலர்க்கருளித்தேருடன்

3 முல்லைக்கீத்தசெல்வாநல்லிசைப்

4 படுமணியானைப்பிறம்பிற்கோமான்

5 நெடுமொப்பாரிமகளிர்யானே,

6 தந்தைதோழனிவரென்மகளிர்; -

7 அந்தணன் புலவன் கொண்டு வந்தனனே!

8 நீயே, வடபான் முனிவன் நடவினுட்டோன்றிச்

9 செம்புபூனைநீதியற்றியசேணெடுமிடரிசை

10 யுவரா விகைத் துவரையாண்டு

11 நாற்பத்தொன்பதுவழிமுறைவந்த

12 வேளிநுள்வேளேவிறற்போரண்ணன்

13 ரூரணியானைச்சேட்டிருங்கோவே!

14 யாண்கடனுடைமையிற்பாண்கடற்றிய

15 லொலியற்கண்ணிப்புலிகடிமர்அல்

16 யான்றரவிவரைக்கொண்மதிவான்கவித்

17 திருங்குலுத்தவிவ்வையகத்தருந்திறற்

18 பொன்படுமால்வரைக்கிழவவென்வேண்

19 லுடலுநருட்குநகரனைக்

20 கெடலருங் குரையநாடுகிழவோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளிர், இருங்கோவேளுழைக்கேண்டுசேன்ற கபிலர் புரியுது.



இ - ன். இவர் யாரென்றுவினவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லாவற்றையும் இப்போர்க்குவழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச்சமைத்த அணியோடும் புரவியோடும் முல்லைக்குவழங்கிய தொலையாத நல்லபுகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய மறம்பிற்குத்தலைவனாகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின் தோழனாதலான் இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஓமகுண்டத்தின்கட்டானிற் செம்பாற்புனைந்து செய்தாலொத்த சேய்மையை யுடைத்தாகிய நெடியமதியுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டையாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையாராய் நாற்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள்வைத்து வேளாயுள்ளாய், வென்றிப்போரையுடைய தலைவர் தாரணிந்தயானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவமுறைமையை யுதவிய தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வாறற்கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல்குழ்தரப்பட்ட இவ்வுலகத்தின் கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத்தலைவர்! வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பைகவாஞ்சம் படையையுடைய கேடில்லாதநாட்டுக்குரியவனே. (எ - று.)

உவரால்கை வேளிரொனக்கூட்டுக. 'வடபான் முனிவன் நடவனுட் பேன்றி' என்பதற்குக் கதையுரைப்பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க. புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஓர் பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாலுள், சிழுவ, நாடுகிழவோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவனாதலால், யான்தர இவரைக் கொண்மதியெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடைய தந்தைதோழனாதலானும் அந்தணனாதலானும் யான்நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (20க)

(20உ.) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவரார்ட்டிக்

- 2 கட்சிகாணக் கடமாநல்லே
- 3 கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிர்
- 4 கடிய கதழு நெடுவரைப் பட்டப்பை
- 5 வென்றிநிலை இயிழிப்புப் பூழ் மொன்றி
- 6 யிருபாற் பெயரிய வுருகெழு முதுர்க்
- 7 கோடிபல வடுகைய பொருணுமதி குதவிய
- 8 நீடுநிலையரையத்துக் கேடுந் கேளினி
- 9 நுந்நைகிய நின்றவற் வெய்கிய
- க0) வெரலியற் கண்ணிப் புலிகடிமாலுள்
- 11 நும்போல வறிவி நும்நு ளொருவன்
- 12 புகழ்ந்த செய்துப் புகழ் அத்தலையை
- 13 புகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண

- 14 வெவ்விதொல்குடிப் படிஇயர் மற்றிவர்  
கரு) கைவண் பாறி மகளி ரென்றவென்  
16 நேற்றப் புன்சொ னேற்றிசிற்பெரும  
17 விடுத்தனென் வெல்இயர்நின் வேலே யடுக்கத்  
18 கரும்பற் மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை  
19 மாத்தகட் டொள்வி தாய துறுகில்  
20) விதம்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்  
21 பெருங்கல் வைப்பிடுகெழி வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

28) இநங்கோவேள் பாரிமகளிர்க்கோள்ளானுக்க கபில பாடியது.

(இ - ள்.) - வெட்சியையுடையகாட்டி நடுவண், வேட்டுவரலைப்பத் தனக்குப் புகவிடங்காணாத, கடமாவினது, நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணி மேலேஇளம்பவும் சிதறியபொன், விளங்கவும் விரையவோடும், நெடியமலைப்பக்கத்து, வெற்றிநிலை பெற்ற, சிறந்த புகழ்பொருந்திச், சிறறரையம், பேரரையமென் இருக நூற்பெயர் பெற்ற உட்குப்பொருந்திய, பழைய ஊரின் கடல் பக்கோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினதுகேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக; அதுகெடுத்தற்குக்காரணம்: நினதுதாளால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி, நுந்நையுடைய, உரிமையை, நிறையப்பெற்ற தழைத்தகண்ணியையுடைய புலிகழிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடி யுனொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடையகழா அத்தலையாரென்னும் புலவரை அவமதித்ததனாலுண்டான பயன்; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ, இவர எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபடுவார்களாக; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாதபுன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே! யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அராமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய, புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப் பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தார்கனையுடைய நாட்டையுடையோய். - (ஏ. நு.)

புலிகழிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன். இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப்படிஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொல்லைப்பொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னை விடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தனிமாலையெனினும்மையும். நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விதழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று. அது கெடுத்தற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நுமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத்தப்பாதாகலின், அவன்வசையாகப்பாடினென்றசொல்லுவர்; அதுவேயென்பதாம். 'வெல்இயர்நின்வேல்' என்றது, குறிப்புமொழி. 'நுந்நைததாயம்நிறைவுறவெய்திய' என்பதூஉம், 'நும்பேரெறிவின்' என்பதூஉம் - இகழ்ச்சிதோன்றநின்றன. வேங்கைவீதாயதுறுகல் இரும் புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து: ஏதம்செய்யாததூஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக்



கதகா

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழ்க்கத்தோன்ற  
நின்றது. (உ௦௨)

(உ௦௩) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினுந்

தொல்லது விளைந்தென நிலம்வளங்கரப்பினு

மெல்லா வயிர்க்கு மில்லால் வரழ்க்கை

பின்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின

முன்னுந் கொண்ம ரென தும்மனோர் மறுத்த

லின்னா தம்ம வியறே ரண்ண

வில்லது நிரப்ப லாற்முதோரினு

முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே

யனையயு மல்லே நீயே யொன்றா

கரையி ல்வர்கட் டாகவு நுமதெனப்

பாணகட னிறுக்கும் வள்ளியோய்

பூணகட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழொரறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சேன்னியை ஊன்  
பொதிபகங்குடைமார் பாடியது.

(இ - ள்) - கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக்கருதி மழை பெய்யாதுமாறினும்  
முற்காலத்துவிளைந்தேனெனக்கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவயிர்க்கும்  
உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல், இன்னமும் எனக்குப்பரிசில் தருமென்று சொ  
ல்லி ஏம்போல்வாரிரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்கொண்டு ரென்று தும்போல்  
வார்மறுத்தல் இன்னது; கேளாம். இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே!  
இல்லாதபொருளைத் தேடி நிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவராற்பரிசில்நினை  
ந்துவரப்படுவார்கொடாராயின், அவ்விரப்போரால் நச்சுமூடும் இன்பத்தையிழப்  
பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி, அவரெதிர்முனோக்கமாட்  
டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்கன்மையையுமல்லே நீ, இறந்துபடுவை; நீ, பகைவரது  
அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நம்மு  
டையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும்வென்றியோடுகூடிய வண்மையை  
யுடையோயாதலான் எம் இறைவா, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமை  
யாகப்பரிகரிப்பாயாக. - (எ - று)

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமெனவும் பாணியாது முன்னே  
அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம். எம்மனோ  
ரென்றது, பிறனோக்கியன்றெனவுணர்க. 'பொழிந்தென' 'விளைந்தென' என்

\* "ஒன்னா, ராரெயி ல்வர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாணகட னிறுக்கும்  
வள்ளி யோய்" என்பது, உழிஞைத்திணைக்குரியதுறைகளுள், 'கொள்ளார் தே  
எங் குறித்த கொற்றம்' என்னுந்துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூர்க்  
கீனியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், கஉ - ம் குத்திரவுரை].



பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி, மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப்  
பினுமமையுமீ.

(20க)

- (20சு.) / ஈயெனவிரத்தலிழிந்தன் றதனெதிர்  
1 - 2 ஈயெனென்றலதனினுமிழிந்தன்று  
3 கொள்ளெனக் கொடுத்தலுயர்ந்தன் றதனெதிர்,  
4 கொள்ளேனென்றலதனினுயர்ந்தன்று  
5 தெண்ணீர்ப்பரப்பினிழிழுகொப்பெருங்கடல்  
6 லுண்ணாரகுபுநீர்வேட்டோரை  
7 மாவும்மாவஞ்சென்றுணக்கலங்கிச்  
8 சேறெடுபட்டிசிறுமைக்தாயினும்,  
9 முண்ணீர் மருங்கி னதர்பலவாகும்.  
10 புள்ளும்பொழுதும் பழித்தலல்லதை  
11 யுள்ளிச் சென்றோர்ப்பழியலரதனாற்  
12 புலவேன் வாழியரோரி னிசும்பிற்  
13 வருவிவாணம்போல -  
14 வரையாதுசாக்கும் வள்ளியோய் நின்னே. -

4 தீணையும் துறையும் அவை.

வல்லிலோரியைக் கழைத்தியானையார் பாடியது.

(இ - ள்.) இழிந்தோன்கூற்றால் ஈயெனச்சொல்லியிரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீ  
யென்றதனெதிர் ஈயெனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒரு  
வன் இரப்பதன்முன்னே அவன்குறிப்பைமுகத்தானுணர்ந்து இதனைக்கொள்வா  
யாகவென்றுசொல்லித் தானிரந்துகொடுத்த ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன்  
அவ்வாறுகொடுப்பது அதனெதிர் கொள்ளேனென்றுசொல்லிமறுத்தல் அக்கெருடை  
யினுமுயர்ந்தது; தெளிந்தநீர்ப்பரப்பின் ஒலையும் திரையையுடைய பெரியகடல்  
நீரையுண்ணாரவர், தண்ணீரைவிருப்பினோர்; ஆவும் மாவஞ்சென்று நீரை உண்  
ணக் கலங்கிச் சேற்றோடுகூடிய சிறுமையையுடையதேயாயினும் உண்ணுநீரை  
யுடைய தாழ்த்தலிடத்துச், செல்லும்வழி பலவாகும், தாம்புறப்பட்டுச்செல்லப்  
பட்டவழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புள்ளிமித்தத்தையும் புறப்பிட்டமுடித்தத்  
தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில்பெறக்கருதிச்செல்லப்பட்டோரை அவரித்தில  
ராயினும் பரிசிலர்பழியார்; அதனால், நீ எனக்கு இன்னையாயினும் வெறேன், வாழ்  
வாயாக, ஓரி, ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலியதொருதியையுடையமழையோல் யாவ  
ர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாதுவழங்கும், வண்மையையுடையோய், நின்னே. -  
எ - று.)

ஓரி, வள்ளியேயே, பரிசிலர் புள்ளும்பொழுதும்பழித்தலல்லது உள்ளிச்சென்  
றோர்ப்பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப்புலவேன்; வாழியரெனக்கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும், ஈயெனவிரத்தலால் இழிபுபெற்றுக்  
கொள்ளேனென்னுமுயர்பு யான்பெற்றிலேனென்பது உம், அவ்வாறிரப்பவும் ஈயெ  
னென்றோற்போலப், பரிசினீட்டித்தலால் உள்ள இழிபுபெற்றுக் கொள்ளெனக்

கொடுக்குமுயர்ச்சி நீ பெற்றிலையென்பதும் கருத்தாகக்கொள்க. இதனால், ஈமே  
 நென்னுமிழிபினும் கொள்ளெனக்கொடுக்குமுயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து  
 செய்யென்பது கூறினாராம். 'பெருங்கட லுண்ண ராகுப நீவேட்டோர்' என்  
 பதனால் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற் செல்வேனென்பதும், 'உண்  
 ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகவின் நின்றபல்வந்தே  
 நென்பதும் கொள்ளப்படும். (உ0ச)

- (உ0ரு.) புறநாயகி மூவ ராயினும்  
 1 பெட்டின் றீதல் யாம்வேண் டலமே  
 2 விறற்சினந் தணிந்த வினாபரிப்புவ  
 3 யுறுவர் செல்சார் வாக்கி செறுவர்  
 4 தாளுளந் தபுத்தி வாண்மி குதானை  
 5 வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந்  
 6 சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய  
 7 மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்  
 8 நோன்சிலை வேட்டுவ நோயினையாகுக  
 9 க0) வார்கலி யர்ணர்த் தரீ இய்கால் வீழ்த்துந்  
 10 கடல்வயிற் குழி இய வண்ணலங் கொணமு  
 11 நீரின்று பெயர வரங்குத் தேரோ  
 12 டொளி மருப் பேந்திய செம்மந்  
 13 களிநின்று பெயர வரிசிலர் கடும்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கடியவேட்டுவன் பரிசினி டித்தானைப் பெருந்தலை ச்சாத்தனார்பாடியது.

(இ - ள்) - நிறைந்த செல்வத்தையுடைய, மூவேந்தராயினும் எம்மைப்பேணுத  
 லின்றி, ஈதலை, யாங்கள், விரும்பேம். வென்றியானுளதாகிய, சினந்தீர்ந்த வினாந்த  
 செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய, அஞ்சிவந்தடைந்தபகைவர்க்குச் செல்  
 லும், புகலிடமாய், அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும்பகைவர் முயற்சியையுடைய கிளர்  
 ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின்மிக்க, படையினையுடைய, வெள்ளியபூவை  
 யுடைத்தாகிய, மூலலைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியன  
 வும் பெரியனவுமாகிய, புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய, மானின் துதிர்ச்சியைத்  
 தொலைத்த கடியசெலவையுடைய சினமிக்கநாயையும், வலியவிலையுமுடைய  
 வேட்டுவ, நீ நோயின்றியிருப்பாயாக; இடியினது, மிதச ஓசையையுடைய, புதுப்  
 பெயலைத்தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேகிரண்ட தலைமையையுடைய  
 முகில் நீரின்றி மீளவாறுபேரலத் தேருட்கு விளங்கிய கோடியர்ந்ததலைமையை  
 யுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலரதுசுற்றம். - (எ - று.)

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரெனவியையும். செல்சார்வாகித்  
 தாளுளந்தபுத்த பொருநவெனவியையும். வெள்வீயென்றது, அதனையுடையமூல  
 லையை. புழைகெடவிலங்கிய நாயெனவியையும். மூவராயினுமென்ற உம்மை -  
 சிறப்பும்மை. புழைகெடவிலங்கியென்பதும் பாடம்.



கோடைப்பொருந், வேட்டுவ, பெட்பின்னீதல் யாம்வேண்டலம் ; பரிசிலர்கடு  
ம்பு களிநின்றுபெயரல ; நீ நோயிலையாகுவெனக்கூட்டுக.

யான்களிநின்றுப்பெயராநின்றெனப்பிதுருத்தாகலின், நோயிலையாகவெ  
ன்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (உரு)

(உரு.) \*வாயிலோயே, வாயிலோயே.

2 வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்திக்  
3 தாம், முன்னியது முடிக்கு முரணுடை யுள்ளத்து  
4 வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

ரு) பரிசிலர்கடையா வாயிலோயே.

6 கடுமான் றேனற நெடுமா னன்கி

7 தன்னிறியலன்கொ ளென்னிறியலன்கொ

8 ல்றிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென

9 வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யத்ன

க0) காவினெங்கலனே சுருக்கினெங்கலப்பை

11 மரங்கொ ள்ச்சன கைவல் சிறு அ

12 மழுவுடைக காட்டகத் தற்றே

13 பெத்திசைச் செலினு பத்திசைச் சோறே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமாந்நெடுமானஞ்சிபரிசினீட்டித்தானே ஓளவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோரதுசெவி  
யிடத்தே விளங்கியசொற்களைவிதைத்துத் தாம்நினைந்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியை  
யுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய மேம்பாட்டிற்குவருந்தும் இப்பரிசிலான்வாரும்  
இவ்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய், விரைந்த  
குதிரையையுடைய பரிசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ?  
அதுகிடக்க, தன்தரமறியான்கொல்லோ? அறிவுமபுகழுமுடையோர் இறந்தாராகி  
வறிய இடத்தையுடைய உலகமுமன்றே ; ஆகலாற் காவினேம், கலங்களை ; கட்டி  
னேம், முட்டிக்களை ; மரத்தைத்துணிக்குந்தச்சன் பவந்த மழுவையுடைய கைத்  
தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால் அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்  
க்கு எத்தன்மைத்து? ஏமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட்  
சோறு அதிதன்மைத்து. (எ - று.)

கலப்பை - யாமுமாம். உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரென்னுமையும். மழு  
வென்றது; வாய்ச்சியை ; தறிகையுமாம். காட்டகமென்றோனும் கருதியது அதன்  
கண் மரமாகக்கொள்க. பரிசிலர்க்குச் சிறுரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசை  
க்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டின்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (உரு)

\* இப்பாட்டு, பரிசில்கடாரினை அன்றென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல்,  
பொரு, புறத்திணையியல், கரு - ம், குத்திவரை]

† இங்கே கலத்தையிட்டுவைக்கும்பையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



(உ0௭.) எழுநீனி, நெஞ்சஞ், செல்கம் யாரோ

2 பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி

3 புருகிற் கண்டு மறியார் போல

4 வுகனகு வாரா முகனழி பரிசி

5 குறளி லாளர் வேளா ரல்லர்

6 வருகென வெண்டும் வரிசை யோர்க்கே

7 பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

8 மீளி முன்பி னுளி போல

9 புள்ள முள்ளவிந் தடங்கா து வெள்ளென

10 நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி

11 வாயா வன்கனிக்கு லம்வருவோரே

தீணையும் துறையும் அவை.

2. வேளிமான் துஞ்சியபின் அவன்தம்பி, இளவேளிமானைப்பரிசில் கொடுவேன அவன் சிறிதுகொடுப்பீர், கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் மாடியது.

(இ - ள்.) - எழுந்திருப்பாயாக இனி, எம்முடைய நெஞ்சமே, யார்போவே மாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும், விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மரு கே, கண்ணவைத்தும், கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ்வாராத, தம்முகமறித்தரப் பட்ட யரிசிலைப் பிறிதோரிடத்துச் செல்லமுயனும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பா ரல்லர் இங்ஙனம் வருவீரார்க்கவென்று, எதிர்கோடல்வேண்டும் தரமுடையோர்க்குப் பெரிது, உலகம்; விருகப்போரும் பலர்; (ஆதலால்) மறம்பெருந்கிய வலியை யுடைய யாளியையொப்ப, உளம், மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர்யாவர் க்கும் தெரிய நம்மைக்கண்டி ரங்காதவனிடத்தே நின்றதிரங்கி உள்ளுறக்கனியாத வலியுபழத்தின் பொருட்டுச், சுழல்வோர் - (எ - று.)

வன்கனியென்றது, நெஞ்சநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை உலமரலும் - அவ மரல்போல்வதோருரிச்சொல்.

வாயாவன்கனிக்கு உலம்வருவோர்பாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந் தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி, வினைமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காதென முற்றாக்கி உரைப்பாருமுள்.

(உ0௭)

(உ0௮.) குன்று லையுள் பலபின் னெழிய

2 வந்தனென் பரிசில் கொண்டு நென், செலற்கென

3 நின்று வென்னயந் தருளி யீது கொண்

4 டங்கனஞ் செல்க தானென் வெண்ணை

5 யரங்கறிந் தன்கொ தாங்கருங் காவலன்

6 காண்தித்த விப்பொருட் கியாரோ

7 வாணிகப் பரிசில் இல்லென், பேணித்

CCVii.

8 திணையனைத் தாயினுமினித்வர்  
துணையளவறிந்து நல்கினர் விழினை.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியழைச்சேன்ற, பெருஞ்சீத்திரனுக்கானது இது  
கோண்டு செல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் கொல்லியது.

(இ - ள்.) - குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொ  
ண்டேனாய்ப்போதற்கெனச் சொல்லிவின்றவெனனை அன்புற்றருளி இப்பொருளை  
கொண்டு இவ்வாறு போக தானெனச் சொல்ல என்னை எய்யரிசறிந்தான்; பகைவ  
ரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்; என்னையழைத்துக்காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான்  
ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் திணைத் துணையளவாயினும்  
நன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விழுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடு  
த்துவிடின். - (எ - று.)

நங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன் சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், திணையளவாயினுமினிதெனிக்  
கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யாந்தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; அவனாயின் இதுவும்  
கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம். 'அவர்துணை  
யளவு' எனத் தம்மை உலகின்மேலிட்டுக்கூறினார். (உருக.)

(உருக.) பொய்கை நாரா போரிற் சேக்கும்

2 நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்

3 கூழ்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்தி வரம்பல்

4 லகலபை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்

5 படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்

6 மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந

7 பல்கனி நகைஇ யல்குவிசம் புகந்து

8 பெருமலை வீடாகஞ் சிலம்பு முன்னிப்

9 பழனுடைப் பெருமதந் தீர்தெனக் கையற் றுப்

10 பெறுது பெயரும் புள்ளினம் போலகின்

11 ன்சைதர வந்துநின் னிசை நுவல் பரிசிலேன்

12 வறுவியேன் பெயர்கேர வரண்மேம்படுந்

13 ளியா யாயினு மிரங்குவே னல்லேன்

14 னேயிலை யாகுமதி பெருமநம்புந்

15 குறுநணி கரண்துல தாக நாரூ

16 நறும்பு னெல்லிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்

17 தெரியிதை களிர் பாணி பார்த்தும்

18 பெருவரை யன்ன யார்பிற்

19 செருவெஞ் சேளநின் மகிழிருந் கையே.



தீணை - அது ; துறை - பரிசில்கடர் அநிலை!

மூவன்பரிசிலநீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சரத்தனார், பாடியது.

(இ - ள்.) பொய்கைக்கண்மேய்ந்தநானா, போரின் கண்ணேயுறங்கும் நெய்தலை யுடைய அழகியவயற்கண், நெல்லையறுக்குமுழுவர் முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் நெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே, மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திராயின், இனியசீராகியதாளத்தேயாடுமென்புலத்தூர்களை யுடைய நல்லநாட்டுக்கு, வேந்தே பலபழத்தையுநச்சித் தாம்வாழ்க்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியகலையின்முழை, எதிரொலிமுழங்கச் சென்று அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்துமாற்றிற்குவருந்திப் பழம் பெருதேமீனும் புள்ளினத்தையொப்பு நின்று நச்சப்படுந்தன்மைகொடுவரவந்து தின்புகழைக்கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனாய், மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின் கண்மேம்படுவோய், நீ ஒன்றை நீத்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேன் லேன்; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக; பெருமா! நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக, நாடொறும் நறிய, பலவாகிய, தழைத்தமயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும், ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடையமகளிர் ஒருவரி னொருவர், புணர்தற்குக்காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலுமார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய், நினைதுமகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கம். - (எ - று.)

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு. நம்முட் குறு நணிகாண் குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த, அன்பின்மையை அவ்விருக் கையுன்றிப், பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவற்று.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேளய், நின் இசைநுவல்பரிசிலேன், வறலியேன், பெயர்கோ, நீ ஈயாயாயினும், இரங்குவேன் லேனேன்; பெரும, நேயிலையாகுமதி; நம்முட், குறுநணியை, நின்னிருக்கைகாண் குவதாக; பிறர்காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீ செய்ததீங்கால் நோயுறுவை, அஃதுநுதொழிக வென்பதாம். இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண், நம்முள், மிக அணித்தாகக்கண்ணுங் காட்சி, உளதாகவென்றமாம். இதனாற் காட்சியனடாகாதென்பது, குறிப்பி இனி, 'குறுநணிகாண் குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீ செய்தகொடுமையானென்னுரைப்பினுமனையும். (1)

(உக0.) மன்பதைகாக்குநின் புரைமை நோக்கர்

தன்புகண் மாறிய வறனிலை காட்சியோடு

தும்ம னோருநற் றினைய ராயின

4 செம்ம னோரிவா பிறவலர் மாதோ

6 செயிர் தீர் கொள்கை யும்வெங் காதலி

8 யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெம்வயின்

7 னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா

9 கறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்

பிறனாயினன்கொ ளிற் இயரென் னியிரென்



210: 2002

- க0) துவல்வறு சிறுமையள் டலபுலந் துறையு  
 11) மிடுக்கண் மனையோ டரிய வந்நிலை  
 12) விடுத்தேன் வாழியர் குரிசி லுதுக்கா  
 13) ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற்கு துத்தோர்  
 14) ருங்கடி முனையாண் போலப்  
 கரு) பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துதுத்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துடக்கோச்சேரலரும் போறை பரிசளித்தித்தானைப் பெருந்தன் னார்  
 கீழார் பாடியது.

இ - ள் உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினைது, உயர்ச்சியைப்பாராது, காதல்  
 கண்மாதிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி, தம்போல்வார்யாவரும் இதற்கொ  
 த்த அறிவையுடையராய், அருள்மீறவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வகைத்துப் பிற  
 வாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்த்தகற்பிணையுடையளாய் எம்மைவிரும்பியகாதவி  
 இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையாளாகக்கூடி, எம்மிடத்து நினைவாகிருத்தல்  
 அரிது; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம், திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்துணிய இற  
 ந்துபட்டான்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சிசால்லுதலுற்றநோயை  
 யுடையாளாய்ப் பலபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்  
 பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ! இதனைப்பாராய்; இன்  
 னாமையையுடையநெஞ்சத்துடனே போவேன், நினைவென்குண்பாரது அணுகு  
 தற்கரிய காவலையுடையமுனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயல்ற்ற எனது  
 வறுமையை முன்போகவிட்டு. - (எ - று)

குரிசிலே, நம்மனோரும் இனையாராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; எங்காதவி  
 உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினைவாகிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடக்கண்  
 தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதேவிடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர்முனையாண் போலக் கை  
 யற்ற என் புலம்புமுந்துதுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு  
 செய்க.

உதுக்காண் என்றது, அச்செலவை. என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போ  
 தலையொழியப் புலம்பைமுந்துதுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்  
 கூறியவதனால், 'வாழியர்குரிசில்' என்பது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று. உயிர்வெங்  
 காதலியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உக0)

- (உகக?) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே  
 2) றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய  
 3) நின் நுகாண் பன்ன ரீண்மலை மிளிரந்  
 4) குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல  
 5) முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்  
 6) றரசுபட்டக் கட்டக்கு முரைசா ரேன் றனின்  
 7) னுள்ளி வந்த வேரங்குநிலைப் பரிசிலென்  
 8) வள்ளியை யாதலின் வணங்கு வனிவென்க

உச்ச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 9 கொணர் மாந்தர் கொமை கூறநின்
- 10 னுள்ளியது முடித்தோய் மன்ற முன்னுட்
- 11 கையுள்ளது போற கட்டி வழிநாட்
- 12 பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
- 13 நாணயூயி னுநாணக் கூறியென்
- 14 னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
- 15 பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
- 16 குடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சி
- 17 செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
- 18 வல்சியின்மையின் வயின்வயின் மாறி
- 19 யில்லெலி மடிந்த தொல்கவா வரைப்பிற்
- 20 பாஅலின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
- 21 முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனெடு
- 22 மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். - அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழையின் கணுள்ள இடியேனு அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய நிலவகலத்தை தின்றுபார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமீலைபிறழச் சிறுமலை தாவவெறியும் ஒச்சபோல வீழ்முரசு கிளர்ந்தொலிக்கும் பிளையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட எதிர்நின்றகொல்லும் புகழமைந்த தலைவன் வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்ந்து பரிசில் நல்குவனியெனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்தநிலைமையையுடைய பரிசிலேனாகியயான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கெட்டுமையைச் சொல்லவும், நின்னுடையநினைவே செய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில் கையிலேபுகுந்தது போலக்காட்டிப் பிறறைநாட் பொய்யைப்பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான் வருந்தியவருத்தத்திற்கு நீ தான்நாணயூயினும், நீநாணச் சொல்லி எனது துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப்புகழ்ந்து நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னரும் பாடவேண்டும்புகழ்பேற்றுக்கொண்ட நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப்போவேன் யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்தலால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற் பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலைவெறுத்த பிள்ளையுடனே மனையின் கண்ணே வயமையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய தலையையானே நினைந்து. - (எ - று.)

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்தபரிசிலென், நான்கூற, நின்னுள்ளியது செய்தா யாதலான் வருத்தங்கூறி எத்திக் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின்மனைக்கண்ணே புதல்வனெடு தொலைந்திருந்த என்வாணுதலை நினைந்து செல்வல்யா நென்னக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே எத்திப் பழிச்சிச் செல்வலென்றமையான், அவை குறிப்பொழி வரைப்பின்மனையென இயையும். வள்ளியி னுதலின்



வணங்குவ னிவனென்' என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையதால் இவன் எமக்குத்தாழிந்து பரிசிலளிப்பனெனக்கருதியென்க. | வள்ளியையாகலின், வணங்குவனிலவனெனக் கொள்ளாமாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனைவிணங்குவேனெனினினைந்துவணங்க | அதுபாராது நின்பாற்பரிசில்பெருந்த மாந்தர் ..... தாவவெறியுமென்பது, தாவெறியுமென வகரங்கொட முடிதல் புறநடையாற்கொள்க; தாவவெறியுமென்பது உம் பாடம்; விகாரமெனினுமமையும். 'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடைநின்றநிலையெனறுமாம். | 'இல்லெலிமடிந்ததொல்கவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்கவரென்றபைப்பினுமமையும். நினைக்கொடுமைகூறவென்றுபைப்பினுமமையும். (உகக)

(உகஉ.) நுங்கேயாரென வினவினெங்கே

2 களமார்க்கரித்தவினையுல்வெங்கள்

3 யாமைப்புழுக்கிற்சூமம்வீடவாரா

4 வாரற்கொழுஞ்சூடங்கவுளடாஅ

5 வைகுதொழின்மடியுமடியாவிழவின்

6 யாணர்நன்னாட்டுள்ளும்பாணர்

7 பைதற்சுற்றத்துப்பசிப்பகையாகிக்

8 கோழியோனேகோப்பெருஞ்சோழன்

9 பொத்தினண்பிற்பொத்தியொடுகெழீஇ

க0 வாயார் பெருநகைவைகலுநககே. - 3

21 திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

4 கோப்பெருஞ்சோழனைப் புகிராந்தையார் பாடியது.

(இ - ள்.) உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பாராயின், எம்முடைய இறைவன் களமார்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்கமதுவது ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைகூட அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீதுகிய கொழுவின்குட்டை அழகியகதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவண்டமயக்கத்தால், வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய நல்லசோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்றசுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையுரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும்புலவனோடுகூடி மெய்ம்மையார்த்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடேறிமகிழ்ந்து. - (எ - று.)

நன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை - சிறப்பும்மை. | கோழி - உறையூர்.

நுங்கேயாரெனவினவின், என்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)



(உகநா) மண்டமரட்டி மதனுடை நோன்றாள்

2 வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே!

3 பொங்குநீ ருதித்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து

4 நின்றலை வந்தி னிருவரை நினைப்பிற்

5 நென்றுறை துப்பினிள் பகைஞரு மல்ல

6 மர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்

7 நினைபுங் காலை நீயு மற்றவர்க்

8 களையை யல்லை யடுமான் நேன்றல்!

9 பரந்துபடு நல்லிகை யெய்தி மற்றநீ

10 கடு யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னுங்

மொழித்த தாய் மவர்க்குரிது தன்றே

அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று

பின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய்யோயே!

நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த

கடு வெண்ணில் காட்சியினையோர் தோற்பின்

16 கின் பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே

17 யுயர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க்கு ளையின்

18 ளிகழுந் ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே

19 அதனால், ஒழிகதி லத்தெநின் மற்றே; வல்வினாந்

20 தெழுந்தி வாழ்கநின் னுள்ளமழிந் தோர்க்

21 கேம மாகுநின் றுணிமுன் மயங்காது

22 செய்தல் வேண்டுமா னன்றே; வாறோ

23 நும்பெறி லுலகத் தான்றவர்!

24 விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெ திர் கொளற்கே.

3 திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன்மக்கண்மேற்கேன்றனைப் புல்லாற்றார் \* எயிற்றியனார் பாடியது.

(இ. 1 ள்.) - மடுத்தெழுந்த போரின்கட் கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுயற் சிையயுடைய வெண்கொற்றக்குடைவான், உலகத்தை நிழற்செய்து, புகழான்விளக் கும், வென்றியையுடையவேந்தே. கிளர்ந்தநீனாயுடைய சுடலாற்குழப்பூட்ட இப் பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இரு வரையும் கருதிற் பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நிற்பகைவேந்தராகிய கேரபாண்டியரும்ல்லர், போரின்கண் விரும்பியகாட்சியுடனே நின்னோடுபகையாய் வேறபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம்; நினைபுங்காவத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மை யையாகிய பகைவனல்லை, பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையதலைவு நீ பா ரந்துபட்ட நல்புகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப் பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; அதலால், அப்பெற்றித்தாதலு

\* எயிற்றியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

16 முறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; அகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற  
வலியோடு நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த குழ்ச்சியில்லாத அறிவை  
யுடைய நின் புதல்வர்தோற்பின் நினது பெரிய செல்வத்தை அவர்க்கொழியயாவர்க்  
17 குக் கொடுப்பை; போரைவிரும்பிய செல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிதழுந்  
பகைவருவப்பப் பழியை உலகத்தேறிற்றுத்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக, நின்னு  
20 டையமறன்; கடிதின்வினாந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வ  
21 தாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிலை மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல்  
23 வினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் வினாந்த  
விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள. (எ - று.)  
மற்று - அசை. தில் - விழைவின் கணவந்தது. வாநோருலகென்றது, ஒட்  
டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக; ஆணைவர் விருந்தெதிர்தொளிற்கு நன்றுசெய்தல்  
வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு வினாந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாக  
வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.  
செல்வமும்பழியும்சினைவினைப்பாற்பட்டுமுதல்வினைகொண்டன. அஞ்சதல் -  
இவற்குப்பின்னும்நின்றல். தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும்  
வாராமலென்றதாகக்கொள்க. இனி, அதனா லன்ன தாதல மறிவோய் என்ற  
தற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயும் அவர்க்கு அப்படியே  
யுரித்து; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின்  
ருணிழலெனமுற்றாக்கி, மயங்காதுதெளிந்துநின்று, நன்றுசெய்தல்வேண்டுமெனவு  
முறைப்பாருமுளர். 'மாவெங்காட்சியொடு டுரநெதிரந்திதழுந்தவர்' என்ற பாட  
மோதுவாருமுளர். (உகங)

(உகசு.) 1 செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை பெனவே  
2 யைய மற அர்கசுட ண்டிகாட்சி  
3 நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில்லோரே  
4 யானே வேட்டுவ னுனையும் பெறுமே  
5 குறும்புழ வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே  
6 அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசினோர்க்குச்  
7 செய்வனை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற  
8 ரெய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடுந்  
9 தோய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்  
10 மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடுந்  
11 மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்  
12 தோடுயர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்  
13 தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே!!

4 தினை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.  
அவன்வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

(இ - ள்) - அறவினையைச் செய்வேமோ அல்லேமோவென்றுகருதி ஐயப்பாடு  
நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்தகாட்சிநீங்காத உன்னத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர்;



உ.அ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யானைவேட்டைக்குப்போவோன்<sup>4</sup> யானையையும் எளிதாகப்பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன்<sup>5</sup> அதுபெறுது வறியகையினனாயும் வருவன்; அதனால் உயர்ந்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தான் செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே, அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின், அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலுங்கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண் துகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண், இன்மையெய்தவுங்கூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின், இமயமலையின்சிகரம் ஒங்கினாற் போன்றதமதுபுகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடி நின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது; அதனால், எவ்வாற்றினும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது. - (எ - று.)

உயர்ந்திசினோர்க்கென்றும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வனை மருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு துகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமமையும். 'காட்சியொடுநீங்காநெஞ்சத்து' என்பது உம் பாடம். 'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை - அசைநிலை; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர். (உகச)

(உகரு.) கவைக்கதிர் வரகினைவைப்புறு வாக்கல்

- 2 ருதெருமறுகிற் போதொடு பொதுளிய,
- 3 வேளை வெண்பூ வெண்டயிர்கொளிஇ,
- 4 யாய்மகிளட்ட வம்புனிமிதவை,
- 5 அவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்,
- 6 தென்னம்பொருப்பினன் னோட்டுள்ளும்,
- 7 பிசிரோனென்பனெனுயிரோம்புநனே!
- 8 செல்வக்காலை நிற்பினும்,
- 9 டிலவற் காலை நில்லலன் மன்னே!

கிணை - பாடல்கிணை; துறை - இயன்மொழி.

4 கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார்வாராரோன்றசான்றோர்க்கு அவர்வநவாரென்று சொல்லியது.

(இ - ள்.) - கவர்த்தகதினையுடைய, வரகினது, குத்துதலுற்ற, வழக்கப்பட்ட சோறறையும் தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுகழைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய, புள்ளிகூழையும் அவரைகொய்வார், நிறையவண்ணும் தென்றிக்கின்கட், பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்லநாட்டினுள்ளும் செய்ததாகிய பிசிரோன்னுமுரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போன்; அவன் தங்குச் செல்லமுடைய காலத்தாற்றினும் இன்னுமையுறவகாலத்து ஆண்டுநில்லான். - (எ - று.)

அசைநிலை

(உகரு)

(உகசு.) கேட்டன் மரத்திரையல்ல தியாவதுங்

† காண்டிலில்லா தியாண்டெபல்கழிய

\* கூட்டுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† காண்டலியாதென்றும் பாடம்.



3 வழுவின்னு பழகிய கிழமைய ராயினு

4 ழிரிதே தோன்ற லதற்பட வெழுமகலென்

5 நுறையங் கொள்ளன் மி ன்றாறி வா வீர்

6 நிகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பின்

7 புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே

8 தனபெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்

9 பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த

10 காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை

11 யின்னதோர் காலை நில்லல்

12 னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான் பிசா ந்தையார்க்கு, இடனொழிக்கவேன்றது.

(இ - ள்.) நின்னை, அவன், கேட்டிருக்குமளவல்லது, சிறிதுபொழுதும் காண்  
டல்கூடாது; பல்லியாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த, உரிமையை  
யுடையோராயினும் அரிதே தலைவா, அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுதுதல்' என்  
றுகருதி ஐயப்படாதொழிமின், நின்றந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என்  
றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனியகுணங்கனையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்;  
புகழழியவருஉம் பொய்மையைவருகும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும்  
பொழுது, என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று என்னுபெய  
ரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிகக் அன்புமுடைய உரிமையையுமுடையன்;  
அதற்குமேலே இப்படி யானதுயரமுறுங்காலத்து ஆண்டிநில்லான், இப்பொழுதே  
வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க. - (எ - று.)

‘அதற்பட’ என்பதற்கு, அவ்விதந்தபாட்டிலேபடவென்றும், ‘இகழ்விலன்’  
என்பதற்கு இகழப்படுவன, குணமில்லென்றுமுரைப்பினும்மையும். பேதைச்  
சோழனென்றுது, தான்றன்னை இழித்துக்கூறியது. (உரு)

(உரு.) நின்னைக்குங் காலை, மருட்கை, யுடைத்தே

2 யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினே, உங்கிது துணிதல்,

3 தன்னினு, மருட்கை, யுடைத்தே, பிறகுட்கு

4 தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி

5 ழிசைமந் பாக நட்புக் கந்தாக

6 வினையதோர் காலை யிங்கு வருதல்

7 வருவ, னென்ற, கோனது, பெருமையு

8 மதுபழு, தின்றி, வந்தவ, னறிவும்

9 வியத்தொறும், வியத்தொறும், வியப்பிறந், தன்றே

10 அதனால், தன்கோ, வியங்காத் தேயத் துறையுஞ்

11 சான்றோ, னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை

217-218: 19. 6. 19

உ.க0

புறநா னூறு மூலமும் உரையும்.

12 யின்னோனையிழந்தவ்வுலக  
13 மென்னு வதுகொ ளளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவ்வன்வடக்கிருந்தானுழைச்சேன்ற, பிசிராந்தையாரைக்கண்டு, பொத்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.) - கருதுங்காலத்து விமக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்துணையும் பெரியதலைமையுடனேகூடியும் இவ்விடத்தே இவ்ன்சிறப்புக்களைக்கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதன்னும்வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, வேற்றவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கம்மைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ் மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாகி இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல். இவ்வாறுவருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்குருகவந்தவனது அறிவும் விமக்குத் தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாததேயத்துறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடம்பையுறுங்கொல்லோ! \*இதுதான் இரங்கத்தக்கது. - (எ - று.)

இதுவென்பது, அரசனைக்கைவிட்டு, இறந்துபடத்துணிதலென்றுமாம். (உ.க1)

(உ.க2.) / பொன்னுந் திகிரு முத்து மன்னிய

2 மாமலை பயந்த காம்பு மணியும்

3 மிடைபடச் சேய் வாயினுந் தொடை புணர்ந்

4 தநிலை நன்கல மமைகருங் காலை

5 பொருவழித் தோன்றியாவ் கென்றுஞ் சான்றோர்

6 சான்றோர் பால் ராப்

7 சாலார் சாலார் பால்ரா குபவே

திணையும் துறையும் அவை.

† பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தானாக் கண்டகண்ணகனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - பொன்னும் பவளமும், முத்தும், நிலைபெற்ற, பெரியமலைதாப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும், ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச், சேய்நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அநியவிலையையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச்செய்யுங்காலத்து, ஒரிடத்துத்தோன்றினுற்போல, எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; 7 அமைதியில்லார், அமைதியில்லார்பக்கத்தராவார். - (எ - று.)

சான்றோர்குழுவினைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமங்குறினார். சாலாதாங்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க. தொடைபுணர்ந்துதோன்றியாவ்கென, இயையும். (உ.க3)

\* 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்பேரல் உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர்நீங்கும் உரிமைத்தாயடிபினைப்பயக்கும்' என்பது, திருக்குறள் எ - ம அதிகாரம் நட்பு, 10 - ம பாட்டு, பரிமேலழகருரை.

† பிசிராந்தையாராக் கண்டகத்தத்தனார் பாடியதென்றும் பிரதிமேதமுண்டு.



(உக்க.) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்

முழு உவ்ளுர முணக்கு மள்ள!

புலவதிழாதோ நீயே

பலரா வத்தினின் குறியிருந் தோரே.

8. தீணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனுர் பாடியது.

(இ - ள்.) - யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிநுந்து உடம்

பாகிய முழுத்தசையவாட்டும்வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார்

புலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடு இசால்வி

வெறுத்தி நீ. - (எ - று.)

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொல்லாடாதிருந்தாய்,

நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்க்கும் எதிரேற்றிக்கொள்ளாமனோத்தி

நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலமென்றுமுறைப்பினுமமையும். உள்ளாற்றுக்

கவலை என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாளிறிசையுங்கூடிய இடமென்றுமாம்; கவலத்த

வழிக்குள்ளென்றாப்பாருமுளர். அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயிரித்த உள்ள

மிகுதியான் மள்ளவென்றார்.

(உக்க)

(உஉ0.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்பாண்டு புரந்த

2 பெருங்கனி நிழந்த பைதற் பாகுண்

3 ளதுசேர்ந் தல்கிய வழங்க லாலை

4 வெளில்பாழாகக் கண்டுகலுழந் தாங்குக்

5 கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்

6 தேர்வண் கிள்ளி போகிய

7 பேரிசை முதுர் மன்றங்கண்டே?

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சேன்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்டபொத்தியார்

அழது பாடியது.

(இ - ள்.) - பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பலபாண்டுபாதுகாத்த பெரியகனி 2

ற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானேசேர்ந்துதங்கிய இரக்கத்தை

யுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேநிற்கப் பார்த்துக் கலங்கினதன்மைபோல

யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னுனியன்றமாலையை

யுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய 7

பன்மைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து. - (எ - று.)

முதுர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் செண்டுவெளி. அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமும்.

இறந்தென்றுசொல்லுதல் இன்றமையால், போகியென்றார்.

(உஉ0)

(உஉக.) பாடுநர்க்கீத்த பல்புகழ்முன்னே

2 யாடுநர்க்கீத்த பேன் பினனே

\* இப்பாட்டினை, காஞ்சித்திணைக்குரிய மன் அடாதுவந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு

உதாரணமாகக்காட்டினர் நச்சினூக்கினியர் [தொல், தொரு, புறத்தினையியல்,

உச - ம் குத்திரவுரை].



உகல

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

3 யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோலன்னே,

4 திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பின்னே.

5 மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து,

6 துளறு கேள்வியுயர்ந்தோர் புக்கில்,

7 லணையென்னு தத்தக் கோணே,

8 நிணையக் கூற்றம் பின்னுயிருந்தன்று.

9 பைதலொக்கற்றழீஇ யதனை.

10 வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்,

11 நனந்தலையுலக மரந்தை நூங்கக்.

12 கெடுவினல்லிசை சூழ.

13 கடுக வாயினன் புரவலெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன்; கூத்தர்க்குக்கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன்; அறத்திறமுடையோர்புகழப்பட்ட நீதி நூற்குத்தக ஆராய்ந்து நடத்திய செங்கோலையுடையன்; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணிய நட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மைமையுடையன்; உவலியோரிடத்து மிக்கவலியுடையன்; குற்றம்ற்ற கேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்றுகருதாது, அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுப்போயிற்று. அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடையவுலகம் துன்ப மிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமரலையைச்சூழ நடப்பட்டகல்லாயினான் எம்மைப் பரதுகாப்போனெனச் சொல்லி. - (எ - று.)

✓ ஈத்தபுகழ் - ஈதலாலுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு - ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருந்தது; அதனால், புரவலன் கல்லாயினான ஒக்கல்தழீஇ அதனைவைகம் வம்மோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

✓ சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன - ஆகுபெயர். புக்கில் - வினைத்தொகை. கேடென்பது, கெடுவேனக் குறைந்துநின்றது. (உஉக)

(உஉஉ) 1 அழலவீர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி,  
2 நிழலினும் போகாதின் வெய்யோள் பயந்த  
3 புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாடுவன்,  
4 வென்னிவனொழித்தி வன்பி லாள்!  
5 வெண்ணு திருக்குவையல்லே;  
6 வென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய்யோயே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன்பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்றுசொற்றது.

(இ - ள்.)—தீயால்விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற்சிறந்த வடிவினை

2 யுடையளாய் நின்நிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீவிரும்புத்தக்கமனைவிபெறப்  
3 பட்டபுகழ்மைந்தபின்னையானவன் பிறந்தபின்வாவெனச்சொல்லி என்னை இவ்  
விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு, உறவில்லாதவனை, நின்னோடு என்னிடை  
நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்ல; புகழைவிரும்புவோய்! நீ எனக்குக்குறித்தவிடம்  
யாது? சொல்லுவாயாக.—(எ - று.)

மற்று - அசை. அழல்பேரல்பு பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும். (1)

(உஉரு.) பலர்க்குநிழலாகியுலகமீக்கறித்

CCXXIII.

2 தலைப்போகன்மையிற்சிறுவழிமடங்கி

3 நிலைபெறுநடுகலாகியக்கண்ணு

4 டிட்டுக்கொடுத்தளிப்பமன்றவுடம்போ

5 டின்னுயிர்விரும்புகிழமைத்

6 தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செவினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்தகோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்தபொத்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.)—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்  
துச்செல்ல உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையையினை  
த்தலால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்குவரைந்த சிறிய இடத்தின்கணிநு  
ந்து உயிர்நீத்தலின்நிலைபெறநடப்பட்ட கல்லானவிடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர்,  
நிச்சயமாக; உடம்போடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையு  
டைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்முத்தேசெல்லின்.—(எ - று.)

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர்தம்முழைச்செவின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக்கூ  
ட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது.

(உஉரு.)

(உஉசு.) அருப்பம்பேணுதமர்கடந்ததூஉந்

XXIV.

2 தீணைபுணராயமொடுதகம்புடன்ருளைச்சி

3 யிரும்பாருணைக்கற்கடும்புபுரந்ததூஉம்—

4 டிறமறக்கண்புநெறிமாணவையத்து

5 முறைநற்கறியுநர்முன்னுறப்புகழ்ந்த

6 தூவியற்கொள்கைத்துகளறுமகளிரோடு

7 பரிதியுருவிற்பல்படைப்புரிசை

8 றுவைநுகர்க்கியுபநெடுந்தூண்

9 வேதவேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉம்—



உகச

புற்றாணாறு மூலமும் உரையும்.

கடு) புறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாளன் -

11 னிறந்தோன் றுனே யுனித்திவ்வுலகம்!

(12) திருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்

13 பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்

14 பசித்தவாயத்துப் பயனிரை தருமார்,

கடு) ஆவர்ட் கோவலர் பூவுட் னுதிரக் -

16 கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின் -

17 மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைந் தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகர்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது

(இ - ள்.) அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததுவும் துணை

யாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சேரதுகர்ந்துதேரலைத்துப்

பெரிய பாணசுற்றமாகியசுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததுவும், அறத்தைத்தெளியவுணர்

ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய

முறைமையை நன்றாகவறியுஞ்சடங்குகள் அம்முறைமையை முன்னின்றுகாட்டப்

பலரானும்புகழப்பட்டதாய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்

கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகியவடிவியுடைத்தாகிய

பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற்குழப்பட்ட வேள்விச்சாழையுட் பருந்துவிழு

ங்குவதாகச்செய்யப்பட்டவிடத்து, நாட்டிய யூழமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்

தாற்சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச்செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றினையப்பயுனை

யறிந்தநிச்சயமாக அறிவினையுடையோன்; அவன்றன் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி

இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்து உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மை

யுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப்பசித்த ஆயமாகியபயன்படும் ஆனி

ரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவல

ரானவர்கள், பூக்களுடனேயுதிர்க்கொம்புகளைக்கழித்து, அதன்றழைச்செறிவை

யழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும்

அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார். (எ - று.)

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்தது உமெனவியையும்.

எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்டவடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான்; மகளிரும் இழைகளைந்தனர்; இவ்வேளையிழந்தவுல

கம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எருவைநுவற்சியென்ற பாடமோதுவாருமுள். 'ஆயத்துப்பயனிரை' என்ப

தற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இனையெனினுமெய்யும்.

(22ச)

(22ரு.) தலையோர் நுங்கின் றிஞ்சேறு மிசைய

2 விடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்

3 கலையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர

4 நிலமலர் வையத்து வலமுறைவனைஇ

5 வேந்துபிழித்த வேந்துவேற் றுனையொ



225-226.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகடு

- XXX. 6 டாற்ற|லென்பதன்|ரேற்றங்|கேளினிக் ;  
 7 கள்ளி|போகிய|களரியம்|புறந்தலை|  
 8 முள்ளுடை|வியன்காட்ட|துவே, நன்றுஞ்  
 9 சேட்சென்னி|நலங்கிள்ளி|கேட்குவன்|கொல்லென|  
 10 வினனிசைப்|பறையொடு|வென்றி|நுவலத்-|  
 11 தூக்கணங்|சூர் இத்|தூங்குக|டேய்ப்ப|  
 12 வொருசிறைக்|கொள் இய|திரிவாய்|வலம்புரி|  
 13 ஞாலங்|காவலர்|கடைத்தலைக்|  
 14 காலைத்|தோன்றினு|நோகோ|யானே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

சைவிய நூலில்.

- இ - ள். - முன்செல்லும் தூசிப்படைமோர் பணியின்கணுளதாகிய நுங்கி  
 3 னைது இனிய செறிவையயில், இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்வகனியை  
 4 துகர|பின்செல்வோர் நங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட, பிழங்கினை  
 5 துகர|இப்படியொழுங்குடைத்தாகி, இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச் சூழ்ந்து  
 6 மன்னரை வலிகெடுத்த, மேம்பட்டவேலையுடைய, சேனைபுடனே கூடிய, வலியெ  
 7 ன்றுசொல்லப்பட்ட, வினைவை, இனிக் கேட்பாயாக || கள்ளியோங்கிய களர்நில  
 8 மாகிய, பாழ்பட்டவிடத்து, முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய, புறங்காட்டி நகண்ண  
 9 தாயிற்று; பெரிதும் சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்பான் கொல்லோவென, அஞ்சி  
 10 இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே, வெற்றியைச் சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்க  
 11 ணங்குவினது தூங்கப்பட்ட, கட்டையொப்ப ஒருபுக்கத்தே தூங்கப்பட்ட வல  
 12 த்திலேபுரிந்த, திரிந்தவாயையுடைய சங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசாது  
 13 வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தே தோன்றினும், அதனைக்கேட்டு இறந்து  
 14 பராத, நோமளவினே னாயினேன். - (எ - று.)

முன்பு நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி கேட்குவன் கொல்லென ஒருசிறைக்கொ  
 ளீஇய வலம்புரி இன்றுவென்றி நுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத்தோன்றினும்  
 யானேவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது, நெஞ்சினை. வென்றி நுவலாவென்றும், காலைத்தோன்  
 றினவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (உஉடு)

(உஉகூ.) செற்றன் றுயினுஞ் செயிர்த்தன் றுயினும்

- XXXVI. 2 செற்றன் றுயினு முய்வின் றுமாதோ!  
 3 பாடுநர்|போலக்|கைதொழு|தேத்தி|  
 4 கிரந்தன், குகல் வேண்டும்|பொலந்தார்|  
 5 மண்டமா|கடக்குந்|தானைத்|  
 6 திண்டேர்|வளவற்|கொண்ட|கற்றே..

திணையும் துறையும் அவை.

14 சோழன் துளமுற்றத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார்  
 பாடியது. See 34.

உக்க

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(இ - ள்.) தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும், வெளிப்பட்டின்று வெகுண்டதாயினும் உற்றுநின்று, கைமோடுமெய்தீண்டிவருத்திற்றாயினும், அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாடுவாரைப்போலத் தேயுன்றிநின்று கையாற்றொழுது வாழ்த்தி<sup>4</sup> இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண்டும். பொன்னானியுன்றமாலையினை யும்<sup>5</sup> மண்டியபோரின் கண், எதிர்நின்றுவெல்லும் புடையினையும்<sup>6</sup> திண்ணியதேரி னையுமுடைய வளவனைக்கொண்டகூற்று. - (எ - று.)

பொலந்தார்வளவனைவியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப் பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது, அவனாண்மைமிகுதியினையும் வன்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு..

(உஉசு)

(உஉஎ.) நனிபேதைமேயுநில்கூற்றம்

2 விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை;

3 யின்னுங் காண்குவை நன்வாயாகுதல்

4 ஸ்ரீரிறுவான் மறவருங்களிற்றுமர்வுங்

5 குருதியங் குருஉப்புன்றிப் பொருள்த் தொழிய

6 நானுமாறன் கடந்தட்டென்றுநின்

7 வாடுபசியருத்திய பழிதீராற்றல்

8 ஸ்ரீன்னேரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்

9 வளவுனென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி

10 யினையோற் கொண்டனையாயின்

11 ஸ்ரீனியார் மற்றநின் பசிதீர்ப்போரே?

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனார் பாடியது.

(இ - ள்.) மிகவும் அறிவுடையயல்லை; ஈரமில்லாத கூற்றமே, நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினான். மேல் வினைந்து பயன்படும்விதையைக் குத்தியுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லியவார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்ன முங்காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போனாவல்ல வீரரும் யானையும்குதிரையும் உதிரமர்கிய நிறமுண்டய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண்மாய் நாடோறும் அமையானாய் எதிர்நின்றுகொன்று நாடோறும் நினைதுமெய்வாடுதற்சேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னை யொத்த பொன்னானியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்று சொல்லப்படும் வண்டுகன்மொய்க்கப்படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின் இனி நிற்பசியைக்கெடுப்போர் யார் சொல்லுவாயாக. - (எ - று.)

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத்தீர்ப்போர் இனி யார்? வீரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நயம் - நியாயமுமாம்.

(உஉஎ)

- (உஉஅ.) கலஞ்செய்கோவே! கலஞ்செய்கோவே!
- 2CXXVIII. 2 கிருடிணிந்தன்னகுருஉத்திரட்பருஉப்புகை
- 3 யுகலிருவிசம்பி னூன்றுஞ்சுளை
- 4 நனந்தலை மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே
- 5 நுயளியை நீயே யாங்கா குவைகொ
- 6 னிலவரை சூட்டிய நீணெடுந்தாளைப்
- 7 புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்விசை
- 8 விரிகதிர் ஞாயிறு விசம்பிவர்ந்தன்ன
- 9 சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
- 10 கொடி நுடங்கு யானை நெடுமா ள்வளவன்
- 11 தேவருலக மெய்தின னாதலின்
- 12 னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றுழி
- 13 வனைதல் வேட்டனை யாயி நெனையதூஉம்
- 14 மிருதிலந் திகிரியாப் பெருமலை
- சுரு) மண்ணா வனை தலொல்லுமோ நினக்கே?

2 தினை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

16 அவனை \*ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது:-

†“ விழுமங், கடா, வேய்த்தோ, ளரிவை  
கொழுநன், வீயக் குழைந்துயங், கின்று.”

(இ - ள்.) - அடுகலம்வனையும், வேட்கோவே, அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே,

- 2 இருள்நீங்கி ஓரிடத்தேசெறிந்துநின்றோன்ற நிறமுடைத்தாய்த், திரண்ட, மிக்க
- 3 புகை அகலிய, பெரிய, ஆகாயத்தின்கட்சென்றுதங்கும், குளையையுடைய, அகலிய
- 4 இடத்தினையுடைய, பழையவூரின் கட, கலம்வனையும் வேட்கோவே! இரங்கத்தகுவை
- 5 நீ, என்னவருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண்பரப்பிய மிக்க பெரியசேனை
- 6 யினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த, பொய்யாதநல்லபுகழினையும், பசுந்தசுடரி
- 7 னையுமுடைய ஆதித்தன், வானத்தின்கண்பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணெவிளங்
- 8 கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற
- 9 யானையினையுடைய மிகப்பெரியவளவன், அவன் தேவருடையவிண்ணுலகத்தை
- 12 யடைந்தனாகலான், அப்பெற்றிப்படிடோனைக் கவிக்கும் இடமகன்றதாழியை
- 13 வனைதலை நீவிரும்பினாயாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய
- 14 மேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ இயலாதன்றே நினக்கு. - எ - னு

✓ அடுக்கு - விண்வின்கண்வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே, வளவன் தேவருலகமெய்தினனாதலால், அன்னோற்கவிக்க

மும் தாழிவனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம்திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வனைத

\* உறையூர்முடவனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† புறப்பொருள் வேண்பாமாலை, சிறப்பிற்போதுவியற்படலம், கங்.



உகஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

லொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் பாங்காகுவை; நீ இறங்கத்தக்காயெனக்கூட்டி,  
வினைமுடிவுசெய்க.

இது, சுற்றத்தார் இரங்கிக்குறுதலின், ஆனந்தப்படைபுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉக.) ஆடிய லழற்குட்புத்

2 தாரிருளையிரவின்

+ 3 முட்ப்பனையதுவேர்முதலாக்

4 கடைக்குளத்துக் கயங்காய்ப்

5 பங்குனி யுயர்முவத்துத்

6 தலைநாண்மீனிலேதிரிய

7 நிலைநாண்மீனெனெதிரோதரத்

8 தொன்னுண்மீன் நுறைபடியப்

9 பாசிச் செல்லா தூசிமுன்னு

க0 தளக்கரத்தினை விளக்காகக்

11 கனையெரிபரப்பக் காஸ்திப்புபொங்கி

12 யொருமீன் விழுந்தன்னுல் விசும்பி னானே

13 அதுகண் டியாமும் பிறநும் பல்வே றிரவலர்

14 பறையிசையருவிநன்னாட்டுப் பொருநன்

கரு னேயிலுயின்னன்றுமுற்றில்லென்

16 வழிந்திநெஞ்சி மடியுளம் பரப்பி

17 புஞ்சின் மெழுநாள் வந்தன் றின்றே

18 மைந்துடையாணை கைவத் துறங்கவுந்

19 திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் தருளவுந்

20 தாவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுந்

21 காலியற் கலிமாக்கதியின்றி வைகவும்

22 மேலோருலத மெய்தின னாகவிந்

23 னெண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணையாகித்

24 தன்றுணையாய் மறந்தனன் கொல்லோ?

உரு பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்றினைசவர்க்

26 களந்துகொபையறியா வீகை

27 மணிவரை யன்ன மாஅயோனே!

திணையும் துறையும் அவை.

\* இப்பாட்டு, பாடாண்டிலேவனது, நாண்மீனை, வீழ்மீன், நவந்தமைபற்றிக் கூறப்பட்டதென்பர் நச்சினூர்க்கினியர் [தொல், பொரு, புறத்திணையியல், ஈசு - ம் குத்திரவரை].

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உக்க

\*கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிநம்பொறை இன்னநர்  
ளிற்றுஞ்கவென அஞ்சி, அவன்துஞ்சியவிடத்துக் கடலூர்கிழார் டாடியது.

(இ - ள்.) - மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின் முதற்காலின்கண் நின்ற  
ந்த இருளையுடைய பாதியிரவின் கண் முடப்பினை டோலும்வடிவையுடைய அனுட  
நாளின் அடியின் வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய குளவடிவுபோலும்வடிவையுடைய  
புனர்பூசத்துக்கடையின் வெள்ளி எல்லையாகவிளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்  
பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும்சாய அதற்கு எட்டா  
மீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே ஏழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட  
எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகியநக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாழக் கீழ்த்திசையிற்  
போகாது வடதிசையிற் போகாது கடல்கற்குழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்கா  
நின்ற தீப்பரக்கக் காற்றூற்பிதிர்த்துகிளர்ந்து ஒருமீன்வீழ்ந்தது, வானத்தினின்றும்;  
அதனைப்பார்த்து, யாமும்பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய  
பறையொலிபோலும், ஒலியையுடைய அருவியையுடைய, நல்லமலைநாட்டுக்குவே  
ந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின், அழகிசென இரங்கி. நெஞ்சித்  
துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாநாளர்  
வந்ததாகலின், இன்று, வலியையுடையயானை, கையை, நிலத்தேயிட்டுவைத்துத்  
துஞ்சவும் திண்ணிய, வாராற்பிணிக்கப்பட்ட முரசும், கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக்  
காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை, கால்துணிந்து, உலறவுங் காற்றுப்போலுமியல்  
பையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக்கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத்  
தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவனையையுடைய மகளிர்க்கு  
மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளினாயும் மறந்தான்கொல்  
லோ; பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடு  
த்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும்மாயோன். - (எ - று.)

மன்னும், தில்லும் - அசை. கயத்துக்குளக்கடையென்க. நற்றிசையாகிய  
கிழங்கும்வடக்குஞ்செல்லாது தீத்திசையாகியதெற்கும் மேற்குமாகிய ஒருகிசைக்  
கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழ  
க்கேவீழ்ந்ததென்றுமாம். பட்டவென்றல் இன்னொமையிற் கைவைத்துறங்கவும்  
கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிகூறப்  
பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனனோ இல்லை  
யோயாம் மறவாநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

“அஞ்சினமெழுநாள்வந்தன்றின்றென” என்பதூஉம் பாடம். (உஉக)

(உரு.) - கன்றம் ராயங்கானத் தல்கவும்

2 வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவுங்

230

\* கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிநம்பொறையென்ற  
வழி, அரசனைப்புதோர்சாகியும், சேரமானென்பது ஒருகுடியும், வேழநோக்கினை  
யுடையானென்பதோர்வடிகும், சேயென்பதோரிழற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலி  
ரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப்பெயரும் என்பது; திருக்குறள், நக - ம் அகி  
காரம், மெய்யுணர்தல், டி - ம்பாட்டு, பர்மேலழகநுணர்.

- 3 களமலி|குப்பை|காப்பில|வைகவும்|
- 4 விலங்குபகை|கழந்த|கலங்காச்|செங்கோவ்
- 5 வைத்தம்|புகழந்த|வியங்குவினை|யொள்வாட்|
- 6 பொய்யா|வெழினி|பொருதுகளஞ்|சேர|
- 7 வீன்றோ|ணீத்த|குழவி|போலத்|
- 8 தன்னமர்|சிறந்த|தலைத்தலை|யிணையக்|
- 9 கடும்பகி|கலக்கிய|விடும்பகூர்|நெஞ்சமொடு
- 10) நோயுழந்து|வைகிய|வுலகிணி|மிகந்னி|
- 11 நீயிழந்|தனையே|யறனில்|கூற்றம்|
- 12 வாழ்தலின்|வருஉம்|வியல்வள|னறியான்
- 13 வீழ்குடி|யுழவன்|வித்துண்|டாஅங்
- 14 கொருவ|ஞ்ருயி|ருண்ணா|யாயி ன்.
- கரு) நேரார்|பல் லுயிர்|பருகி|
- 16 யார்குவை|மன்னோவவ|னமரடு|களத்தே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

அத்யமான்தக்கோர்பொருதுவிழந்த எழினியை அரிசில்கீழார் பாடியது.

- 1 (இ - ள்.) - கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டிடத்தே, பிறிதொன்றால்
- 2 எதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் நடத்தலால் வெம்மையுற்றகாலினையுடையவழி
- 3 போவார் தாம்வேண்டியவிடத்தேதங்கவும் களத்தின்கணிறைந்த நெற்பொலி
- 4 காவலின்றியேகிடப்பவும் எதிரில்நின்றதடுக்கும்பகையைத்தூரந்த நிலங்கலங்காத
- 5 செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழந்த விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய
- 6 வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய வெழிணி பொருது போர்க்களத்தின்
- 7 கண்ணேவீழப் பெற்றதாயாற்கைவிடப்பட்ட உண்ணாதகுழவியையொப்பத் தன்
- 8 னேமேவியகிளை, இடந்தோறுமிடந்தோறும் வருந்தி மிக்கபசுவருத்திய கலக்கமுற்ற
- 9 துன்பமிக்க நெஞ்சமொடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்
- 10 தினும் மிகப்பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே, வாழ்தலேதுவரகவரும்
- 11 வயலிடத்துவினையும் வருவாயையறியானாய்த் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன்
- 12 விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனதுபெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலையாயிற்
- 13 பகைவருடைய பலவுயிரையும் பருகிநிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக்கொல்
- 14 லும் களத்தின்கண். - (எ - று.)

மன் கழிவின் கண்வந்தது. உயிர் உண்ணவும் பருகவும் பரிவதனையினும் அவ்வாறுகூறுதல், "அகலிருவிசும்பிற் பாரிருள் பருகிப், பகல்கான் நெழுதரும் பலகதிர்ப் பருகி" என்றும்பேல, ஓரணிகுறித்துநின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவனாருயிருண்ணாயாயின், அவன் அமரடுகளத்துப் பல் லுயிரும் பருகியார்குவை; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கடும்பகிகலங்கியவென்றுடி பாடம்.

(உரு0)

(உருக.) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன  
CXXXI.2 கரிபுற விறகி னீம் வொள்ளழற்



- 3 குறுகினுங் குறுகுக்குறுகீது, சென்று  
 4 விசும்புற நீளினு நீள்து பசங்க தீர்த்  
 5 திங்கி ளன்ன வெண்குடை  
 6 யொண்ணாயிற் றன்றோன் புகழ்மாயிலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

A. N. Anji

\*அத்யமானேமானஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

- 1 (இ - ள்.) - வெட்டிச் சூட்டகொல்லேநிலத்துக், குறவனால் தறிக்கப்பட்ட துண்  
 2 டும்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவிறகால் அடுக்கப்பட்ட நமத்தின்கண் எரி  
 3 கின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் ஊல் சுடச் சென்றனுகினும், அணுக, அவ்வாறணு  
 4 காதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஒங்கினுமோங்குக, குளிரந்தசூடையுடைய  
 5 மதிபோலும் வெண்கொற்றற்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போ  
 6 னதுபுகழ் மாயா. (எ - று.)

நாமமென்பது, பிணஞ்சுதிதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, நமவோள்ளழல்  
 இவனுடல்சிறையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச் சிறையும்படி சென்றுநீளினு  
 நீளுக; இவன்புகழ் மாயாவெனினுமமையும். எரிபுனக்குறவனென்று பாடமோது  
 வாருமுளர். (உருக)

(உருஉ.) இல்லாகியரோ காலே மாலை!

2 டில்லாகியர்யான் வாழி நாளே!

3 நடுகற்பிலிசூட்டி நாரரி

4 சிறுகலத்துகுப்பவும், கொள்வன் கொல்லோ?

5 கோடுயர் பிறங்குமலை, கெழீஇய

6 நாடுடன் கொடுப்பவும் கொள்ளா தோனே?

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

A. N. Anji

- 1 (இ - ள்.) - அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக;  
 2 யான உயிர்வாழநாளும் எனக்கு ஓர்பயன்படாமையின் அவையல்லவாக நட்டப்  
 3 பட்டகல்லின்கட், பிலியைச்சூட்டி, நாராலரிக்கப்பட்டதேறலைச், சிறியகலத்தானு  
 4 ப்பவும், அதனைக்கொள்வனே, கொள்ளானே, சிகரமோங்கிய உயர்ந்தமலைபொருந்  
 5 திய நாடுமுழுவதுங் கொடுப்பவும், கொள்ளாதவன். (எ - று.)

- 6 நாடுடன் கொடுப்பவும், கொள்ளாதோன், நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும், கொள்வன்  
 கொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (உருஉ)

(உருரு.) பொய்யர்கியரோ! பொய்யர்கியரோ!

2 பாவடியானைப் புரிசிலர்க் கருகாச்!

3 சீர்கெழுநோன்றி ள்குதைகட் டோன்றிய

\* அவனை அவர்பாடியதென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† தீணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

4 பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யாகியரோ /  
 5 விரும்பா னெக்கற்றலெவன் பெரும்பூட் /  
 6 போரடுதானே யெவ்வி மார்பினோ  
 7 னெஃகுது விழுப்புண் பலவென  
 8 வைகுது விடிய வியம்பிய குரலே.

தீனையும் துறையும் அவை.

3 னேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

(இ - ள்.) - பொய்யாகுக ; பொய்யாகுக ; பாரந்த அடியினையுடைய யானையைப்  
 பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் தீர்மைபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய  
 அகுதையிடத்து, உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக ;  
 பெரியபாணசுற்றத்திற்குமுதல்வன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின் கட்கொல்  
 லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்லைத்த சிறந்தபுண் பலவென  
 வைகுதலுற்ற விடியற்கலைத்துச் சொல்லிய வார்த்தை. - (எ - று.)

திசிரியென்றது, திசிரிதைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை. பொன் - ஈண்டு  
 இரும்பு. அடுக்கு - விராவின் கண்வந்தது. பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.

இயம்பியகுரல் பொய்யாகியரெனக்கூட்டுக.

(உருரு)

(உருரு) நோகோ யானே தேய்கமா காலை

பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்

தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த

வினசிறு பிண்டம் யாங்குண்டனன கொல்?

6 புலரோடுண்டன் மரீஇ போனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

4 அவனை அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) - நோவக்கடவனோ யான் ; எனதுவாழ்க்கடவ மிக்கநான் மாய்வ  
 தாக ; பிடியினது அடி போன்ற சிறிய இடத்தினே மெழுகித் தன்னை மேவப்பட்ட  
 காதலி புன்மேல்வைக்கப்பட்ட இனியசிறியபிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான கொல்  
 லோ? உலகத்தார்யாவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய புலரோடுகூடி  
 உண்டலைமருவியோன். - (எ - று.)

இன்சிறுபிண்டமென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

புலரோடுண்டலைமரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன கொலெனக்கூட்டுக.

(உருரு) சிறியுக்கட் பெறினே யெமக்கியுமன்னே

2 பெரியுக்கட் பெறினே

3 மரம்பாடத்தான் மகிழ்ந்துண்ணுமன்னே

4 சிறுசோற்றாறு நனிபல கலத்தன்மன்னே

5 பெருஞ்சோற்றாறு நனிபல கலத்தன்மன்னே

6 யென்பொடுதடிபடுவழியேல்லாம்

7 மெமக்கியுமன்னே ;

8 யம்பொடுவேனுழைவழியேல்லாம்

9 தானிற்குமன்னே

க0) நரந்தநாறுந்தன்கையாற்

11 புலவநாறுமென்றலைதவருமன்னே ;

12 யருந்தலையிரும்பாணரகன்மண்டைத் துளையர் இ

13 யரப்போர்கையுளும் போகப் 2

14 யரப்போர் புன்கண் பாவை சோர 3

கரு) வஞ்சொணுண்டேர்ச்சிப்புலவர் நாவிற

4) 16 சென்றுவிழந்தன்றவின்ருநிறதி திங்கிபு வேலை

17 யாசா கெந்தையாண்டென கொல்லோ?

18 வினிப்பாடுநருமில்லைப் பாடுநர்க

19 கொன்றிருநருமில்லைப் ;

20) புனித்துறைப்புகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்

21 குடாதுவைகியாங்குப் பிறர்க்கொன்

22 நீயாதுவியுமுயிர்தவப்பலவே!

24

தீனையும் துறையும் அவை.

அதீயமான் நேமோனஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

(இ - ள்.) - சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத்தருவன் ;  
அதுகழிந்தது ! பெரிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யா  
முண்டொபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பிதுகர்வான் ; அதுகழிந்தது ! சோறு  
எல்லார்க்கும்பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல  
கலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின்  
தண்ணும், மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன் ; அதுகழிந்தது ! என்போடுகூடிய  
ஊன்றடியுளதாகிய, இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன் ; அதுகழிந்தது ! அம்  
போடுவேல்செத்து, உருவுமிடமாகிய, போர்க்களமுழுதும் தான்சென்றுநிற்பன் ;  
அதுகழிந்ததே ! தான்காதலிப்பார்க்கு மாஜுகூட்டுதலான், நரந்தப்பூநாறும், தன்னு  
டையகையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத்தடவு  
வன் ; அதுகழிந்ததே ! அரியதலைமையையுடைய, பெரியபாணரது, அகலியமண்  
டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும்வைத்துருவித் தன்னுற்புரக்கப்  
படும் சுற்றத்தாரது புல்லியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்கி அழிவெசொல்லே ஆரா  
யும் துண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர்நாவின்கண்ணே போய்  
வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்புத்தின்கண்வைத்தவேல். எமக்குப் பற்றுகிய எம்  
மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ ? இனிப் பாடுவோருமில்லை ; பாடுவார்க்கு  
19 ஒன்றீவாருமில்லை ; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடையதுறையின்கட் புகன்றையி  
னது தேனைப்பொருந்திய, பெரியமலர், பிறரார்ப்புடப்படாதுகழிந்தாற்போலப்  
22 பிறர்க்கு ஒருபொருளைக்காடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல. - (எ - று.)



உட்ச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அவன்நிறத்து உருவியவேல், அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணம்முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும்தைத்ததென்றாராகக்கொள்க. மன் - கழிவின்கண்வந்தது. (உருரு)

(உருரு.) / கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்  
 2 சிலைகெழு குறவர்க்கு கல்குமிசை வாசு  
 3 மலைகெழு நாட் மாவண் பாரி  
 4 கலந்தி கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்  
 5 புலந்தனை யாகுவை புரந்தி யாண்டே  
 6 பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா  
 7 தொருங்கு வரல்விடா அ தொழிகெனக் கூறி  
 8 யினை யையா தவி னினக்கு மற்றியான்  
 9 மேயினே னன்மை யானே யாயினு  
 10 மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை  
 11 டிடையில்காட்சி நின்னோ  
 12 திடுனுறை வாக்குக வயர்ந்த பாலை!

[29] திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.  
 வேள்பாரிதுஞ்சியவழி மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்தி வடக்கிருந்தகபிலர் பாடியது. ||

1 (இ - ள்.) - முசுக்கலைகிழித்துண்டலாற்பீறிய முழவுபோலும் பெரியபலாப்பழம்  
 2 வில்லையுடையகுறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலநாளைக்கு இட்டுவைத்தண்ணு  
 3 முணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோம், பெரியவண்மையையுடையபாரி,  
 4 நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப் பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக்  
 கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினை  
 7 யுடைய நட்பிற்குப்பொருந்தாமல், யானும் நின்னோடு கூடப்போததற்கு இயை  
 8 யாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடைய  
 9 யாதலின், நினக்கு யான் பொருந்தினேனல்லாமையான், இங்ஙனம் பொருந்திற்  
 10 றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக்  
 11 காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடையநின்னோடு கூடி வாழ்தலை  
 உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக. - (எ - று.)

உலந்தயாண்டென்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க. மற்று - ஈசைநிலை.

(உருரு.) / நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்  
 2 பாடி நின்ற பிசிராட் கண்ணே  
 3 கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழி லாகிப்  
 4 பொய்த்த லறியா வரவோன் செவிமுதல்  
 5 வித்திய பனுவல் வினைந்தன்று நன் றென்  
 6 நச்சி யிருந்த நசைப்பு தாக  
 7 புட்ட குழி யழற்பயந் தாஅங்.

- 8 களியர் தாமே யார்க வென்ற  
9 வறனில் கூற்றந் திறனின்று துணிய  
க0) ஒழிந்ருப்ப வெருக்கிய மகநிர்  
11 வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற  
12 முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்  
13 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை  
14 வெள்வேல் விடலை சென்றுமாயந் தன்னே  
கரு) யாங்குது நோயின்ருக வேங்குவரைப்  
16 புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பின்  
17 நெலிபார்த் தொற்று தர்கு மலிதனைக்  
18 கடன்மண்டு புனளி னிழுமெனச் சென்று  
19 நனியுடைப் பரிசிற ற்ருக டு  
உ0) மெழுமதி நெஞ்சே துணிபு முந் துறுத்தே

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமானுழைச்சேன்றர்க்கு அவன்றுஞ்ச இளவேளிமான்சிற்துகொடேய்க்  
கோள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - நெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடியவாயிலையனுசுப்  
பாடிநின்ற பசியையுடைய காலத்தின்கண்ணே, கோடையானவெம்மையுற்றபொ  
ழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து, யார்கண்ணும் பொய்குறுத  
லறியாத அறிவையுடையேனது செவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகிய  
பயிர் நன்றாகவினைந்ததெனினினைத்துப் பரிசிலைவிரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பய  
னில்லையாக, அடப்பட்டபாணியினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்ட நபோல அளி  
க்கத்தக்கார், உண்பாராகவென்றுக்குதாத அறமில்லாதகூற்றம், கூறுபாடின்றாகி  
அவனுயிரைக்கொள்ளத்துணிய முறைமையானவெய்தாக, மார்பின்கண் அறைந்து  
கொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதறு  
முதியவக்கிணையுடைய, சுற்றத்தோடுகூடிய, பரிசிலிரங்கக் கள்ளியோங்கிய களா  
நிலமாகிய, பாழப்பட்டபுறங்காட்டின்கண், வெளிமவேலையுடையவீரன்போய், இற  
ந்துபட்டான்; கூற்றம், கேடயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்தமலையிடத்துப், புலிபார்  
த்துவீழ்த்த, களிஞ்சிய, இரைதப்பின், தனக்கு, இரையாதற்குப்போதாத எலியைப்  
பாடித்துவீழ்த்தாதாகும்; மிக்த, திரையையுடைய கடலின்கண்மண்டிய, ஆற்றநீர்  
போல விரையப்போய், மிகுதினையுடைத்தாகியபரிசிலைக்கொடுவருவேனாக; எழுந்  
திராய்நெஞ்சே, தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு. - (உ - று.)

நகைப்பழுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்துணிய விடலைமாயந்தன்னெனவும்,  
மகளிர்வளைமுறி, வாழைப்பூவிற்கிதறவெனவும், துணிபுமுந்துதித்த நெஞ்சமே  
எழுவெனவுங்கூட்டுக. ||

நோயின்றாகவென்றது, குறிப்பிற்றோன்றல். 'ஆங்கதுநோயின்றாக' என்  
றது, இளவேளிமான் சிறிதுகொடுப்ப அதனை, இகழ்ந்துகறியதென்பாருமுளர்.  
'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றினை பிழைப்பி, நெலிபார்த் தொற்று தாகும்' என்

பது உம் - இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கின்றது. 'ஊழை யுருப்பி  
வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி, விதினையவெறுப்ப வருக்கியமகளிரென்றுரைப்பினு  
மமையும். (உருஎ)

(உருஅ.) / கவிசெந் தாழ்க்கு விபுறத்திருந்த

- 1 செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
- 2 வாய்வன் கர்க்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
- 3 பேளையாமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
- 4 காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
- 5 ரெடிகழி மகளிர் ற்றெல்கவின் வாடிப்
- 6 பாடுநர் கடும்பும் பையென்றனவே
- 7 தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே
- 8 ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
- 9 வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
- 10 வெந்தையாகுத லதற்பட லறியேன்
- 11 னந்தோ டுளியேன் வந்தனென் மன்ற
- 12 வென்னு குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
- 13 மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதிதன்
- 14 கரு ரூரு நுற்ற நெஞ்சமொ டோராகுக்
- 15 கண்ணி லாமன் கடற்பட் டாங்கு
- 16 வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
- 17 தவல மறுசுழி மறுகலிற்
- 18 நவலே நன் லுமற் றகுதியு மதுவே

தீனையும் துறையும் அவை. நன்கியற்றலை

4 வேளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

(இ - ள்.) (பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட) கவிக்கப்பட்ட செய்யதாழியினது!

- 2 குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசெவந்த கழுகின்சேவலும், பொருவலென்னும்புள்ளும்
- 3 அஞ்சாவாய் வாய்வலிய கர்க்கையும் கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம்
- 4 விரும்பியவழியேயியங்கும் சுகொட்டைத் தலைப்பட்டான்; வீர்பானத்தைக்காழுறு
- 5 வான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட கரிமைமகளிராப்போலப் பறைய அழகு
- 6 தொலைந்து பாடுவாரதுசுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்டமுரசங்களும்
- 7 கண்கிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும், மருப்பிழ
- 8 ந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை
- 9 (எய்துவிட்ட) என்னிறைவன் ..... அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய்
- 10 ஐயோ! அளித்தலையுடையேன், வந்தேன்; நிச்சயமாக என்னதுயரமுறுவர்கொல்
- 11 லோ, என்னையடைந்தசுற்றத்தார்! மழையையுடைய இரலின்கண் மாக்கலங்கவி
- 12 ழந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே, ஒருபெற்றிப்படக் கண்
- 13 ணில்லாதமன்ன, கடலின்கண் அழுந்தினாற்போல் எல்லையளந்தறியப்படாத திரை



## புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண், துன்பமாகிய மறுசுழியின்கட்பட்டுச் சூழலுமதனில் 18  
இறந்துபடுதலேநன்று; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே. — (எ - று.)

யான் அதுசெய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று. மன் - சுழிவின்கண்  
வந்தது. வெருவா வழங்குமென இடையும. 'முரசும் கண்கிழிந்தன' 'யானையும்  
மரும்பிழந்தன' என்றகருத்து: அவற்றால் தொழில்கொள்வாரின்மையின், 'அவை  
பயனிழந்தனவென்பதாம். (உருஅ)

(உருக.) தொடியுடைய தோண் மணந்தனன்;

1 கழிதூவிற் பூசுஞ் சூழினன்

2 மண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்

3 செறறோரை வழிதபுத்தனன்

4 னட்டோரையுயர்புகுறினன்

5 வலியரென வழிமொழியலன்

6 மெலியரென மீக்கூறலன்

7 பிறரைத்தா னிரப்பறியலன்

8 னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்

9 வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்

10 வருபடை யெதிர்தாங்கினன்

11 பெயர்ப்படை புறங்கண்டனன்

12 கடும்பரிய மாக்கடவினன்

13 னெடுந்தெருவிற் றேர்வழங்கினன்

14 னெங்கியல்களி றார்ந்தனன்

15 றீஞ்செறி தசுமயுதொலைச்சினன்

16 பாணுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்

17 மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்

18 செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன குகலின்

19 னிகெவொன்றோ சுகெவொன்றோ

20 படுவழிப் புகெவிப் புகழ்வெய்யோனி றலையே.

நீணையும் துறையும் அவை.

நம்புநெடுஞ்செழியனைப் பேரேயின்ழறுவலார் பாடியது.

(இ - ன்.) இனையமகளிரது, வனையணிந்ததோலை முயங்கினன்; தாவலையுடைய

இளமாக்காக்களிற் பூவைச்சூழினன்; குளிர்ந்த மணநாறும், சாந்தைப்பூசினன்;

புகைத்தோரைக் கிளையொடுங்கெடுத்தான்; னட்டோரை மிகுத்துக்கூறினன்; இவர்

நம்மில்வலியவரென்றுகருதி, அவர்க்கு வழிபாடுகூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளிய

ரென்றுகருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத் தான் ஒன்றியெனச்

சொல்லி இரந்தறியான்; குழந்துநின்ற இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று

மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அழைக்களத்தின்கண், தனது உயர்ந்தபுகழை

வெளிப்படுத்தினன்; தன்மேல்வரும்புடையத் தன் எல்லையுட்புகழாமல் எதிர்

- 12 நின்ற தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப்பெயரப்பட்ட படையினது புறக்கொடை  
கண்டு அதன்யின் செல்லாதுநின்றான்; விரைந்தசெலவையுடையகுதிரையைத்  
தன்மனத்தினும் விராயச்செலுத்தினான்; நெடியவீதியின்கண் தேரைச் சூழவிட  
15 க்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய  
செறியையுடைத்தாகிய மதுவையுடையகுடங்களைப் பலர்க்கும்வழங்கித் தொலை  
17 வித்தான்; பாணருவப்ப அவர்பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையிற் மயக்குதலை  
யுடையசொற்களை அந்நடுவுநிலைமையிற் பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக்கூறினான்; அப்  
19 படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தாளுதலான், இப்புகழைவிரும்புவோனது  
தலையை வானான் அறத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச் சுடினும்சுடுக; பட்ட  
படி படுக. (எ - று.)

✓ 'நட்டோரையுயர்புகடின்' என்றது, தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும்  
உயர்த்துக்கூறுவரென்பதற்கு 'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தான்' என்பதற்கு உலக  
வொழுக்கத்தில், மயக்கமுடையசொற்கள் தன்னிடைப்புகுதாமல் விடுத்தனென்  
றும், டொருண்மயங்கியசொற்களைத் தன்னிடத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்ற  
முறைப்பினுமமையும். (உருக)

(உச0.) ஆடுநடைப் பரவியுங்களிற்றுந் தேரும்

- 2 வாடா யாணர் நாடுமூரும்  
3 பாடுநர்க்குநகர்வா அபண்டிரன்  
4 கோடேந்தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரோடு  
5 கால நென்னுங் கண்ணிலி யுயர்ப்ப  
6 மேலேருலக மெய்தினி னென அப்  
7 பொத்தவறையுட் போழ்வாய்க் கூகை  
8 சுட்டுகுவிவென்ச் செத்தோர்ப் பயிருங்  
9 கள்ளியடி புறந்தலை யொருசிறையில்கி  
10 விரைந்தெய்தைப்ப வுடம்பு மாயந்தது  
11 புல்லென் கண்ணி பரவலாக் காணாது  
12 கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவா  
13 வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்  
14 நாடுப்படு செலவின ராசின சினியே.

12 கீணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

(இ - ள்) - களித்திற்கேற்பநடக்கும் அசைந்தநடையையுடைய குதிரைகளும்  
யானைகளும் தேர்களும் அழியர்தபுதுவருவாயையுடையநாடும் ஊர்களும் பாடுவார்  
க்குக்குடையபுறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குவினையும்  
குறியகைவளைகளையுமுடைய ஊரிமைமகளிரோடுகூலெனென்று சொல்லப்படாநின்ற  
கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தாளுகக்கொ  
ண்டு பொந்தாகிய தான்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும், வாயலகையுடைய  
பேரந்தை சுட்டுக்குவிவென்று, செத்தாரை, அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியை



புறநாடாபாழிய புறங்காட்டுள் ஒருபுடையிலேதங்கி ஒள்ளியதீச்சு உடம்பு  
பந்துவிட்டது; பொலிவழிந்தகண்ணினையுடையராயத் தம்மைப்பாதுகாப்போ  
பாக்காணாது 2 ஆரவாரிக்குங்கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய்  
புறநாடாபாழியுடையராய்ப் பிறருடையநாட்டிந்தன் தலைப்பும் போக்கை  
முடையராயினார் இப்பொழுது; இத்தோர்நிலை இருந்தவாறெண்ணை (எ - று.)  
மேலோ ருலக மெய்தின் மென்னவே எனவும், ஒள்ளெரி நைப்பு வடம்பு  
தன்னென எனவும் பாடமோதுவாருமுள்.

(உசு0)

(உசுக.) / திண்டே, ரிரவலர்க்கீத்த தண்பார்  
2 ஊண்டிரன் வரூஉ மென்ன வெண்ணொடும்  
3 வச்சிரத்தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்  
4 போர்ப்புறு முரசுங் கதங்க  
5 வார்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.  
அவனை உறையூர் ஏணிச்சேர் முடமோசியார் பாடியது.

(இ - ள்.) திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீத்த குளிரந்தமாலையையுடைய ஆய்  
வாழ்நென்று ஒள்ளியதொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய  
நிதியையுடைய இந்திரனது கோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்ற முரசுமுழங்க வானத்  
திண்ணை ஒசைதோன்றிற்று. (எ - று.)

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வாணோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்றவாறு.  
இது தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்பாய்நின்றது. (உசுக)

(உசு2.) இளையோர் குடார் வளையோர் கொய்யார்;  
1 நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்  
2 பாணன் குடான் பாடினி யணியான்;  
3 ஶ்ரண்மை தோன்ற வாடவர்க்கடந்த  
4 இல்லையேற் சரத்தன் மாயந்த பின்றை  
5 முல்லையும் பூத்தியோ வெல்லையூர் நாட்டே!

திணையும் துறையும் அவை.  
ஒல்லையூர் கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயில் நல்லாதனார் பாடியது.

(இ - ள்.) இளையலீரர் குடார், வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்ல  
யாழ்க்கோட்டின், மெல்லவளைத்துப் பாணன்பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், பாணி  
ச்சி குடான், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாதிதோன்ற யாவர்க்கும் வெளிப்பட்டலீர  
ரை எதிர்நிற்கென்றுவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு  
முல்லையாயநீயும் பூக்கக்கடவையோ! அவனது ஒல்லையூர்நாட்டிந்தன். (எ - று.)

அவனையிழந்து கொடியேனாய்வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியை  
யாய்ப் பூக்கின்றயோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது.

என்றது, பூச்சுடி துகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உசு2)



உரு0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உசுரு.) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்

செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்ப்புத் தைஇத்

தன்கய மரடு மகளிரோடு கைபிணைந்து

தழுவ்வழித் தழிஇத் \* தூங்குவழித் தூங்கி

டு) மறையென வறியா மாயமி லாயமொ

தீயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து

† நீர்நணிப் படி கோர் டேறிச் சீர்மிகக்

கரையவர் மருளத் திரையகக் கிதிர

நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து

க0) குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா விளமை

11 யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ

12 தொடித்தலை விழுத்தண் டென்றி நடுக்குந்

13 நிநுமிடை யிடைந்தி சிலசொற்

14 பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே?

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் பாடியது.

(இ - ள்.) இப்பொழுது நினைந்து. இரக்கமாக ருநின்றது; செறிந்த மணவிடத்

துச் செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்டபூவைப் பறித்துச் சூழிக் குளி

ரந்தபொயிகையின்குண் வினையாடுமீ, மகளிரோடு கைகோத்து அவர்தழுவின்விடத்தே

தழுவி ... யசைந்து ஒளித்துச் செய்யுமஃது அறியாத வஞ்சனையிலலாத இள

மைந்தருடனே கூட உயர்ந்த கோடுகளையுடைய மருதினது துறையிலவந்து உறத்

தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப்படிந்த தொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் கையெழுத்து

நிற்போர்வியப்புத் திரையிடத்துத் திவலையெழ ஆடித்தாடுனடிய நீராயுடையமடு

வின் கண் துடுமென்றொலிப்பக்குதித்து மூழ்கி மணலேழுகந்துகாட்டிய கல்லியல்

லாத இளமை இரங்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டு கொல்லோ புண்

செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையுன்றித் தளர்ந்து இருடு இடையே

நெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பொரியமுதுமையையுடையே மரதிய எங்க

ளுக்கு. (எ - று)

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டு கொல்லோ? அதுதான் இரங்கத்தக்கதெனக்

கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று. 'மறை

யெனவறியா' என்று பாடமோதுவாருமுள்.

(உசுரு.) பாணர், சென்னியும், வண்டுசென றுதா

2 விநலியர், முன்கையந் தொடியிற் பொலியா

3 பிரவன் மார்க்கநு .....

\* தங்குவழித்தங்கியென்றும் பாடம்.

† நீர்க்கணிப்படிந்தவென்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) .....

..... முசுக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்தனர் .....  
 ..... சாதலெனது இன்னுதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றோவென்றான்.

தானுகின்றதுன்புத்தைத் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (உசசு)

(உசரு.) பாங்குப் பெரிதாயினுநோயள வெனைத்தே

2 யுயிர்செகுக்கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்

- 3 கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

- 4 வெள்ளிடைப் பொத்திய விளே விறகிமத்

ரு) தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி

= 6 ஞாங்கர் மாயந்தனன் மடந்தை

= 7 பின்னும் வாழ்வ வென்னிதன் பண்பே!

தீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை, தன் பெருங்கோப்பெ  
 ண்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லியபயட்டு

(இ - ள்.) எப்படிப்பெரிதாயினும், யானுற்றநோயினது, எல்லை, எவ்வளவாயி  
 ற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத விவியையுடைத்தல்லாமையால், கள்ளிவள  
 ரப்பட்ட, புறங்காட்டுள் வெள்ளிடையின்மூட்டி ம, தீயைவினைக்கும், சிறியவிறகை  
 யுடைய படுக்கையின்கண், ஒள்ளிய, அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப்  
 பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினான், மடவான்; அவன்மாயவும் இன்னமும் யிரிரு  
 ந்துவாழ்வேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்றோ. - (எ - று.)

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின், நோயை இகழ்ந்துகூறிய  
 வாறு! 'பாவைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை, அழகுபடப் பள்ளியுட்கிடத்தி  
 யென்றுரைப்பாருமுளர். உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்  
 லாமையெனவுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி, இன்னும்வாழ்வலெனவியையும், சேர்த்தவெனத் திரிப்பினு  
 மமையும், ஞாங்கர்மாயந்தனன், என்பதற்கு என்னைநீத்து, முன்னே, இறந்தா  
 ளென்றுமாம். || (உசரு)

(உசசு.) பல்சான் றீரே! பல்சான் றீரே!

2 செல்கென்ச் சொல்லா தொழுகை விலக்கும்

- 3 பால்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே

- 4 யணில்வரிக்கொடுங்காய் வாள் போழந் திட்ட

ரு) காழ்போ னல்லிளர் நறுநெய் தீண்டா

6 \*தடையிடைகி கிடந்து கைபிழி பிண்டம்

7 வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய்தட்டி

8 வேளை வெந்தை வல்சி யரகப்

\* அடகிடைமிடைந்தவென்றும் பாடம்.



9. பரற்பெய் பள்ளிப் பரியின்று வதியும்

க0) முய்வற் பெண்டிரே டில்லே மாதோ!

11 பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோப் பம்

12 துமக்கரி தாருகி தில்ல வெமக்கெம்

13 பெருந்தேரட் சணவன் மாய்ந்தென வருமபற்

14 வள்ளித் தழிழ்ந்த தாமரை

கரு) நள்ளிரும் பொய்கையுங் தீயுமோர் றற்றே

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பயுள்.

பூதபாண்டியன்தேவி, பெருங்கோப்பெண்டு, தீப்பாய்வான், சோல்லியது.

ஆனந்தப்பயுளாவது

“விழுமங் கூர, வேய்த்தோ, ளிரிவை

கொழுநன், வீயக் குழைந்துயங்கின்று.”

(இ - ள்.) - பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, 2 நின்தலைவனோடி றப்ப நீபோ  
வென்றுகூருது, அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் 3 பொல்லாதவிசாரத்தை  
யுடைய பலசான்றவிரே, 4 அணிலின துவரிபோலும்வரியையுடைய வளைந்த வெள்  
ளரிக்காணை அரிவாளால் அரிந்திடப்பூட்ட 5 விதைபேரன்ற நல்ல வெள்ளிய நறிய  
நெய்திண்டாமல் 6 இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச்  
சோற்றுத்திரளுடனே 7 வெள்ளிய எள்ளைத்தவிழுதுடனே, புளிகூட்ட அடப்  
பட்ட 8 வேளையிலைவெந்த வேவையுமாகிய, இவை உணவாகக்கொண்டு 9 பருக்கைக  
ளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக்கிடக்கும் 10 ஹைமமேனென்பால்  
வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம், யாம்; 11 புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட  
கரிய முருட்டால், அடுக்கப்பட்டபிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எம்  
க்கு எம்முடையபெரியதோனையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, 12 முகை  
யில்லையாகவளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடைய நீர்செறிந்த பெரியபொய்கை  
யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து, 13 (எ - று)

தில் - விழைவின் கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; துமக்கு அரிதாகுகவெனக்

கட்டுக.

(உசசு)

(உசஎ.) / யானை தந்த முரிமர் விறகிற

2 கானவா பொத்திய னெவிதி விளக்கத்து

3 மடமான் பெருநிறை வைகு துமி லெய்யு

4 மந்திசைக்கு மணங்குடை முன்றிரை

5 நீர்வார் கந்த விரும்புறங் காழப்

6 பேரஞர்க் கண்ணைப் பெருங்காடு நோக்கித்

7 தெருமருமம்ம தானே தன்கொழுநன்

8 முழவுகண் டியிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்



9 சிறுநனிதமியளாயினும்

க0) மின்னுயிர் \*நடுங்குந்த இனமைபுறங்கொடுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வானைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

(இ - ள்.) யானைகொண்டு வரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிற்கால் வேடர்மூட்டப் பட்ட கடைந்து கொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவியமானாகிய பெரியநிறைவையுடைய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்திதாக்குந் அணங்குடைத்தேவிமையுடையமுற்றத்து நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்திலவழிப் பெரிய துன்பமேவியகண்ணையுடையனாய்ப் புறங்காட்டையபார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழவினதுகண் மார்ச்சனையுலராதகாலையுடைய அக்லியகோயிலுள்மிகச் சிறிதுபொழுது தனித்திருப்பினும், இனியவுயிர்தளரும் தன் இனமைபுறங்கொடுத்தது.-(எ - று.)

.....யானவற்கு அஞ்சிநடுங்குதல் .....

அம்ம - அசை.

இனமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக்கூட்டுக.

(உசுஅ.) அளியதாமே சிறுவெள்ளாம்பல்;

2 வினையமாகத்தழையாயினவே!

3 இனியே பெருவுளக்கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்

4 தின்ன வைக வண்ணு

5) மில்லிப் படுஉம் புல்லாயினவே!

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.....† எக்கூர்மாசாத்தனார் பாடியது.

தாபதநிலையாவது, -

† “குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக் குருந்தடங் கண்ணி கைம்மை கூறின்று.”

(இ - ள்.) இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இனியே மாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தையுடையதலைவன், இறந்தானாக, உண்ணுங்காலமாரி<sup>4</sup> இன்னாத, வைகும்பொழுதின் கண் உண்ணும் தம் அல்லியிட்டுத் துண்டாம், புல்லரிசியாயுதவின.-(எ - று.)

தாபின்புறுங்காலத்தும் துன்புறுங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலேநோக்கிக்கூறியவாருயிற்று.

நெல்லலாவுண்வெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு.

(உசுஅ)

(உசுக.) கதிர்முக்காரல் கீழ்ச்சேற்றொளிப்பக்

IX 2 கணைக்கோட்டுவானை மீர்ப் பிறழ்

\* நீங்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† ஒக்கொன்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ச.

249. 250.

உருசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 3 வெரிப்பும் பழன நெரித்துடன் வலைஞர்
- 4 சரிக்குட சரியின் யான்ம மினிரப்
- 5 பனை துகும் பன்ன சினை முதிர் வராலோ
- 6 நெழுவேன்னை வொண்கபன் முகக்கும்
- 7 முகனாட்டண்ணல் புகவே நெருநைப்
- 8 முகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
- 9 யாருவழிப் பட்டன்று மன்னேயின்னே
- 10 யடங்கிய கற்பி னுய்துதன் மடந்தை
- 11 யுயர்நிலை யுலக மவன் டுக வரிந் (று)
- 12 ருடு சளகிற் சிறி டிநீக்கி
- 13 நழுதி லாறாகி கண்ணண்
- 14 மெழுகு மாப்பிகண் கலுழந் ரானே.

தீணையும் துறையும் அவை.

.....தும்பிகோகீரனார் பாடியது.

(இ - ன்.) - கதிர்நுனைபோலும், மூக்கையுடைய ஆரல்மீன், சேற்றின் கீழே செருகத் திரண்ட [மிசையாகிய] கோட்டையுடையவானமீன் நீர்மேலே பிறழ் எரிபோலுநிறத்தபூவையுடைய, பொய்கைக்களை நெருங்கி, உடனே வலைஞரானவர், ஒலிநரம்பால் ஓசையையுடையகிணையினது முகமே போலும் யாமை பிறழ்ப்புனையினது, நுகும்பையொத்த, சினைமுற்றியவராலோடு மாறுபடும் வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை முகந்து கொள்ளும் முன்னகன்ற நாட்டையுடைய குரிசிலது உணவு நெருநலைநாளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது, அது கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணையடங்கிய கற்பிணையும் சிறிய நுதலினையுமுடைய மடந்தை உயர்ந்த நிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன் சென்றுபுக அவனுக்கு உணவு கொடுத்தல் வேண்டிச் சளகுபோலச் சிறிய விடத்தைத் துடைத்து அழுத லமையாத கண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழகின்ற நீராலே சரிணைகத்தைக்கொண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது. - (எ - று.)

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுரைக்க. மன் - கழிவின்கண் வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு.

(உசக)

(உரு0.) / குய்குரன் மனைந்த கொழுந்துவை மிழ்சில்

விரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்

கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்

கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடிநீக்கி

புல்லி யுணவின மனைவியோ டினியே

புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்

வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்

தாபதந்

3

250, 251.

புறநா னூறு மூலமும் உரையும்.

உரு

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை

9 தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே!

தீனையும் துறையும் இவை.

..... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

(இ - ள்.) - தாளிப்போசைமிக்க, கொழுவியதுவையோடுகூடிய அடிசில் இர்வலரைத் தன்கண்ணே தகைத்தவாயிலினையும் தன்னுற்புரக்கப்படுவேட்கண்ணீரை மாற்றிய குளிரந்த கறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயிரைக்குறைத்துக் குறியவளையைக்கூர்ந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடையமனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலேவேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின். (எ - று.)

✓ கொய்து நீக்கியென்னுழ்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங்குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

✓ நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புல்லென்றனையெனக்கூட்டுக.

✓ முனித்தலை - குடுமித்தலையெனினும்மையும்.

(உரு)

(உருக.) / ஒவத் தன்ன விடனுடைவழைப்பிற்

2 பாவையின்ன குறுந்தொழிம்கனி

3 நிழலிலே நெகிழ்த்துள்ளற்கண்டிக்குங்

4 கழைக்க ணெடுவரையருவியாடித்

5) கான யானை தந்த விற்றுகிற்

6 கடுந்தெற்ற செந்தி வேட்டுப்

7 புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே. -

தீணை - வாகை; துறை - தாதுவாகை.

..... மாற்பித்தியார் பாடியது.

(இ - ள்.) - ஒவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின்கண் கொல்லிப்பாவைபோன்றவடிவினையுடைய சிறியவளையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்குநிலையினின்றும் கழலும்வகை ஆதாஞ்செய்தவனைக்கண்டேம்; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரையாடித் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டலிறகால் மிக்கவெம்மையையுடைய செந்தியைவேட்டு முதுகின்கண்ணே தாழ்ந்த புரிந்தசடையைப்புலர்த்துவோன். (எ - று.)

✓ ஆடிவேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

✓ முன்பு இழைநெகிழ்த்தமள்ளற்கண்டேம், அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தானின்றோனென அவனைக்கண்டு விவந்துகறியவாறு. ||

✓ பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை. 'கானயானை தந்தலிறகென்றது, இவன்தவமிருதியான் அதுவும் எவல்செய்தல்.

(உருக)



252, 253.

உநகா

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உருஉ.)/கறங்குவெள்ளருவிமேற்றலிநிறம்பெயர்ந்து

2 தில்லையன்னபுல்லென்சடையோ

3 டள்ளிலைத்தாளிகொய்யுமோனே

4 டில்வழங்குமடமயில்பிணிக்குஞ்

5) சொல்வலைவேட்டுவனாயினன்முன்னே.

தீணையுழ் துறையும் அவை.

அணை அவர் பாடியது.

(இ - ள்) - ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீர் ஏற்றலாற் பண்டியநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர் போன்ற புற்கென்றசடையோடுகூடி நின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கணியங்கும், மடப்பத்தையுடையமயிலை, அகப் படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினான் முன்பு. - (எ - று.)

— இதுவும் அவன்நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது.

(உருஉ)

(உருந்.)/என்றிறத்தவல்லங்கொள்ளலினியே

2 வல்லார் கண்ணியினையர் தினைப்ப

3 \*நகா அலென் வந்த மாறேயெழாநெற்

4 பைங்கழை பொதுகளைத் தன்ன விளர்ப்பின்

5) வளையில் வறுங்கை போச்சிக்

6 கிளையு ளோய்வலோ கூறுநின் னுரையே

தீணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

.....† குளம்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது, —

† “காம்புயர்கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த பூங்கொடியரிவை புலம்புரைத் தன்று.”

(இ - ள்) - நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனாகின்றேன்; ஏன்னுடைமதித்த வரும் தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியையுடைய நின் னோடுகூடி விளையாடப்போந்த இளையோர், விளையாடாநிற்ப அவரோடு நகுநின் றிலேனென்றுகருதவந்த நின், இறந்துபாட்டை நெல் எழாத பசியமூங்கில் புட்டை யொழித்தாற்போன்ற வெருத்திருந்த வளையில்லாதவறிகையைத், தலைமேலே யேற்றிக்கொண்டு, நின் சுற்றத்திடத்தே செலுத்தச், செல்லுவேனோ இன்னும், இற ந்துபடினல்லது. நின்வார்த்தையை எனக்குச் சொல்லுவாயாக. - (எ - று.)

✓ அவுலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றுவருந்தும் அவலத்தை. கூறு நின்றுநாடியென அவன்சொற்கேட்டவிருப்பினால் கூறுவான்போன்று, மயங்கிக் கூறியவாறு. ||

(உருந்)

\* நகாரெனவந்தவென்றும் பாடம்.

† குளம்பாதயானாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், க.

- (உருச.) இனையரு முதியரும் வேறுபுலம் பட்டர  
2 வெடுப்ப வெழாஅய் மார்புணை புல்ல -  
3 விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த  
4 வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிணையன்  
5 நின்ன யினி னினையோ னென்று  
6 நின்னுரை \* செல்லு மாயின் மற்று  
7 முன்னூர்ப் பழுனிய கோளியாலத்துப்  
8 புள்ளார் யாணர்தி தற்றே யென்மதன்  
9 வளனுஞ் செம்மலு மெழக்கென நானு ம்.  
10) காணாது புகழுந் தன்னை  
11 யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... கயமனார் பாடியது.

(இ - ள்) — இனையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே, விலங்கிப்போக, யான் எடுப்பவும், நீ எழுந்திராயாய், நினதுமார்பம், நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இனையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையனாயினான் இனையனென்று யான் சொல்ல நின் இறந்துபாடுகடியவார்த்தை செல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப்பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடையு அத்தன்மைத்து, என்னுடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையுநது புகழும் நின்னுடையமாதா, எவ்வாறுவாங்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள்தான். —

(எ - று.)

வளனும் செம்மலும் புள்ளார் யாணர்த்தற்றென்றது, புள்ளெல்லாஞ் சென்றனாக ஆலமரம் பயன்பட்டுநின்றாற்போல, இவனும் தன்சுற்றத்தாரும், பிறரும் நாட்டாரும் துகரும்படி, நின்றமைதோன்றிநின்றது. || 'நின்னுரை செல்லுமாயின் யாங்கா குவள்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறு சொல்லினன்றே அவள் வருத்த முறுவளே; அது யான்மாட்டேனென்பதாம். முன்னூர் - முன்மொழிநிலையல். மற்று - அசைநிலை.

(உருச)

- (உருரு.) ஐயோ வெனின் யான் புலியஞ் சுவலே!  
2 துணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்கி வல்லேன்!  
3 ஒன்போற் பெருவிதிப் புறுகி நின்னை  
4 நின்னா தற்ற வறனில் சுற்றே  
5 நினைவளை முன்கைப் பற்றி  
6 வளைபுழற் சோர்க் கட்டத்திசுற் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

..... வன்பரணர் பாடியது.

\* சொல்லுமாயினென்றும் பாடம்.

† எடுத்தனன் கொளினென்றும் பாடம்.

இ - ன் - ஐயோவென்று அரற்றுவேனாயின் அவ்வனாவழியேவந்து நின் உடம்  
பாயினும் யான்காணப்பெருமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியையஞ்சுவேன்;  
இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டு போவேனென்று நினைப்பின் நினது அகலிய  
மார்வை எடுக்கமாட்டேன்; என்னை யொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக,  
உன்னை இறந்துபடும்பரிசுவந்து தாக்கிய அறமில்லாதகூற்றே; யாம் மலையினது  
நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிராத்த வளையையுடைய முன்கையைப்  
பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக. - (உ - ந)

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச்சொல்  
லான் அசைக்கப்பட்டுநின்றது. (உருரு)

(உருசு.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

2 யச்சடைச் சாகூட்டாரம் பொருந்திய

3 சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு

4 சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி

5 வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி

6 யகலி தாக வனைமோ

7 நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

இ - ன் - கலம்வனையும் வேட்கோவே, கலம்வனையும் வேட்கோவே, சகடஞ்  
செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்திவந்த சிறிய வெளியபல்லிபோல்  
4 நெருநலைநாளாற் பலசுரமும் தன்னொடுகழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி  
5 யானும் அவனோடே கூடியிருக்கும்படி பெரியபரப்பினையுடைய அகலியபூமியிடத்  
6 துக் காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரிய  
7 இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின்கட் கலம்வனையும் வேட்கோவே. - (உ - ந)

எமக்கும் என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறியின்றது.

கோவே, கோவே, மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே, எமக்கும் அருளி அகலிதாக  
வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு விராவின் கண்வந்தது.

(உருசு)

(உருசு.) செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன் கணைக்கூல

2 ல்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்

3 குச்சி னினைத்தி குரு உமயிர் மோவாய்

4 செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ

5 டி யாக்கோலோ வளியன் றுனே தேரிண்

6 னூர்பெரி திகந்தன்று மின்னே யரணெனக்

7 காடுகொண் டன்று மின்னே; காலேப்

8 புல்லா ரினினை செல்புற நோக்கி

9 கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருக்

- க0) சிலையின் மாற்றி யோனை யவைதா ம்  
11 மிகப்பல வாயினு மென்னு மனைத்தும்  
12 வெண்கோ டோன்றாக் குழிசிபொடு  
13 நாளுறை மத்தொலி கேளாதோனே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

உண்டாட்டாவது,—

\*“தொட்டி மிழுங் கழன்மறவர்  
மட்டுண்டு மகிழ்தி றிகின்று.”

இ - ள். .... திண்டகாலையும் அழகியவியற்றினையும், புரந்த /  
மார்பினையும், பசியகண்ணினையும் சூச்சிற்புல் நிரைத்தாற்போன்ற, நிறம்பொருந்திய 3  
மயிரினையுடைய தாடியினையும் செவியிறந்து முன்னே தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடைய 4  
5 னாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கானான்? ஆராயின் ஊரைப் பெரி 6  
தும் நீங்கினதுமில்ன்; தனக்கு அரணை நக்கருதிக் காட்டைக் கொண்டதுமில்ன்; 7  
இற்றை நாட்காலையே பொருந்தாரது இனமாகிய நிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார் 8  
9 ததுத் தன்கையாற்குறித்து, மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார் செய்யும் பூசலே மாற்றி 10  
வில்லாலே கொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும், என்ன பயன்  
படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்போனமயிற், சிறிதும் வெள்ளிய 12  
முகந்தோன்றாதபாணையக்காண்டிலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடை 13  
யும் மத்திடுவோலையைக் கேளாதபடி பிறருக்கு நேராகக் கொடுத்தல் வல்லனாயினான்,  
அவனுக்கு. — (உ - று.)

பகைவர் மேல் நடக்கவொட்டாது எதிரினின்று விலக்குதலின், ‘செருப்பி  
டைச் சிறுபர லன்னன்’ எனப்பட்டது. ‘அன்ன’ என்று பாடமோதி, செருப்பி  
டைச் சிறுபரலோரை போல நெடிய ஓசையை உடைய காலென்றுரைப்பாருமுளர்.  
யாரொருவொன்றது, அறியான்வினாதலன்றி, வியப்பின்கணவந்தது. ஊர்பெரி  
திகந்தன்றுமில்னே’ என்பது, நிரைகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளாகிய அளியானவன்ருன் யாரொல்லோ தேரின்  
வில்லோடு, ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமில்னாய்க் கடுகைக்கொண்டதுமில்னாய் நோ  
க்கி எண்ணி மாற்றினான் மாற்றிக் குழிசிகரினாடலோடு மத்தொலிகேளாதோனாய்  
னவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும், என்னுமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென, உருபுவிடுத்துரைப்பினுமையும்.

(உருவு)

(உருவு.) முட்காற் காரை, முதுபழ னேய்ப்பத

- 2 தெறிப்ப, விளைந்த திங்கந் தாரம்  
3 நிறுத்த வரையந் தலைச்சென் றுண்டு  
4 பச்சூன், நின்று, பைந்நிணம், பெருத்த  
5 வெச்சி லீங்கை விற்புறந் திமிரிப்

2580209

உசு0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புலம்புக்கண்ணே புல்லணற்காளை

யொருமுறையுண்ணுவளவைப் பெருநினை

யூர்ப்புறநிறையத்தருகுவன் யார்க்குந்

தொடுதலோம்பிமதிமுதுகட்சாடி

சு0) யாத்தாக்கமுமியதுகளன்

காய்தலுமுண்டக் கள்வெய்யோனே.

2 திணையும் துறையும் அவை.

..... உலோச்சனார் பாடியது.

(இ - ள்.) - முட்டாளையுடைய காரியினது முதிர்ந்தபழத்தை யொப்ப முற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும் பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்துநிறுத்தினநிரையைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வித்தசையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடையகையை வில்லினதுபுறத்தேதீயிர்ந்து வேற்றுநாட்டின்கட்டிக்கானே, புல்லியதாடியையுண்டயகாளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூர்ப்புறமெல்லாம் நிற்பக் கொடுத்தருகுவன்; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுதலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததுளியையுடையனாய் அம்மதுவை விரும்புவோன் விடாய்த்தலுமுண்டாம். - (எ - று.)

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செல்வெனத்திரிக்கப்பட்டது. இதுக்குக் கள்விலையாட்டியிடத்தேசெல்லவென்றுமாம். திங்கட்டாரமென்றோதிக் கள்ளாகிய இனியபண்டமெனினுமமையும். காய்தலுமுண்டென்பதற்குக் கள்வெய்யோனாக வின், நினை வெகுளவுங்கூடுமென்பாருமுனர். இவன்நிராகொள்ளச் செல்கின்றமைகண்டார் கள்விலையாட்டிக்குக்கூறியது. (உருஅ).

(உருக.) ஏறுடைப் பெருநினை பெயர்காப் பெயரா

2 திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகாந் திருந்த

3 வல்வின், மறவ, ரொடுக்கங் காணாய்,

4 செல்லல், செல்லல், சிறக்கநின் னுள்ளம்!

— 5) முருகுமெய்ப்புட்ட புலைத்தி போலத் —

— 6 தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற் —

7 புட்டயிலங் கொள்வாட்டினை கழி லோயே.

திணை - கரந்தை; துறை - செருமலைநீர்; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

..... கோடைபாடியபெரும்பூத்தூர் பாடியது.

செருமலைதலாவது, —

\* வெட்சியர்நாக் கண்ணுற்றுவனைஇ

யுட்குவரத்தாக்கியுளர்செருப்புரிந்தன்று.

\* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்பட்டம், ச.

புறநானூறு மூலமும் ஊராயும்.

உசுத

(இ - ள்.) தாங்கொள்ளப்பட்ட, ஏற்றையுடைய, பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவார்க்குறித்து, அந்நினாயோடு தாம்போகாது தழையால்முடிய பெரியதாட்டின்கண், தலைகரந்திருந்த வலியவிலையுடையமறவரது ஒடுங்கியநிலை யைக்கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினைது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம், மெய்யின்கணேறிய, புலம்களையொப்பத் தோவித்துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலேவிளங்காநின்ற, ஒள்ளிய, வாளினையும். வீரக்கமலினையுமடையோய். —

(எ - று.)

புனைகழலோய், காணாய்; செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம், சிறப்பதாக, வென்க்குடிக.

செல்லலென்றது, அவரைக்கண்டு, பொருது, கொன்றன்றிச், செல்லலென்ப தாம்.

(உசு0.)

- 1 வளரத் தொழினும் வெள்வுபு திரிந்ந
- 2 விளரி யுறுத்ருந் தீந்தொடை, நினையாத்,
- 3 தளரு நெஞ்சந் தலைஇ, மனையோன்
- 4 தளருங் கூந்த லோக்கிக் களர
- 5 கள்ளி, நீழற், கடவுள் வாழ்த்திப்,
- 6 பசிபடுமருங்குலை, கசிபுகை, தொழாஅக்
- 7 காணலென், கொல்லென், வினவினை, வருஉம்
- 8 பாண! கேண்மதி யாணரது நிலையே
- 9 புரவத்தொடுத் துண்குலையாயினு மிரவெழுந்
- 10 தெவ்வங் கொள்குலையாயினு மிரண்டுங்
- 11 கையுள் போலுங் கடிதண் மையவே
- 12 முன்னூர்ப் பூசலிற் றேன்றித் தன்னூர்
- 13 நெடுநினை தழீஇயு மீளியாளர்
- 14 விடுக்கணை நீத்தந் துழிபுணை யாக
- 15 வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து,
- 16 வையகம் புலம்பி வளை இய பாரம்பின்
- 17 ஸெய்யிற் றுய்ந்த மதியின், மறவர்
- 18 கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லான்
- 19 னிரையொடு வந்த வுரையாகு,
- 20 யுரிக்கை யரவ மூரனத் தானே
- 21 யுரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
- 22 கானகி சிறியாற் றருங்கரைக் காலுற்றக
- 23 கழிபொடு துளங்கியு ழ்விலங்கு போல்
- 24 வம்பொடு துளங்கியா ண்டொழிந் தன்றே
- உரு யுரிசை வெறுப்பத் தோன்றி பெயுரே

\* காலுறவென்றும் பாடம். + இலக்கம்போலவென்றும் பாடம்.



உச்சு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

26 மட்டுஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் குட்டி

27 பிட்டுபிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்

28 படஞ்செய் பந்தர்க்குன் மிசையதுவே.

தீணை - அது; துறை - கையறுநிலை; பாடாண்பாட்டுறாம்.

..... வடமோதங்கிழார் பாடியது.

(இ - ள்.) ஓசைமிகவேண்டுமென்று அறையினும் ஓசையை உள்வாங்கி வேறு பட்டு இரங்கற்பண்ணுகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புத்தொடையி னது தீங்கைநினைந்து நடுங்குநெஞ்சத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப்பட்டவளவின் நிமித்த வழியாக ஒருமனைவி விரித்துவுருகின்ற மயிராப்பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள கள்ளி மரத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தையேத்திப் பசிதங்கிய வயிற்செறையுடை யையாய் இதுங்கிக் கையாற்றொழுது நங்குரிசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லோ வென்று எதிர்வருவாராப்பார்த்துக் கேட்டுருகின்றபாண, கேட்பாயாக, நமது செல்வம்புட்டநிலைமை இனிநீ அவன் நமக்குவிட்ட விளையிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும், அன்றி அவனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருத்தங்கொள்வா யாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அனுழையையுடைய ஊர் முன்னாகச்செய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின் மிக்க நிரையைக்கொண்ட மறத்தினையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் தன் துடியே புணையாகவென்று புகைவனாக்கொன்று அவர்கொண்டநிரையை மீட்டு உலகம்தனிப்பிடிச் சூழ்ந்துகொண்ட பரம்பினது கூறியபல்லினின்றும் பிழைத்துப் போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழைத்துப்போந்த கன்றை யுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த சொல்லையுடையனாய்த் தோலுரித்த பரம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின் கட்போயினான்; அவனதுடம்பு காட்டுச் சிற்றியாற்றினது அரியகையிடத்துக் காலுற நின்று நடுக்கத்தோடுசாய்ந்த விலங்கினையொப்ப அம்பாற்சலித்து அவ்விட த்துவீழ்ந்தது உயர்ந்தகீர்த்தி மிகவுந்தோன்றிய மறவன்பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழகியமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப்பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்துப் புடைவையாற்செய்யப்பட்டபந்தர்க்கிழநட்ட கனமேலது. - (உ - ற.)

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டுநினுமமை யும். 'மனையோள்குந்தோக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் மயி னானோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உம்மைப்புரந்தபரி சைப்பாடியெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

(உசு0)

(உசு1.) / அந்தோ! வெந்தையடையாப் பேரில்

2 வண்டுபடு நறவிற நண்டா மண்டையொடு

3 வளையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் முற்றம்

4 வெற்றியாற் தம்பியி னெற்றற் றுக்கி

5 கண்டனென் மன்றி சோர்கவென் கண்ணை

6 வையங் காவலா வளங்கெழு திருநகர்

7 மையல் யானை வயர்வுயிர் த்தன்ன

- 8 நெய்யலைச் சொரிந்த மையுந் தோசை  
9 புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க னாரப்  
க0) பயந்தினை மன்னுன் முன்னே யினியே  
11 பல்லாத் தழீஇய கல்லா வல்வினை  
12 லுழைக்குறற் கூகையழைப்ப வாட்டி  
13 நாகுமுலையன்ன நறும்புங் கரந்தை  
14 வீரகறி யாளர் மரபிற் சூட்டி  
கரு) நினையிவட்டி நடுக் லாகிய  
16 வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்  
17 கொய்ம்மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய  
18 கழிகல் மகடே உப்போலப்  
19 புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

தீணையும் துறையும் அவை.

..... ஆவூர்மூலங்கழார் பாடியது.

(இ - ள்) அந்தோ! என்னிறைவனது அடையாத பெரிய இல்லை, வண்டு கன்படியும் மதுவினால் ஒழியாதமண்டையுடனே யாவார்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகியமுற்றம் நீரற்றயாற்றினோ டம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்கண்டேன், நிச்சயமாக; என்கண்ணி சோர்ந்துவீழ்வனவாக உலகத்தைக்காக்கும்வெந்தருடைய செல்வமிக்கதிருநக ரின்கண் மதத்தான் மயங்கியயானை உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற் போன்ற நெங்காய்கின்ற உலையின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசை யையுடைய பொரியலைப் புதுமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கினகண்கள்நிறையுண் டாக்கினாய், முன்பு; அதுகழிந்தது; இப்பொழுது புல ஆனிரையைக்கைக்கொ ண்டுகற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குடலைமிகவுடைய கூகை தன் இனத்தைவழங்கும்படி அலைத்து நாகினதுமுலைபே நற நறியபூவை யுடையகரந்தையை அறிவுடையோர்சூட்டுமுறைமையிலேசூட்டி நிரையை இவ் வூரின்கண்மீட்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில் லாமையால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட மட்டையாகியதலையுடனே கைம்மைநோ ன்புடிகக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலந்தையுடைய அவன்மனைவியை யொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து. (எ - று.)

அம்பியினென்புழி, இன் - அசைநிலை. 'அம்பியினற்றுக' என்று பாடமோது வாருமுளர். மன் - கழிவின் கண்வந்தது. கண் - அசை.

எந்தைபேரில்லை! செதுக்கணாரப்பயந்தனைமுன்; இனி, மகடேப்போலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனை பாய் அம்பியற்றுகக்கண்டேன்; கண்ட என்னை சோர்கவெனக்கூட்டுக. —

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடையதறியை; இஃது ஓர்திசைச் சொல். 'செதுக்கணார' என்பதற்குச் செதுகின் குடாநிறையவென்றுமாம்; கைம் மிஞ்சவென்றுமாம். (உசுந)

உசுசு

புறநானூறு மூலமும் உடையும.

- (உசுசு) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்  
 2 பாசவ்விட்ட புன்காந் பந்தர்ப்  
 3 புன்றநு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மின்  
 4 நென்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று  
 5 நிரையொடு வருஉ மென்னைக்  
 6 குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலரே!

3 திணை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றழ்மாம்.

..... மதுரைப்போலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது, —

\* உருவெய்யோ னினந்தழீஇ  
 வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று."

(இ - ன்) — மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடையபந்தரின் கண்கீர் கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப்பரப்புகின்; பகைவரது தாசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்து போதுகிற தனதுபடைக்குப்பின்னே நின்று நிரையுடனே வருகின்ற, என்னின்றவனுக்குப் பக்கமறவாராய் நிராகொண்டுவரு வோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர். (ஏ - று.)

சுரயல் - விடாயாலுண்டானமென்கை.

என்னைக்கு, உழையோர், தன்னினும், பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவுந்தொடு மின்; விடையும் வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசுசு)

(உசுசு) பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்

2 ணிரும்பறை யிரவல! சேறியாயிற்

3 நெழாதனை கழிதலோம்புமதுவழாது,

4 வண்டுமேம்பு உமிவ் வறநிலையாரே.

5 பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து,

6 கல்லா வினையர் நீங்கி நீங்கான்

7 வில்லுமிழ் கடுங்கனை முழுகக்

8 கொல்புன்ற சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

(இ - ன்) — இப்பரியகளிற்றின், அடி போலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைய

2 தாகிய பெரிய பன்றியினையுடைய இரவலனை, நீபோகின்றாயின் தொழாயாய்ப்

\* புறப்போருள்வெண்மாமால், வேட்சிப்படலம், கஉ.

† இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உசுசும பாட்டும் அதனுடைய மீதிப்பாட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்விட்டுப் பிரதியில்மட்டு மிருந்தன.



போதலைப்பரிசுரிப்பாயாக; த தெ.....4 வண்டுகள், மேம்பட்டுவாழும், இக் கொடியவழி, பல ஆக்களாகிய திரண்டநிரை மீண்டு தன்னோடுபோதாப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர், இரிந்தோடத் தான்போகானாய் வில் 7 லுமிழப்பட்ட வினாந்த அம்புகுளிப்பக்காகையக்கொல்லும் புனலின்கண் அனை வேரல எதிர்நின்றவிலக்கியவனதுகல்லை. — (எ - று)

புனற்சிறையின்விலங்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஒம்பு; தொழவே அவ்வறநிலையாறுவண்மேம்படுமெனக்கூட்டுக. ||

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரிய மாகியவண்மேம்படுதலைக்கூறினான். வண்டென்பது, மறவருளொருசாதியுன்பா ருமுளர். ஆறு வண்மேம்படுமென, இடத்துநிகழ்பொருளின்ருழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசுரு)

(உசுசு.) பரலுடை மருங்கிற்பதுக்கைசேர்த்தி

2 மால்வகுந்துதொடுத்தசெம்புங்கண்ணியொ

3 பணிமயிற்சிலிசூட்டிப்பெயர்பொறித்தி;

4 தினிடட்டனரேகல் லுங்கின்றொடு

5 கறவைதந்துபகைவரோட்டிய

6 நெடுந்தகைகழிந்தமையறியா

7 தின்றும்வருங்கொல்பாணரதுகடும்பே

தீணையும் துறையும் அவை.

..... \* உறையு இளம்பொன்வாணிகனார் பாடியது.

இ - ள். பருக்கைகளையுடையவிடத்துத் திட்டையைச்சேர்த்தி ஆண்டுள்ள 2 மரலைக்கீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்தபூவையுடைய கண்ணியுடனே, அழகியமயினி னது பீலியைச்சூட்டிப், பெயரையெழுதி இப்பொழுதுநட்டார், கல்லையும்; கன் றுடனே கறவையையுமீட்டுக்கொண்டுவந்து, மறவரையோட்டிநோக்கிய நெடுந் தகை பட்டமையறியாது இன்றும்வருங்கொல்லோ, பாணரது சுற்றும்? — (எ - று)

பட்டணையறிந்துவாராதொழியுமோ அறிபாதுவருமோவென ஐயமாக்குக. பதுக்கைசேர்த்தலையுன்றிக் கல்லும் நட்டனரென உம்மை ஏஞ்சிநின்றது (உசுசு)

(உசுரு.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை

2 யோங்குநிலைவேங்கை யொள்ளினார் நறுவிப்

3 போந்தையந்தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்,

4 பல்லான் கோவலர் பட்டலை சூட்டக்

5 கல்லாயினையே கடுமான் றேன்றல்

6 வானேறு புனையுநின் றுணிழல் வாழ்க்கைப்

7 பரிசிலர் செல்வமன்றியும் விரிதார்க்

8 கடும்பகட்டியானே வேந்த

9 கொடுங்காவென்றியு நின்னொடு செலவே

உச்சு கா

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தீணையும் துறையுழி அவை.

..... துறையலுரிச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

(இ - ள்.) - ஊராமிகவுங்கடத்தி முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேலிகையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய நறியபூசைப் புனை யோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து ..... (உச்சுரு)

(உச்சுரு.) \* கயங்கெழு மாமலை பெய்யாது மாறிக்

2 கயங்களி முளியுங்கோடையாயினும்,

3 புழற்கா லாம்புலகலடைநீழற்

4 கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை

5 நாகின் வளையெய்து புகன்மணம் புகுஉம்

6 நீர்திகழ் சமுனி நாடுகெழு பெருவிறல்

7 வானோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி

8 சானோ ரிருந்த வலையது தற்றோன்

9 குதா கென்னும் பூசல் போல

10 வல்லே களைமதியத்தை யுள்ளிய

11 விருந்தகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

12 பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

13 னறிவுகெட் றின்ற நல்கூர்மையே! -

தீணை பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பஃறேரிளஞ்சேட்சேன்னியைப் பெருங்குன்றார் கீழார் பாடியது.

(இ - ள்.) - பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துணைபொருந்திய தானையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர் போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே புகற்காலத்தேமணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய், ஆகியத்தைப்பொருந்தும் நெடியகுடையினையும் வலியகுதிராழினையுமுடைய சென்னி அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தினோருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத்துணையாய் ஏனக்கு நீர் பற்றுக வேண்டுமெனும் ஆரவாரத்தை அவர் வினாயத்தீர்க்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவடிப்பட்ட விருத்தினரைக்கண்டுவந்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இவ்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பெரிதும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனது யாத்கையின்நட்டோன்றி அவற்றாறையபயன்கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட் நிலைபெற்ற வறுமையை. - (எ - று.)

மதியும் அத்தையும் - அசைநிலை.

\* இப்பாட்டு, புறத்திரட்டிலுங் காணப்பட்டது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசீள

பெருவிறல் சென்னி; சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன்புசலை, அந்நர்  
விராயக்களைந்தாற்போல என்னு நல்கார்மையை வல்லோகளைகெனக்கூட்டி வினை  
முடிவுசெய்க.

நந்து வளையொடு பகன்மணம் புகுஉமென்றகூத்து : அவை தம்செருக்கினால்  
சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டி நிமிகுதி, கூறியதனால், அவன் செயல்  
மிகுதி கூறியவாறு. || 'நாகிளந் தவளையொடு பகன்மணம் புகுஉம்' என்று பாட  
மோதி, நந்தினேற்றை நாகிளந் தவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகுஉ  
மென்றுரைப்பினுமமையும்; 'ஆசாசு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழியென்  
பாருமுளர். | பெருவிறலையுடைய வயுமான் சென்னியெனினுமாம். 'பொறிப்புண  
ருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும், வழுவமாத்திரையேதோயன்றித்  
தோன்றியபயன்கொள்ளாமையால், என் அறிவுகெடநின்ற நல்காமைமேன்றும்,  
'விருந்துகண் டொளிக்கும்', என்பதற்கு, வறுமைகண்டு, வந்தவிருந்து தாம், அது  
காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும், உரைப்பாருமுளர். மாறியென்பது, மாற  
வெனத்திரிக்கப்பட்டது. (உசுசு)

\*(உசுஎ.) .....

\*(உசுஉ.) .....

(உசுசு.) குயில்வாயின்ன கார்முகையதிரல்

2 பயிலாதல்கிய ..... காழ்மாலே

3 மையிரும் பித்தைப் பாலியச் சூட்டிப்

புத்தகற் றிகாண்ட புலிக்கண் வெப்ப

4 லொன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை

5 யுவலைக் கண்ணித் துழியன் வந்தெனப்

6 பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றிது

7 கொள்ளா னென்பு கள்ளின் வாழ்த்திக்

8 கரந்தை நீடிய வறிந் துமாறு செருவிற

9 பல்லா னின்னநிரா தழீஇய வில்லோர்க்

10 கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்

11 தடிந் துமாறு பெயர்த்தவித் தருங்கை வாளை.

திணை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஒளவையார்.

(உசுசு)

(உசுஓ.) பன்மீனிமைக்கு மாக விசும்பி

2 ளிரங்கு முரசி னின்ஞ்சால் யாளை

\* இவ்வெண்களுஞ்சூரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள்  
ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாட்டிற்கும் உரை அகப்பட்டவில்லை; மூலங்களும்  
இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாதவண்ணம் பிழிந்  
தும் போயிருக்கின்றன.



உசுஅ புறநானுறு மூலமும் உரையும்.

4. நிலந்தவ்வுருட்டியநேமியோருஞ்
5. சமங்கண் கூடித் தாமவேப் பவ்வே -
6. நறுவினா துறந்த நாடு நரைத்தலைச்
7. சிறுவர் தாயேபேரிற் பெண்டே ! -
8. நோகோ யானே நோக்குமதிநீயே !
9. மறப்படை துவலு மரிகுரற் றண்ணுமை
10. யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
11. வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
12. பேரமுருமுந்த வெருவரு பறந்தலை
13. விழுநவி மரயந்த மரத்தின்
14. வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையேரன் றிறத்தே.

திணை - காந்தை ; துறை - கையறுநிலை.

கண்டார் தாய்க்குச் சொல்லியது. -

கழாத்தலையார்.

(உஎ௦)

1. நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
2. கருங்குர னெச்சித் தண்ணூர் குவவுத்ததை
3. மெல்லிழை மகளி னாதக லல்குற்
4. நேடலை யாகவுங் கண்டன மினியே -
5. வெருவரு குந்தியொடு மபங்கி யுருவுதரந்
6. தெற்றுவாய்ப் பட்ட தெரிய லூரன்
7. செத்துப் பருந் துண் வெப்பயாங் கண்டனம்
8. மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே -

திணை - நொச்சி ; துறை - சேருவிடைவீழ்தல்.

வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(உஎ௧)

- (உஎ௨.) 1. மணி துணர்ந் தின்ன மாக்குர னெச்சி
2. போதுவிரி பன்மர னுளஞஞ் சிறந்த
3. காத னன்மர நீமற் றிசினே -
4. கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
5. தொடியுடை மகளி லல்குலங் கிடத்தி ; -
6. காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலின்
7. னூர்ப்புறங் கொடா அநெடுந்தகை
8. பிடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நின்கே. ||

திணையும் துறையும் அவை.

மோச்சாத்தனார்.

(உஎ௩)

273 -- 276.

புறநானூறு மூலமும் ஊரையும்.

உசுசு

(உஎரு.) / மாவா ராதே மாவா ராதே !

2 மெல்லார் மாவும் வந்தன தெம்மிற்

3 புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வற்றந்த

4 செல்வனாரு மாவா ராதே !

5 முருபேர் யாற்ற வெருபெருங் கூடல்

6 விலங்கிடு பெருமரம் போல

7 வுலந்தின்று தொல்லவன் மலைந்த மாவே !

திணை - தும்பை; துறை - குதிரைமறம்.

எருமைவெளியனார்.

(உஎரு)

(உஎசு.) / நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்

2 பிலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்

3 மேல்வருங்குளிற் றொடு வேறுரந் தினியே

4 தன்னுந் துர்க்குவன் பேர்லு மொன்னில

5 ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்

6 கையின் வாங்கித் தழீஇ

7 மொயம்பி னூக்கி மெய்க்கொண்டனனே.

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சனார்.

(உஎசு)

(உஎரு.) / கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரை யாடையும் !

2 வேட்டங் கொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்

3 மொத்தன்று மாதே விவற்கே செற்றியு

4 திணிலிலை யலறக் கிழை போழ்ந்துதன்

5 வடிமா ணெஃகங்கிழ முகத் தெந்தி

6 யோம்புமி னோம்புமி னிவனென வேம்பாது

7 கொடர்கொள் யானையிற் குடர்காறப்புக்

8 கன்றமர் கறவை மான

9 முன்சமத் தொழிந்ததன் னோழற்கு வருமே !

திணையும் துறையும் அவை.

ஒருஉத்தனார்.

(உஎரு)

(உஎசு.) / நறுவினா துறந்த நனாவெண் கூந்தல

2 கிரங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்

3 செம்முது பெண்டின கர்தலா சிறு அன்

4 குட்ப்பாற் சில்லுறை போலப்

5 படைக்குநோ யெல்லாந் காணா நினனே

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.

மதுரைப்புதளிளநாகனார்.

(உஎசு)

112

உரு0

புறநானூறு மூலமும் உணரியும்.

(உஎஎ) ..... என

2 வானநாகக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்  
3 களிதெறிந்து பட்டினம் என்னு முவகை  
4 ழின்ற ஞானநிலை பெரிதே கண்ணீர்  
5) கொன்கழை துயல்வரும் வெதிர  
..... த் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

தீணை - அது; துறை - உவகைக்கவழ்ச்சி.

பூங்கணுத்தீர்யார்.

(உஎஎ)

(உஎஅ) / நரம்பெழுந் துலறியுந் துபா மென்றேண்

2 முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்  
3 படைமறிந் துலறியுந் துபா மென்றேண்  
4 மண்டமார்க் குடைந்தன் ஞாயி னுண்டுவன்  
5) முலையறுத் திடுவென யானெனச் சினை இக்  
6 கொண்டவா ளொடு படுபினம் பெயராச்  
7 செங்களந் துழுவோள் சிதைந்து வேருதிய  
8 படுமகன் கிடகை காணா  
9 வீன்ற ஞானநிலை பெரிதுவந் தனளே!

தீணையும் துறையும் அவை.

காக்கைபாடினியார் \* நச்சென்னையார்.

(உஎஅ)

(உஎக) / கெடுக சிந்தை கடி திவடு ணியே

2 மூதின் மகளி ராதிற் குமே  
3 மேனா ஞற்றசெரு விற்கிவ டன்னை  
4 யானை யெறிந் து களத்தொழிந் தனளே  
5) நெருந் வற்றசெரு விற்கிவ டன்னை  
6 பெருநிறை விலங்கி யாண்டுப் பட்டனளே  
7 இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விநுப்புற்று மயங்கி  
8 வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்து இப்  
9 பாறுமபிர்க் குடுமி வெண்ணெய் நீவி  
10) யொருமக னல்ல தில்லோள்  
11 செருமுக னெக்கிச் செல்கென கிடமே (3)

தீணை - வாகை; துறை - மூதின்மல்லே.

ஒக்கன்மாராத்தியார்.

(உஎக)

(உஎ0) / என்னை மாரபிற் டண்ணும் வெய்ய

நடுநாள வந்து துமபியுந் துவைக்கு

\* நச்சென்னையாரென்றும், நச்சென்னையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



- 3 நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
- 4 தஞ்சாக் கண்ணே துபிலும் வேட்கு
- 5 முஞ்சவரு குரா அந் குரலுந் தூற்று ம்
- 6 நென்னி ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
- 7 செம்முது பெண்மன் சொல்லு நிரம்பா
- 8 துடிய பாண பாடுவல் விறலி
- 9 யென்னு குவிர கொ லளியிற் துமக்து
- 10 மிவனு றை வாழ்க்கையே வரிதே யான
- 11 மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
- 12 தொன்றுநா முடித்த வம்பகைத் தெரியற்
- 13 சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
- 14 கழிகல மகளிர் போல்

கரு) வழிநினைந் திருத்த லதனினை மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.  
மற்றேகித்துநப்பசலையார்.

(உஅ0)

- (உஅக.)\*(க)திங்கனியிரமொடு வேம்பு (உ)மனைச்செரீஇ
- 2 (ங)வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கப்
  - 3 (ச)பையப் பெயர்த்து (ரு)மைவிழுதிமுகி
  - 4 யையவிழுதி யாம்ப லாதி
  - 5 யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சு பரடி
  - 6 நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிதறை புகைஇக்
  - 7 (ஈ)காக்க வம்மோ காதுந் கோழி
  - 8 வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
  - 9 பூம்பொறி யுடைப் நெடுந்தகை புண்ணே.

திணை - [காஞ்சி]; துறை - பேய்க்காஞ்சி.  
அரிசில்கிழார்.

(உஅக)

க. திங்கனியிரமொடு.      ஈ. யாங்குமருப்பு.      ஈ... காக்கம்வம்மோ.  
திங்கனியிரவமொடு.      ச. கையபபெயர்த்து.  
உ. மனைச்செரீஇய.      ரு. மையிழுதிமுகி.

- (உஅஉ.)/எஃகுள்ள கழிய விருநில மருங்கி ன்
2. னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
  3. யாண்மள னோவென னினவுதி யாயிந்

\* இதுமுதலாக மூலத்தில் இயைபிலிசைக்குறிக்குட்பட்ட எண்களுக்குச் சரியாக அவ்வப்பர்ட்டுன்கீழே எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்கள், பிரதிபேதங்களி லுள்ள பாடபேதங்களைனக்கொள்க.

உரு2

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 5 வருபடை தாங்கிய திளர்தார்கலம்  
6 முருங்கட னினமார் (க) வயவ ரெறிய,  
7 வுடம்புந் தோன்ற னுயிரகெபுடன்றே,  
8 மலையுநர் மடங்கு மாறெதிர் (உ) கழியத்  
9 .....  
10 யலகை (ந) போகிச் சிதைந் துவே ருசிய  
11 பிலகை யல்லது கிளத்தெழியாதே  
12 சேண் விளங்கு நல்லிகை நிந்நி  
13 நானவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை : .....  
பாலைபாடியபேநங்கடுங்கோ.

(உஅஉ)

க. வாயரெறிய.

உ. கழறிய.

ந. இபுறகச.

- (உஅரு.) \* ஒண் செங் குரவித் தண்கயங் கலங்கிக், (க) களைநீரகாய் நாளினா  
2 பெறுஉம் பெளவவுறையளவா ..... விமயக்கி  
3 மாறுகொளமுதலையொழிமாறுபெயரு மழிமபிலண்டாகாற  
4 கையுமெனறும வலம்புரிகோச ரவைக்களத்தானு மனறுளென்  
5 பதுகெட ..... ரனெபாங்கத  
6 கதிராகுமுகுறட்டினவேனிற் ததிங்க னுயிர்புறப்படாவளவைக  
7 தெறுவா தெறறிப்பாவைதிணிமணையரு மென்றோண்மகளிர்  
8 நனறுபப ..... ண்டபாங்கலைக், கமழ்ந் தும்பை  
9 நுதலசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாடாண்பாட்டு  
அணநெடுங்க ..... யா.

(உஅரு)

க. களையுளானே ..... விமயக்கி மாறுகொளமுதலையொழிமாறு நீர்  
நாய்நாளினாபெறுஉமயெளவவுறையளவா ..... ரனெபாங்கதகதிர்  
பெயருமழிமபிலண்டாகாறகையுமெனறுமவலம்புரிகோச ரவைக்களத்தானாமனறு  
ளென்பதுகெட ..... குழுகுறட்டினவேனிற் ததிங்க னுயிர்புறப்படாவளவை.

- (உஅசு.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென  
2 வேந்துவிடு விழுத்தா தங்காநகிசைப்பு  
3 நாலரி மாலை (க) குடிக்காவிற்  
4 நமியன் வந்தி மூதி லாள் ண்  
5 ன்ருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த  
6 வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு (உ) மிறையர்கத்

\* இப்பாட்டு, பொருள்விளங்காமையால் ஏட்டிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்  
பட்டது. பின்னும் இப்படியே பலவிடத்தும் பதிப்பிக்கப்படும்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

உருந

(ந) திரிந்த|வாய்வா|டிருத்தாத்

(ச) தனக்கிரிந்|தானைப்|பெயர்புற|ருகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார்.

(உஅச)

க. குட்டி. உ. பிறையாக. ந. திருந்த. ச. தனக்கிருந்தானை.

(உஅரு.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே !

1. 2 துடியன்|கையது|லேலேயடிபுணர்

3 வாங்கிரு|மருப்பிற்|நீந்தொடைச்|சீறியாழ்ப்|

4 பாணன்|கையது|தோலே|காண்வரத்|

5 (ந) கடுந்தெற்று மூடையின் .....

6 வரடிய|மலை|மலைந்த|சென்னியன்|

7 வேந்துதொழி|லயரு|மருந்தலைச்|சுற்றமொடு|

8 நெடுநகர்|வந்தென|விடுகணை|யொசித்த|

9 (க) மூரிவெண்டோள் .....

10) செறுபடுகுருதிச்|செம்மலுக்|கோலு|

11 (உ) மாறுசெறு|நெடுவேன்|மார்புளம்|போக|

12 நிணம்பொதி|கழலொடு|நிலஞ்சேர்ந்|தனனே|

13 அதுகண்டு, (ந) பரந்தோ|ரெல்லாம்|புகழத்|தலைபணிந்|

14 திறைஞ்சியோனே|குரிசில்|பிறங்குகதிர்|

15 (ந) உலம்ருங்|கழனித்|தண்ணடை|யொழிய|

16 (ச) விலம்பா|டொக்கற்|றலைவற்கோர்|

17 கரம்பைச்|சீறார்|நல்கின|னெனவே.|

திணை - வாகை; துறை - ... .. மூலலை-

அரிசில்கீழார்.

(உஅரு)

க. மூரிவெண்டோல். உ. மாறுபடுநெடு. ந. பார்த்தோர். ச. வலம்பாடு.

(உஅசு.) வெள்ளைவெள்|யாட்டுச்|செச்சை|போலத்

1. 2 தன்னே|ரன்ன|விளைய|நிருப்பப்

3 பலர்மது|நீட்டிய|மண்டை (க) யென்|சிறுவனைக்

4 தால்கழி|கட்டி|விற்கிடப்பித்|

5 (ந) தாவெள்|ளறுவை| (உ) போர்ப்பித்|திலதே. ||

திணை - தும்பை; துறை - வேந்தியல்.

ஒளவையார்.

(உஅசு)

க. எண்.

உ. போர்ப்பித்திலவே.

போர்ப்பித்திலனே.



உருச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உஅஎ.) துடியெறியும்புலைய

- 1 வெற்கோல்கொள்ளுமிழிசின்
- 2 காலமாரியினம்புதைப்பினுப
- 3 வயற்கெண்டைவின்வேல்பிறழினும்
- 4 பொலம்புனையோடையண்ணல்யானை
- 5 மிலங்குவான்மருப்பினுதிமடுத்தான்நினும்
- 6 தோடல்செல்லாப்பிடுபெய்யாளர்
- 7 நெடுநீர்ப்பொய்கைப்பிறழியினானை
- 8 நெல்லுடைநெடுநகர்க்குட்டுமுத்தம்(க)புரநுந்
- 9 தண்ணடைபெறுதல்யாவதுபமுனெ
- 10 மாசின்மகளிர்(உ)மன்றன்னுடம்
- 11 முயர்நிலையுலகத்துநுகர்பவதனால்
- 12 வம்பிவேந்தின்ருனை
- 13 பிம்பர்நின்றங்காண்டுகோவாவே

திணை - காந்தை ; துறை - நீண்மொழி.

சாத்தந்தையார்.

(உஅஎ)

1 க. பிறழந். 2. மண்ணென்று.

(உஅஅ.) மண்கொளவரிந்தவைந்துதிமருப்பி

- 2 னண்ணனல்லேறிநெடுடன்மடுத்து
- 3 வென்றதன்பச்சைசிவாதுபோர்த்த
- 4 திண்பிணிமுரசுமிடைப்பிலத்திரங்க
- 5 கிராமர்மயங்கியொட்பிறநெடுவார்
- 6 நெடுவேல்பாய்ந்தநாணுடைநெஞ்சத்
- 7 (க)தருகுகை ..... மன்ற
- 8 குருதியொடுதயல்வருமார்பின்
- 9 முயக்கிடைபயாதுமொயத்தனபருந்த

திணை - தும்பை, துறை - முதினழல்லை.

கழாத்தலையார்.

(உஅஅ)

க. தருகுகை

(உஅக.) நரச்செவ்வியு.....

- 2 .....களைநா
- 3 நல்லெருதுநோக்கிவிறு.....
- 4 வேறல்லாய்முழுவன்போலப்
- 5 பாடுபெறுதொல்குடிப்பாடுபல்தாங்கிய

- 6 மூதி லாள் று ள் றுங் கா த்விற்
- 7 நனக்கு முகந் தேந்திய ப... ..
- 8 ..... னு, மதுவமன் றிசினே
- 9 தேட்டியோ வாழி பாண ப்ராசதைய்
- 10 பூக்கோ ளின் றென்றைப்
- 11 மடிவாய்த் தண னுமை யிழிசினன் குலே.

திணை - .....; துறை - ..... மூலம்

கழாத்தலையார்.

(உகுக)

- (உகுக.) இவற்கீத் துண்மது கள்ளோ சின்ப்போர
- 2 நினக்களிற் றியர் னையிற் றேர்க் குரிசி
  - 3 னுந்தை தந்தைக் கிவன் றந்தை, தந்தை
  - 4 யெடுத்தெறி, ஞாட்பி, னினையான், நச்சன்
  - 5 னுடுத்தெறி குறட்டி னின் னுமாய்ந் தனனே!
  - 6 மறப்புக் கழி நிறைந்தி மைந்தி னோ னிவனு ம்
  - 7 முறைப்புழி யோலை போல
  - 8 மறைக்குவன், பெருமநிற் குறித்துவரு ளேலே.

திணை - காந்தை; துறை - துழிலையுரைத்தல்.

ஔவையார்.

(உகுக)

- (உகுக.) சிறு அர் துடியர் பரவென் மகர் அர்
- 2 தாவென் னுழிவை மாபோற் குறுகி
  - 3 (க)யிரும்புட் பூசு ளேம்புமின் யானும்
  - 4 விளரிக்கொட்பின் வெண்ணரி கடிக்குவென்
  - 5 னெம்போற் பெருவிதுப் புறக் வேந்தே
  - 6 கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற் குத்தன்றலை
  - 7 மணிமருண் மாலை குட்டி யவன்றலை
  - 8 யொருகாழ் மாலை தான் மலைந் தனனே! -

திணை - காந்தை; துறை - வேத்தியல்.

நேடுங்கழத்துப்பாணர்.

(உகுக)

க. இரும்பூட்டூசல்.

- (உகுக.) வேந்தர்க் கேந்திய திந்தண் ண.....
- 2 ..... தனக்கு முறை வளாவ் விலக்கி
  - 3 வாய்வாள் பற்றி தின் றன னென்று
  - 4 சின்வ ளோம்புமின் சிறுபுல் லாளர்
  - 5 னீண்டே போல வேண்மவ ளையின்

292-295

உகசு

புறநானூறு மூலமும் உரைமும்.

6. வெண்முறைவருக வென்னுன்கம்மென  
7. வெழுதருபெரும்படைவிலக்கி  
8. யாண்டுநிற்குமாண்டகையன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பேருஞ்சோற்றுநிலை.  
விரிச்சியூர் நன்னுகனார்.

(உகஉ)

(உகரு.) / (க) நிறப்புடகொலளையாணெமெலான

2 குறுமபற்கெறியுமொவற்றண்ணுமை  
3 நாணுபைமாக்கபுகரங்குமாயின்  
4 (உ)னெம்பிறுமபேரொழிவிழிநதுவிலையெனப்  
5 (ரு)பிறர்மனைபுகுவார் கொல்லோ?  
6 வுளியடானேபூவிலைப்பெண்டே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.  
நொச்சிநயமங்கிழார்.

(உகரு)

க. நிறப்புடகொலளைமெலானதுவமபற்கெறியு. உ. நெம்பிறும.

(உகசு.) / வெண்குடைமதிமுமேனிலாத்திகழ்தரக்  
2 (க)கண்குடியாத்தகடன்மருள்பாசறைக்  
3 குமரிப்படை(உ)தழீஇயகூற்றுவினைமவர  
4 தம்பிற(ரு)ரறியாவமர்மயங்குழுவத்  
5 திறையும்பெயருந்தோற்றினுமருள்  
6 ணண்முறைதபுத்தீர்வம்மினீங்கெனப்  
7 போர்மலை(ச)தொருகிறைநிறம்பயாவரு  
8 ழரவழிமணியற்குறுகார்  
9 (ரு)நிலைதாரமார்பினினைகள்வனைப்பிறரே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.  
பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

(உகசு)

க. கண்குடித்து. ரு. அறியாதமர். ரு. விரைகாழ்மாவையெங்  
உ. தழீஇக். ச. ஒருதிறநிற்ப. கேள்வனை.

(உகரு.) / கடல்கிளர்ந்தன்னகட்டேர்நாப்பண்

2 வேந்துவாய்மடித்துவேறலைப்(க)பெயரித்  
3 (உ)தோடுகைத்தெழுதருந்(ரு)தீரந்தெறிஞாட்பின்  
4 வருப்பைபோழ்துவாய்ப்பட்டவிலங்கி  
5 யிடைப்படையழுவத்துச்சிதைந்துவேறுகிய  
6 சிறப்புபையாளன்மாண்புகண்டருளி.



295 - 298.

புதிதானாறு மூலமும் உரையும்.

உருள்

வாடுமுலைபூறிச்சுரந்தன் ||  
வோடாப்பூப்கைவிடலைதாய்க்கே.

தீணை - தும்பை; துறை - உவகைகலிழ்ச்சி. (3)

ஒளவையார்.

(உகரு)

க. பெயர்த். உ. தொழுகைத். ந. துரந்தைத்.

(உகக.) / வேம்புசின்னையொடிப்பவங்காஞ்சிபாடவு  
2 நெய்யுடைக்கையனாயவிபுகைப்பவ  
3 மெல்லாமனையுங்கல்லென்றனவே  
4 வேந்துடன் நெறிவான் கொல்லோ?  
ரு) நெடிதுவந்தன்றொன்ருந்தகைதேரே

தீணை - வாகை; துறை - ஏழ்முழல்லை

வேள்ளைமாளர்.

(உகக)

(உகஎ.) / பெருநீர்மேவற்றண்ணைபெருமை  
2 பெருமருப்புறமுநெடுமா(க)ணைற்றின்  
3 பைம்பயமுதிர்த்துநோதின்கொலணைக்  
4 கன்றுடைமரையாதுஞ்சுஞ்சீதூர்க்  
ரு) கோளிவண்வேண்டேம்புரவே(உ)நாரரி  
6 (ந)நனைமுதிர்சாடிநறவின்வாழ்த்தித்  
7 துறைநனிசெழிஇக்கம்புள்ளினுந்  
8 தண்ணைபெறுதலுமுரித்தே(ச)வைந்துதி  
9 நெடுவேல்பாயந்தமார்பின்  
க0) மடல்வன் போந்தையினிற்குமோர்க்கே.

தீணை - வேச்சி; துறை - உண்டாட்டு.

(உகஎ)

க. நெற்றின். உ. நாரி. ந. நிறைமுதிர். ச. வைந்துனை.

(உகஅ.) / எங்கேகலங்கிறுமேதானே  
2 தேறலுண்ணுமன்னேநன்றும்  
3 மின்னான்மன்றவேந்தேயினியே  
4 நேராறாரையின்முற்றிவாய்மடித்  
ரு) ..... ரநீழந் தெனவே.

தீணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

\* ஆலையார்.

(உகஅ)

\* ஆலையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

299-304.

உரு. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உகக.) பருத்திவேலிச் சேறார் மன்னன்  
 (க)னுமுத்ததிருண்டவோய்நடைப்புரவி  
 கடன்முண்டுதோணிநிற்படைமுகம்போழி  
 4 நெய்ம்மிதியருதியகொய்சுவலெருத்திற்  
 5 நண்ணடைமன்னர்காருடைப்புரவி  
 6 யுணங்குடைமுருகன்கோட்டத்துக்  
 7 (உ)கலங்கொடர்மகளிரினிகழந்தூநின்றவ்வே.  
 திணை - நொச்சி; துறை - குதிரைமறம்.  
 பொன்முடியார்.

(உகக)

க. உருத்தருண். உ. கலங்கொடர்

(கூ00.) தொறுஅதொறுஅவென்றிதோலொடு  
 துறுகன்மறையினுமுங்குவைபோலாய்  
 2 துறுகன்மறையினுமுங்குவைபோலாய்  
 3 துறுகன்மறையினுமுங்குவைபோலாய்  
 4 கற்பெய்குன்றியிற்சுழலுங்கண்ணன்  
 5 பேருரட்டகளிற்  
 6 (க)கோரிற் கோரிற் றேருமா னின்னே.  
 திணை - தும்பை; துறை - தானமறம்.  
 அரிசில்கிழார்.

(கூ00)

க. கோரிற்றோயிற்.

(கூ0க.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே  
 2 குமரிமகளிர்குந்தல்புரைய  
 3 வமரினிட்டவருமுள்வேலிக்  
 4 கலிலென்பாசுறையபல்சான் றீரே  
 5 முரசுமுழங்கு (க)தானைதுமரசுமோம்புமின்  
 6 னொளிறேந்துமுருப்பினுங்களிறும்போற்றயின்  
 7 னெனைநாட் (உ)டங்குதும்போரே யனைநா  
 8 ளெறியா (ங)ரெறிதல் யாவண (ச)தெறிந்தோ  
 9 ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் (ரு)செல்லா ன்தனா  
 10 லறிந்தோர் யாவன் கண்ணிய பொருளே  
 11 பல்மென்றிகழ்தலோம்புமினுதுக்காண்  
 12 ணினனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி  
 13 வண்பரிப்புரவிப்பண்புபாராட்டி  
 14 யெல்லிடைப்புடந்தந்தோனே கல்லென  
 15 வேந்தார் யானைக் கல்ல  
 16 தேந்துவன் (சு)போலான்ற நிலங்கிலைவேலே.

302-304.

புந்நாணுறு மூலமும் உரையும்.

உருக

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆவூழ்லங்கீழார்.

(கூக)

க. ஈணையு.

க. அறிதல்.

நு. செல்லாது.

உ. தானு.

ச. அறிந்தோன்.

கூ. போலானி.

(கூக.) வெடிவேய் கொள்வது போலி வேடித்

2 (க) தாவு புகளு மாவே யுவே

3 விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட

4 நந்தப் பல்காழ்க் கோதை (உ) சுற்றிய

நு) வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்

6 கைவார் நதம்பின் பாணர்க் கோக்கிய

7 நம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறிர்

8 நோக்கினர்ச் செஞ்சுக்குங் காளை (ந) யூக்கி

9 (ச) வேலி னட்ட களிற் பெயர்த் தெண்ணின்

கூ) விண்ணிவர் விசம்பின் மீனாந்

11 தண்பெய் லுறையு முறையாற் றுவே

தீணை - அது துறை - குதிரைமறம்

வேற்பாடிய காமக்கண்ணியார்.

(கூக)

க. தாவுபுகளு.

உ. சுற்றியைதமை.

ந. ஊக்கு.

ச. வேலி னட்ட

(கூக.) நிலம்பிறகிடுவது போற்குளம்பு கடை யூ

2 வள்ள மொழிக்குங் கொப்பின் மான்மே

3 வெள்ளநர்ச் செஞ்சுக்குங் காளை கூர்த்த

4 வெந்திற வெஃக நெஞ்சவடு விளைப்ப

நு) வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை

6 யுணாசால் சிறப்பின் (க) வேந்தர் முன்னர்க்

7 கரைபொரு முன்னாத் (உ) தினாயிற் போழ்ந்தவர்

8 கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப

9 விலங்குமருப் பிரியானே யெறிந்த வெற்கே

தீணையும் துறையும் அவை.

எருமைவேளியனார்.

(கூக)

க. வேந்தன்

உ. திழவித்.

(கூக.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை குடி

2 நடுங்கு (க) பணிக் களைஇயர் நர்ரரி புருகி

3 வள்ளிதாழி லொழிக்கு மவண் பரிப்புரவி

4 பண்ணற்கு வினாதி நீயே நெருநை

நு) யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியோ டொராங்கு



304 - 3.0.0.0.

உகூ

புறநானூறு மூலமும் உரையுமும்.

6 நானேச் செங்குவனமரெனக் கூறிப்  
 (உ) புன்வயிற் றருத்தலுஞ் செல்லான் (ங) பன்மான்  
 8 கடவுமென்ப பெரிதேயது கேட்டு  
 9 வலம்படு முரசின் வெல்போர் வேந்தன்  
 10 னிலங்கிருந் பாசறை நடுங்கின்  
 11 நிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கீழார்.

(கூ0கூ)

க. பனிக்கசா அம்.

உ. புன்மையிற.

ங. பன்மாண்.

(கூ0கூ.) வயலைக் கொடியின் வாடிய (க) மருங்குல்  
 2 லயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்  
 3 எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்  
 4 சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே  
 5 யேணியுஞ் சீப்பு மாறறி  
 6 மாண்வினை யானையி மணி (உ) களைந்தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

மதுவைவளாசான்.

(கூ0கூ)

க. மருங்கின்.

உ. களைந்தனவே.

(கூ0கூ.) களிறுபொரக் கிலங்கு (க) கழன்முள் வேலி  
 2 றிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறா  
 3 ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை  
 4 நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது  
 5 விருத்தெதிர் பெறுகதி லியானே யென்றையு  
 6 மொ..... வேந்தனெடு  
 7 நாடுதரு விழுப்பகையெய்துக வெனவே.

திணை - அது; துறை - முதினமல்லே.

அள்ளர்நன்மல்லையார்.

(கூ0கூ)

க. கன்முள்வேலி.

(கூ0கூ.) ஆசா கென்னத யா  
 2 களிறெடு பட்டோன் வம்பலன் போலத்  
 3 தோன கூ முதுக்கண் வெறினில் வரியணில்  
 4 வரீலத் தன்ன கான் லுக்கின்  
 5 கழன்றுகு நுதுவியரி  
 6 ..... லலுமயா (க) துமணர்  
 7 யாநமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உசுக்

- 8 வாழா|வன்பக|டேய்ப்பத்|(உ|தெறுவர்
- 9 (ங)பேருயிர்|கொள்ளு|மாதே|வதிகளத்|
- 10 தெஞ்சலிற்|சிறந்தது|பிறிதொன்|றில்லெனப்
- 11 பண்கொளற்|கருமை|நேருக்கி
- 12 நெஞ்சற|வீழ்ந்த|புரைமை|யோனே.

திணை - தும்பை; துறை - .....

(ந0௭)

க. மன்ற. உ. தெறுவாப. ஈ. பெருயிர்க்கொ

- (ந0௮.) / பெரன்வார்ந்|தன்ன|புரியடங்கு|நரம்பின்
- 2 மின்னேர்|பச்சை|மிஞ்ற்றுக்குரற்|சீழிபாழ்
  - 3 நன்மை|நின்றந்த|நயவரு|யாண!
  - 4 சீறார்|மன்னன்|சிறியலை|யெஃகம்
  - 5 வேந்தார்|யானே|யே|துமுகத்|ததுவே
  - 6 வேந்துடன்|தெறிந்த|வேலே|யென்னை
  - 7 சாந்தா|ரகல|முளங்கழிந்|தன்றே! -
  - 8 யுளங்கழி|சுடர்ப்படை|யேந்திநம்|பெருவிற்|வ
  - 9 லோச்சினன்|தூரந்தி|காலே|மற்றவன்|
  - 10 புன்றலை|மடப்பிடி|நாணக
  - 11 குஞ்சரி|மெல்லாம்|புறக்கொடுத்|தனவே!

திணை - வாகை; துறை - ழுதீள்மூல்கை.

கோவூர்கிழார்.

(ந0௯)

- (ந0௧௦.) / இரும்புமுகஞ்|சிறையி|தூறி|யொன்னார்
- 2 புருஞ்சமங்|கடத்த|லேநோர்க்கு|மெளரிதே
  - 3 நல்லரா|வறையும்|புற்றம்|போலவுந்,
  - 4 கொல்லேறு|திரிதரு|மன்றம்|போலவும்,
  - 5 மாற்றருந்|துப்பின்|மாற்றோர்|பாசறை
  - 6 யுளனென்|வருந்|மோரொளி|
  - 7 வலனுயர்|நெடுவே|லென்னை|கண்ணதுவே!

திணை - தும்பை; துறை - நூழ்லாட்டு.

மதுரையினங்கண்ணக்கேளச்சுனார்.

(ந0௧௧)

- (ந0௧௨.) / பால்கொண்டு|மடுப்பவு|முண்ணு|னாகலிற்
- 2 செறு|தோச்சிப|சிறுகோ|லஞ்சியோ
  - 3 யுய்வொடு|மனனோ|யினியே .....
  - 4 புகர்நிறங்|கெண்ட|களிதட்டா|னன்
  - 5 முன்னாள்|வீழ்ந்த|வரவிவார்|மகனே!

உக 2

புறநானூறு மூலமும் உனரியும்.

- 6 யுன்னில|னென்னும்|புண்ணென்|றம்பு
- 7 மானுளை|யன்ன|குறிவித்|
- 8 தோன்மிசைக்|கிடந்த|புல்லண|லோனே?

தீணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(நக0)

(நகக.) / களர்ப்படு|குவற்|ரேண்டி|நாளும்|

2 புலைத்தி|கழிஇய|தூவெள்|ளறுவை|

3 தாதெரு|மறுகின்|மாசுண|விருந்து|

4 பலர்குறை|செய்த|மலர்தா|மண்ணற்|

5 கொஞ்சுரு|மில்லை|மாதோ|செருவத்துச்|

6 சிறப்புடைச்|செங்கண்|புகையவோர்|+

7 தோல்கொண்டு|மறைக்குஞ்|சால்புடை யோனே..

தீணை - அது; துறை - பாடாண்பாட்டு.

ஒளவையார்.

(நகக)

(நக2.) / நன்னு|புறந்தருத்|லென்றலைக்|கிடனே|

2 சான்றோ|னாக்குத்|றந்தைக்குக்|கடனே!

3 வேல்வடித்துக்|கொடுத்தல்|கொல்லற்குக்|கடனே!

4 நன்னடை|நல்கல்|வேந்தற்குக்|கடனே!

5 யொளிறுவா|ளருஞ்சம|முருக்கிக்|

6 களிமெறிந்து|பெயர்தல|கானைக்குக்|கடனே.

தீணை - வாகை; துறை - முதிர்முல்லை.

பொன்முடியார்.

(நக2)

(நகந.) / அத்த|நண்ணிய|நாடுகெழு|பெருவிறல்|

2 கைப்பொருள்|யாதொன்று|மிலனே|நச்சிக்|

3 காணிய|சென்று|விரவன்|மாக்கள்|

4 களிற்றொடு|நெடுந்தேர்|வேண்டி|னுங்கடல|

5 வுப்போய்|சாகாட்|மணர்|காட்ட|

6 கழிமுரி|குன்றத்|தற்றே|

7 யெள்ளமை|வின்றவ|னுள்ளிய|பொருளே.

தீணை - அது; துறை - வல்லாரண்முல்லை.

மாங்குடிசீழார்.

(நகந)

(நகச.) / முனைக்குவிளக்|காகிய|வாணுதல்|கணவன்|

2 முனைக்குவாரி|பாகிய|வென்வே|னெடுந்தகை|

3 நடுகற்|புறந்திய|வவவிடு|பறந்தலைப்|

4 புன்காழ்|நெல்லி|வன்புலச்|சேறார்க்|



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகாந.

6 குடியுமன்னுந் தானே கொடியெடுத்து  
6 (எ) நிறையழிந்தெழுதருந் தானேக்குச்  
7 சிறையுந் தானே தன் நிறைவிழு முறினே.

கீணையும் துறையும் அவை.  
ஐயூர்முடவனார்.

(நகச)

க. நிறையறிந்து.

(நகரு.) உடைய முயி னுண்ணவும் வல்லன்  
2 கடவுர் மீது மிப்பேள்கீயு  
3 மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா ன்குசி  
4 வில்லிறைச் சொரியு நெலிகோல் போலத்  
6 (ரு) தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்  
6 ..... கணையரி போலத்  
7 தோன்றவும் வல்லன் னுன் தோன்றுங் காலை.

கீணையும் துறையும் அவை.  
நெடுமா ன்கு சியை ஒளவையார்.

(நகரு)

(நகரு.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்  
2 காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி  
3 னாட்செருக் (க) கணந்தந்த துருசு வேளே  
4 யவனெம் நிறைவன் யாமுவன் பரணர்  
6 (ரு) நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன  
6 னிரும்புடைப் பழவாள் னைத்தன னின்றிக்  
7 கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணையி துகொண்  
8 டவதி லாள நென்னு துநீயும்  
9 வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்  
10 கள்ளுடைக் கலத்தேற் யாமகிழ் தாங்கச்  
11 (உ) சென்றுவர்ப் சிவந் துமேல் வருக  
12 சிறுகண் யானே வேந்துவிழு முறவே.

கீணையும் துறையும் அவை.  
யதுரைக்கள்ளிற்கடையத்தன் வேண்ணுகனார்.

(நகரு)

க. கள்ளந்தரத்துஞ்சு.

உ. செறுவார்சிவந்து.

செறுநர்சிவந்தி.

(நகரு.) வெ..... நது  
2 முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளர்க்  
3 கதருண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்  
4 யாதுண் டாயினும் கொடுமின் வல்லே

6) வேட்கை மீளப் ..... !

6 ..... குமெமக்கும்

7 பிறர்க்கும் யார்க்கும் மீய் துயிலெறபினனெ

தீனையும் துறையும் அவை.

வேம்பற்றார்க் துமரனார்.

(ககௌ)

(ககஅ.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற குணந.....

2 மயிலஞ்சாயன் மா அயோளொடு

3 பசித்தன் தம்மடுபுநந்தகையுரே

4 மனையுறை குரீ இக்கறையுணற் சேவல்

5 பாணா (க) நரம்பிசை நீரொடு வயமான

6 குரசை பீலிமி னிளமை (உ) மூத்த குடம்பைப்

7 பெருஞ்செய் நெல்வி னரிசி யார்ந்துதன்

8 புன்புறப் பெடையொடு வதியும்

9 யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றுர்கிழார்.

(ககஅ)

க. நரம்பின்சுகிரோடு.

உ. மூத்த.

(ககக.) பூவற் படுவிற் கூவற் (க) ஜேண்டிய

2 செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறின்

3 முன்றி விருந்த முதுவாயச் சாடி

4 (உ) யாங்கஃடு ண்டென வறிதுமா சின்ன

5 படலை முன்றிற் சிறு தினை யுணங்கல்

6 புறவு, மீதலு, மறவு முண்கெனப்

7 பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனன்

8 முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகு வேம் (ந) புகுந்

9 திங்கிருந் தீமே முதுவாய்ப் பாண

10 கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி

11 புன்றலைச் சிறு ஆர் கன்றெனப் பூட்டுந்

12 சீறார் மன்ன னெருநை ஞாங்கர்

13 வேந்துவிடு தெழுநிலொடு சென்றனன் விந் துநின்

14 பாடினி மரலையணிய

15 வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார்.

(ககக)

க. ஜேண்டிய.

உ. யாறுஃடுண.

ந. துகரீங்குரு

- (கஉஉ.) முன்னின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்  
 2 தீதர் வேண்டாப் பலர் தூதுநீழற்  
 3 கைமமான் வேட்டுவன் களை துழின் மடிந்தெனப்  
 4 பரவை மட்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்  
 5 குதொழிற் றனிக்கலை திளைத்துவினையாடி  
 6 பின்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையே  
 7 கணவனெழுதலு மஞ்சிக் கலையே  
 8 பிணையயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவதும்  
 9 பில்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து  
 10 மான்கட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சு  
 11 கானக் கோழியொ டிதல்கவர்ந் துண்டென  
 12 வார நெருப்பி னொ னுறத்  
 13 தடிவார்ந் திட்ட முழுவன் னொம்  
 14 பிறும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்  
 15 கடு தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது  
 16 வேந்துதரு விழைக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்றும்  
 17 முருகா தீயும் வண்மை  
 18 யாசா நெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வீகாவேளியனார்.

(கஉஉ)

- (கஉக.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் (க)சேவன்  
 2 மேந்தோல் களைந்த திங்கொள் வெள்ளை  
 3 களகிடை புணங்கற் செவ்வி கொண்டென  
 4 வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுபு டன்ன  
 5 குடந்தையஞ் செவிய கொட்டெலி யாட்டக  
 6 கலியார் வரகின் பிறங்கு பீ ரொளிக்கும்  
 7 வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று  
 8 தின்பழம் பசீஇ .....னனோ பாண  
 9 வர்வடு விளங்கிய சென்னிச்  
 10 செருவேங் குரிசி லோம்பு மூரே

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் துமோதரனார்.

(கஉக)

க. செலவன்.

- (கஉஉ.) (க)உழு.....!.....!.....  
 கவைமுடி கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

3. புதுவர கரிகாற் கருப்பை யெய்த

4 புன்றலைச் சிறு ஆர் விவ்வுலகித் தார்ப்பிற

(15) .....முடைய

6 முன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே

7 கரும்பி னேத்தஞ் சிலைப்பி னயலிற்

ஔ பெருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்

பெணை.....

கூ) ..... பாயாவேலோ ..... ரே.

தினையும் துறையும் அவை.

பி.வி.சி.பி.

(1522)

க. வழு.

ஒழு.

(நா.நா.) பிழிப்பாற்பட்ட தன்மான் குழவிக்குச்

2 சினங்கழி மூதாக்கன்று மடுத்தாட்டுங்

3 கா. .... க்

4 இருள்வியது சுரக்கு மோம்பா வீகை

(ரு) வெள்ளை லாவ மாயி கொள்வாட்

கதையடி யானைக் கல்ல

7 துறைகழி யாவேலொன னா.....

.....பார்க்குமா?

(15275)

(ந.உ.ப.) / வெருக்குவிடை யன்ன வெரு குறைக்குக் காண்கலை.

2 புள்ளைன் றின்று புலவநாறு கயவாய்

3 வெள்வாய் (சு)வெட்டுவார் வீழ் துணை மகாஅர்

4. சிறியிலை | டுடையுள் சுனா டுடையுள் வர்ண குள்

(ரு) ளுக் குணசீகாற் செறிந்த வம்பின்

6 வலாஅர் வஸ்விறு குலாவரக் கோலிப்

பருத்திவேலிக்குருப்பைப் பாரக்கும்

8 புன்புலந்தழிஇய வங்குடிச்சிறார்கள்

சுழிமுண் வெள்ளை (உ) பகுவாய் பெயர்த்த

க0) வெண்காழ் (ந)தாய் (ச)வண்காற் பந்தர்

11 நிபையன் பொத்திய சிறுதி விளக்கத்துப்

பாணரொ 19 நந்த நாளுடை நெடுந்தகை

13 வலம்படுதாளை வேந்தற்

14 குலந்தழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.

32.2.26.2.8.

புறநானூறு மூலமும் ஐராயும்.

உருள

தினையும் துறையும் அவை.

ஆலத்தூர்கிழார்.

(ருசு)

க. வேட்டுவன். உ. மறுகுவாய். க. காய. ச. வன்காழ்ப்பத்தர்.  
மறுவாய்.

(ருஉரு.) 1 களிநுந் குடியிடுநில மருங்கின்  
2 வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந் துசொரிந் திறந்தெனக்  
3 குழிகொள் சின்னீர் குர அலுண்டலிற்  
4 சேறுதலைத் தட்ட கலுழ்கண் ணாறன்  
5 முறையி னுண்ணு நிறைபா வாழ்க்கை  
6 முளவுமா தொலைச்சி முழுச்சொ லர்டவர்  
7 உடும்புழு தறுத்த (க) வொடுங்காழ்ப் படலைச்  
8 சேறின் முன்றற் கூறுசெய்திடுமார்  
9 கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நாற்ற  
10 மறுகுட் ன்கமழு மதுகை மன்றத்  
11 திலந்தலை யிரத்தி யலங்குபடு நீழற்  
12 கயந்தலைச் சிறு அர் கணைவிளை யாடும்  
13 (உ) மருமுனை யிருக்கை யதுவே வென் வேல்  
14 வேந்துதலை வரி னுந் தாங்குந்  
கரு) தாங்கா வீதை நெடுந்தகை யூரே!

தினையும் துறையும் அவை.

உறையூர், முதுகண்ணன்சாத்தனார்.

(ருஉரு)

க. கொடுங்காழ்.

உ. அருமினை.

(ருஉரு.) 1 னார் முதுவேலிப் பார்நடை வெருகனை  
2 னிருட்ப்பை வெரீ இய நாகிளம் பேடை  
3 யுயிர்நடுக் குற்றுப் புலாவிட்டு யாறறச்  
4 சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந் ளெழுந்த  
5 ப்ருத்திப் பெண்டின் சிறுதி விளக்கத்துக்  
6 கதிர்ப்பு நெற்றிச் சேவலிற் றணிபுழி  
7 மருமுனை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்  
8 வேட்டச் சிறு அர் சேப்புலம் பட்டாது  
9 பட்டமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்  
10 விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை  
11 யாணந் நல்லவை யாணரொ டொரங்கு  
12 வருவிருந் தயருவி ளுப்பினள் கிழவனு  
13 மருஞ்சமந் ததையத் தாக்கப் பொருஞ்சமத்

உகஅ புறநானூறு மூலமும் உறையும்.

14 தண்ணல் யர்னை யணிந்த  
கடு பொன்செயோடைப் பெரும்பரிசிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.  
\*தங்கால் பூட்கோவலனார்.

(நகஅ)

(நகஎ.) / எருது கா லுறு தினைஞர் கொன்ற

2 (க) சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை

3 தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்

4 பசித்த பாண ருண்டிகடை தீப்பலின் -

5 (ந) கொக்க லொற்கஞ் கொலியத் தன்னூர்ச்

6 சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி

7 (உ) வரகுக் டனரக்கு நெடுந்தகை

8 யரசவரிற் றுங்கும் வல்லா ளன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

(நகஎ)

க. சில்வினை.

உ. வரகுக்கடனர்க்கு.

(நகஅ.) / .....டை முதற் புறவுசேர்ந்திருந்த

2 புன்புலச் சீறார் நெல்வினையாதே

3 வரகுந் திணையு முள்ளவை யெல்லாம்

4 யிரவன் மாக்களுக் கீயத் தொலைந்தன

5 (ந) .....டமைந் தன்னே

6 யின்ன யுயினும் பாண நன்றும்

7 வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தொட.....

8 களவுப் புணியன்ன வினை .....

9 .....வா னேன்குறை

க0) கொய்குர லரிசியொடு நெய்பெய்தட்டுத்

11 துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ

12 றுண்டினி திருந்த பின் .....

13 ..... குவன்மாதோ

14 தாளி முத னீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை

கடு முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற

16 சீறார் மன்னனைப் பாடினே செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

(நகஅ)

(நகக.) / இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறார்ப்

2 புடைநடு கல்லி னீட்ப் பி யூட்டி

\* தங்கால் தட்கோவலனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.



புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகக.

3(க)நன்னீராட்டி நெய்நகைக் கொளிஇ

4 மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழும்

5(ரு) மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்

6 நரவுநை புற்றத் தற்றே நானும்

7 புரவலர் புனக் குறைக்கா திரவலர்க்

8 தருகா தீயும் வண்மை

9 புனாசர நென்தகை யோம்பு மூரே

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகளினவேட்டனார்.

க. நன்னராட்டி.

(ருரு.) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதலின்

2 நேந்துவாள் வலத்த னெருவ னெகித்

3 தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்

4 கூழி யனையன் மாதோ வென்றும்

5(ரு) பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்

6 புதவிற் காற்றூச் சீறார்த்

7 தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோருனே

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயனார்.

(ருரு)

(ருருக.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்

2 வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறார் மதவலி

3 நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் புனிமிகப்

4 பூவென் மாலைச் சிறுதி னெலியுங்

5(ரு) கில்லா விடையன் போலக் குறிப்பின்

6 ளில்ல துபடைக்கவும் வல்ல னுள்ளது

7 தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல் ரென்னென்

8 (க)ணீனெனும் (உ)பந்த ருண்முறை யூட்டு

9 பிற்பெர்வி மகடேப் போலச் சிற்சில

10(ரு) வரிசைபி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்

11 காவன் மன்னர் கடை முகத் துக்குக்கும்

12 போகுப் பிணைச் சொறு போலத்

13 தாவவும் வல்லவன் னாவங் காலை

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகூத்தனார்.

(ருருக)

க. னீனெனும்.

உ. பந்தருண்.

- (நநஉ.) / பிறர்வேல் போலா தாகியிவ்வூர்  
 2 மறவன் வேலோ பெருந்தகையுடைத்தே  
 3 (க)யிரும்புற (உ)நீறுமொடிக்க (ந)கலந்திடைக்  
 4 குரம்பைக் கூணாக்கிடக்கினுங்கிடக்கு  
 5 மங்கலம்களிரொடு மாலை குட்டி  
 6 பின்னா (ச)விசும்பை (ந)யாழொடு ததும்பத்  
 7 தெண்ணீர்ப்படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து  
 8 மண்முழுதழுங்கச் செல்லினிஞ் (கா)செல்லுமகங்  
 9 கிருங்கடற் றுணை வேந்தர்  
 10 பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செல்வா னாதே!

தீணையும் துறையும் அவை

விரியுந்க்கனார்

(நநஉ)

- |              |              |                        |
|--------------|--------------|------------------------|
| க. இரும்புள் | ந. கலத்திடை. | ந. யாழொடுத்தியற்பு     |
| உ. நீரு.     | ச. இருமபை.   | கா. செல்லுங்கண்ணுறின். |

- (நநந.) / நீருட் பட்ட மா ரிப் பெருநை  
 2 மொக்கு ளன்ன பொருட்டு விழிக் தண்ண  
 3 கரும்பிடர்த் தலைப் பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்  
 4 துள்ளார்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன் வகைந்  
 5 தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் பட்டின்  
 6 லுண்டென் லுணர வயலிற் றுயினுந்  
 7 தங்கினிர் சென்மோ புலவர் தன்னுஞ்  
 8 சென்றதற் கொண்டு மனைபோள் விரும்பி  
 9 வரகுந் தீனையு முள்ளவை யெல்லாம்  
 10 டிரவன் மாகுளுணைக்கொளத் திரந்தெனக்  
 11 குறித்துமா நெதிர்ப்பைப் பெறு அமையிற்  
 12 குரலுணங்கு வதைத்தினை யுரல்லாய்ப் பெய்து  
 13 சிறிதுயறப் பட்டன்றோ விலளொ தன்னார்  
 14 வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு.....  
 15 ..... உமெபுசெய்  
 16 பாணி நெந்தேர் வலவரோரே  
 17 வம்பணி யானை வேந்து தலி வரினுங்  
 18 உண்பது மன்னு மதுவே  
 19 பரிசில் மன்னுங் திரிசில்கொண் டதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

(நநந)

- (ந.ந.சு.) / ..... பழனக்கிண்பினன்ன
1. 2 தாமயிர்க்கு ஹந்தா ளெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
  - 3 புன்றலைகிசுரு அர்மன்றதி தார்ப்பிற்
  - 4 படப்பொடுகிடுமே ..... பின்பு .....
  - 5) ..... னாரேயினையோள்
  - 6 பாணரார்த்தவும் புரிசில ரோம்பவு
  - 7 மூணெலியரவமொடு கைதூவாளே
  - 8 யுயர்மருப்பியானைப் புகர் முகத் தணிந்த
  - 9 பொலம் .....
  - 10) புரிசில் புரிசிலர்க்கிய
  - 11 ஏரவுவேற் காளையுங் கைதூவாளே

திணையுத் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார்.

(ந.ந.சு.)

- (ந.ந.ரு.) / ஆடலருந்து .....
- 2 ..... குருந்தே மூலையென்
  - 3 நிந்நான் கல்லது புலு மில்லை
  - 4 கருங்கால் வரகே யிருங்க திர்த் தினையே
  - 5) சிறுகொடித் கொள்ளே பொற்கிள ரவனாயொடு
  - 6 இந்நான் கல்லது .....
  - 7 னுடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
  - 8 நிந்நான் கல்லது குடியி மில்லை
  - 9 யொன்னுத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
  - 10) யொளிதேந்து மருப்பிற் களிதெறிந்து வீழ்ந்தே
  - 11 ..... வினல்வீது
  - 12 நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மில்வே

திணையும் துறையும் அவை.

மாங்குடிசிறார்.

(ந.ந.ரு.)

- (ந.ந.சு.) / வேட்டி வேந்தனும் பெருஞ்சினத்தினனே
- 2 கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யான்
  - 3 னென்றி முகத் தேந்திய வீங்கு தொடி மருப்பிற்
  - 4 க்னிது கடிமரஞ் சேரா சேர்ந்த
  - 5) வெள்ளி னவேன் மறவரும் வாய்முழத் தனரே
  - 6 யியவரு மறியப் பல்லியங் கறங்க
  - 7 வன்னே பெரும்பே தற்றன் மில்லம்
  - 8 அருங்கடி மூது ரறனின் பன்ற



உள2

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 9 தானே விந்நம்மலை.....  
 10) வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்  
 11 முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்  
 12 தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு  
 13 பகைவளர்த் திருந்தவிப் பண்பி னுபே.

8 தீணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.  
 பரணர்.

(நாநா)

- (நாநா) ஆர்கலி யினனே கோனாட் டண்ணல்  
 2 கவிகை மணனாள் செல்ல ராயினும்  
 3 வாள்வலந் தொழியப் பாடிச் சென்றா ஆர்  
 4 வாரொ கம்மா.....  
 5) வீதிலா னிலங்குதொடித் தக்கைப்  
 6 பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை பேரலக்  
 7 காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட  
 8 பெண்மை நிறைந்து பொலிவொடு மண்ணிய  
 9 துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணை  
 10) வகிலார் நறம்புகை யைதுசென் நடங்குய  
 11 கபில நெடுநகர்க் கம்மு நாற்றமொடு  
 12 மனைச் செறிந்தன ளே வாணுத லினியே  
 13 யற்றன் றாகலிற் தெற்றெனப் போற்றிக்  
 14 காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் கரவுதொறுங்  
 15) கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி  
 16 வருத லா னார் வேந்தர் தன்னையர்  
 17 பொருசமங் கடந்த வருகெழு நெடுவேற்  
 18 குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்  
 19 மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் தெற்றென  
 20) யாசா குவர்கொ ருமே நேரிழை  
 21 யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த  
 22 மருப்பி ளவனமுலை னெழுக்கு வோரே.

2 தீணையும் துறையுள் அவை.  
 30 கபிலர்.

(நாநா)

- (நாநா) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி  
 2 நென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்  
 3 படுவண் டார்க்கும் பன்மலர்க் காவின  
 4 நெடுவே ள்தன போந்தை யன்ன  
 5) பெருஞ்சீ ருங்கொண் டியுளே கருஞ்சினை

- 6 வேம்புமாரும் போந்தையு முன்றும்  
7 மலைந்த சென்னிய ரணிந்த வில்லர்  
8 கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக  
9 வணங்கார்க்கு குவனல்லன் வண் டோட்டுப்  
க0) பிணங்குத்திர்க்குழனி நாப்ப னேமுற்  
11 (க)றுணங்குதலுறுழியிற் றேன்றும்  
12 போதெழின் மன்ன வெருமபு ம்களே.

திணையும் துறையும் அவை.  
குன்றார்க்குழாந்மகனார்.

(நாநா)

க. உணங்குகாரழி.

- (நாநா)/ வியன்புலம் புடர்ந்தி பல்லா நெடுவேறு  
2 மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவலர்  
3 ரத்தை முல்லைப் பூப்பறித் துந்து  
4 குறுங்கோ டெறிந்தி நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்  
5) நெடுநீர்ப் பரப்பின் வரையொடு கருந்து  
6 தொடையல்குற் றெழுத்தோண் புகளிர  
7 கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து  
8 கழிநெய்தற் பூக்குறா உந்து  
9 பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற....  
க0) .....லத்தி  
11 வளர வேண்டு மவளே யென்று  
12 நூரம் நுழப்பது மமரிய ளாகி  
13 முறஞ்செவி யர்னை வேந்தர்  
14 முறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டெ ரளித் தேருளே.

(நாநா)

- (நாநா)/ ஆணித்தழை நுடங்க லொடி (க)மணிப்பொழிக்  
2 (உ)குரலங் குன்றி கொள்ளு மிளையோள்  
3 மாமகன் .....  
4 .....லென வினவுதி கேண்  
5) வெடுப்பவெ .....  
6 .....மைந்தர் தந்தை  
7 பிரும்பனை யன்ன பெருங்கைய னே  
8 கரந்தையுஞ் செறுவிற பெயர்க்கும்  
9 பெருந்தகை மன்னர்க ளு வரைந்திருந் தனளே.

நாடு

உ.எசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணையும் துறையும் அவை.

அ.....

(௩௪௦)

க. பணிப்பொறி.

உ. கூரலங்குன்றி.

(௩௪௧) / ..... டா அனெந்துகோட்

2 டம்பூந்தொடலை யணிந்ததழை யல்குற்

3 செம்பொறிச் சிலம்பி னிளை யோ டந்தை

4 யெழுவிப் டமைத்தி தண்ணிலைக் கதவின

5) னரைமணி குசிரா.....

6 ..... கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு

7 மாற்ற மாறான் மறவிய சினத்தன்

8 பூக்கோ ளென்ப கயம்புக் கனனே

9 விளங்கிழைப் பொலிந்தி வெ... மெல்லியற்

க0) சுணங்கணி வனமுலை ..... ண

11 மணம்புகு னைக் லாகுத லொன்றே

12 வாசம் ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பி ண்

13 னிணிலை யெஃக முறுத்த வுடம்பொடு

14 வாரா வலகம் புகுத லொன்றெனப்

க0) படைதொட் டனனே குநிசி லாயிடைக்

16 களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போவப்

17 பெருமகவி னிழப்பது கொல்லோ

18 மென்புனல் வைப்பினித் தண்பனை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௧)

(௩௪௨) / காணத் காக்கைக் கவிசிற கேய்க்கும்

2 மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமகள்

3 னேனோர் மகள் கொ விவ்ளென் விதுப்புற்

4 நென்னெடு வினவும் வென்னே னெடுத்தகை

5) திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே

6 பெருநார்க் கல்லது பிறர்க்கா காநீத

7 பைங்காற் கொக்கின் புகுவாய்ப் பிள்ளை

8 மென்சேற் றடைகரை மேயந்துண் டதற்பிணை

9 ஞா லின்று வையவி முட்டை

க0) கூர்ந லிறவின் பிள்ளையொடு பெணுஉந்

11 தண்பனைக் கிழவழிவ டந்தையும் வேந்தரும்

12 பெருமை யின்கையிற் பேரநர் செய்தலிற்

13 பிணம்பி றங்குபோ ரழிகளி நெருதா



343, 344

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உரு

வாடகை வைகலு முழக்கும

கரு) வாட்சியிலரிவ ட் ன்னை மரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசல்கிழார்.

(ருசஉ)

(ருசரு.) / மீனெடுத்து நெற்குக்வது

2 மிசையமபின மனைமறுக்குந்து

3 (க)மனைக்குவைஇய கறிமுடையாற்

4 கலிச்சம்மையகருந்து

ரு) கலந்தந்த பொற்பரிசங்

6 கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து

7 மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுங்

8 தலைப்பெய்து வருநர்க்கியும்

9 புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க்குட்டுவின்

கரு) முழங்கடன் முழவின் முசுறியன்ன

11 நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்

12 புரைய ட் ல்லோர் வரையல ளிவளெனத்

13 தந்தையுங் கொடாது னுயின் வந்தோர்

14 வாய்ப்பட விறுத்த வேணியாயிடை

கரு) வருந்தின்னு கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

16 திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்

17 திடைமயங் காரிடை நெடுந் னாரே?

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(ருசரு)

க. மனைமறுக்குவைஇய.

(ருசரு.) / செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை

2 செறிவனை மகளி ரோப்பலிற் (க) புறந்தெழுந்து

3 (உ) துறைநனி மருதத் திதுக்கு முரோடு

4 நிறைசால் விழுப்பொருட்ருத லொன்றே

ரு) புகைபடுக ரெரி பரப்பிப் புகைசெய்து

6 பண்பி லாண்மை தருத லொன்றே

7 விரண்ட னு லொன்றா காமையோ வரிதே

8 காஞ்சிப் பனிமுயி யாரங் கண்ணி

9 கணிமேவந்தவன ல்குலவ்வரிமே

திணையும் துறையும் அவை.

..... அடைநெடுங்கல்லியார்.

(ருசரு)

க. பிறந்தெழுந்து.

உ. துறைநனி.

345-347E.E

உள்கு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(நகசுரு.) / களிறணைப்பக் கலங்கினகா அ |

2 தேரோட்டத்துகளிகெழுமின தெருவு ம்

3 (க)மாமறுகலின் மயக்குற்றன வழி

4 கலங்கழாஅலித், மறை, கலக்குற்றன

5 தெறன்மறவிறிறைகூர்தனீற் |

6 பொறைமலிந்து நில்லெனிய |

7 வீந்தோர் பலரோவம்பலேந்தர்

8 பிடியுயிர்ப்பன்னகைகவிரிசும்பி

9 னேவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்

10 கருங்கண் கொண்ட நெருங்கல் நெய்முலை

11 மைய் னேக்கிற மைபலை நயந்தோர் |

12 ரளியார் தாமையிலுடனணை மாறே |

13 செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி

14 நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்

15 கரு கழிப்பிணிப் பலகையர் (உ) கனுவாய் வர்ளர்

16 குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு

17 கழாஅத் தலைய் கருங்கடை நெடுவேல்

18 (ந)லின்னிறவர்த் தாயினுமன்னே

19 வென்னு வதுகொளுனே |

20 (ச)பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லாரே?

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர்.

(நகசுரு)

க. மாவழங்கலின்.

ந. இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்.

உ. கனுவாய்.

ச. பன்னெல்வேலி.

(நகசுரு.) / பிற..... ளபரலென மடுத்தலி சர்

2 னீன்ற தாயோ வேண்டார் ளல்லள்

3 கல்வி யென்னும் வல்லினை சிறு அன்

4 னெல்வ..... ரது குடியே

5 யழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கல்

6 பேணுநர்ப் பெரு அது விளியும்

7 புன்றலைப் பெருந்பாழ் செய்யுமிவ ணலனே

தீணையும் துறையும் அவை.

அண்டர்மதன்துறுவழி.

(நகசுரு)

(நகசுரு.) / உண்போனாறு நறுமகளி ளிடைச்சினை

2 நாவிடைப் பண்ணு கொலச் சிவந்த

347-350.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உள்ள

3 வெள்ளிறொளவாடக்குழைந்தபந்தும்பை

4 யெறிந்திலை முரிந்தகதுவா.....

(ரு) மணநாறு மார்பின் மறப்போரகுதை

6 குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூடலன்ன

7 குவையிடுங் கூந்தல் வருமு மணநாறு

8 மார்பின்மறப்போரலைசெப்ப

9 வென்னுவதுகொருனேசேந்த

க0) சினைநீர் வரைப்பிற் கூடலன்ன

11 விளங்குரையவாயினும் வேந்தர்

12 வினைநவில் யானை பிணிப்ப

13 வேர்துளங்கிணைம் முகுண் மரனே

கீணையும் துறையும் அவை

கூபிலர்.

(ருசுஎ)

(ருசுஅ.) 1 வெண்ணெல்லரிஞர் தண்ணுழை வெரீ இக்

2 கணணக கொண்ட திந்தேனிரியக்

3 கள்ளரிக்குங்குயஞ் சிறுமீன் சீவும்

4 பாண்சேரி வாய்மொழித் தழுப்பினா ரன்ன

(ரு) குவளை யுண்க ணிவளை தத்தாயே

6 பிள்ளையின ளாயி னானது

7 நிழறொறு நெடுந்தோ நிற்ப வயின்றொறுஞ்

8 செந்துதல் யானை பிணிப்ப

9 வருதன் மன்னெம் பெருந்துறை மரனே. )

கீணையும் துறையும் அவை

பாணர்.

(ருசுஅ)

(ருசுக.) 1 நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடையாக்

2 கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையுள்

3 நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே

4 பிண்திவர் படிவ மாயின் வைவெயிற்

(ரு) நயம்பு மழைக்க ணம்மா விரிவை

6 மரம்படு சிறுதிப் போல

7 துணங்கா யினடான் பிறந்த ஓர்க்கே

கீணையும் துறையும் அவை

மதுரை மருதனிளநாகனார்.

(ருசுக)

(ருரு0.) 1 தூர்ந்தகிடங்கிற் சேர்ந்த ஞாயிற்

2 சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்



- 3 யாங்கா|வதுகொ|ருனே|தாங்கா|து
- 4 படுமையு|யுருமி|னிரங்கு|முரசிற்
- 5 கடுமான்|வேந்தர்|கலை|வந்தெந்
- 6 நெடுநிலை|வாயிற்|கொட்குவை|மாதோ,
- 7 பொருந்த|தமநவ|ரல்லர்|பொருழந்
- 8 தடுமுரண்|முன்பிற|றன்னைய|ரேந்திய
- 9 ஸீ|வே|லெஃகிற்|சிவந்த|வுண்கட்
- 10 கொடி|பிறழ்|முன்கை|யினையோ
- 11 ள்ணிகல்|லாகத்|தரும்பிய|சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலைக்கடைக்கண்ணம்புதந்தாராயத்தனார்.)

(நடு)

- (நடுக.) 1 படுமணி|மருங்கின|பணைத்தாள்|யானையுங்
- 2 கொடி|துடங்கு|மிசைய|தேரு|மாவும்
- 3 புடையமை|மறவரொடு|துவனறிக்|கல்லெனக்
- 4 கடல்கண்|டன்ன|கண்ணகன்|ருனே
- 5 வென்றெறி|வேந்த|ரென்னும|.....
- 6 வண்கை|யெயின|னவா|கையன்ன
- 7 கிவண்லந்|தாரா|தமையு|வரல்லர்
- 8 ரென்னு|வதுகொ|ருனே|தெண்ணீர்ப்
- 9 பொய்கை|மேயந்த|செவ்வரி|நாரை
- 10 தேங்கொண்|மருதின்|பூஞ்சினை|முனையிற்
- 11 காமர்நாஞ்சி|.....
- 12 மேமஞ்சால்|சிறப்பினிப்|பணைநல்|வாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார்.

(நடுக)

- (நடுக.) 1 தேளங்கொண்ட|வெண்மண்டையான்
- 2 வீ|.....கறக்குந்து
- 3 அவல்வகுத்த|பசுங்குடையாற்
- 4 புதன்முல்லைப்|பூப்பறிக்குந்து
- 5 ஆம்பல்|வள்ளித்|தொடிக்|கைமகவிர
- 6 குன்றேறிப்|புனடபாயிற்
- 7 புனல்வள|.....
- 8 .....நொடைநறவின்
- 9 மாவண்|டித்தன்|வெண்ணைல்|வேலி
- 10 புறந்தையின்|வள்ளி|சாரை|னன்கலங்
- 11 கொடுப்பவங்|கொடா|யென|.....

352 - 354

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருக்

- 12 .....ர்தந்தி நாகிளவேங்கையிற்  
13 கதிர்த்தொளி திகழு துண்பல சுணங்கின்  
14 மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுஞ்  
கடு) சிறுகோ லுளையும் புரவிடு.....  
16 .....யமரே.

திணையும் துறையும் அவை  
பரணர்.

(கடுஉ)

- (கடுஉ.) / ஆசில் கம்மியன் மாறெப் புனைந்த  
1 பொலஞ்செய் பல்கா சணந்த வல்கு  
2 லீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்  
3 தருமிமொ டியல்வேள் சாய னேக்கத்  
4 தவிர்த்து தேரை விளர்த்து கண்ணை  
5 வினவ லாடு வெல்போ டிண்ணலி  
6 யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்  
7 னுன ..... நிலைப்பல ரேரய்  
8 நாட்கடா வழித்த நனந்தலேக் குப்பை  
9 வல்வி லினையர்க் கல்குபத மாற்றாத்  
10 தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்  
11 கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு  
12 .....  
13 .....  
14 ..... யுழக்கிக் குருதியேர்ட்டிக்  
கடு) கதுவாய் போகிய துதிவா யெஃகமொடு  
16 பஞ்சியங் களையாப் புண்ணர்  
17 சஞ்சகக் வடையரிவ் டன்னை மா ரே.

திணையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டி னத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

(கடுக)

- (கடுக.) / அரசு தலைவரினு மடங்க லான  
2 நிராகா டெஃக நீரின் முழுகப்  
3 புனாபோர் செந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்  
4 வயலமர் தழனி வாயிற் பொய்கைக்  
5 கயலார் நாரா யுகைத்த வாளை  
6 புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு  
7 முர்கவி விழப்பவும் வருவது கெல்லோ  
8 சுணங்கணிந் தேந்திய வணைந்தேந் தினமுலை  
9 விங்கிதைப் புனைத்தோண் மடந்தை  
கடு) மான் பிணையின்ன மகிழ்மட ரோக்கே.

355, 356.

உ.9/0

புறநானூறு மூலமும் உரையுமி.

திணையும் துறையும் அவை.

புரணர்.

(நடுச)

- (நடுச.) 1 மதினு ஞாமி லி ன் றே கிட ன் கு ம  
2 நீ இ, ரின் மையிற் கன் று மேயந் து க ள்  
3 மூரது நிலைமையு மி துவே

(நடுச)

- (நடுச.) 1 பணிபமுநிய பல்யாமத்துப்  
2 பாறுதலை மயிர்நனைவ  
3 வினிது தஞ்சந் திருநகர் வாப்பி ன்  
4 னினைய லகற்றவென் கிணை தென டாக் குறுதி  
5 யவியுண வினோ புறங்காப்பு  
6 வறநெஞ்சத் தோன் வாழ்நாளென்  
7 றதற்கொண்டு வரலேத்திக்  
8 கரவல்லாக் கவிவண்மைகயான்  
9 வாழ்கவெனப் பெயர் பெற்றோர்  
10 பிறர்க்குவமந் தானல்லது  
11 தனக்குவமம் பிறரிச் சென்  
12 வதுநினைந்து மதிமழுங்கி  
13 யாங்குநின்ற வெற்காணா உச்  
14 சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை  
15 நீபுரவலை யெமக்கென்ன  
16 மலைபயந்தமணியுங் கடறுபயந்தபொன்னுங்  
17 கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்  
18 வேறுபட்டவடையுஞ் சேறுபட்டதகும்புங்  
19 கனிவிற்கண்டாங்கு வருநதாதுகிறப்  
20 நனவினல்கியோ னைச்சா னேன்றல்  
21 நாழி டென மொழிவோரவ னுடென மொழிவோர்  
22 வேந்தென மொழிவோரவன் வேந்தென மொழிவோர்  
23 காதல ரழுகண்ணீர்  
24 சென்புட்டு சுடலை வெண்ணீர் றவிப்ப  
25 டெல்லார் புறனுந் தான்கண் டெலகத்து  
26 ம  
27 தன்புறங் காண்மோர்க்கு காண்பறி யாதே

திணையும் துறையும் அவை.

கதையங்கண்ணொர்.

(நடுச)



357, 358 100. 100.

புறநானூறு மூலம்.

உஅக

(ந.ருஎ.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் துயர்த்தமண்

2 பொதுமை சுட்டிய மூவருலகமும்

3 பொதுமை யின்றி யாண்டி சினைஞர்க்கு —

4 மாண்ட தன்றே யாண்டிக டிணையே

5 னுவத்த தன்றே வெறுக்கை வி.....

6 .....ணை

7 புணைகை விட்டோர்க்கி ரிதே துணையுழத்

8 தொக்குயிர் வெளவுங் காலை

9 யிக்கரை நின்றி வர்ந் துக்கரை கொள்ளல்.

12 தணை - அது; துறை - ..... பெருங்காஞ்சியுமாம்.  
பிரமணர்.

(ந.ருஎ)

(ந.ருஅ.) பருதி குழந்தவிப் பயங்கெழு மாநிலம்

2 மொருபக லெழுவ ரெய்தியற்றே

3 வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக்

4 னிகயவி யனைத்து மாற்றா தாகவிற்

5 கைவிட்டனரே காதல ரதனால்

6 விட்டோரை (க) விடா அடிருவே

7 விடா அதோரிவள் விடப்பட்டு ரோ.

திணை - அது; துறை - மனையறம், துறவறம்.

வான்மீகையார்.

(ந.ருஅ)

க. விடா அதுதிரு.

(ந.ருக.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்

2 வேறுபடு குரல் வெவ்வாய்க் கூகையொடு

3 பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல

4 பேள மசுனிர் பிணந்தழைப் புற்றி

5 விளருன் றின்றி வெம்புலான் மெய்யர்

6 களரி மருங்கிற் றால்பெயர்த் தாடி

7 யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்

8 கருமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு

9 நினசுரம் வருதல் வைகிலற்றே

10 வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்

11 அதனால் வசைநீக்கி பிசைவேண்டியு

12 நசைவேண்டா து நன்றுமொழிந்தி

13 நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற் றோடு

14 பொலம்படைய முாமயங்கிட

15 விழைகிளர் நெடுந்தே ரிவலர்க் கருகாது

(ந.ருக)

339-361 866 166

உ.அ.உ

புறநானூறு மூலம்.

16 கொள்ளென விடுவையாயின் வெள்ளென

17 வரண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னும

18 வீண்டுநீ விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

தீணை - அது; துறை - திபநங்காஞ்சி.

அந்துவன்கீரணைக்காவட்டனார்.

(நூலு)

(நகூ0.) பெரிதாரநிற் சிறுசினத்தார்,

2 சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்,

3 துண்ணுணர்வினாற் பெருங்கொடையர்,

4 கலுழநனையாற் றண்டேறலர்,

5 கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்

6 தாழுவந்து தழுஉமொழியர்,

7 பயனுறுப்புப் பலர்க்காற்றி

8 யேமமர்க் விந்நில மாண்டோர்

9 சிலரே, பெருமகேளினி நாளும்

க0) புலரே, தகையல் தறியா கோரே

11 மன்னோர் செல்வமு மன்னிநில்லா

12 தின்னு மற்றதன் பண்பேயதன

13 னிச்சமு மொழுங்க முட்டிலைப் பரிசி

14 னச்சவர் கையி னிரப்ப லோம்புமதி

க0) யஞ்சவரப், பாறினாற் கொண்ட பறந்தலை மாகத

16 கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்

17 வெள்ளி னிறுத்தி பின்றைக் கள்ளொடு

18 புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி

19 டிலைய நேவப் புன்மே லமர்ந துண்

உ0) டிலைவாய்ப் புக்க பின்னும்

21 பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே!

4 தீணையும் துறையும் அவை.

தந்துமாரணச் சங்கவருணரேன்னும், நாகரியர் பாடியது.

(நகூ0)

(நகூக.) காடுரதிருருமி னுரறிக் கல்வென, || வாருயிர்க் கல்மரு மா ராக்

கூற்ற, || நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்மல, || கேள்வி முற்றிய

வேள்வியந்தணர்க், || கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்,

தாயினன்று பலர்க்கீத்துத், || தெருணபைய மாகளிடுருடுதன்,

றுள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு, || முருணடை.....

..... னன்றதன் || றுள்சேருநர்க், கினிதீத்தும், || புரிமாலையர்

பாடினிக்கும், || பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு, || கலந்தனை இய

நீளிநுக்கையாற், || பொறையொ..... மாறோக்கின்

வில்லென விலங்கிய புருவத்து வலவென்ன நகிலஞ்சு முள்  
ளையிற்று மகளிர் லகுருங்காவசை மெல்லெ... || ...ங்கலத்தேந்தி  
யமிழ்தென மடுப்ப மாந்தியிகழ்வின || னில்லா விலகத்து .....  
..... மைநீ சொல்லவேண்டா முந்தறிந்தி .....  
..... னார்.

(நகுக)

(நகுக) 1 ஞாயிற்று நன்ன வாய்மணி மிடைந்த

2 மதியுறிழார் மார்பிற் புரளப்

3 பிலிபெறு முரகம் பாசறைச் சிலைப்பப்

4 பொழிலகம் பரந்திபெ.....

5) ..... கும விசய வெண்கொடி

6 யணங்குருத்தின்ன கணங்கொடாணைக்

7 கூற்றத்தின்ன மாற்றநு முன்பின்

8 ஞக்குரற் காண்டி னந்த னாளிர்

9 நான்மறைக் குறி..... யி

10) னறங்குறித்தின்று பெருளா குதலின்

11 மருடர்ந்து மயக்கொரீஇக்

12 கைபெய்தநர் கடற்பரப்பி

13 வாமிருந்த வுடைநலகை

14 சோறுகொடுத்து மிகப்பெரிதும்

15) வீறுசான் ..... நன்றுரு

16 சிறுவெள் ளென்பி ளெடுவெண் களரின்

17 வாய்வன் காக்கைக் கூகையொடு கூடிப்

18 பகலுங் கூவு மதலு ளாங்கட்

19 கரிகண் மறைத்த டில்லென் சுற்றமொ

20) டில்லென் றில்வழிற் பெயர் மெல்ல

21 ழிடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி

22 புடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே

5 புதினை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேனாயார்.

(நகுக)

(நகுக) 1 இருங்கட் லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநிலம்

2 முடையிலை நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்

3 தாழே யாண்ட வேமங் காவலறி

4 ழிடுதிரை மணலினும் பலரே சடுபிணக்

5) காடுப்தியாகப் போகித் தத்திக்

6 நாடுபிறர்கொளச் சென்று மாயந் தனரே



- 7 அதனால், நீயுங் கேண்மதி, யத்தை வியா
- 8 துட்பொடு, நின்ற வுயிரு மில்லை ;
- 9 மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே !
- 10 கள்ளி வேய்ந்து முள்ளியம் புறங்காட்டு
- 11 வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கணை
- 12 ண்ப்பில்லு வவிப்புழுக்கல்
- 13 கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
- 14 கிழிபிறப்பிலே னியப்பெற்றவ
- 15 நில்லங்கலு க விலங்குபலி மிசையும்
- 16 பின்ன வைகல் வாரா முன்னே
- 17 செய்நீ முன்னிய வினையே
- 18 முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் புறந்தெ

தீணையும் துறையும் அவை.

.....ஐயாதீச் சிறுவெண்டெனாயார்.

(ந.காச.) வாடா மாலை பாடினி, யணியப்

- 2 பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
- 3 வெரிமருடா மரைப் பெருமலர் தயங்க
- 4 மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் செர்த்திக்
- 5 கரயங்கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
- 6 நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
- 7 வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் கீந்து ம்
- 8 மிகழகம் வம்மோ மறப்போ ரோயே !
- 9 புரிய வாகலு முரிய பெரும
- 10 நில்ம்பக விழந்தி வலங்கற் பல்வேர்
- 11 முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
- 12 கூகை கோழியாறத்
- 13 தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(ந.காச.) மயங்கிருங் கருவிய விசம்பு (க) முகனாக

- 2 வியங்கிய லிருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய
- 3 (உ) வனியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
- 4 வயிரக் குறட்டின (ந) வயங்குமணி யரத்துப்
- 5 பென்னந் திகிரி முன்சீமதி துருட்டிப்
- 6 பொருநர்க் காணு செருமிகு முன்பின்
- 7 முன்னென் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும்

8 விலைநலப் பெண்டிரிற் பல்ரீகி கூற

9 (ச)வுள்ளேன் வாழியர் யானென்ப பன்மாண்

க0) ணிலமக ள்முத காஞ்சியு

11 முண்டென வுரைப்பார் லுணர்ந்திசி னேரே. -

திணையும் துறையும் அவை.

மாரீக்கண்டேயனார்.

(ககரு)

க. முகனக. 2. வழியிடை. 3. வயிரமணியாரத்தப். 4. ச. உளவெனவாழிய.

(கககா.) விழுக்ககழப் பறைநறு முழுக்குரன் முரசு

2 ..... நுககினை நுமொழித் தாக

3 வரவெறி யுருமி லுரறுபு சிலைப்ப

4 வெருதா நாவிய பெருமை யோருந்

5) தம்புகழ் நிறிஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே

6 அதனால் அறவோண்மகனே. ம. ....

7 ..... உரைப்பக் கேண்மதி

8 நின் னூற்றம் பிறரறியாது

9) பிறர்கூறிய மொழிதெரியா

க0) ஞாயிற் றெல்லே யாள் வினைக் குதவி

11 பிரவி னெல்லே வருவது நாடி

12 யினை ..... உழவொழி பெரும்புக் டழிதின ருங்குச்

கரு) செங்கண் மகளிரோடு சிறு தனி யனேஇ

மங்கட டேறலாய்கலத் துருப்பந்

கெடலருந் திருவ் ..... மடைவேண்டுநாகி கிடையருகா

தவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி

20 விடை வீழ்த்திச் சூடுகிழிப்ப

21 நீர்நிலை பெருத்தி வாரமண லடைகரைக்

22 கர்வுநோறும் ..... மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே

23 திணையும் துறையும் அவை.

தருமபுத்திரனைக் கோதமனார்.

(கககா)

(கககா.) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்

2 தமவே யாயினுந் தம் ..... வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழி

3 மேற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறைய

4

2 யொளி மழை தவிர்க்கும் குன்றம் போலக்  
3 கைம்மா வெல்லாங்கணையிடத் தொலைந்தன  
4 கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே  
5 கமீம்பரி நன்மான் வாங்குவயி னெல்கி  
6 நெடும்பி டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே ;  
7 கொய்சவற் புரவி முகக்குவ மெனினே ,  
8 மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி  
9 வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக் ,  
10 குருதி யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே ;  
11 யாங்க, முகவையினமையி னுகவையின்றி  
12 யிரப்போரிங்கு.. நெனா வியன்களத்  
13 தாளழிப்படுத்த வாளை ருழவ !  
14 கடாஅ யானைக் கால்வழி யன்னவென்  
15 மடாரித் தெண்கண் டெளிர்ஓப வென்றறிப்  
16 பாடிவந்த தெல்லாங்கோடியார்  
17 முழவுமந டிருமணி மிடைந்த  
18 நினைவு மா முகக்குவ மெனவே .



திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் தடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன் வேற்பண்டக்கைப் பெருநற்  
கிள்ளியோடு பேர்ப்புறத்துப்போருதுவீழ்ந்தாரங்கழத்தன் தைக உயிர்போகாது  
கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (நகஅ)

(நகக) இருப்பு முகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்

2 கருங்கை யானை கொண்மு வாக

3 நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த

4 வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் படைந்த

5 குருதிப் பல்லிய முரசு முழக் காக

6 வீரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின

7 வெவ்விசைப் பிரவி வீசுவளி யாக

8 விசைப்புறு வல்லில் வீங்குநா ணுகைத்த

9 கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை

10 வீரச் செறுவிற றேரே ராக

11 விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்

12 செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற்

13 பிடித்தெறி வைவேற் கணையமொடு வித்தி

14 விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்

15 பேய்மகன் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்க்

16 கணநரி யோடு கழுதுகளம் படுப்பப்

17 பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்

18 பாடுநர்க் கிருந்த பிடுடை யாள

19 தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி

20 வேய்வை காண விருந்திற் போர்வை

21 யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்

22 பாடி வந்திசுற் பெரும பாடான்

23 நெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்

24 பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன

25 வேரடை துதல வொல்குது ல்றியாத

26 துடியடிக் குழவிப் பிடியிடை மிடைந்த

27 வேழ முகவை நல்குமதி

28 தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே

திணையும் துறையும் உவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகழமாம்.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுத்து வேண்பு பாணர்.

(நகக)

(நக0) / .....

நகரம் போழுஞ் செயதுண் டோராங்குப

- 3 பசிதினத் திரங்கிய விருழ்பே ரொக்கற்
- 4 கார்ப்தங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
- 5 வேருழந் துலறி மருங்குடு.....கொழிய
- 6 வத்தக் குழினை குழிமரு டங்குரஸ்
- 7 லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
- 8 பெடைபயிரி குரலேரி டிசைக்கு மாங்கட்
- 9 கழைநாயந் துலறி.....
- 10 கடுவரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்பிடம்
- 11 பூழ்மர முள்ளிய பறவை போல
- 12 லொண்படை மரி விழுகனி பெய்தெனைத்
- 13 துவைத்தேழு குருதிநிலமிசைப் பிடிப்ப
- 14 விளைந்தி.....குர லரிந்துகால் குவித்து
- 15 கடு.....பல்போர் பழிய வாங்கி
- 16 யெருதுகளி ருக் வர்ண்மட லோச்சி
- 17 யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
- 18 னகனகட் டட்டரி தெளிர்ப்ப வெற்றி
- 19 வெந்திநல் வியன்கனம் பொலிகென் றேத்தி
- 20 யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தழின் மருப்பின்
- 21 வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனைன் தெரும!
- 22 வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
- 23 தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவார்
- 24 ரினத்தடி விநாய விரிக்கு ரடைச்சி
- 25 யழுகுரற் பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
- 26 செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
- 27 கஞ்சவரு கி க்கைய களங்கிழ வோயே!

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியேறிந்த இளங்கோ டென்னிய ஊன் மேத்பகந்

துடையார்.

(கௌ)

(கௌக.) அகன்றலைவையத்துப் புரவற் காணுது

2 மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகப்

3 போதவிழலரி நாரிற் றெடுத்தத்

4 தயங்கிரும் பித்தை பொறியச் குடிய

5 மிறையொடு தகைத்த கல்ப்பையேனி முரவுவா

6 யாடுது குழிபாடின்று தாக்கி

7 மன்றிலேய்மி னெண்பு வுறைப்பக்

8 குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே

- 9 னரிசி|யின்மைபி|னரிடை|நீந்திக்|  
 10) கூர்வா|பிரும்படை|நீரின்|மிளிர்ப்பி|  
 11 விருகணை|ய...!...ளி|யன்பின்று|தலைஇ|  
 12 யினாகுரும்|பார்க்கு|முனாசால்|புரசறை  
 13 வில்லே|ருழவநின்|னல்விசை|புள்ளிக்|  
 14 குறைத்தலைப்|பிணனெதிர்ப்போர்|பழத்தி  
 15 யானை|யெருத்தின்|வாண்மட|லோச்சி  
 16 யதரி|திரித்த|வாளுகு|கடாவின்|  
 17 மதியத்|தன்னவென்|விகியுறு|தடாரி  
 18 யகன்க|ணதிர|வாகுளி|தொடாலிற்|  
 19 பணைமரு|ணெந்தரடி|பல்பிணர்த்|கடக்கைப்|  
 20) புகர்முக|முகவைக்கு|வந்திசிற்பெரும!  
 21 களிற்றுக்கோட்டன்ன|விரலெயிறழுத்தி|  
 22 விழுக்கொடு|விராஇய|வெண்ணிணச்|சுவையினள்  
 23 துடர்த்தலை|மலை|துயல்வரச்|சூழ, (புணத்தின)  
 24 வாளுப்பெருவளஞ்|செய்தோன்|வானத்து|  
 25) வயங்குபன்|மீனினும்|வாழியர்|பலவென்|  
 26 வருகெழு|பேளய்மக|ளயரக்|  
 27 குருத்திக்|ளாடிய|களங்கிழ|வோயே!|

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியன்கீ|கல்லாடனார். (ருஎக)

(ருஎஉ.) விசிபிணித்|தடாரி|விம்மென|வொற்றி

- 2 யேத்தி|வந்த|தெல்லா|முழுத்த  
 3 வில்ங்குவா|ளவிரொளி|வலம்பட்டி|மின்னிக்|  
 4 கணைத்துளி|பொழிந்த|கண்கூடு|பரசறைப்|  
 5) பொருந்தாத்|தெவ்வ|ரரிந்ததலை|யடுப்பிற்|  
 6 கூவிள|விறகி|னக்குவரி|துடிங்கி|  
 7 ஞா|மண்டை|வன்னியந்|துடுப்பி|  
 8 னீ|னாவண்மா|னிடந்துழந்திட்ட|  
 9 மாமறி|பிண்டம்|வாலுவ|னெந்த|  
 10) வதுவை|விழவிற்புதுவோர்க்|கெல்லாழ்|  
 11 வெவ்வாய்ப்|பெய்த|புதநீர்|சால்கெனப்|  
 12 புல்லுக்களம்|பொலிய|வேட்டோய்நின்|  
 13 னிலவத்திக்|தார|முகக்குவ|மெனவே.!!

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.

அவனை மாங்குடிகிழார்.



(கூஉ.) உருமிசைமுரசு முழக்கென விசைப்பச்  
 செருநவில்வேழங்கொண்மு வாகத்  
 தேர்மாவுளி துளி தலை இநா முறக்  
 கணைக்காற் றெடுத்தி கண்ணெக்ன் பாடீற  
 (ரு) யிழிதரு குருதிபொ டேந்திய வெள்வாபு  
 பிழிவது பாடல் பிட்டுடையு றுவப்ப  
 மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்  
 கொங்கு புறம்பெற்ற கொன்றவேந்தே!

..... தண்ட மாப்பெற்றி

க0) மடக்கண் மயிலியன் மறவி யாங்கு  
 நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பிக் கடைசுழிந் து  
 மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணார்  
 புண்ணுவ.....

..... யணிப் புரவி வாழ்கெனச்

கரு) சென்னிழி லின்மையி னன்னிழற் கேர  
 துண்புண் மார்பிற் புன்றலைச் சிஞ்ஞர்  
 தம்பழி பொழுதிற் றமா முகங் காணு  
 ..... ற் றெருக்கான  
 வேந்து புறங்கொடுத்த வீந்துகு பறந்தலை

உ0) மூட மயங்கெரி மண்டிக் கோடியு  
 புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேரச்  
 சென்றோன் மன்றம் சொ.....

..... ண்ணறிநர் கண்டுகண் ணலைப்பு  
 வஞ்சி முற்றம் வயக்கள் னாக

உரு) வஞ்சா மறவ ராட் பேர்ப் பழித்துக்  
 கொண்டனை பெரும குடபுலத் தகரி  
 பொலிகுவத் தநின் பனைதனற ..... ளம்  
 விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று  
 புகர்முக முகவை பொலிகென் றேத்தித்

கூ0) தொண்ட ரென்ப பெரியோர் யானு  
 மங்கண் மாக்கினை யதிரிவொற்றி

..... ற் றெனையினுங் கரத்தலி னேத்தி

நின்னோர் பிறரிவ ணின்னமயின் .....

மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற பெரும

கூரு) பகைவர் புகழ்ந்த வரண்மை நகைவார்க்குத்  
 தாவின் துதவும பண்பிற் பேயொடு

கணநரி திரிதரு மாங்க ணிணன்ருந்து  
செஞ்செவி யெருவை குழிஇ  
யஞ்சுவிரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே!

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்கனி உருவகழமாம்.

சோழன் துராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரேறிந்தானைக் கோ  
வூர்கீழார். (நளந)

(நளந.) / காண்ன மேய்ந்து வியன்புலத்தல்கும்  
புல்வா யிரலை நெற்றியின்ன  
பொலமிலங்கு சென்னிவ்பாறுமயி ரவியத்  
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கா  
ரு) மன்றப் பல்வின் மடல்வரை பொருந்தியென்  
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்றி  
பிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்  
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்  
புலிப்பற் றுவிப்புன்றலைச் சிறுஅர்  
க0) மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகனறுவா  
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமன்ன கொழுங்குறை  
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் சாந்தம்  
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு முன்றும்  
பிருங்கேழ வயப்புவி வரியத்ப் குவைஇ  
கரு) விருந்திறை நல்கு நாடெனங்கோன்  
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல  
வண்மையு முடைபையோ ஞாயிறு  
கொன்விளங் குதியால் விகம்பி னுலே

திணை - பாபாண்டிணை; துறை - புவைநிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏண்ச்சேரி முடமோசியார். (நளந)

(நளந.) / ஆலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் குழி  
நிலைதளர்வு தொலைந்த வெரிகுநிலையு பல்காற்  
பொதியி லொருசிறை பள்ளி பாக  
முழா அரைப் பேரந்தை யாவாய் மாமடி  
ரு) ஓரும் பேரநுங் கிணையொடு சுருக்கி  
யேரின் வாழந் குடிமுறை புகாஅ  
ஆழிரந் துணை முயவல் வாழ்வைப்  
புரவெதிந்து கொள்ளுஞ் சின்னோர் யாரெனப்  
பிரசந் தாங்கு மற அபாணா

கூ0) ரவரை யணிப்படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந் !  
 பெய்யயா வீகைக் கழறொடியா ஆய் !  
 யாவரு மின்மையிற் கிணைப்பத் தாவது !  
 பெருமழை கடற்பரந்தா அங்கியானும  
 மொருநதின் னுள்ளி வந்தனென ததை  
 கூரு) புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை  
 சிலிய ரத்தை நீயே யொன்றே  
 நின்னின் னு வறுவி தாகிய ஸைகத்து  
 நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்  
 பெரிய வேத்தினுஞ் சிறிய வுணராப்  
 பீடின்று பெருதிய திருவிற்  
 பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரெமனே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வீழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(கூரு)

(கூகூ.) விசம்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்  
 பசங்கதிர் பழுநிய சிவந்துவாங்குந்திச்  
 சிறுநனியிறந்த பினைறச் செறிபிணிச்  
 சிதாஅர் வளபினைன் றடாரிதழீஇப்  
 கூரு) பாண ராரு மளவை யான்றன்  
 யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனென்  
 னிமைத்தோர் விழித்த மாத்தினை ஒருரெனக்  
 குணக்கெழு திங்கள் களையிசு ளகற்ற  
 பண்டறி வாரர் வருவோர் டென்னரைத்  
 கூ0) தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை போகி  
 நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடைய நோக்கி  
 விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை  
 (க)நின்ற முரற்கை மிக்கு நன்று  
 முரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுருபு  
 கூரு) நிரயத் தன்னவென் வறன்களை ந்தன்றே  
 யிரவினோ டித்தோர் நெந்தை  
 டுன்றை ஞான்றினோ டின்று னாங்கு  
 கிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி  
 னுளத்தி னளக்கு னிரந்த கையேன  
 உ0) னிறைக்குள் புதவின் மிழந்தனெ னுகி  
 ஒருநாள், இரவலர் வந்தாயா வள்ளியோர் கடைத்தலை



376-378

புறநானூறு மூலம்.

உகந்

22 ஞாங்கர்|நெடுமொழி|பயிற்றித்|

23 தோன்றல்|செல்லாதென்|சிறுகிணைக்|குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மாள்நல்லியாதனைப் புறத்திணைநன்னுகணி.

(கள்ள)

க. நின்றமூரற்.

நின்றமூரற்கைநீக்கி.

(கள்ள.)

..... பொற்கோட்டி  
யினையரியக்கவர்பரித் (க)கச்சைநன்மான் (உ)வடிமணிவாங்கு  
கிணைநற்றேர்க்குமுவின (ங)கதழிசைவனதனிவ்வா-வின்வாழ்  
நரார்வமொமனறிடநதடலொலிகொண்டகாணையடலியெங்  
குருகின்மன்னியநெடிகே!

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

[சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனார்.] (கள்ள)

க. கச்சமை.

உ. வடிமணியாங்குருள்.

ங. கதழ்பரி..... மண்டிக்கடலொலிகொச்சமா.

(கள்ள.) தென்பரதவர்|மிடல்சாய|

21 வடவகெர்|வள்ளோட்டிய|

3 தொடையழை|கண்ணித்|திருந்துவேற்றடக்கைக்|

4 கடுமா|கடைஇய|விடுபரி|வடிம்பி|ன்

5 னற்றார்க்குள்|ளின்|சோழன்|கோயிற்|

6 புதுப்பிணை|யன்ன|சுதைசெய்|மாடத்துப்|

7 பனிக்கயத்|தன்ன|நீண்கர்|நின்றே|ன்

8 னரிககடு|மாக்கிணை|யிரிய|வொற்றி|

9 யெஞ்சா|மரபின்|வஞ்சி|பாட|

10 வெம்மக்கென்|வகுத்த|வல்ல|மிகப்பல|

11 மேம்படு|சிறப்பி|னருங்கல|வெறுக்கை

12 தாங்காது|பொழிதந்|தோணை|யுதுகண்

13 திலம்பா|முழந்தவென்|நிநுட்பே|ரொக்கல்|

14 வீரற்செறி|மரபின்|செவித்தொடக்|குநருஞ்|

15 கரு செவித்தொடர்|மரபின்|வீரற்செறிக்|குநருங்|

16 மனாக்கமை|மரபின்|மிடற்றியாக்|குநருங்|

17 மிடற்றமை|மரபின்|வனாக்கியாக்|குநருங்|

18 கடுக்தே|நிராம|னுடன்புணர்|சுதையை|

19 வலித்திகை|யரக்கன்|வெளவிய|ஞானறை

20 வலஞ்சேர்|மதாணி|கண்ட|குரங்கின்|

உச்சு

புறநானூறு மூலம்.

- 21 செமமுகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங்  
22 சுறாஅ வருநகை யினிதுபெற்றிகுமே  
23 யிருங்கிளைத் தலைமை பெய்தி  
24 யரும்பப் பெருவழி முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்  
துடையார்.

(கூஎஅ)

- (கூஎகி) யானே பெறுகவன் றுணிழல் வாழ்க்கை  
2 யானே பெறுகவன் னுவிசை நுவற்ல்  
3 நெல்லரி தொழுவர் காவாண்ம முங்கிற்  
4 பின்னை மறத்தோ டிரிபக் கல்செத்  
5 தள்ளல் யான்மக் கூன்புறத் துரிஞ்சு  
6 நெல்லமல் புறவி னிலங்கை கிழ்வோன்  
7 வில்லியாகன் கிணையேம் பெரும  
8 குறுந்தாளேற்றைக் கொழுங்க ண்வவிளர்  
9 நறுநெய் யுருக்கி நாட்சொறி.....  
10 வல்ல நெந்தை பசிதீர்தி தல்லெனக்  
11 கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் சுறக்  
12 கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கைதண் டாது  
13 விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்படர  
14 ..... கனென் யானே தாயி(ல்)  
15 நூவாக் குழவி போல வாங்கத்  
16 திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை  
17 வருமனை மங்குவினி மறுகுடன் மறைக்குங்  
18 குறும்ப..... நெதொடகழி நீண்மதி லாரே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்புறை.

ஓய் மான்விலலியாதனைப் புறத்திணைநன்னகலார்.

(கூஎக)

- (கூஅ0.) தென்பவ வத்து முததுப் புண்டு  
2 வடகுன்ற.....  
3 ..... ன்கபற் றுணை  
4 பின்னிசை விற்றல்வென்றித்  
5 தென்னவர் வயிமறவன்  
6 மிசைப்பெய்த நீர் கட்டற்பரந்து முத்தாருந்து  
7 நாறிதழக் குளவியொடு கூதளங் குழையி.

- 8 வெறுபெ.....த்தந்து  
9 தீஞ்சனைப் பலவினாஞ்சிற்பொருநன் -  
க0) றுப்பெதிர்ந்தோர்க்கேயுள்ளாச் செய்மையன்  
11 ன்பெதிர்ந்தோர்க்கேயங்கைநன்மையன்  
12 வல்வேற்கந்தினல்விசையல்ல  
13 .....த்தார்ப்பிள்ளையஞ்சிறுஅர்  
14 றன்னனாகன் மாறேயிந்நிலம்  
கரு) ழில்மீப்புகாலையாடினும்  
16 புலம்பல்போயினுபூத்தவென்கடும்பே.

திணை - பாடாண்டிணை : துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

(௩௮௦)

- (௩௮௧.) 1 ஊனுமுனுமுனையினின்தெனப்  
2 பாவிற்பெய்தவும்பாகிற்கொண்டவும்  
3 மளவுபுகலந்துமெல்லியதுபருகி  
4 விருந்துறுத்திறறியிருந்தனெமாகச்  
5 சென்மோபெருமவெம்விழவுடைநாட்டென  
6 யாந்தன்னறியுனமாகத்தான்பெரி  
7 தன்புடைமையினைம்பிரிவஞ்சித்  
8 துணரியதுகொளாஅவாகிப்பழமுழ்த்துப்  
9 பயம்பகர்வறியாமயங்குரினமுதுபாழ்ப்  
க0) பெயல்பெய்தன்னசெல்வத்தாங்கண்  
11 ணியாமன்னர்புறங்கடைத்தோன்றிச்  
12 சிதாஅர்வளபிறிதிதர்ப்புறத்தடாரி  
13 யூனுகிர்வலந்ததெண்கிணைற்றி  
14 விரல்விசைதவிர்க்குமலைப்பாணியின்  
கரு) னிலம்பாடகற்றல்யாவதுபுலம்பொடு  
16 தெருமரிலுயக்கமுந்(க)தீர்க்குவோமதனால்  
17 ளிரு(ஊ)நிலங்கூலம்பாறக்(௩)கோடை  
18 வருமனைமு(ச)முழக்கிசைக்கோடியபின்றைச்  
19 கேயையாயினுமிவணையாயினும்  
௨0) திதற்கொண்டறிகைவாழியேநகிணைவ  
௨1 சிறுநனி, ஒருவழிப்பிடர்கென்ருனேயிந்நைத்  
௨2 பெர்லிவெள்ளாருவிவேங்குநாறன்  
௨3 னுதிவருஞ்சிறுவருமுழமியுய்க்கு  
௨4 மறத்துறையம்பியின்மானப்பிறப்பிறன்



உச்சு

புறநானூறு மூலம்.

உரு) றிருங்கோர் ஸீரகப் பூட்கைக்!  
26 தரும்பினூரன் காதன் மகனே!

திணையும் துறையும் அவை.

தரும்பினூர் கிழாணை நன்னகரார்.

(கஅஉ)

க. தீர்க்குவோனதனால்.

க. கொண்டவருமழை.

உ. நிலங்கடலம்.

ச. முழக்கிடைக்.

..(கஅஉ) கடற்படை படற்கொண்டி

2 மண்டுற்ற மறவேன்றாட்

3 டண்சோழ நாட்டுப்பொருந்!

4 ன்லங்குளை யணியிவுளி

5 நலங்கிள்ளி நன்சப்பொருநரேம்!

6 பிறர்ப்பாடிப் பெறல்வேண்டேம்

7 த்வற்பாடு துமவன் ருள்வாழியவென்

8 நெய்குய்ய வுனவின்ற

9 பலசொற்றா னின்சுவைய

10 நற்குரவினப் சிததுன்பவென்பநிள

11 முன்னாள் விடப் பூதறிசுரு அரும்

12 யானுமே மணியங் கேழணி யத்திக்

13 கட்கேள் விக் கவைநாவிற்

14 றாநிறத்தி வரா அப்பேரல

கரு) வறறொர் இவயங்குவாய்ப்ப

16 விடுமகியத்தை கடுமான் றேன்றம்!

17 ளினதே, முந்நீ நடுதவிவ்விதுனால்கறிய!

18 வெனதே கிடைக்கா முன்னவென் றெண் கண் மருக்கிணைக்!

19 கண்ணத்தி யாத்தி நுண்ணரிச் சிநுகேள்

20 லெற்றொறு துடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்!

21 கேட்டொறு நடுங்குவேர்து!

22 வென்றி தேடிற் றேவத்தவை யரனே

2 திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைத் தோலூர் கிழார்.

(கஅஉ)

(கஅஉ) ஒண்பொறிச் சேல் லெடுப்பவேற் றெழுந்து

2 தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

3 துண்கோற் றிடுகிணை சிலம்பு வொற்றி

4 நெடுங்கடை நின் றுபட்டுபல வாழ்த்தித்

5 தண்புகழே த்தினை வுனபுலந் .....

- 17 தருங்கடி வியனகர்க் குறுகல் வேண்டிக்  
 18 கும்புவிடுமென்பிணியவிழ்த்தவாம்பற்  
 19 தேம்டன யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்  
 20 பாம்பு பயந்தன்ன வடிவின் (க)சநம்பின்  
 21 குழைபடுசொலியி னிழையணி வாரா  
 22 வெரண்பூங்கலிங்கமுடி இதுண்புண்  
 23 வசிந்துவாங்கு துசப்பி னவ்வாங்குந் திக்  
 24 கற்புடை மடந்தை தன்புறம் புல்ல  
 25 வெற்பெயர்ந்த நோக்கி.....  
 26 .....கற்கொண்  
 27 (உ)டளித்துப் பிறந்தினெ னாகி யவ்வழிம்  
 28 பிறர், பாடுபுகழ் பரிடிப் படர்பறி வேனே  
 29 குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி  
 30 நனாமுக ஆகமொடு கஞ்சென.....  
 31 ..... (ந)தனறுபல கெழீஇய  
 32 கான்கெழு நாடன் கடுத்தேர் வியனென  
 33 வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே  
 34 யறவென்வன் பரிசோ வெள்ளியதுநிலையே  
 தீணையும் துறையுந் அவை  
 மாறேக்கத்து \*நப்பசலையார்.

(நா.சி.நா.)

க. காம்பின்.

உ. டழிளித்துப்.

ந. தனறுபல.

- (நா.சி.நா.) / மென்பாலா னுடனணைஇ  
 2 வஞ்சிக்கோட்டி நங்குநானா  
 3 னடைக்கரும்பின் பூவருந்து  
 4 வன் (க)பாலாற் கருங்கால்வர்கின்  
 5 .....  
 6 வங்கட் குறுமுலை வெருவியல  
 7 கருங்கோட்டி நுப்பைப் பூவுறைக் குந்து  
 8 விழவின் றுயி னு முழை முண்டை  
 9 பிருங்குகெழ்ந்து மிசையொடு பூந்துள் ளைகுந்து  
 10 ..... துணையெம் பெரும  
 11 நெல்லென்னும் பொன்னென்னுங்  
 12 கன்னற்கொண்ட நறவென்னு  
 13 ..... மன்னு வவைபலவும்

\* நப்பாலையாசென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

14 யான் றண்டவு (உ) மூன்றண்டா

கரு) நிணம்பெருத்த கொழுஞ்.....

16

17 நீர்நாண நெய்வழங்கிப்

18 புரந்தோ நெநதையாமலநதொலை.....

19 யன்றோ ஸையுடையேமென்பவற.....

20 கிபாண்டு நிற்க விள்ளி மண்ண

21 வுண்டநன்கலம் பெய்துதுடக்கவுந்

22 தின்றநண்ப (க) லுன்றோண்டவும்

23 வந்த வைகல்ல்லது

24 சென்ற வெல்லைச் செலவறியேனே!

கிணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர்கிழானைப் புறத்திணைநன்னுகனார்.

(காஅச)

க. பாலாற்கு.

உ. மதுன்றண்டா.

க. லுன்றோனறண்டவு.

(காஅரு.) வெள்ளிதோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்

2 புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்

3 தனவடத் தொன்றினு மிலனே பிறன்கடை

4 முகன்கட்டாரிப் மாகேட்டருளி

5) வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னை

6 நீலத்தின் சிதார்களைது

7 வெளிது மஇயென் பகிகளைந் தோனே!

8 காவிரி கணையுந் தாழ்நீர்ப் படிப்பை

9 நெல்விளை கழனி யுற்பர் கிழவோன்

க0) னல்லநு வந்தை வாழியர் புலவிய

11 வேங்கட விறல்வனாப்பட்ட

12 வேங்கல் வானத் துறையினும் பல்வே.

கிணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார்.

(காஅரு)

(காஅசு.) நெடுநீர் நிறைகயத்துப்

2 படுமாரித் துளிபோல

3. நெய்துள்ளிய வறை முகக்கவுஞ்

4 குடுகிழித்து வாடேன் மிசையவு

5) மூன்கொண்ட வெண்மண்டை

6 யான்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்

7 வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது



- 8 செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை .  
 9 யீத்தோனெந்தையிசைதனதாகி -  
 கடு வயலே, நெல்லின் வேலி நீடியதரும்பின்  
 11 பாத்திப் பல்மலர்ப் பூத்த தும்பின்  
 12 புறவே, புல்லருந்து பலலயத்தான்  
 13 வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்னு ;  
 14 கடலேகரந்த கலனென்னுனவோர்  
 கடு) கானற் புன்னைச் சினைகிலைக் குந்து ;  
 16 கழிநே, சிறுவெள் ளுப்பின் கொள்ளை சாற்றிப்  
 17 பெருங்கன் னாட் மும்மென்குக்குந்து ; -  
 18 அன்னநன் னாட் மிப் பொருநன் யாமே  
 19 பொராஅப் பொருநரேம் ! -  
 20 குணதிகை நின்று குடமுதற் செலினந்  
 21 குடதிகை நின்று குணமுதற் செலினம்  
 22 வடதிகை நின்று தென்வயிற் செலினந்  
 23 தென்றிகை நின்று குறுகாது நீடினும்  
 24 யாண்டு நிற்க வென்றியாம்  
 25) வேண்டிய துணர்ந்தோன் னுள்வாழியவே  
 தீணையும் துறையும் அவை.

சேழன் குளமுற்றத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோலுர்கிழார். (ந.அ.க.)

(ந.அ.க.) வள்ளுகி ரவயலாமை

- 1 வெள்ளைக் கெண்டனன் விங்கு விசிப் புதுப்போர்வைத்  
 2 தென்கண் மாக்கிணையியக்கி பென்றும  
 3 மாறுகொண்டோர் மீதிவிடறி  
 4 நீருடிய நறுங்கவுள்  
 5 பூம்பொறிப் பனை யெருத்தின  
 6 வேறுவேறு பாந்தியங்கி  
 7 வேந்துடைமினையயல்பரக்கும்  
 8 மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்  
 கடு) திருந்துதொழிற் பலபகடு  
 11 பகைப்புல முன்னர் பணிதிறைத் தந்துநின்  
 12 னசைப்பல வாழநர் நல்குர வகுற்றி  
 13 மிகப்பெரிய ரதசெவடிருயரத்தை  
 14 யென்றிய நனிச பிணனினை நென்றிற்  
 கடு) பலபிறன் வாழ்த்த விருந்தோ ரென்கோ  
 16 மிருவவின் கர்கனறிரு துகழற்

செவடி குறுகல் வேண்டி

நூ 00

புறநானூறு மூலம்.

- 17 செவடி குறுகல் வேண்டி
- 18 வென்றி ரக்கும் விற்ற முரசினே
- 19 நென்சிறுமையி னிழித்து நோக்கான்
- 20 நன்பெருமையிற் றகவுநோக்கித்
- 21 குன்றகழ் களிதென்கோ
- 22 ரொ..... வென்கோ
- 23 னன்றுநிறையு நிரையென்கோ
- 24 மனைக்களமரொடு களமென்கோ
- 25 ஆங்கவை, கனவென, மருள, வல்லை, நனவின
- 26 னல்கி, யோனே, நசைசா, நேன்றவு
- 27 வாழி.....
- 28 பூழியர் பெருமபியானைச்
- 29 செருமிகு நோன்றிச் செல்வக் கடுங்கோ
- 30 வாழி யாத நென்னுத் தெவ்வர்
- 31 ருயர்குடை பணித்திவண் விடுவார், மாத்தே
- 32 நெடிதே, நி..... வஞ்சிப் புறமதி லைக்குங்
- 33 கல்வென் பொருநடை மணலினு மாங்கட்
- 34 பல்வூர் சுற்றிய கழனி
- 35 யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான், சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் துண்டு கட்பாலியாதன்.

(ந.அ.எ)

(ந.அ.அ.) வெள்ளி தென்புலத் துறையினை வயற்

- 2 பள்ளம் வாடிய பயனில் காலே
- 3 யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
- 4 ..... பொருந்தித்
- 5 தன்னிலை யறியுந் தவநிலை
- 6 யிடுக்க ணிரியல் போக வுடைய
- 7 கொடுத்தோர் நெந்தை கொடைமேந் தோன்றல்
- 8 சூமநுப்பாக, வெல்லும் வாய்கொழிப் புல்லுடைவி
- 9 ..... பெயர்க்கும்பண்ணை கடுகட டொமக்கொன
- 10 கிணைப்பக டேத்து மேனி தினைத் தொட்ட
- 11 நாவொறும் பரிடே னையினே, னாக
- 12 நாண, மணிகளர், முன்றிற் றென்னவன், மருகன்
- 13 பிணிமுடி சிறங்கும் பிடுகெழு தானே

யண்ணல் யானை வழுக்கண்

கரு) மாறி விவரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுதமிழிழான்பண்ணனை மதுரை அனக்கர் குழார்மகனார் மள்ளார் (ந. 0 க)

(ந. 0 க.) நீர் நுங்கின் கண்வலிப்பக்

2 கானவேம்பின் காய்திரங்கக்

3 கயங்களியுங் கோடையாபினு ம்

4 மேலா வெண்பொன் னோகுறு காலை

5 யெம்மு முள்ளுமோ பின்னையம் பொருந

6 வென்றித் தனனே யிசைசா னெநீந்தகை

7 யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மில்லன்

8 செவினே காணு வழியனு மல்லன்

9 புன்றலை மட்ப்பிடி யினை யக் கன்றுதந்து

10 குன்றவு நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்

11 கல்லிழியருவி வேங்குடங் கிழுவோன்

12 செல்வழி யெழா அநல்லேர் முதயன்

13 ஓதனுங்கன் போலநீ யும்

14 பசித்த வெக்கற் புழங்கண் டீட

15 கரு) வீறுசா னின்கல நல்குமதி பெரும

16 வைக்க லல்குன் மகளிர்

17 நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்திராயனார்.

(ந. 0 க.)

(ந. 0 க.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு

2 மறவை நெஞ்சத் தாயர் வளர்

3 தரும்பலர் செருந்தநெடுங் கான்மலர் கமழு

4 டின்னமுற்றத் தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்

5 கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனார்

6 மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்

7 ளரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்

8 பாடி நின்ற பன்னு ளன்றியுஞ்

9 சென்ற ஞான்றைச் சென்றுப் பரிவின்

10 வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற

11 புன்றலைப் பொருந னளியன் றெனத்

12 தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை



13 முதநீர்ப்பாசியன்னவுடைகளை

14 த்திரும்வானன்னியுதுமடிக்கொளிஇ

கடு) மகிழ்தரன்மரபின்மட்டேயன்றியு

16 மீமீர்தனமரபினூன்றுவையிசில்

17 வெள்ளிவெண்கலத்தூட்டலன்றி

18 முன்னூர்த்பொதியிற்சேர்ந்தமென்னடை

19 யிரும்பேரொக்கல்பெரும்புலம்பகற்றக

20 கடுங்கண்வேங்கைவிகண்டன்ன

21 படுதருசெந்நெற்போரொடுநல்கி

22 கொண்டபெறுகின்னனையுண்டிதை

23 மலையலரணியித்கலைநீர்நாடின்

24 கண்டாற் கொண்டுமனைதிருந்தடிவாழ்த்தி

25 ஷரனறியலவென்பாடுபுகிபோக்கல்

26 லண்ணல்யானைவேந்தர்

27 ருண்மையோவறியலகாண்பறியலரே

12 தீனையும் துறையுமாவை

25 அநியமானோமானஞ்சியை ஒளவையார்

(நகக0)

(நகக.) தண்டுளிபலயொழிந்தெழிவிழிசைக்கும்

2 வீண்டுவனையுவிண்டோய்பிறங்கன்

3 முகடுறவுயர்ந்தநெல்லின்சீழ்வர்ப்

4 பகடுதருபெருவளம்வாழ்த்திப்பெற்றதிருந்தா

5 முரிபரந்துபட்கெண்டியரியலார

6 கெ.....யலார்தையருண்டினிதுவக்கும்

7 வேங்கடவரைப்பின்வடபுலம்புகித்தென

8 ழிங்குவந்திறுத்தவெனிரும்பேரொக்கல்

9 தீர்கைவிடுக்கும்புண்பின்முதுகுடி

கடுநன.....

11 வினவலின்முன்னும்வந்தோன்மருங்கி

12 னின்னுமன்னாகலிற்பொருநனிவனென

13 நின்னுணர்ந்தறியுந்ரென்னுணர்ந்துநறக்

14 காண்கு வந்திசி.....

15 .....பெருங்கழிதுழைமினருந்துந்

16 துதைந்ததுவியம்புதரஞ்சேக்குந்

17 தந்தைதத்தபுனபாணின்செழுநகர்வரைப்பி

18 னெஞ்சமர்காதலின்வெய்யொளொ

19 டின்றுயி.....ஞ்சா

20) ஸுனிபத|னறிந்து|பொழிய  
வேலி|யாயிரம்|வினைகநின்|வயலே.

திணை - அது & துறை - கடைநிலை. 5

பொறையாற்று கிழர்னைக் கல்லாடனார்.

(நகக)

(நககஉ.) 1) மதியேர்|வெண்குடை|யதயர்|கோமான்

2) கொடும்பு|ணெழினி|நெடுங்கடை|நின்றியான்

3) பசலே, நிலவின பனிபடு விடியற்

4) பொருகளிற், றழுவழி யுன்ன வென்கை

5) பொருகண் மாக்கினை, டியாற்றுபு கொடாஅ

6) வருகெழு மன்ன, ராசெயில் கடந்த

7) நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டிராத

8) தணங்குடை மரபி, னிருங்களந் தோறும்

9) வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி

10) வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்

11) வைகலுழவ வாழிய பெரிதெனச்

12) சென் டியர் னின்றனெனக் வன்றே

13) யூருண் கேணிப் பகட்டி லேப் பிாசி

14) வேர்புரை சிதா அந்நீக்கி நோக்கா

15) துண் ணாறு கவிங்க முடி இ யுண்ணெனத்

16) தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்

17) கோண்மீ னன்ன பெர்லுங்கலத் தனை இ

18) யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை

19) விருந்திதை நல்கி யோனே யந்தரத்

20) தரும்பெற லகிழ்தி மன்ன

21) கரும்பிவடி டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே

திணையும் துறையும் அனை.

அத்யமான்மகன் பொருட்டெழினியி ளுளையாரர்.

(நககஉ)

(நககந.) 1) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்க

2) ஸுநெடுந் துணையெடு கழை விதலிற்

3) குடிமுறை பரடி பொய்யென னருந்தி

4) யடனசை மறந்தவெங்குழிசி மலர்க்குங்

5) கடனறி யாளர் பிறநாட் டினைமையின்

6) வள்ளன் மையினெம் வன வேரச் டாரென

7) வுள்ளிய வுள்ளமொ டிலேநலிச துணையர்

8) கவக் மெல்லா மொருபாற் பட்டென

- மலர்தா ரண்ணுனி' னல்லிசை யுள்ளி ,  
 10) யீர்ங்கை மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்  
 11 கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கோழுநிணங் கிழிப்பக் -  
 12 கோடைபு பருத்திவிடுநிறை பெய்த  
 13 மூடைபு பண்டியிடைநிறைத் தன்ன  
 14 வெண்ணின் மூரி யருள நானாறு  
 15 னின்ற வரவி னாருக் குடுக்குறென்  
 16 ரென்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்  
 17 போதுவிரி புகன்றைப் புதுமல ரண்ண  
 18 வகன்றுமடி கலிங்க முடிசு செல்வமுங்  
 19 கேடின் னாகஸ்துமதி பெருமநாசின்  
 20 மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்றி  
 21 யாடுமக ளல்கு லொப்பவாடிக்  
 22 கோடை யாயினுங் கோடி.....  
 23 காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந  
 24 வாய்வாள் வளவன் வாழுகளைப்  
 25 பிடுகெழு நோனாள் பாடுகம் பலனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார்.

(ககக)

(ககச.) சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பினை

- 2 வெளிபுன்றி கழனி வெண் குடைக் கிழவோன்  
 3 வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வார்டி குட்டுவன்  
 4 வள்ளிய தாதல் வையகம் புகழினும  
 5 முள்ள மேம்புமி னுயர்மொழிப் புலவா  
 6 யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் ன்வகறை  
 7 யோருகணி மாக்கிணை தெளிப்ப வெற்றிப்  
 8 பாடிமழ் முரசினியுறோத் தந்தை  
 9 வாடரிஞ்சி பாடினே கை!

- 10) விகமலி யுவகையொ டனு கல் வேண்டிக்  
 11 கொன்றுசினந் தனியாப் புலவுநாறு மருப்பின்  
 12 வெஞ்சின் வேழி கல்கின் னஞ்சி  
 13 யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது  
 14 சிறிதென வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்  
 15 பெருங்கள றுநல்கி வோனே யதற்கொண்  
 16 டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந் ..



17 துன்னரும்பரிசிறருமென்

18 வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.

தீணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலையாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழியவேனுத்திருக்குட்டுவனைக் கோனட்டு எறிச்சுவிடமாடலன்மதுரைக் குமரனார்.

(நகச)

(நக. 0.) 1 வயலுழவர்வன்புலத்துப்

2 படுவிட்டுக் குறுமுயலின்

3 கழைச்சூட்டொடு நெடுநாளைப்

4 பல்லுவியற் பழஞ்சேற்றுப்

5 புகவருத்திப் புதற்றளவின்

6 பூச்சுடி.....

7 ..... அரியலாருந்து

8 மணக்கோழிப் பைம்பயிரினனே

9 கான்ற்கோழிக் தவர்குரலொடு

10 நீர்க்கோழிக் கூப்பெயர்க்குந்து

11 வேயன்ன மென்றோளான்

12 மயிலன்ன மென்சகயுலாற்

13 கிளிகடியினே

14 யகலள்ளற் புள்ளூர் இயந்து

க யாங்கப், ப்லநல்ல புலணையுஞ்

15 சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்

17 சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்

18 செ..... உறந்தைக்குணை

19 நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்

20) நபபெயாச் சரீதன் கிளையேம் பெருந்

21 முன்னுண்பதற் சுரனுழந்து வருந்திக்

22 கதிநனி செ..... மாலைத்

23 தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்

24 நீங்குரல்..... கிளரிக்குரற் றடாநியொ

25) டாநிகுநின்ற வெற்கண்டு

26 சிறிதுநில்லான் பெரிதுங்குரார்

27 ன்ருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி

28 யெனவுரைத் தன்றி நல்கித் தன்மனைப்

29 பெரன்போன் மடநதையைக் காட்டி யிவனை

30) யென்போற் போற்றென றோனே யுதற்கண்

(நக)

31 பவன்மறவலேனே, பிறருள்ளலேனே,

32 மிகன்ஞாலம், பெரிதுவெம்பினு,

33 மிகவானு, னெரிதோன்யினுங்,

34 குளமீனெடுந் தாட்புனாயினும்,

35 பெருஞ்செய், நெல்லின், கொக்குகிர், நிமிரல்,

36 பசங்கட்கருணைச் சூட்டெட்டு மாந்தி,

37 வினேவெனேரு வெள்ளங்கொள்கென் ||

38 வுள்ளது மில்லது மறியா

39 தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றீளே!

(ககக) தீணையும் துறையும் அவ,

(ககக) சோழனுட்பு, மிடவூர்தீழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுனாநக்கிரர். (ககக)

(ககக) கீழநீரான் மீன்வழங்குந்து

2 மீநீராற் கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து

3 கழிசுற்றிய வினேகழனி

4 யரிப்பறைவாற் புள்ளொப்புந்

5 துண்டுநீர்கூறு மணற்றண்கான்

6 மென்பறையாற் புள்ளியிந்து

7 நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்

8 தீந்தேறினறவுமகிழ்ந்து

9 தீங்குரவைக் கொளே தாங்குந்து

10 வுள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன் ;

11 கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன் ;

12 கமுமியவேளே

13 வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்

14 கிணையெம்பெரும கொழுந்தழய் குபென்கோ

15 வளநனையி மட்டென்கோ

16 குறுமுயலி, லிணம்பெய்தந்

17 துறுநெய்யு சோறென்கோ

18 திறந்துமறந்து, சுட்டுமுதன்

19 முகந்துதொள்ளு முணவென்கோ

20 வன்னையபலபல

21

22 விரும்பெடுராக்க லிருஞ்செஞ்சிய

23 வழித்துவப்பி வித்தோனெந்நை

24 யெம்மோராங்கக் கழஞ்ணடே

25 மாநிவானத்து பிணப்பண்

26 ஷிரிகதிர வெண்டிங்களின்

27 விளங்கித் தோன்றுகவவன் தலங்கா நல்விசை

28 யாமும் பிறரும் வாழ்த்துநாளும்

29 நினாசா னன்கல னல்கி

௩௦) அனாசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்கால் வளவே  
தீணையும் துறையும் அவை.

வாட்டாற்றேழினியாதனை மாங்குழிகீழார்.

(௩௫௪)

(௩௫௪.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்நரும் புள்ளு

1) மயர்சினைக் குடும்பைக் தூற்றேற் றினவே

2) போய்கையும் போதுகண் விழித்தன பைப்பயச்

3) சுருஞ் சுருங்கின் றொளியே பாடெழுந்

4) திங்குஞ்சான் முரசமொடு வலம்புரி யூர்ப்ப

5) விவப்புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி

6) மெஃகிந் துகற்று மேம்பு பாசறை

7) ஸைதறை யரவங் கேளியர் பலகோட்

8) செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்

9) தென்கண் மாக்கினை தெளிப்படி வொற்றி

10) நெடுகடைத் தோன்றி யோனே யதுநயந்

11) துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென

12) நெய்புறப் பொரித்தி குய்யுடை நெடுஞ்சுடு ம்

13) மணிகல னிறைந்த மணைறு தேறல்

14) கரு பாம்பரித் தன்னி வான்பூங் கலிங்கமொடு

15) மாரி னன்ன வண்மையிற் சொரிந்து

16) வேனி னன்ன வென் வெப்புந் தங்க

17) கருங்கலந்கி யோனே யென்றுஞ்

18) செறுவி பூத்த சேயிதழத் தாமரை

19) யறுதொடி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த

20) தீயொடு ளங்கு நாடன் வாயவாள்

21) வலம்படு ளிற் பொலம்புண் வளவன்

22) ளென றிதனை பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினந்

23) தெறுகதிர்க்கனலி தென்றிசைத் தோன்றின

24) (௩௫) மென்னென்றஞ்சலம் யுமே வென்வே

25) கருஞ்சமங் கஞ்சு மஹலவன்

26) திருந் துகழ் தன்னாட் டண்ணிழ லேமே

தீணை - பாடாண்டினை துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடை.

சோழன் துளமுற்றத்துக்குச் சியகிள்ளிவளவன் ஒருக்காட்டுர்த் தாமகிண்ண

ஓர்.

(௩௫௪)



அ. அ.

பிறநானாறு மூலம்.

(க.க.அ.) மதிநிலாக் கப்ப வெள்ளி யேர்தர

2 வகைமா ண்லவிற.....

3 பொறிமயிர் வாரணம் பொழுத்திற தியம்படி

4 பொய்கைப் பூழைகை மலரப் பாணர்

5) கைவல் சிறியாழ் கடன்றிந் தியக்க

6 விரவுப் பிறம்பெற்ற வேம வைகறைப்

7 பரிசிலர் விசையெ.....

8 வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்சன்

9 ன்சைவர் குறுகி னல்லது பகைவாக்குப்

10) புலியின மடிந்த கல்லடை போலத்

11 தன்னல் பேரிகய பெரும்பெயர் மூதார்

12 மதியத் தன்ன வென்..... றுகுடாரி

13) பிர்வுடை நெடுவா ரிப்பு வட்டித்

14 தள்ளி வருநர் கொள்கலை நிறையபோய்

15) தள்ளா நிழையை யாகிய ரெமக்கென

16 வென்வர லுந் இய சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து

17 விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னனைத்

18 தரும்புபடு சிதர் அர் நீக்கித் தன்னனைப்

19 புகைவிரிந் தன்ன பெரங்கு திகிலுடை

20) யழல்கான் றன்ன லுரும்பெறன் மண்டை

21 நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி

22 யானுண் வருள லன்றியுந் தானுண்

23 மண்டைய கண்ட மாணவறைக் கருணைக்

24 கொக்குகிர் நிமிர் லொக்க லார

25) வளையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்குத்

26 விரவுமணி யொளிர்வரு மழா அற மூரமொடு

27 பூரையோன் மேனிப் புத்தசல.....

28 முனாசெல்லுந் னியோனே

29 ..... யருவிப் பாயற் கோவை

தீணை - அது; துறை - கடைநிலை.

கேரமான் வஞ்சனைத் திருத்தாமனார்.

(க.க.க.) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்

2 நெடுமா ணுலகைப் பரு உக்குற் றிரிசி

3 காடி வெள்ளுலைக் கொளி இந்நீழ

4 லோங்குகினை மாவின றீங்கனி நறும்புளி

5) மோட்டிரு வரா அற் கோட்டு மீன் கொழுங்குறை

- செறுவின் வள்ளை, சிறுகொடிப் பாகத்  
பாதிரு, யூழ்முனை, யுவிழ்விடுத் தன்ன  
மெய்சுனைந் தினவெடுவினை இ . . . . .  
மூழ்ப்பப் பெய்தி முழுவிழிப் புழுக்கல்  
க0) . . . . . களற் படுநர் களியட வைகிற  
பழஞ்சேர் நயிரு முழங்குநீர்ப் பட்டப்பைக்  
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்  
கிள்ளி வளவ, னுள்ளி, யவற்படர்ந்துஞ்  
செல்லேன் செல்லேன் பிறர் முக நோக்கே ன்  
கரு) நெடுங்கழைத் தூண்டி விடுமீ நெறித்துக்  
கிணைமக் ளட்டப் பா அற் புளியங்குழ்  
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்  
டொருசிறை யிருந்தே நென்னே யினியே -  
ய்றவ ரறவன் மறவர் மறவன்  
உ0) முள்ளார் மள்ளன் நெல்லோர் மருதன்  
கிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென  
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி  
வள்பரிந்து கிடந்த . . . . . மணக்க  
விசிப்புறுத் தைமந்த புதுக்காழப் பேர்வை  
உரு) யுலகின் மாலையார்ப்பவட்டித்துக்  
கடியு முணவென்னக் கிடவுட்குந் தொடேன்  
கடுந்தேர்ப் பள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்  
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென  
வொன்றியான் பெட்டா வளவையன்றே  
௩0) பானு வீட்டன னத்தைய விசும்பின்  
மீன்பூத் தன்ன வருவப் பன்னினை  
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள  
கிழுமென விழிதரு மருவி  
வான்றோ யுயர்சிமையத் தோன்றிக் கோவே!

நணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

காமா, தோன்றிக் கோணை ஐயுர்ப்புவனார்.

(௩௩௩)

(௪00.) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கண்  
முவைந்தான் முறைமுற்றக்  
கடனெவட் கண்டன்னவென்  
னியமிச்சயா மரபேத்திக்

19) கடைத்தேன்றிய தடைக்கங்குலாற்

பலர்துஞ்சவுந்தான் ஹஞ்சான்,

ஹலகுகாக்கு முபர்ஹெ.....க்

கேட்டோ ஹெந்நைத்யென் ஹென்கிணைக் குரவே

கேட்டிதற் கொண்டும வேட்கைதண்டாது

க0) கொன்றுபெசிதா ஹருங்கு நீக்கி

மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.....

..... ஹ..... ஹலுன

கலிங்க மழித்தகோட் ஹென்னரை ஹொக்கி

நாரரித்தி நறவுகழ்ந்து

20) போதறியேன்பதிப்பழகவுந்

தன்பகை கழித ஹன்றியுந் சேர்ந்தோர்

பசிப்பகை கழித ஹும் வல்லன் மாதோ!

மறவர் மலிந்தத .....

கேள்வி மனந்தி வேள்வித் தூணத்

20) திருங்கழி யிழிதரு ..... கலிவங்கந்

தெறுநீர்ப் பரப்பின் யாறற் சித்துத்

துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூர்

நுதைவின் யான்..... கழுவோனே.

கிணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலூர்கிழார்